

TOREK, 23. SEPTEMBER 2008

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Vprašanja za ustni odgovor (predložitev): glej zapisnik

4. Boj proti terorizmu – varstvo osebnih podatkov (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o:

– poročilu (A6-0323/2008) gospe Lefrançois v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu Okvirnega sklepa Sveta, ki spreminja Okvirni sklep 2002/475/PNZ o boju proti terorizmu (COM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS)) in

– poročilu (A6-0323/2008) gospe Roure v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu Okvirnega sklepa Sveta o varstvu obdelanih osebnih podatkov v okviru sodelovanja policijskih in pravosodnih organov v kazenskih zadevah (ponovno posvetovanje) (16069/2007 – C6-0010/2008 – 2005/0202(CNS)).

Roselyne Lefrançois, poročevalka – (FR) Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila vsem svojim kolegom, ki so sodelovali pri pripravi te dokumentacije, saj je bilo naše sodelovanje ves čas trajanja postopka zares izjemno. Besedilo, o katerem bomo danes glasovali, je še posebej občutljive narave, saj govori o tem, kako boj proti terorizmu ogroža pravice evropskih državljanov, pa naj to grožnjo predstavljajo teroristi sami ali pa potencial ukrepov, sprejetih za boj proti tej težavi, da omejujejo svobodo.

Nekatere vlade so v zadnjih letih posvečale bistveno preveč pozornosti obsegu teroristične grožnje, da bi s tem upravičile sprejemanje varnostnih politik, tako domačih, kot tudi mednarodnih. Vseeno pa gre za resno grožnjo in Evropska unija mora odigrati svojo vlogo pri prizadevanjih za kar se da odločno preprečevanje in spopad s terorizmom. Od tega je odvisna varnost njenih 500 milijonov prebivalcev ter varovanje osnovnih vrednot in načel, na katerih je ustanovljena. Kot vsi dobro vemo, je bilo vse od napadov 11. septembra 2001 tudi ozemlje EU večkrat tarča terorističnih napadov: Madrid marca 2004 in London julija 2005. Vsi ste slišali o valu napadov, ki so se včeraj zgodili v Kantabriji.

Zaradi vse bolj dovršenih in raznolikih orodij in metod, katerih se poslužujejo teroristi, je naloga vse težja. Z razvojem informacijskih in komunikacijskih tehnologij, predvsem interneta, je lažje organizirati teroristično mrežo in širiti propagando ali celo priročnike za usposabljanje. Trenutno naj bi obstajalo okrog 5000 spletnih mest s takšno vsebino. Zaradi tega si Evropska komisija utemeljeno želi sprejeti zakonodajo Skupnosti, ki ne bi bila namenjena le preprečevanju dejanskih terorističnih napadov, ampak tudi pripravi na takšne napade.

Da bi to lahko storila, je črpala navdih neposredno iz Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju terorizma. Težava je v tem, da se je odločila povzeti samo represivne vidike, pri tem pa ni upoštevala določb, ki se nanašajo na varovanje temeljnih svoboščin, ki po mnenju Sveta Evrope predstavljajo temeljno protitež. Osredotočila sem se predvsem na koncept „javnega spodbujanja“ in tveganje, ki ga ta predstavlja za svobodo izražanja, saj bodo z njegovo kriminalizacijo kaznovane stvari, ki jih ljudje izrečejo ali zapišejo in za katere se domneva, da so imele ali preprosto obstaja možnost, da bodo imele za posledico teroristično dejanje.

Na okrogli mizi, ki smo jo aprila organizirali v sodelovanju z nacionalnimi Parlamenti, smo opazili, da zadržkov glede nekaterih vidikov besedila Komisije ne izražamo samo mi. Številni nacionalni Parlamenti so izrazili dvom o uporabi tega okvirnega sklepa in obsega koncepta „javnega spodbujanja“. Svet Evrope je prav tako izpostavil nevarnost izpustitve zaščitnih klavzul. Prav tako so znotraj okvira različnih študij neodvisni strokovnjaki izrazili svoje zadržke, predvsem glede opredelitve „javnega spodbujanja“ in glede ravni pravne varnosti besedila. Zaradi pritiska maloštevilnih državnih delegacij, ki so še posebej zaskrbljene glede varovanja

temeljnih svoboščin, je Svet v besedilo okvirnega sklepa sam dodal številne zaščitne ukrepe. Vendar pa je pri eni ali dveh določenih točkah prav tako predlagal zaostritev okvirnega sklepa, v vsakem primeru pa je bilo potrebnega še veliko dela, da bi bilo mogoče doseči povsem zadovoljivo raven pravne varnosti in varstva svoboščin.

S kolegi iz Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve smo zaradi tega poskušali poiskati ravnovesje med dvema očitno nasprotujočima, a temeljno neločljivo povezanimi ciljema, in sicer boju proti terorizmu in varstvu temeljnih pravic in svoboščin. Da bi to lahko storili, smo morali doseči krhko uravnoteženost, kar je bilo še oteženo z dejstvom, da je včasih v praksi težko določiti, kje se konča svoboda izražanja in kje se začne kršenje človekovih pravic. Spomnite se izgredov, ki so jih pred dvema letoma sprožile danske karikature, ali nedavnih polemik, ki jih je sprožil kratek film o islamu nizozemskega poslanca Geerta Wildersa.

Ob tem sem prepričana, da smo dosegli dober kompromis. Izvedli smo naslednje glavne spremembe: prvič, zamenjava izraza „spodbujanje“ z izrazom „napeljevanje“, ki je bolj primeren in se v pravnem jeziku pogosteje uporablja; drugič, strožja opredelitev „javnega napeljevanja“, ki jasneje opisuje obnašanje, ki se kriminalizira in se s tem preprečujejo zlorabe, ki bi imele za posledico omejevanje svobode izražanja; tretjič, vključitev v besedilo številnih določb, ki se nanašajo na varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter predvsem svobodo izražanja in svobodo tiska; četrto, opozorilo glede potrebe po zagotavljanju, da so izvedeni ukrepi sorazmerni s cilji, kar je bistvenega pomena v demokratični, nediskriminatorni družbi.

To so glavne točke te dokumentacije. Zelo vesela sem, da je bila ta tema izbrana kot prednostna naloga tega jutranjega zasedanja in se veselim polne in žive razprave.

Martine Roure, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, predsednik Sveta, komisar, gospe in gospodje, zelo sem vesela, da smo se udeležili skupne razprave o poročilu, ki ga je pripravila moja kolegica gospa Lefrançois o boju proti terorizmu in o mojem poročilu o varstvu osebnih podatkov, obdelanih v okviru sodelovanja policijskih in pravosodnih organov. Ne smemo pozabiti, da boj proti terorizmu ne more biti zares učinkovit in sorazmeren, če ne bomo zagotovili, da bo pri tem obseg temeljnih pravic vsakega državljana večji. Za boj proti terorističnim gibanjem, ki ogrožajo naše demokratične družbe, moramo uporabiti temeljne vrednote spoštovanja temeljnih pravic.

Po mojem mnenju je bil predlog Komisije o boju proti terorizmu neuravnotežen, saj samo krepi varnost, hkrati pa zanemara številne ukrepe za varstvo temeljnih svoboščin. V zvezi s tem še enkrat čestitam gospe Lefrançois in njenim kolegom za usklajevanje besedila, katerega namen je bil zagotoviti, da bi vseboval ukrepe za varovanje človekovih pravic in svoboščin.

Kot vemo, se teroristične mreže pri napeljevanju in novačenju vse bolj poslužujejo novih informacijskih tehnologij, vključno z internetom. Nadziranje tovrstnih aktivnosti na internetu zahteva zbirko velike količine osebnih podatkov, vendar pa mora zbiranje potekati ob jamstvu za visoko stopnjo varovanja osebnih podatkov.

Svet bi rada spomnila na zaveze, ki jih je dal med sprejemanjem Direktive o hrambi podatkov. Takrat smo izrazili željo, da bi dejansko bilo mogoče uporabljati dragocene podatke za boj proti terorizmu. V zameno za to pa je Svet dolžen upoštevati svoje zaveze in sprejeti okvirni sklep o varstvu osebnih podatkov, ki zagotavlja visoko stopnjo varovanja.

Toplo bi se zahvalila vsem mojim kolegom v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in vsem, s katerimi sem sodelovala, predvsem poročevalcem v senci, saj so bile spremembe, ki smo jih predlagali v poročilu, na odboru soglasno sprejete. Te spremembe so dokaz, da ne bomo dopustili usklajevanja na najnižji skupni imenovalci. Menimo, da mora biti obseg okvirnega sklepa širok, tako da ni omejen izključno na podatke, ki si jih izmenjajo države članice. Prav tako mora veljati za podatke, ki se obdelujejo na nacionalni ravni, kar bi omogočilo krepitev sodelovanja med različnimi policijskimi in pravosodnimi organi držav članic, hkrati pa bi to zagotavljalo enakovredno stopnjo varovanja podatkov prek celotne Evropske unije. Načela namenskega omejevanja in sorazmernosti je treba zagotoviti z določanjem in omejevanjem primerov, pri katerih je mogoče podatke dodatno obdelovati. Zavedati se morate, da je to bistvenega pomena! Podatke je dovoljeno uporabljati samo za namen, za katerega so bili pridobljeni. Ne želimo prepovedati vseh prenosov podatkov v tretje države, saj se lahko to izkaže za pomemben del boja proti terorizmu. Vendar pa je za vsak prenos treba pripraviti oceno, v skladu s katero se ugotovi, ali zadevna tretja država zagotavlja ustrezno stopnjo varstva osebnih podatkov, pri čemer pa bi rada poudarila dejstvo, da mora te ocene pripravljati neodvisen organ.

Svet prosimo, da v okvirni sklep vključi določbe, ki se nanašajo na nacionalne organe, ki imajo dostop do podatkov, zbranih s strani zasebnih strank, v skladu z – naj vas ponovno spomnim – zavezami, danimi po tem, ko je bila med predsedovanjem Velike Britanije sprejeta „Direktiva o hrambi podatkov“.

Uporaba občutljivih podatkov, kot so podatki, ki se nanašajo na politično pripadnost, verska prepričanja, zdravje ali spolno življenje, načeloma ni dovoljena, v nasprotju s tem, kar je trenutno predlagano v okvirnem sklepu. Opazili boste, da Evropski parlament s svojimi spremembami zavrača predlog Sveta, ki dopušča obdelavo teh podatkov pod določenimi pogoji. V nasprotju s tem želi Parlament prepoved obdelave teh podatkov, pri čemer pa želi zagotoviti tudi izjeme. Postopek je bil v celoti spremenjen, kar je za nas zelo pomembno. S sprejetjem tega stališča želi Evropski parlament spoštovati človekovo dostojanstvo, prav tako pa smo mnenja, da bi se moral Svet glede nujnosti tega strinjati z nami.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, komisar, predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, gospod Deprez, poročevalci, gospe in gospodje, to je francoski dan, prav tako pa je tudi moj dan: rad bi se opravičil za nepričakovano odsotnost gospe Rachide Dati, hkrati pa si štejem v veliko čast, da ponovno sodelujem pri delu našega Parlamenta, še zlasti pri teh občutljivih temah, ki ste jih pravkar navedli. Še posebej bi rad izrazil hvaležnost predsedstva Sveta gospe Roure in gospe Lefrançois za napor, ki sta ga vložili in zanimanje, ki sta ga pokazali pri vprašanjih boja proti terorizmu in varstva podatkov.

S tema dvema besediloma ima Parlament strog nadzor nad trenutnimi dogajanji in vsakodnevnim življenjem v evropski družbi. Svoje državljane moramo zaščititi pred terorističnimi grožnjami, prav tako pa moramo varovati njihova zasebna življenja in zasebnost. Gre za politično odgovornost v najplemenitejšem smislu. Rad bi se odzval na številne točke v zvezi s pravkar predstavljenima poročiloma.

Boj proti terorizmu, v zvezi z osnutkom okvirnega sklepa o boju proti terorizmu, predstavlja predvsem izziv za Evropsko unijo, ki od nas zahteva, da vložimo vse napore. Tudi gospod de Kerchove, EU koordinator za preprečevanje terorizma, s katerim sem se srečal nekaj tednov nazaj, je v tem Parlamentu prav tako povedal, da je na primer dejavnost Al-Kaide še posebej zaskrbljujoča. V letu 2007 je bilo na evropskem ozemlju 583 terorističnih napadov. Okvirni sklep, ki ga imate danes pred seboj, tako predstavlja pomemben zakonodajni korak v boju za preprečevanje širjenja terorističnih tehnik.

Nesprejemljivo je, da lahko na primer spletna stran podaja informacije, kako doma izdelati bombe, ne da bi bilo to kaznovano. Danes obstaja skoraj 5 000 spletnih strani, ki mlade ljudi v Evropi spodbujajo k radikalizmu glede teh vprašanj, in kot veste, je slovensko predsedstvo 18. aprila uspelo doseči sporazum o teh izzivih na zasedanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve.

Pozdravljam poročilo gospe Lefrançois, v katerem je podprla namero Sveta pri vključitvi kaznivih dejanj, navedenih v konvenciji Sveta Evrope, v okvirni sklep z dne 13. junija 2002. Njeni predlogi se v veliki meri ujemajo s spremembami, ki ji je opravil Svet v času pogajanj in, kot vsi veste, so bile razprave znotraj Sveta o tem besedilu zelo živahne. Več kot očitno je, da smo sredi klasične razprave, saj si vse demokratične družbe prizadevajo učinkovito spopasti s terorizmom, hkrati pa spoštovati temeljna pravila pravne države in temeljnih načel, kot je svoboda izražanja, ki urejajo celotno demokratično življenje.

Izpostavil bi rad dve točki. Prvič, v skladu s tem okvirnim sklepom naj bi se kriminalizirale tri oblike vedenja, ki se običajno pojavljajo, preden so napadi dejansko izvedeni: javno spodbujanje k terorizmu – pri tem bi rad izpostavil besedo „javna“, ki zaradi tega izključuje urejanje zasebne izmenjave korespondence –, usposabljanje za terorizem in končno novačenje za terorizem. To bi v Evropski uniji opredelilo kazniva dejanja, s katerimi so se države članice že seznanile s konvencijo Sveta Evrope o preprečevanju terorizma, ki je bila dokončana leta 2005.

Opredelitve teh kaznivih dejanj so bile iz okvirnega sklepa dobesedno prepisane, z nekaj omejenimi spremembami, ki zagotavljajo doslednost z načeli „terorističnega kaznivega dejanja“ in „teroristične skupine“, ki v evropski zakonodaji obstajajo vse od leta 2002; zaradi tega izraz „javno spodbujanje“ namesto „napeljevanje“, ki ga predlagate vi, gospa Lefrançois. S sprejetjem besedila na evropski ravni bo lažje izvajati nadzor nad njegovim prenosom znotraj držav članic, hkrati pa ga bo mogoče hitreje začeti izvajati na celotnem ozemlju EU.

Drugi pomislek se nanaša na dejstvo, da je Svet posvetil posebno pozornost spoštovanju temeljnih pravic. Ta pomislek je bil izražen na okrogli mizi, ki jo je 7. aprila letos organiziral Parlament. Svet se je močno zavedal razprav, ki so potekale v Parlamentu, in je pazljivo sledil pristopu, sprejetem v Svetu Evrope. Začetnemu predlogu so bile dodane zaščitne klavzule – predvsem je treba izpostaviti dve, ki se nanašata na

svobodo tiska in svobodo izražanja na eni strani, ter sorazmernost kaznivosti kaznivih dejanj, opredeljenih v nacionalni zakonodaji na drugi strani.

Prav tako je treba poudariti, da Svet ni ohranil predlogov, namenjenih uvedbi pravil o pristojnosti zunaj ozemlja, ki jih vaša poročevalka tako ali tako ni odobrila. Zaradi tega si je med pogajanjem Svet prizadeval za uravnoteženost, kar je imelo za posledico besedilo, ki v veliki meri upošteva vaše pomisleke.

Če gremo sedaj na okvirni sklep o varstvu osebnih podatkov, ki ga je predstavila gospa Roure – dejstvo je, da je ureditev zelo slaba ali pa je sploh ni glede tako imenovanih „državnih“ datotek, predvsem v zvezi z javno varnostjo, kot ste izpostavili, gospa Roure. Vendar je prav na tem področju še posebej pomembno upravljati in urediti izmenjavo podatkov, da bi tako zaščitili javne svoboščine. Prav imate: ukrepati moramo hitro in učinkovito, pri tem pa upoštevati pravice tistih, katerih podatki se izmenjujejo, ohranijo in hranijo.

8. novembra 2007 so ministri za pravosodje dosegli sporazum o osnutku okvirnega sklepa. Kot ste sami izpostavili, želite nekateri izmed vas v Parlamentu doseči še več. Predsedstvo se tega zaveda, vendar pa je prvi korak okvirni sklep, za katerega je Svet ob koncu razprave, ki traja več kot dve leti, zagotovil soglasje, in bi s tem zagotovil minimalne standarde EU za osebne podatke znotraj okvira kriminalnega sodelovanja, v času, ko znotraj okvira tretjega stebra niso obstajala nobena skupna pravila. Gre za kompromis; tako je zgrajena Evropa, predvsem na tem področju. Gre za kompromis, vendar to še ne pomeni, da gre za drugorazredno odločitev. To je najboljši možni rezultat v tem trenutku, saj zapolnjuje vrzel, hkrati pa odpira pot za nadaljnji razvoj.

Gre za prvi korak k ureditvi izmenjave podatkov v pravne namene znotraj okvira Evropske unije, katerega uporabo je mogoče veliko učinkoviteje nadzirati, kot znotraj Sveta Evrope. Prenos in uporabo tega okvirnega sklepa je mogoče posredovati Svetu za pravosodje in notranje zadeve, da o njem presodi, kot se je to zgodilo na primer z evropskim zapornim nalogom.

Ko bo naš institucionalni okvir dozorel – kar vsi upamo, da se bo zgodilo –, bo lahko Komisija, podpredsednik, sprožila postopke za ugotavljanje kršitev. V Evropi se pogostokrat postavlja vprašanje, ali je bolje uporabljati minimalne standarde, na katerih je kasneje mogoče graditi, ali pa vztrajati pri obstoječem stanju, kar v tem trenutku pomeni izjemno raznolike standarde za varstvo podatkov, pomanjkanje ustreznega nadzora s strani evropski institucij in dvostranska pogajanja o izmenjavi podatkov s tretjimi državami, ki pa našim državljanom ne dajejo zadostnih jamstev in lahko potekajo brez našega soglasja. Prav to se je zgodilo z dvostranskimi sporazumi, sklenjenimi z Združenimi državami Amerike.

Osebnost sem prepričan, da je bolje če gremo naprej, kot pa da ohranjamo to stanje. Po našem mnenju okvirni sklep predstavlja prvi ključni korak. Poleg tega nam je delo, ki so ga opravila predhodna predsedstva, praktično omogočilo, da poiščemo ravnovesje, v katerem bodo zajeti tudi vaši pomisleki. Navedel bom nekatere izmed njih, gospa Roure.

Prvi je ta, da se bodo prihodnji okvirni sklepi dejansko nanašali samo na izmenjavo podatkov med državami članicami, kot ste izpostavili, vendar pa so se države članice prav tako zavezale, da bodo vzpostavile svoje ravni varovanja. Oglejati si morate določbo člena 27, okrepljeno z uvodno izjavo 8 tega okvirnega sklepa, ki poziva Komisijo, da razširi področje uporabe besedila po obdobju petih let, in bi se lahko nanašalo tudi na nacionalne podatke. Kot predsedstvo Sveta v zvezi s tem ne vidimo nobenih slabosti.

Drugi je ta, da se pri vseh izmenjavah podatkov uporablja načelo sorazmernosti, kar pomeni, da je mogoče v vsakem posameznem primeru preveriti namen, zaradi katerega je prišlo do prenosa podatkov, in ali je obseg izmenjanih podatkov večji, kot je nujno potrebno.

Tretji pa je, da se za prenos podatkov tretjim državam uporabljajo pomembni pogoji in varovalni ukrepi, s katerimi se zagotovi ustrezna stopnja varstva. Dobro veste, da so nekateri naši zunanji partnerji, katerih imen ne bi navajal, opazili to določbo. Člen 14 je varovalo, na katero se lahko zanesemo, in ki bo preprečevalo prenos osebnih podatkov, ki smo jih posredovali drugi državi članici, v tretje države brez našega soglasja. Prav tako nam daje zagotovilo glede enakovrednosti ravni varstva podatkov v tej drugi državi članici.

Četrtri in zadnjič, države članice so se zavezale, da bodo Komisiji poročale o svojih nacionalnih ukrepih, ta pa bo Parlamentu in Svetu predstavila svojo oceno in predloge glede sprememb tega prvega okvira. Posledično boste povsem vključeni v nadaljnje obravnave tega okvirnega sklepa.

Gospod predsednik, poročevalci, gospe in gospodje, predsedstvo se dobro zaveda vaše zavezanosti k spoštovanju temeljnih svoboščin znotraj Evropske unije in rad bi poudaril, da je prihodnja skupina, v kateri sodeluje šest pravosodnih ministrov iz Nemčije, Portugalske, Slovenije, Francije, Češke republike in Švedske,

postavila krepitev varstva podatkov kot prednostno nalogo Evropske unije v prihodnjih letih. Gre za zadevo, ki je skupna vsem državam članicam, vsi pravosodni ministri pa so jo podprli na neformalnem zasedanju Sveta 25. julija.

Gospod predsednik, to je vse, kar sem želel povedati Parlamentu.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, pozdravljam predsednika, gospoda Jouyeta, prav tako pa tudi naši dve poročevalki, ki sta opravili osupljivo delo. Gospa Lefrançois je poročala o predlogu sprememb okvirnega sklepa o boju proti terorizmu, gospa Roure pa je poročala o okvirnem sklepu o varstvu osebnih podatkov. Prav tako bi se rad zahvalil predsedstvu Sveta. Pripombe, ki jih je podal gospod Jouyet, ponazarjajo prizadevanja predsedstva, da bi zblížalo različna stališča.

Gospod predsednik, potrulil se bom, da bom čim krajši, saj danes pričakujemo zelo zanimivo razpravo v Parlamentu. Najprej bom govoril o predlogu okvirnega sklepa o boju proti terorizmu. Kot je zatrdil že predsednik, sodobne informacijske in komunikacijske tehnologije igrajo pomembno vlogo pri širjenju teroristične grožnje. Internet, ki je hiter, poceni in enostavno dostopen ter dosegljiv v skoraj vseh koncih sveta, teroristi res uporabljajo.

Prednosti interneta, ki so jih deležni državljani, ki spoštujejo zakon, se na žalost izkoriščajo v kriminalne namene. Teroristi uporabljajo internet za širjenje propagande z namenom mobiliziranja in novačenja, prav tako pa tudi za širjenje navodil in elektronskih priročnikov za usposabljanje teroristov ali načrtovanje napadov. Preprečevanje te grožnje je očitno prednostna naloga politike. Evropska unija se mora spopasti s sodobnim terorizmom in njegovimi novimi metodami z enako stopnjo odločnosti, kot jo je pokazala v boju s tradicionalnimi oblikami terorizma.

Predlog, ki ga je pripravila Komisija, dopolnjuje okvirni sklep o boju proti terorizmu in ga usklajuje s konvencijo Sveta Evrope o preprečevanju terorizma s tem, ko v koncept terorizma vključuje javno napeljevanje k terorističnim kaznivim dejanjem ter novačenje in usposabljanje za terorizem.

Komisija je zadovoljna s pozitivnim sprejemom, ki ga je bilo deležno poročilo gospe Lefrançois, v katerem je izpostavljena dodana vrednost predloga. Vendar pa ste, gospa Lefrançois, prav tako izrazili zaskrbljenost glede predloga in željo po številnih spremembah.

V svojih odgovorih bom poskušal biti kratek. Najprej, vaše poročilo izpodbija uporabo izraza „javno spodbujanje“, prav tako pa ste jasno nakazali, da se vam zdi izraz „javno napeljevanje“ bolj natančen. Dejstvo pa je, da predlog Komisije temelji na konvenciji Sveta Evrope in zaradi dveh razlogov zelo natančno sledi opredelitvam kaznivih dejanj v konvenciji.

Prvič, želeli smo upoštevati izjemne izkušnje Sveta Evrope na področju človekovih pravic in delo, ki ga je opravil Svet pri pripravi besedila konvencije, o katerem razpravljamo. Konvencija prav tako temelji na sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi s svobodo izražanja.

Drugič, Komisija je državam članicam želela olajšati izvrševanje sprememb okvirnega sklepa in konvencije Sveta Evrope. Ali ne bi bilo zaradi drugačne terminologije izvajanje nekoliko bolj zapleteno? To je vprašanje, ki vam ga želim zastaviti.

V zvezi z drugo točko, navedeno v poročilu, Komisija podpira vašo idejo o vključitvi zaščitnih klavzul o človekovih pravicah v spremenjeno besedilo, ki bi bile enakovredne tistim, navedenim v členu 12 Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju terorizma. Dejansko, gospod Jouyet, skupno stališče Sveta z dne 18. aprila 2008 že vsebuje dodatne varnostne klavzule, ki so primerljive s tistimi v členu 12.

Sedaj se bom dotaknil želje po izključitvi vseh obveznosti do inkriminiranja poskusa izvedbe kaznivega dejanja. O tem se vsi strinjamo. Predlog Komisije je že zagotavljal izključitev te obveznosti, prav tako pa je to zagotavljalo skupno stališče Sveta z dne 18. aprila 2008.

Prav tako bi rad poudaril, da se glede pravil o sodni pristojnosti, ki se nanašajo na nove prekrške, skoraj v celoti – a ne popolnoma – strinjamo s spremembami, ki so bile predlagane v poročilu. Komisija lahko zaradi tega sprejme odpravo dodatnih pravil o sodni pristojnosti, ki jih je vključila v svoj predlog.

Vendar pa Komisija ne deli pogleda, ki izhaja iz poročila, glede obstoječih pravil o sodni pristojnosti v trenutnem okvirnem sklepu, saj bi to bilo podobno nalaganju omejitev v zvezi z novimi prekrški. Sprememba, ki je predlagana v poročilu, odpravlja obveznost držav članic, da preganjajo nova kazniva dejanja, če so bila izvršena izven ozemlja te države članice, vendar v imenu pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju, proti njenim ustanovam ali prebivalstvom, ali proti evropski ustanovi s svojim sedežem v zadevni državi članici.

Bojimo se, da bo z odpravo te obveznosti do preganjanja s strani države članice omejena učinkovitost predloga Komisije, saj so nova kazniva dejanja pogostokrat transnacionalna, predvsem kadar se jih zakrivi prek interneta.

Vendar pa Komisija upa, da bo razvoj tega dokumenta predvsem omogočil skorajšnjo uveljavitev spremenjenega okvirnega sklepa. Dopolnjevanje naše zakonodaje je dejansko vredno vseh naših naporov in zahvaljujem se tako Parlamentu, kot tudi predsedstvu, da sta naredila vse, kar je bilo v njunih močeh, za dosego tega rezultata. Potrebujemo to novo orodje.

Sedaj bi rad prešel na poročilo gospe Roure, ki je s svojim zagovorom trdno podprla željo Parlamenta, da bi pripravil smiselni okvirni sklep, ki dopušča možnost za dodaten napredek. Okvirni sklep mora spodbujati sodelovanje policijskih in pravosodnih organov v kazenskih zadevah s tem, da zagotavlja učinkovitost, ki izhaja iz pristne zakonitosti, in s spoštovanjem temeljnih pravic, predvsem pravice do spoštovanja zasebnega življenja in pravice do varstva osebnih podatkov. Pri izpolnjevanju teh dveh ciljev lahko pomagajo skupna pravila za obdelavo in varstvo osebnih podatkov, obdelanih z namenom preprečevanja in boja proti kriminalu.

Gospod Jouyet, ne boste presenečeni, ko boste spoznali, da je Komisija razočarana nad precej omejenim obsegom uporabe okvirnega sklepa. Nameravamo iti še dlje, hkrati pa vem, da trenutno predsedstvo v veliki meri deli ta pogled. Besedilo okvirnega sklepa se sedaj nanaša samo na čezmejno izmenjavo osebnih podatkov, in prav zaradi tega želimo to še razširiti. V tem času pa obdelava osebnih podatkov s strani teh organov na nacionalni ravni ostaja še naprej neusklajena na evropski ravni. Te dejavnosti bodo še naprej urejene na nacionalni ravni z nacionalno zakonodajo o varstvu podatkov. Drži, gospa Roure, da so države članice pristopile k Konvenciji Sveta Evrope 108 o varstvu podatkov. Vendar pa sam spadam med tiste, ki menijo, da moramo iti še dlje.

Nadaljnje ocenjevanje uporabe okvirnega sklepa, na katerega se je skliceval gospod Jouyet, je očitno eden izmed načinov za ponoven pregled uporabe pravil v okvirnem sklepu, prav tako pa tudi za preverjanje, ali se načela omejitve namenov in sorazmernosti, ki ste jih z vso pravico omenili in so ključnega pomena na tem področju, dejansko spoštujejo. Res je, da bi revizija, klavzula za vrednotenje, z vidika ocen, ki so jih pripravile države članice, vsekakor omogočila razširitev področja uporabe tega varstva podatkov.

Kar je gotovo in ni nobene potrebe, da bi na tem vztrajal, saj je predsedstvo na to pravkar opozorilo, je, da besedilo ne bo pomembno samo za Evropejce, ampak bo pomembno tudi pri pogajanjih s tretjimi državami. V precej boljšem položaju bomo, predvsem pri pogajanjih z Združenimi državami – kar imam še vedno v mislih –, če bomo lahko zahtevali ukrep za varstvo podatkov, ki resnično ustreza potrebam in pričakovanjem naših državljanov. Prav zaradi tega upam, da bo Svet nadaljeval s to dokumentacijo in da bomo lahko dosegli sporazum. Gre za zadnji korak, gospod Jouyet, ki pa mora biti kljub temu ustrezno velik. To je moja želja.

Gospod predsednik, v vsakem primeru bi bil zadovoljen, če bi lahko na podlagi teh dveh predlogov in teh dveh poročil – ki so za Komisijo zelo zanimivi in dragoceni – dosegli sporazum, kar si zelo želim, da bi se zgodilo.

Luis de Grandes Pascual, pripravljavec mnenja Odbora za pravne zadeve. – (ES) Gospod predsednik, gospod Jouyet, komisar, gospe in gospodje, o poročilu, ki ga je pripravil Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, govorim kot pripravljavec mnenja Odbora za pravne zadeve.

Odboru za pravne zadeve bi se rad zahvalil za podporo, ki mi jo je nudil, prav tako pa bi se rad zahvalil poročevalki, gospe Lefrançois, in povedal, da je pri opravljanju te naloge bila pripravljena na dialog in razumevajoča, z namenom, da bi na ta način lahko poiskali soglasje, ki je pri tej zadevi ključnega pomena.

Gospe in gospodje, predlog okvirnega sklepa se vam lahko zdi nepotreben. Svet Evrope je vprašanje že zajel v svojo konvencijo o preprečevanju terorizma, pri tem pa je opredelil tri vrste kaznivih dejanj, ki ji je Komisija vključila v svoj predlog: javno spodbujanje za izvajanje terorističnih kaznivih dejanj, novačenje za terorizem in usposabljanje za terorizem.

Prav tako pa je res, da ima dodano vrednost, saj vsebuje boljšo in celovitejšo opredelitev terorizma, saj vključuje obsežen seznam kazni.

Iskreno menim, da je ta ukrep Komisije potreben in da predstavlja izjemno pomemben doprinos.

Ni vam treba biti v skrbeh zaradi temeljnih svoboščin, saj v ničemer ne posega v svobodo izražanja. Gospe in gospodje, v Španiji teroristična skupina ETA ni na seznamu terorističnih skupin Evropske unije zaradi tega, kar ta skupina trdi, ampak zaradi tega, kar počne, ker se poslužuje izsiljevanja, ugrabitev, nasilja, strahu

in smrti, da bi dosegla svoj namen. Zaradi tega je na seznamu; ne zaradi tega, kar trdi, ampak zaradi tega, kar počne.

V španskem parlamentu obstajajo skupine, ki podpirajo neodvisnost in ki svoje mnenje izražajo zakonito, si prizadevajo za neodvisnost, seveda pa jih zaradi tega nihče kazensko ne preganja.

Pri tej zadevi ne gre za določanje kaznivih dejanj na osnovi mnenja, gre za sodelovanje pri uporabi sodobnih tehnik in učinkovit boj proti terorizmu.

Naj vas spomnim, da je včeraj v Španiji teroristična skupina ETA ubila pošteno osebo, člana oboroženih sil, častnika po imenu Juan Luis Conde, in sicer na strahopeten način, ko so mu podtaknili bombo v avto.

Evropska unija se mora na to odzvati soglasno, strogo in primerno. Sposobni moramo biti določiti vrste kaznivih dejanj, ki zadev ne bodo ovirala, saj če bodo sodišča mnenja, da obstajajo težave, bo vedno prevladala domneva o nedolžnosti, in te priložnosti preprosto ne smemo zamuditi.

ETA in vse teroristične skupine po svetu morajo spoznati, da se Evropska unija obrača na njih soglasno, izgubiti morajo vse upanje, zavedati se morajo, da bo na njih padla vsa demokratična teža Unije in da ne bomo odnehali, vse dokler ne bodo popolnoma izključeni iz življenj naših državljanov.

Panayiotis Demetriou, v imenu skupine PPE-DE. – (EL) gospod predsednik, komisar, predsednik sveta, danes imamo pred sabo dve zelo pomembni poročili. Nenavadni sta zaradi uravnoteženega pristopa in zaradi tega, ker sta rezultat širšega sodelovanja na področju vprašanj, o katerih načeloma soglašamo pri boju proti terorizmu in varovanju človekovih pravic, seveda skupaj z osebnimi podatki.

Terorizem je nadloga našega časa. Je raznolik, nečloveški, neciviliziran in neizpros. Zaradi tega se moramo z njim spopasti z vsemi zakonitimi sredstvi, pri tem pa nikoli ne smemo posegati v človekove pravice. Prav to prinaša poročilo gospe Lefrançois.

Povedano je že bilo, da predlog za boj proti terorizmu temelji na konvenciji Sveta Evrope. Vendar pa smo se odločili za spremembo opredelitve „javnega spodbujanja“, tako da je v vseh državah s pravnega vidika bolj razumljiva. Govorimo o „javnem napeljevanju“, kar je bolj usklajeno z duhom konvencije in ciljem, ki ga želimo doseči.

Pri razpravi o tem poročilu smo se osredotočili na vprašanje človekovih pravic. Opravili smo obširno razpravo, se dogovorili o obliki besedila in vključili določbe, s katerimi smo zagotovili uravnoteženost, o kateri sem govoril.

Vsaka dodatna stvar bo verjetno porušila to uravnoteženost in vsak dodaten poskus za dodatno opredelitev terorizma bo povezan s težavami: vzpostavitev opredelitev za Evropo ni bila enostavna naloga. V Svetu Evrope sem sodeloval tri leta. Poskušali smo poiskati opredelitev terorizma, vendar nam ni uspelo. Sedaj, ko nam je to opredelitev uspelo najti, ni nobene potrebe, da bi ji nasprotovali.

O vprašanju človekovih pravic obstaja v uvodnem delu predloga odstavek 10; temeljito in obsežno pokriva posamezne pravice, ki so zaščitene: pravica do zbiranja in pravica sindikatov ter vse povezane pravice. Zaradi tega na tem področju niso potrebni nobeni drugi napor.

Naj za zaključek dodam, da je vse to v dobrih rokah. Je pa še drugo področje, na katerega ne smemo pozabiti: osredotočiti se moramo na skupnosti, ki spodbujajo terorizem. Pogovarjati se moramo z razumnimi ljudmi, zmernimi elementi, tako da bo v teh skupnostih mogoče teroristom odreči moralno podporo. Svoje napore, razmišljanje, programe in kampanje moramo usmeriti v to.

(Aplavz)

Claudio Fava, v imenu skupine PSE. – (IT) Gospod predsednik, gospod Jouyet, gospod Barrot, gospe in gospodje, po sedmih letih boja proti terorizmu verjamem, da smo dovolj usposobljeni, da katalogiziramo tveganja, povezana s terorizmom, njegove vplive in uničujoče posledice. Prav tako sem prepričan, da je ena izmed najbolj dramatičnih posledic izguba ravnotežja – izguba občutka za uravnoteženost pri odzivanju na grožnje, ki jih predstavlja terorizem.

Ravnotežje potrebujemo pri preiskovanju globljih vzrokov, ki ležijo pod površjem tega nasilja, in ne le površinskih razlogov, pri tem pa je ključnega pomena, da vzpostavimo preventivne politike in politike kaznovanja, ne da bi pri tem opustili temeljna načela naše pravne kulture. Gre za dragoceno, vendar težavno ravnotežje, saj mora biti preneseno v pravila, v katerih ni prostora za diskrecijo. Zaradi tega pozdravljam

pobudo Komisije, da bo ponovno pregledala okvirni sklep iz leta 2002, pri tem pa mora biti pozorna na pravočasna priporočila, ki izhajajo iz dveh poročil, o katerih danes razpravljamo.

Prvo priporočilo, gospod Jouyet in gospod Barrot, je, da se moramo izogniti sumničanju, kajti če bo naša družba temeljila na sumničanju in če bomo politike vključevanja in priseljevanja sestavljali na načelu medsebojnega nezaupanja, bo to le darilo terorizmu, saj je cilj terorizma predvsem razkol.

Prav zaradi tega, ko govorimo o terorističnih kaznivih dejanjih in konceptu spodbujanja – ki je po našem mnenju tako splošen, kot tudi subjektiven –, dajemo prednost pravno bolj doslednemu in bolj specifičnemu konceptu javnega napeljevanja. Prepričan sem, da gre za manj zavajajoče in manj subjektivno načelo, pri tem pa ne gre za vprašanje terminologije, gospod Barrot, ampak za stvarno vsebinsko vprašanje: spodbujanje samo po sebi vodi v zlorabe, izgrede, prav tako pa tudi v prekomerno pozornost na socialno občutljive zadeve, ki pogosto vodi v ekstremne in zmedene odzive. Vse to nas pripelje do drugega tveganja, ki se mu moramo izogniti: utemeljevanju boja proti terorizmu kot temelj, na osnovi katerega je mogoče upravičiti ponovno preverjanje, zmanjševanje in spreminjanje obsega temeljnih pravic.

Od teh dveh poročil pričakujemo jasno in nedvoumno sporočilo glede te točke: gre za izziv, s katerim se moramo spopasti kot zakonodajalci: združevanje boja proti terorizmu in dejanj, ki terorizmu utirajo pot, ob upoštevanju Listine o temeljnih pravicah, predvsem pa ob upoštevanju svobode izražanja in svobode združevanja, brez katerih bi se naše kulture povrnila v dobo barbarstva. Gospod Barrot, povedati moramo resnico: obstaja tveganje, da bomo boj proti terorizmu spremenili v spopad med kulturami ali religijami, da bomo uporabljali jezik rasistov; gre za precej stvarno tveganje, kot so pokazala zborovanja v Kölnu v preteklih nekaj dneh, ki se jih je neodgovorno udeležil tudi član tega Parlamenta, gospod Borghezio. Zaradi tega je treba jasno povedati, povedati na tem mestu, to mora povedati tudi Parlament: nestrpnost fašistov nima popolnoma nič skupnega z bojem proti terorizmu!

Tudi pri pripravi dveh poročil, o katerih tu razpravljamo, je bil uporabljen ta pristop: boj proti terorizmu, preprečevanje strašnega terorističnega nasilja, vendar ob istočasnem zagotavljanju, da obstaja pravo ravnotežje med potrebo po varnosti naših državljanov in njihovimi svoboščinami in temeljnimi pravicami. Na tem mestu, gospod predsednik, gospod Jouyet in gospod Barrot, pozivamo Svet in Komisijo k previdnosti, hkrati pa obljubljam, da si bo ta Parlament po najboljših močeh prizadeval za dobro sodelovanje z vami.

Alexander Alvaro, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, predsednik Sveta, predsednik Komisije, gospa Lefrançois in gospa Roure sta s svojima poročiloma opravili veliko dela, in tudi sam izražam zadovoljstvo, da sem lahko pri tem sodeloval z njima. Dosegli smo velike in pomembne spremembe. Obžalujem, da poročilo gospe Roure še vedno tiči v Svetu, čeprav smo ga sami pregledali in popravili. S tega vidika menim, da stvarem, o katerih je govoril gospod Jouyet, nekaj manjka, in sicer da izkoriščamo teme in jih razglušamo za prednostne naloge. To tudi pogostokrat slišimo, nazadnje s strani nemškega predsedstva Svetu. Na žalost se to ni odražalo v ukrepih. Parlament dolgoročno gledano ne more biti zadovoljen samo z govorjenjem.

V zvezi s poročilom gospe Lefrançois: v tem poročilu je nekaj izjemnega, nekaj, na kar še nihče izmed vas ni bil pozoren. Nakazuje na to, da smo priča enemu izmed redkih primerov, v katerih usklajujemo materialno kazensko pravo – precej jasno preko smiselni mej okolja. Gre za nekaj, kar presega vse, kar je Evropska unija počela do sedaj. V civilnem pravu se to odraža v čezmejnih zadevah. Vendar pa usklajevanje materialnega kazenskega prava sega veliko globlje, kot pa smo uspeli doseči tukaj. Zaradi tega se Komisija mogoče zaveda, zakaj tako obsežna razprava glede javnega spodbujanja ali napeljevanja. „Napeljevanje“ je običajen sodni izraz v vsaki državi članici. Kot kompromis so se države članice Sveta Evrope dogovorile o izrazu „spodbujanje“. Sem so vključene tudi države, kot je Rusija.

Prepričan sem, da moramo razpravljati o tem, ali imamo skupno pravno osnovo za to. V razpravi z gospo Lefrançois sem tudi večkrat jasno izrazil, da imam iz svoje nacionalne perspektive zadržke glede izraza „napeljevanje“, kot je tu tudi navedeno, in sicer zaradi dejstva, ki je našemu sistemu tuje, namreč da je napeljevanje mogoče kaznovati, ne da bi obstajalo naklepno nezakonito utemeljeno kaznivo dejanje. V kolikor določba omogoča napeljevanje ali spodbujanje, sta oba izraza v najslabšem primeru samo slepcev. Noben izmed izrazov ne izkazuje naklepa s strani storilca. Ali je lahko nekaj, kar je nekdo izrekel, resno spodbujanje za izvedbo terorističnega kaznivega dejanja ali ne, je popolnoma odvisno od dojemanja tretjih strank. Sprašujem se, kako sedaj razlikujete med teroristom in jeznim državljanom, ki razpravlja za mizo in ga je ovadil njegov sosed.

S tega vidika se moramo dotakniti tudi obstoječih pravnih sistemov. Vem, da se ta v Španiji razlikuje v nekaterih pogledih, vendar je to zato, da se lahko spopada z domačim terorizmom. Lahko mi verjamete, da

sem dovolj mlad in mi ni bilo treba živeti v težkih časih delovanja RAF v Nemčiji, vendar so tudi takrat razpravljali o ustrezni zakonodaji. Seveda se morajo države v posebnih primerih ustrezno odzvati, vendar smo bili v zadnjih sedmih letih tudi priča dejstvu, da je treba veliko tega, kar je bilo na začetku sprejetega v zmešnjavi ukrepov, sedaj umakniti. S tega vidika sem srečen, da smo se v tem poročilu osredotočili na ljudi in temeljne pravice, ne glede na pripadnost posameznim strankam.

Kar se tiče poročila gospe Roure, je veliko bolj pomembno, da Svet ukrepa. Ne smemo se slepiti z Lizbonsko pogodbo. Vsi si želimo, da bi bila veljavna do evropskih volitev 2009, hkrati pa se vsi zavedamo, da ne moremo vedno imeti tistega, kar si želimo. Prizadevati si moramo, da bi to poročilo vključili v razprave – predvsem v zvezi s pogovori, ki jih Komisija trenutno vodi z Združenimi državami o sporazumu o varstvu podatkov med EU/ZDA. Dejansko ne smemo dopustiti, da bi obstajali neodvisno ena od druge. Zaradi tega si ne želim samo, da bi zbrali politično voljo, ampak da bi tudi sprejeli politično odločitev in s tem omogočili, da okvirni sklep o varstvu podatkov končno stopi v veljavo.

Komisija in Svet si z vsemi svojimi aktivnostmi močno prizadevata, da bi ukrepala na področju ekonomskega varstva osebnih podatkov. Ko vidimo, kaj se dogaja v Združenem kraljestvu, Nemčiji in drugih državah članicah, kjer je prišlo do izgube ali kraje osebnih podatkov, za katere so skrbeli javni organi, je očitno, da moramo tudi mi na tem področju nujno ukrepati. Tu gre predvsem za pravice državljanov, saj svojim vladam ne morejo preprečiti, da bi se tako obnašale. Pri podjetjih se lahko državljan še vedno odloči za drugo, če je v dvomih.

Brian Crowley, v imenu skupine UEN. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil predsedniku in podpredsedniku Komisije, kot tudi poročevalkama za poročili, za kateri menim, da sta zelo pomembni.

Ko obravnavamo vprašanja, povezana s terorizmom in varstvom podatkov – včasih, ko se ozrete na vsebino razprave znotraj Parlamenta –, se zdi, da obstaja konflikt med tistimi, ki bi radi bolj zaščitili posamezne pravice in svoboščine, in tistimi, ki bi radi zagotovili več zaščite splošnemu prebivalstvu pred tveganji in grožnjami nasilja ali celo pred hujškanjem k nasilju, kot so nekateri moji kolegi že omenili. Ko obravnavamo te predloge, moramo biti pri tem popolnoma gotovi, da ima zakonodaja, ki jo predlagamo in jo spreminjamo v tem Parlamentu, jasno zakonsko podlago, tako da nanjo, ko bo stopila v veljavo, ne bodo vplivali razni izzivi in da ne bo deležna očitkov. Ena izmed težav, s katerimi se soočamo zaradi okvirnega sklepa, zaradi zakonske podlage – ali pomanjkanja te zakonske podlage – v zvezi z določenimi vidiki tega okvirnega sklepa, je ta, da smo lahko izpostavljeni obtožbam, da smo hinavski, da samo na videz ukrepamo, dejansko pa ne storimo ničesar.

Če se ozrete nazaj na zgodovino sodelovanja na področju pravosodnih in policijskih zadev, ki smo jih v Parlamentu sprožili, jih je od tega 90 % temeljilo na osnovi medsebojnega zaupanja med različnimi organi na ravni držav članic. To je bil edini učinkoviti način iskanja mehanizma za doseganje napredka, in čeprav lahko sprejememo različne odločitve in sporazume, ne more priti do pomembnega sodelovanja ali napredka, če organi v vsaki državi članici ne bodo pripravljeni na medsebojno sodelovanje in izmenjavo teh informacij.

V zvezi z vprašanjem varstva podatkov in osebnih podatkov, ki se zbirajo, moramo biti zelo previdni, saj se mnogi izmed nas zavedamo, da v naših državah članicah delujejo številne agencije, tako na državni, kot tudi lokalni ravni, ki hranijo podatke o vsaki posamezni osebi. Najbolj strašna stvar v tem trenutku v Združenem kraljestvu je vprašanje kraje identitete, prav tako pa predstavljajo veliko skrb izgubljeni računalniki, ki vsebujejo informacije državnih agencij – pa naj gre za podatke o socialnem skrbstvu, obrambi ali policijskih agencijah –, osebne podatke, informacije, ki jih vsak posameznik nikoli ne bi posredoval nikomur. Pa vendar se zdi, da ti podatki sploh niso varovani.

Prav zaradi tega moramo biti previdni na tej ravni – na evropski ravni –, na kateri pripravljamo evropski okvirni sklep, ki bo omogočal sodelovanje med državami članicami, hkrati pa ne bo prelagal teh kontrol na nacionalne države članice. To pravim zato, ker so posameznikom na voljo višje instance, da se pritožijo nad organi, ki napačno uporabijo, zlorabijo ali izgubijo njihove podatke, kot bi jih zagotavljal ta okvirni sklep, hkrati pa bomo v mnogih pogledih, če prisilno sprejememo okvirni sklep o varstvu podatkov, da bo veljal tudi na nacionalne podatke, spodkopali pravice, ki že obstajajo. Ker na evropski ravni sprejemamo nov načrt, je na voljo nekaj več manevrskega prostora za bolj sproščen odziv na težave, s katerimi se soočamo v zvezi z varstvom podatkov. Da pa bi z gotovostjo lahko trdili, da je ta zakonodaja učinkovita, mora biti jasna in dokončna glede izpolnjevanja vloge, kateri je namenjena, hkrati pa morajo ljudje verjeti, da jih bo varovala in ne bodo žrtve zlorab.

Kathalijne Maria Buitenweg, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, prepričana sem, da si Svet resnično želi izboljšati varnost državljanov in da pri tem upošteva civilne pravice. Seveda lahko z

zanosom pozdravite poročili, vendar če ste ju pazljivo prebrali, ste verjetno opazili, da se zaključek, do katerega smo prišli mi, v celoti razlikuje od vašega zaključka. Pravzaprav smo prepričani, da so predlogi, ki ste jih sprejeli, preprosto neustrezni, in da obstaja možnost, da bodo kršili civilne pravice.

Kako lahko stvari ocenjujemo tako različno? Parlamenti tradicionalno posvečajo civilnim pravici več pozornosti kot vlade, kar pri sprejemanju odločitev predstavlja težave. Predvsem si Parlament prizadeva, da bi na vpliv teh odločitev na družbo gledal bolj dolgoročno. Če iz zgodovinskega vidika pogledamo odnos med vlado in državljani, lahko opazimo, da ima vlada izključni nadzor nad uporabo sile, državljani pa imajo temeljne svoboščine, ki jih vlada ne sme kršiti, razen kadar to ni nujno potrebno, učinkovito in sorazmerno. Če pa državljani prepogosto opazijo, da vlada ukrepa tam, kjer ni treba in kjer to ni upravičeno, se bo njihovo zaupanje in s tem tudi sodelovanje z vlado zaradi tega zmanjšalo, in v tem primeru bomo dolgoročno gledano res imeli izjemen varnostni problem. Zaupanje si je težko prislužiti, a enostavno zapraviti.

Po mojem mnenju predlog o varstvu podatkov ne ponuja predvidene zaščite, Svet pa s svojimi razširitvami okvirnega sklepa hodi po zelo tankem ledu.

Če začnem s poročilom gospe Roure, bi se rada toplo zahvalila poročevalki za vsa ta leta, ki jih je porabila, ko je usmerjala poročilo skozi Parlament. Rada pa bi zastavila nekaj vprašanj Svetu. Predlog se nanaša na sodelovanje policijskih in pravosodnih organov v Evropi; se pravi na storitve, ki se nanašajo na varnost. Morda mi bo predsednik oporekal, ampak menim, da je jasno, da po mnenju Sveta ti predlogi zanj niso zavezujoči, kadar gre za vprašanje bistvenih interesov nacionalne varnosti. O kakšnih interesih govorimo in ali mi lahko navedete en primer zadeve, zaradi katere bi ta okvirni sklep preprosto vrgli v koš za smeti?

Druga pomembna točka, ki se je je gospa Roure že sama dotaknila, so občutljivi podatki. Obstaja nekaj podatkov, za katere razumem, da jih Svet zahteva; vendar, ali mi lahko pojasni, v kakšnih primerih bi imeli koristi od tega, če bi vedeli, da je določena oseba bila član sindikata? Želim si, da bi mi navedli primer, kdaj bi bilo uporabno vedeti, ali je določena oseba bila član zveze sindikatov (FNV) na Nizozemskem. Ali naj bi to kazalo na kljubovalno obnašanje? Za božjo voljo, v kakšnih okoliščinah bi ta podatek bil pomemben? Spolno življenje ljudi? Če govorimo o pedofiliji, je to razumljivo: to je kaznivo dejanje, kar seveda lahko beležimo. Vendar za kakšne vrste stvari zahtevate več informacij?

V zvezi s prenosom podatkov v tretje države se še vedno spominjam vzhičenega trenutka med nemškim predsedovanjem, ko je predstavnik Sveta zatrdil, da je bil včasih hiter prenos podatkov v Iran zares nujno potreben. Zaradi te izjave smo vsi ostrmeli; saj tega ni resno mislil – prenos podatkov v Iran! Zaradi tega bi sedaj rada zastavila vprašanje, ali mi lahko član Sveta zagotovi, da občutljivih podatkov ne bomo pod nobenim pogojem posredovali Iranu. Ali mi lahko, prosim, navedete številko člana, na podlagi katerega boste utemeljili to zagotovilo?

Čeprav menim, da je raven varstva neustrezna, vseeno pozdravljam cilj: boljše sodelovanje med policijskimi in pravosodnimi organi na evropski ravni (vemo, da je bilo to sodelovanje slabo celo na nacionalni ravni). Za izboljšanje sodelovanja je ključnega pomena beseda „zaupanje“ – tudi v tem primeru gre za vprašanje zaupanja. Prepričana sem, da si Svet ne prizadeva dovolj močno, da bi povečal to zaupanje, s tem pa tudi sodelovanje. Nenazadnje mora zaupanje temeljiti na nečem, kot je znatno varstvo podatkov ali pravice osumljencev, ki so deležni ugodnosti pravne države – vendar vam tega preprosto ni uspelo zagotoviti. V celotnem času mojega mandata ste se ukvarjali s procesnimi pravicami osumljencev in kljub temu niste pripravili ničesar. Poleg tega vam tudi na področjih, kjer bi lahko pripomogli k boljšemu sodelovanju, to ni uspelo. Namesto tega ste predstavili nedodelan okvirni sklep o boju proti terorizmu.

Gospa Lefrançois je o tem pripravila primerno poročilo, za katerega bi se ji tudi sama rada zelo toplo zahvalila. Še vedno pa ostaja moje vprašanje: kakšen problem želi Svet rešiti? Napeljevanje k nasilju je prepovedano v vseh državah članicah, in tako je tudi prav – sedaj pa je kaznivo dejanje tudi spodbujanje. Kaj predstavlja „spodbujanje“? Pisanje neke osebe, da so Združene države država, ki ogroža svetovni mir, os zla, s katero se je treba spopasti? Če ta oseba hkrati zapiše tudi: „tisti, ki niso z nami, so proti nam“, ali je to spodbujanje? Če oseba iz zahodnega sveta namerno posname film s protiislamsko vsebino, da bi tako razžalila ljudi, ali tudi ona izziva napad? Ali tudi sama zdaj spodbujam?

Nejasna zakonodaja je slaba zakonodaja. Imate mojo podporo pri inkriminaciji napeljevanja k nasilju na evropski ravni, vendar ne na takšen način. Če primerjate vse jezikovne različice, iz njih ni mogoče razbrati niti tega, ali razpravljamo o „spodbujanju“ ali „napeljevanju“. Ženska se lahko obleče provokativno, vendar to še ne pomeni, da spodbuja k posilstvu. Člen 1(1) s tega vidika zelo izstopa, saj navaja, da je mogoče osebo obsoditi terorističnih kaznivih dejanj ne glede na to, ali neposredno zagovarja takšna kazniva dejanja ali ne. Kar se moje skupine tiče, to zares presega vse meje.

PREDSEDSTVO: GOSPOD MAURO*Podpredsednik*

Sylvia-Yvonne Kaufmann, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, predsednik Sveta, podpredsednik Komisije, glede na to, da je moj čas za razpravo omejen, bi se rada osredotočila le na poročilo gospe Roure. Ko govorimo o obdelavi osebnih podatkov v okviru sodelovanja policijskih in pravosodnih organov v kazenskih zadevah, bi rada zelo jasno izrazila svoje mnenje, da potrebujemo poenotene evropske predpise.

V zadnjih letih je bilo sproženih kar nekaj projektov, ki se nanašajo na obdelavo teh podatkov, predvsem schengenski informacijski sistem druge generacije in vizumski informacijski sistem (VIS). Ti podatki pa so prav tako pomembni za predlog izmenjave podatkov o kazenskih evidencah med državami članicami, pa tudi uvedbo evropskega sistema evidence podatkov o potnikih. Visoka raven varstva podatkov je v interesu vsakega državljana, in po mojem mnenju je to mogoče zagotoviti samo s poenotenimi predpisi na ravni EU.

Predsednik je povedal, da je bil trenutni sklep Sveta najboljša rešitev, ki jo je bilo mogoče doseči. Predsednik, povedati vam moram, da sem razočarana nad novim predlogom Sveta, saj v njem niso upoštevane ključne zahteve Parlamenta, prav tako pa menim, da zagotavlja raven varstva podatkov, ki v nekaterih pogledih še vedno ne ustreza Konvenciji Sveta Evrope 108. Vse skupine so istega mnenja in so kritične do tega predloga, zaradi tega menim, da bi se moral Svet nad tem nedvoumnim sporočilom globoko zamisliti.

Predvsem moramo zagotoviti, da bo okvirni sklep veljal tudi za obdelavo nacionalnih podatkov; sicer bo vprašljiv smisel celotnega predloga.

Prav tako bi rada opozorila na to, kar je povedala poročevalka, gospa Roure, in sicer, da določenih kategorij občutljivih podatkov – se pravi, podatkov, ki se nanašajo na narodnost, politično ali versko prepričanje osebe – ni dovoljeno obdelovati. Če bomo v zvezi s tem načelom dopustili kakršne koli izjeme, je bistvenega pomena, da pred tem pridobimo soglasje s strani ustreznega sodnega organa; teh kategorij podatkov ni dovoljeno avtomatsko obdelovati.

Svet Parlamentu že dolgo obljublja, da bo sprejel okvirni sklep. Menim, da je skrajni čas, da Svet izpolni svojo obljubo, in sicer z okvirnim sklepom, ki bo vreden papirja, na katerem bo natisnjen.

Podpiram vse spremembe, ki jih je v poročilu predlagal Parlament, saj menim, da potrebujemo najvišjo možno raven varstva podatkov, tega pa obstoječi okvirni sklep Sveta vsekakor ne jamči.

Gerard Batten, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, te odločitve Sveta so del procesa usklajevanja našega nacionalnega pravosodja in pravnih sistemov v skupni sistem EU. Država članica lahko že sedaj izroči katerega koli državljana EU drugi državi članici s pomočjo evropskega zapornega naloga, ki vsebuje le malo varnostnih ukrepov. Tudi če se nacionalni pravni sistem ali nacionalna vlada zaveda, da prihaja do hudih krivic, tega ne more preprečiti.

V skladu z novimi pravili glede sojenja v odsotnosti, se nam sedaj lahko sodi in smo obsojeni v drugi državi EU, ne da bi sploh vedeli, da se je to zgodilo, potem pa se moramo soočiti z izročitvijo in zaporom. Lahko nam zasežejo lastnino ali nam je naložena denarna kazen, in tudi v tem primeru naši lastni nacionalni pravni sistemi ali vlade tega ne morejo preprečiti ali nas zaščititi.

V skladu z Lizbonsko pogodbo je predviden evropski državni tožilec, ki bo lahko s svojimi širokimi pooblastili preiskoval in sodno preganjal osebe, obtožene za kazniva dejanja, ki so v nasprotju z interesi Unije – pri tem pa mu bo pomagal Europol, katerega uradniki imajo imuniteto pred kazenskim pregonom zoper vse, kar počnejo ali kar rečejo med opravljanju svojih dolžnosti. Seveda pa imamo tudi lastni paravojaški policijski organ Evropske unije, Evropsko policijo, ustanovljeno v Vicenzi, ki bo lahko na podlagi pooblastil prečkala meje, da bi tako zatrla civilne nemire v državah članicah EU.

Vse to počnemo v imenu zagotavljanja zaščite pred terorizmom; seveda pa se v ozadju vrši nikoli končano poslanstvo Evropske unije, da bi povečala in okrepila prevlado na vsakem področju našega življenja na nacionalni ravni. Terorizem predstavlja resno grožnjo, največji del tega terorizma po svetu pa danes temelji na ideologiji fundamentalističnega, konzervativnega in ekstremističnega islama. Vendar bi se morale nacionalne vlade boriti s terorizmom v sodelovanju z drugimi vladami, ne pa terorizma izkoriščati kot izgovor za povečevanje moči Evropske unije.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Gospod predsednik, pogostokrat iz različnih virov slišimo, da boj proti terorizmu ogroža naše svoboščine – vendar je to zmotno prepričanje. Svoboda izražanja, svoboda tiska in

pravica do zasebnosti so res temeljne značilnosti naše zahodne družbe, vendar, kot je omenil že prejšnji govornik, trenutno te odprte družbe ogroža islamistični ekstremizem, ki spodbuja teroristične napade na te vrednote. Ukrepi, navedeni v tem poročilu, predstavljajo en korak – toda le enega – v pravi smeri. Države niso le dolžne zaščititi svojih državljanov pred terorizmom, ampak morajo biti sposobne izvesti vse potrebne ukrepe, da bi zagotovile javni red.

Tu bi rad podal manjšo opombo, saj so se številni govorniki ob robu današnje razprave sklicevali na Italijo. Pa vendar ima italijanska vlada vso pravico, da se spopade z nezakonitim priseljevanjem in kriminalom na takšen način, kot sama meni, da je najprimernejše, če je to upravičeno s ciljem in zakonitimi dejavniki. Poleg tega je bilo sramotno zasliševanje v Rimu, ki je potekalo prejšnji teden, na katerem je nekaj ekstremističnih, levo usmerjenih poslancev tega Parlamenta obtožilo italijanske *carabinieri* mučenja romskih otrok, žalitev za Italijane in nikakor ni pripomoglo k ugledu tega Parlamenta. Zaradi tega upam, da se bo predsednik Evropskega parlamenta v imenu vseh nas opravičil italijanski vladi.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, na tem mestu bi rad prevzel besedo, ker se moram na žalost udeležiti medinstitucionalnega dialoga. Parlamentu in poročevalcem se opravičujem. Rad bi se odzval na pripombe vodij skupin, najprej v zvezi s poročilom gospe Lefrançois, in po opravljenih govorih predvsem na razlikovanje med „napeljevanjem“ in „spodbujanjem“ ter povedal, da besedilo Sveta povzema člen 5 Konvencije Sveta Evrope, da bi tako preprečili razlike pri uporabi. Menim, da moramo zaupati sodnikom, da bodo to kriminalizacijo razumno uporabljali in – kot je povedal gospod de Grandes Pascual – pri tem upoštevali okoliščine, predvsem v zvezi s terorizmom v Španiji. Nazadnje bi rad poudaril, da besedilo Sveta v veliki meri upošteva na eni strani določbo o svobodi izražanja v členu 2 in na drugi strani določbo o sorazmernosti v členu 14.

V zvezi s poročilom gospe Roure bi rad povedal, da se tudi tu strinjam z gospo Buitenweg in gospodom Alvarom: res gre za napredek, da imamo v tretjem stebru uredbo, ki omogoča pravico do popravka. Prav tako sem slišal vaše zahteve, ki se nanašajo na obseg, predvsem zahteve gospe Kaufmann. Francija je bila istega mnenja kot Komisija, vendar moramo biti realistični. Soglasno bi lahko sprejeli drugačno besedilo. Tudi mi bi radi šli še dlje – prav to je zatrdil tudi komisar Barrot –, vendar samo, če bi prej prišlo do razširitve obsega, kar bi bilo zares dobro; menim, da takšnega napredka ne bomo dosegli v kratkem času.

Doseči moramo kompromis, vzpostaviti ravnotežje. Strinjam se z gospo Roure, da ni v celoti izpolnil vseh pričakovanj, vseeno pa gre za napredek in sprejeti ga moramo takšnega, kot je. Kot sem že povedal, nam je na voljo tudi klavzula za vrednotenje. Pozivam Komisijo, podpredsednika – in vem, da se bo na moj poziv odzval –, da kar najbolje izkoristi to klavzulo za vrednotenje in določbe o zbiranju podatkov, iz katerih izhaja, da bomo prav tako razmislili o datotekah, ki so predmet nacionalne suverenosti. Omenili ste, da je v tem sklepu omenjeno vključevanje nekaterih podatkov. Osebnostno bi bil tudi sam vesel, če bi ponovno pregledali in spremenili vključitev podatkov o veri in spolnosti, oziroma, da bi bili ti podatki vsaj drugače zapisani, kot trenutno so.

Še odgovor na vprašanje gospoda Dillena v zvezi z romi: kot gospod Dillen dobro ve, je vrh o integraciji romov 16. septembra ponazoril zavezanost francoskega predsedstva in Komisije do romskega vprašanja. Tam je bil prisoten podpredsednik in skupaj smo pripravili seznam preteklih ukrepov, ki jih države članice lahko v prihodnje izvajajo, da bi spodbudile vključevanje romov v svoje družbe; vprašanje, ki močno vpliva tudi na socialni program komisarja Špidle.

To je vse, kar sem hotel povedati kot odziv na govore, ki so del te zelo razburljive razprave.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, podpredsednik Komisije, predsednik Sveta, najprej bi rad izrekel pohvalo francoskemu predsedstvu Sveta, saj kljub temu, da te teme predstavljajo velik izziv, o njih vseeno razpravljamo skupaj: premagovanje glavnega izziva – terorizma – na eni strani in varstva podatkov na drugi. Žalostno je, da predsednik ne more biti ves čas prisoten. To bi bilo zelo dobro za to razpravo.

Prvič, glede varstva podatkov smo že od številnih predsedstev slišali o velikem in pomembnem napredku. V imenu skupine Evropske ljudske stranke (krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, bi rad poudaril, da ima naša poročevalka, gospa Roure, v zvezi s tem vprašanjem popolno podporo s strani celotnega Parlamenta, saj potrebujemo napredek.

Za nas so posebej pomembne tri točke. Rad bi poudaril, da moramo še naprej izražati podporo izmenjavi podatkov. Zaradi schengenskega informacijskega sistema vemo, da lahko z izmenjavo podatkov izsledimo številne storilce kaznivih dejanj in da izmenjava podatkov zagotavlja uspeh, hkrati pa doprinaša k varnosti.

Vendar pa so pomembni tudi drugi vidiki: Zame je še posebej pomembna pravica dostopa za državljane – krepitev pravic državljanov – in obseg, o katerem smo že večkrat razpravljali. Podpredsednik Barrot je izpostavil, da je zanj pomembno predvsem to, da nam ti sklepi služijo kot podpora, predvsem v času pogajanj z Združenimi državami Amerike. Vendar pa bi rad dodal, da če bi Združene države Amerike vztrajale na dejstvu, da se ta pravni okvir na žalost nanaša samo na evropske zadeve, ne pa tudi na razmere v državah članicah, bodo imele argument, ki bo proti nam, saj si tega pravnega okvira v Evropski uniji niti sami ne drznemo uveljaviti v celoti.

Mislim, da je sramota, da Svet v zvezi z bojem proti terorizmu, čeprav nenehno pripravlja nove pristope, nikakor ne napreduje pri praktičnem izvajanju številnih operativnih ukrepov. Vsi se spominjamo, da je bilo za imenovanje novega protiterorističnega koordinatorskega EU, gospoda de Kerchoveja, potrebno več kot eno leto časa, da smo hitro ukrepali na področju hranjenja podatkov, na žalost pa je potem prišlo do zamud pri izvajanju, kot tudi da znotraj Europolu za ta sektor še vedno nimamo delovne skupine, specializiranega oddelka. V zvezi s tem moramo delati in se boriti z večjo predanostjo, prav tako moramo doseči večji operativni napredek, namesto da se samo prerekamo glede besedila.

Prav pri prestopnikih v drugo vero se srečujemo z največjimi težavami v zvezi z islamskim terorizmom – ljudje, ki odrastejo v naši družbi, postanejo odrasle osebe in potem prestopijo v islamsko vero. Vprašati se moramo, kaj je narobe v naših družbah in kaj je narobe v islamskem okolju, da ti ljudje postanejo takšni radikalci. Moramo razmisliti o tem.

V Evropi lahko živimo varno tudi zaradi tega, ker imamo predane policijske enote, in zdi se mi primeren trenutek, da se jim zahvalimo.

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). – (ES) Najprej bi rada čestitala poročevalkama za njuni odlični poročili, sama pa se bom osredotočila predvsem na poročilo gospe Lefrançois.

Terorizmu, korak za korakom, vedno z zakonodajo, vse bolj prihajamo do živga. Okvirni sklep iz leta 2002 nam je omogočil, da smo vzpostavili skupno definicijo in zakonsko podlago za teroristična kazniva dejanja.

Spremembe, ki so bile danes predstavljene, vsebujejo tri nova kazniva dejanja, pred katerimi se lahko zaščitimo, kot odgovor na stare in nove grožnje teroristov, njihovo vse pogostejšo uporabo informacijskih tehnologij, vključno s kiberterorizmom. Obstaja dolga veriga terorističnih dejanj, ki obsega vse od vcepljanja in razvnamanja fanatizma pri otrocih do umorov.

Predlagana sprememba je omejena na javno spodbujanje k izvedbi terorističnih kaznivih dejanj, novačenje in usposabljanje teroristov, ki sedaj pokriva tradicionalne in sodobne metode za širjenje strahu.

Čeprav ne razlikujemo med metodami, moramo biti vseeno izjemno previdni pri razlikovanju med tem, kaj je nedopustno in zaradi tega tudi kaznivo, in med tem, kaj je svoboda izražanja kot temeljna pravica.

To razlikovanje je v primeru javnega spodbujanja oteženo. Neko stvar lahko opišemo kot kaznivo dejanje na podlagi namere in očitne nevarnosti. V vseh ostalih primerih gre za svobodo izražanja, ki je zaščitena s samim okvirnim sklepom, členom 6 Pogodbe EU, Listino Evropske unije o človekovih pravicah in konvencijo Sveta Evrope.

V primeru konvencije manjka to, da je države članice še niso ratificirale, kar nikakor ni v pomoč pri boju proti terorizmu ali pri varstvu svoboščin.

Niti originalni okvirni sklep niti trenutna spremenjena različica nista nadomestilo za konvencijo; vendar pa bi njena ratifikacija okrepila evropsko zakonodajo in ji s tem dala dodano vrednost in popolnejšo zakonsko podlago.

Tako kot v Prümski pogodbi in v številnih drugih besedilih, evropska zakonodaja ne razlikuje med različnimi vrstami teroristov; enako velja za mednarodni terorizem, kot tudi znotraj Unije.

V lanskem letu je Europol skupaj zabeležil 583 terorističnih dejanj, 24 % več, kot v prejšnjem letu, od tega jih je bilo s separatističnimi skupinami, ki delujejo v Španiji in Franciji, povezanih 517. Prijeta je bila 201 oseba, osumljena za islamska teroristična dejanja.

Policijskim enotam bi rada čestitala za njihovo hvalevredno delo in za njihove napore, da bi preprečili terorizem in pridržali teroriste.

Gospod predsednik, na žalost se je moja država spet znašla v poročilih. Naša tradicija terorizma je dolga in zastrašujoča. Zavedamo se, da v demokraciji ni prostora za teroriste, prav tako pa ni prostora za tiste, ki spodbujajo, pomagajo in nudijo zavetje teroristom. Prav zaradi tega sem mnenja, da obstaja drug pravni koncept, ki bi dopolnil našo zakonodajo: kriminalizacija demonstracij, ki sramotijo ali ponižujejo žrtve terorizma ali njihove družine. Pri naslednjih spremembah bi bilo to zelo dobro upoštevati.

Gospod predsednik, zaključila bi rada z obžalovanjem, da nismo mogli uveljaviti protokola 10 Lizbonske pogodbe, ki bi pospešil komunitarizacijo zadev, ki so po mnenju državljanov tako pomembne in nujne.

Sophia in 't Veld (ALDE). - Gospod predsednik, najprej bi rada zahtevala od predsedstva tega Parlamenta, da piše francoskemu predsedstvu in mu sporoči, da je za nas nesprejemljivo, da francosko predsedstvo pri tako pomembni razpravi ni prisotno ves čas.

(NL) Gospod predsednik, terorizma niso izumili 11. septembra 2001; terorizem je bil vedno prisoten. Poleg tega, kot je pripomnil že prejšnji govornik, iz poročila o razmerah in smernicah terorizma EU, ki ga je pripravil Europol, izhaja, da za veliko večino napadov sploh niso krivi islamski ekstremisti, ampak separatisti, sile na ekstremni levi in ekstremni desnici.

Kar je novega od leta 2001 je, da so vlade po vsem svetu izkoristile boj proti terorizmu, da bi na ta način zmanjšale civilne pravice in svoboščine. Sodelovanje v boju proti storilcem kaznivih dejanj v celoti podpiram, hkrati se v celoti strinjam z besedami gospoda Webra, vendar pa so bili ukrepi, kot je zbiranje osebnih podatkov, pogostokrat izrabljeni za namene, ki nimajo popolnoma nič skupnega s terorizmom. Na primer podatki PNR se uporabljajo pri nadzoru priseljevanja ali pri boju proti »navadnemu« kriminalu. Samo po sebi to ni v nasprotju z zakoni, vendar pa v tem primeru bodimo odkriti in recimo bobu bob.

Slovesne izjave Sveta o človekovih pravicah in zasebnosti zvenijo nekoliko prazno, ko pa Svet ni niti prisoten, predvsem pa ni pripravljen na izvajanje priporočil Evropskega parlamenta, ki so navedena v poročilu gospe Roure. Mogoče bo moral Svet prenehati točiti krokodilje solze zaradi irskega „ne“.

Zastavila bi še dve posebni vprašanji. Od Komisije – ker pač Svet ni prisoten – bi rada zahtevala nekaj informacij o *kontaktni skupini na visoki ravni*. Po dveh letih pogajanj za zaprtimi vrati in brez mandata sedaj ameriški državni sekretar za domovinsko varnost, Michael Chertoff, poziva komisarja Barrota, naj decembra podpiše sporazum. Rada bi vedela, ali bo komisar Barrot na našo zahtevo zavrnil podpis tega sporazuma.

Moje drugo vprašanje se glasi tako. Pogajanja o sistemu, ki bi carinskim službam omogočal preiskavo in zaseganje prenosnih računalnikov na meji, potekajo na zahtevo EU – v Evropi, brez kakršnega koli pojasnila ali omejitev. Rada bi vedela, kaj se dogaja na tem področju.

Predsednik. – Zdi se mi ustrezno, da vas obvestim, da se je francosko predsedstvo že pred začetkom razprave primerno opravičilo in nas obvestilo, da gospa Dati ne bo mogla sodelovati v razpravi zaradi zadev, ki jih ne more odložiti, in da gospod Jouyet, ki jo nadomešča, ne bo mogel biti prisoten ves čas.

Vendar pa je vaše nasprotovanje vseeno pomembno in ga bomo posredovali dalje, pri tem pa moram poudariti, da se je francosko predsedstvo opravičilo že vnaprej.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, terorizem predstavlja eno največjih groženj sodobnega časa. Na to so nas nedvoumno opozorili napadi 11. septembra. Terorizem temelji tako na psihološkem, kot tudi na socialnem in medijskem učinku. Zaradi tega je nastal problem, ki je posledica neskončnega seznama vprašanj, kako preprečiti te vrste groženj, ki so dobile globalne razsežnosti. Širjenje strahu, nasilja in napadov na civilno družbo – to je pravi obraz terorizma.

EU mora svojim državljanom zagotoviti visoko raven varnosti. Posebno pozornost je treba nameniti teroristom ter njihovi uporabi IT in komunikacijskih tehnologij, predvsem interneta, ki omogoča lažje širjenje propagandnih sporočil in priročnikov za usposabljanje. Prav temu bi se morali zoperstaviti. Boj proti terorizmu mora postati prednostna naloga EU, predvsem boj proti obliki terorizma, ki nas najbolj ogroža, islamskemu terorizmu, katerega cilj je popolno uničenje zahodne civilizacije. Kaj lahko storimo? Izbira je preprosta: ali uničimo terorizem ali pa bo terorizem sprožil svetovno apokalipso.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, lahko razpravljamo o osnovnih načelih – moramo razpravljati –, vendar pa moramo pri tem govoriti tudi o posameznih instrumentih. Govorim o seznamu terorističnih organizacij. Vse od sodbe Evropskega sodišča 3. septembra nam je jasno, da je pravna presoja popolnoma jasna. Sistem seznamov terorističnih organizacij EU in ZN krši temeljne pravice državljanov in ga je zaradi tega treba preoblikovati.

Kaj se je zgodilo? Ta seznam terorističnih organizacij EU v celoti deluje v sivem območju izven kakršnega koli parlamentarnega nadzora. Zares je precej nenavadno, ko mi, kot Parlament, izvemo, da so 15. julija na srečanju Sveta za kmetijstvo in ribištvo – kjer se sestajajo politiki, strokovnjaki na področju kmetijstva, gozdarstva in razvoja podeželja – sprejeli nov seznam terorističnih organizacij EU brez razprave in ne da bi vedeli, kaj je zapisano na tem seznamu. Vemo, da s teptanjem mednarodnega prava v popolnoma sivem območju prihaja do zapletov v zunanji politiki. To moramo spremeniti in pri tem prosim za vašo pomoč. Hvala lepa.

Giusto Catania (GUE/NGL). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi sam sem razočaran, da je francoski minister zapustil razpravo, saj bi v nasprotnem primeru lahko na primer izvedel, da so informacije, ki nam jih je posredoval, netočne. Gospa Dührkop ima prav, ko pravi, da večina terorističnih napadov, izvedenih v Evropski uniji, temelji na neodvisnosti in da nimajo nič opraviti z Al-Kaido, kar je v nasprotju s trditvami gospoda Jouyeta.

V tem primeru bi se lahko znebili te vsiljene enačbe, ki nam jo pogostokrat predstavljajo, med islamom in terorizmom. Gre za pogost pojav, na žalost pa ima svoje privrženke tudi v Parlamentu. Mislim na ravnanje gospoda Borghezija na nedavnih demonstracijah v Kölnu, in če bi ta okvirni sklep bil veljaven, potem bi bil vsekakor obtožen za spodbujanje k terorizmu. Obnašanje gospoda Borghezija bi označil kot provokacijo in bi na zahtevo Konfederalne skupine Evropske združene leve/Zelene nordijske leve na predsednika naslovil uradno zahtevo, da gospodu Borgheziju izreče uradno opozorilo.

Prepričan sem, da je bila strategija v boju proti terorizmu, ki je bila sprejeta v zadnjih nekaj letih, napačna, saj je bila preveč podrejena interesom ZDA glede vojne v Iraku in Afganistanu, glede priprave seznama terorističnih organizacij in omejitev, ki jih predstavlja za pravno državo. Vse prevečkrat je prihajalo do nepravilnega ravnanja z zasebnimi podatki in menim, da moramo vsi skupaj vložiti vse napore, s katerimi bi zagotovili, da ne bomo omejevali posameznih svoboščin, da bomo povečali demokratična področja in zagotovili, da ne bomo pomagali terorističnim organizacijam pri uresničevanju njihovih ciljev, vse v imenu varnosti in boja proti terorizmu.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Gospod predsednik, gospa Lefrançois je predlagala pomembne spremembe, s katerimi bi lahko zaščitili zaupnost, svobodo izražanja in pravno določenost. Kar bi morali obravnavati kot kaznivo dejanje, je napeljevanje, ne spodbujanje, za izvedbo terorističnih kaznivih dejanj. Varstvo zasebnosti mora veljati tudi za elektronsko pošto in drugo elektronsko korespondenco, pri tem pa so poudarjena osnovna načela naše celotne zakonodaje, sorazmernost, nujnost in nediskriminacija.

Odlično. Vendar obstaja velik „ampak“: kaj se je zgodilo s subsidiarnostjo? S kakšno vrsto terorizma se je treba ukvarjati na ravni EU? Prejšnji teden se je v Španiji zgodilo grozno teroristično kaznivo dejanje in vsi sočustvujemo s Španci, vendar to kaznivo dejanje ni zadeva EU. Prav tako EU ni zadeval terorizem, ki je več desetletij divjal na Severnem Irskem. Več kot očitno je, da se terorizem namerno izkorišča za izboljšanje položaja EU na področju pravosodnih in policijskih zadev na račun držav članic. Subsidiarnost je primerna tema za govore, vendar se v zakonodaji ne odraža.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Gospe in gospodje, ta konec tedna je bil ambasador Češke republike v Pakistanu žrtev bombnega napada. Včeraj so bili v Afganistanu zaradi raketnega napada ranjeni trije češki vojaki. V teh dne tudi na državljane moje države terorizem še kako vpliva. Nobenega dvoma ni, da gre za enega izmed najbolj zahrbtnih in nevarnih pojavov civilizacije, prav tako ni nobenega dvoma, da se ne smemo predati temu strahopetnemu in pokvarjenemu zlu, ampak se moramo spopasti z njim. Vendar pa vojna proti terorizmu ne sme postati vsepovsod prisotno zaklinjanje. Kljub krvavim posledicam terorizma, vsakodnevno nezaupanje in strah pred izgubo varnosti ne smeta prevladati nad svoboščinami. Zaradi tega zavračam predlog Evropske komisije, da bi napeljevanje k zagrešitvi terorističnega kaznivega dejanja postalo kaznivo dejanje. Cilj predloga je kaznovati verbalne in pisne izjave, s tem pa predstavlja očitno grožnjo svobodi izražanja in temeljnim človekovim pravicam. Zame, kot demokratično političarko, to ni sprejemljivo.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, začel bom s poročilom gospe Roure, in naj še enkrat poudarim, da podpiram v njem navedena prizadevanja za doseg političnega soglasja o predlogu glede okvirnega sklepa o varstvu osebnih podatkov v okviru tretjega stebra, ki ne temelji na najnižjem skupnem imenovalcu, najnižji ravni varstva podatkov in resnih pomanjkljivostih. Še enkrat bi rad poudaril svoje stališče, ki sem ga tukaj že nekajkrat jasno izrazil: Pomembno in nujno je, da sprejememo pravni instrument, s katerim bo zajamčeno varstvo podatkov v okviru tretjega stebra, hkrati pa bo zagotavljal raven varstva osebnih podatkov, ki je enakovredna vsaj stopnji, zagotovljeni v skladu s prvim stebrom Direktive 95/46/ES.

Zelo sem užival, ko sem poslušal izjave podpredsednika Barrota. Dobro je seznanjen s skrbmi parlamenta, vseeno pa obžalujem, da prazen stol Sveta ponazarja politično nezainteresiranost, ki jo je mogoče opaziti pri vseh predsedstvih. Glede odziva Sveta sploh nisem optimističen.

O poročilu gospe Lefrançois: v letu 2002 smo sprejeli okvirni sklep, v katerem smo uskladili opredelitev pojma „terorizma“ in vrste kazni. Nekateri govorniki so že omenjali internet, nove informacijske tehnologije in prednosti, ki jih te tehnologije prinašajo, prav tako pa tudi načine uporabe interneta s strani storilcev kaznivih dejanj. Kot sem že povedal, obstaja okrog 5 000 terorističnih strani s propagandno vsebino, ki se uporabljajo za radikalizacijo in novačenje, prav tako pa služijo tudi kot vir informacij glede terorističnih sredstev in metod. Zaradi tega moramo spremeniti direktivo iz leta 2002, tako da bi tako vzpostavili potrebne instrumente za boj proti tej obliki kiberterorizma. Podpiram predlog gospe Lefrançois, ki združuje nujnost tega boja z obveznim spoštovanjem svobode govora in združevanja.

Gospod predsednik, zelo pomembno je, da države članice ratificirajo konvencijo Sveta Evrope o preprečevanju terorizma iz leta 2002 in tako zagotovijo vzporedno izvajanje obeh instrumentov, skupaj s temeljitejšim in celovitejšim pravnim režimom.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Gospod predsednik, v zadnjih letih razprava o terorizmu v Evropski komisiji in Svetu skoraj v vseh primerih izvira iz samoumevnega sprejemanja varstva temeljnih pravic. Prav tako ima to pogostokrat za posledico sprevržene zakonodajne predloge, ki kršijo prav te pravice.

Tipičen primer tega je predlog o boju proti terorizmu na internetu, o katerem razpravljamo danes. Temelji na zavedanju, da nekateri teroristi za napeljevanje k terorizmu uporabljajo internet in da jih moramo pri tem ustaviti.

Predlog pa se konča z naslednjim skrajnim ukrepom: v boju proti terorizmu na internetu moramo zapreti vsakega državljana, ki napiše karkoli, kar bi si policija lahko razlagala kot *nagovarjanje* k terorizmu – pri tem bodite pozorni, da za to ni potrebno niti „napeljevanje“. Poleg tega je kriv vsakdo, ki posredno ali neposredno podpira teroristična kazniva dejanja. Povedano z drugimi besedami, vsakdo, ki si upa izraziti politično mnenje, v ustni ali pisni obliki, ki bi ga bilo mogoče razlagati kot podpiranje terorizma, tvega, da bo priprt. V drugem delu predlog navaja, da je mogoče ljudi sodno preganjati samo na podlagi dejstva, da so njihove besede, po mnenju policije, imele podoben vpliv, kot napeljevanje k terorizmu, čeprav to sploh ni bil namen njihovega pisanja. Povedano z drugimi besedami, eno izmed temeljnih načel kazenskega postopka je bilo popolnoma spreobrnjeno.

Na srečo je pred nami poročilo gospe Lefrançois, ki ponovno vzpostavlja samoumevne vrednote demokratične družbe v nasprotju s tem norim okvirnim sklepom. Ščiti svobodo tiska in vsebino naših elektronskih sporočil pred vohunjenjem s strani organov oblasti; prav tako pa izrecno navaja, da nobena oblika kriminalizacije „ne sme zmanjševati ali omejevati ... izražanja radikalnih, polemičnih ali kontroverznih pogledov v javnih razpravah glede občutljivih političnih vprašanj, vključno s terorizmom.“. Upam, da bo Svet sprejel te samoumevne spremembe.

Nihče v tem Parlamentu ne podcenjuje potrebe po boju proti terorizmu, vendar pa, kadar ima ta boj za posledico ukrepe, ki očitno dušijo našo demokracijo, potem je Evropski parlament povsem upravičeno dolžan, da teh ukrepov ne sprejme.

To pa zaradi tega – gre še za eno izmed tistih očitnih resnic, za katere obstaja nevarnost, da jih v današnji Evropi ne bomo mogli več jemati kot samoumevne –, ker je absurdno trditi, da se borimo proti terorizmu zaradi tega, da bi „zaščitili našo demokracijo“, hkrati pa predlagamo ukrepe, ki so v nasprotju s temeljnimi načeli demokracije. Moralna prevlada demokracije leži v dejstvu, da obstajajo številni načini, kako se odzvati in kako jo zavarovati, vendar pa ti odzivi zagotovo ne vključujejo nadziranja misli in besed državljanov, kaj šele zaviranja ali kriminalizacije izražanja lastnih mnenj tistih, ki se ne strinjajo s prevladujočim mnenjem večine.

Pozivam vas, da podprete poročili gospe Lefrançois in gospe Roure. Svetu pa bi v njegovi odsotnosti sporočil, da naj bo zelo previden.

Sarah Ludford (ALDE). - Gospod predsednik, v načinu, kako ES trenutno ukrepa v pravnih in notranjih zadevah, obstajata temeljni napaki, in sicer pomanjkanje popolne preglednosti in demokratičnega sprejemanja zakonov ob neupoštevanju Lizbonske pogodbe (tudi sam obžalujem, da gospod Jouyet, s tem ko je zapustil razpravo, ne glede na to ali se je opravičil ali ne, ni pokazal nobenega zanimanja za naše mnenje), in drugič,

pomanjkanje uravnovešenosti in spoštovanja temeljnih pravic. Na žalost sta obe napaki več kot očitni pri dveh ukrepih, o katerih razpravljamo.

S kriminalizacijo „javnega napeljevanja k terorizmu“ – nedoločen izraz – tvegamo, da bo to imelo strašen vpliv na svobodo govora, medtem ko je kaznivo dejanje napeljevanja, ki že obstaja, popolnoma ustrezno.

Drugi ukrepi zagotavljajo le slabo zaščito pri varstvu podatkov, ki so bili izmenjani za namene odkrivanja in pregona, hkrati pa vsebujejo velike pomanjkljivosti. Parlament lahko obvestim, da v Združenem kraljestvu Direktivo o hrambi podatkov – ključni dosežek predsedstva Združenega kraljestva pred tremi leti – za dostopanje do osebnih kontaktnih podatkov uporablja na stotine agencij, katerih delovanje ni povezano z odkrivanjem in pregonom. Lokalni sveti jo uporabljajo za preverjanje, ali so starši lagali, ko so navedli, da bivajo v bližini neke priljubljene šole – kar je lahko laž, vsekakor pa ne gre za grobo kaznivo dejanje.

Način, na katerega so ministri za notranje zadeve pustili prostor za evrofobe, kot so Britanska neodvisna stranka in Britanski konzervativci, da grajajo celotna prizadevanja EU v boju s čezmejnimi kriminalom, je sramoten. Vemo, da velika večina evropske javnosti, vključno z javnostjo v Združenem kraljestvu, podpira ukrepe EU na področju pregona storilcev kaznivih dejanj in teroristov, na primer s pomočjo evropskega zapornega naloga. Vendar pa stranka UKIP in torijci, ki trdijo, da sta javni red in mir za njih zelo pomembna, z velikim navdušenjem pomahajo v slovo vsem storilcem kaznivih dejanj, ki pobegnejo prek Rokavskega preliva. Ne smemo jim dovoliti, da njihova propaganda uspe, predvsem zaradi tega ne, ker si ministri za notranje zadeve s svojim omejenim pristopom, pri čemer se premalo pozornosti namenja civilnim svoboščinam, pa naj gre za varstvo pred poseganjem v zasebnost ali za pravice obtožencev, po najboljših močeh prizadevajo, da bi spodkopali javno podporo na področju sodelovanja policijskih organov.

Vlade držav članic so po lastni krivdi gospodu Battenu in njegovim somišljenikom naivno zagotovile prosto pot pri vprašanju priznanja sodnih odločb v *odsotnosti*, pri čemer je imela vodilno vlogo vlada Združenega kraljestva, da bi okrepili pravice obtoženca. Če že govorimo o škandaloznih zavezništvih med evrofobi in omahljivo laburistično vlado!

Kot zadnje bi rad vprašal, kje v celi zadevi so pravosodni ministri. Pridobiti morajo nadzor nad celotnim cirkusom ministrov za notranje zadeve, prav tako pa morajo začeti z vzpostavljanjem resničnega evropskega prostora, kjer vladajo svoboda, varnost in pravica. Da bi lahko pri tem projektu zagotovili preglednost in demokracijo, potrebujemo Lizbonsko pogodbo, in to hitro, še pred evropskimi volitvami.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Ko poslušam to razpravo, včasih dobim občutek, da pozabljamo, da je okvirni sklep namenjen demokratičnim državam, državam članicam EU, kjer demokracija temelji na trdnih temeljih. Zaradi tega ni nobenega nujnega razloga, nobene nujne potrebe, da bi vpliv okvirnega sklepa omejevali z uvajanjem konceptov, kot so „napeljevanje“ in „resna teroristična grožnja“. Gre za sumničenje, o katerem je govoril gospod Fava, sumničenje, povezano z državo. Kdo bo ocenjeval, kako resna je dejansko postala grožnja? Ali mora po ulicah enega ali drugega mesta res teči kri, da bomo 100-odstotno prepričani, da je grožnja, povezana z usposabljanjem, napeljevanjem ali napeljevanjem, postala resnična?

Te in druge zaščitne klavzule je na ravni sodišč mogoče razlagati tudi zlonamerno. Razlagati si jih je mogoče kot izražanje ideologije, napačno tolmačenje človekovih pravic, kar bi v tem primeru spodkopalo učinkovitost boja proti terorizmu. Pozivam države članice, da pokažejo več zaupanja in ne poslabšajo položaja okvirnega sklepa ter ohranijo njegovo konvergenco s konvencijo za boj proti terorizmu, ki jo je sestavila družina narodov Sveta Evrope.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, terorizem kot dejanje morajo obsoditi vsi člani, ki so prisotni v tem Parlamentu. Vendar zaradi tega ne smemo oteževati ohranjanja naše prave varnosti. Zaradi odločitev, ki jih je sprejela EU, da ožigosa ta nagnusna kazniva dejanja, smo razdeljeni in negotovi.

Sprejemanje vse bolj nazadnjaških ukrepov potrjuje, da smo že od samega začetka povsem upravičeno nasprotovali vsebini tega celotnega početja in da smo sedaj povsem upravičeno zaskrbljeni glede temeljnega varstva svoboščin naših državljanov. Zaradi predstavljenih predlogov reform moramo vložiti še več naporov za odpravo ukrepov in politik, zaradi katerih bi lahko obsodili nedolžne ljudi. Temeljno pravno načelo, da je oseba nedolžna, dokler se ji ne dokaže nasprotno, je odpravljen zgolj na osnovi suma.

Kako je lahko javno napeljevanje ali spodbujanje kaznivo dejanje, ko pa nima nobenih posledic in ne vodi do nobenih dejanj? Kako izmišljena je sploh lahko definicija spodbujanja? Kdaj lahko govorimo, da gre za javno spodbujanje? Kdaj je zares nevarno in zaradi tega tudi kaznivo?

Pojasnjevalni značaj nekaterih določb o varstvu svobode izražanja ne zadostuje: izvajanje predloga je odvisno od razmišljanja, na podlagi katerega so bile pripravljene definicije. To je v nasprotju s členom 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah in lahko ima za posledico kriminalizacijo demonstracij, govorov itd.

Po našem mnenju EU ponovno sprejema odločitve na podlagi politične primernosti, namesto da bi poskušala zaščititi dejanske svoboščine državljanov. Naše skrbi poskuša pregnati z deklarativnimi določbami, s katerimi ni mogoče zajamčiti varnosti tistim, ki jih hočejo nekateri označiti za morebitne teroriste.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Kakšno žalost, kakšno trpljenje, kakšno bolečino, kakšno sovraštvo povzroča terorizem! Na srečo so nas naučili, da se skrivamo, da se zaščitimo in sovražimo, saj so to naše osnovne pravice, in naše pravice so bile skrčene ravno na te osnovne pravice. Niso pa nas naučili temeljne obveznosti: da ne povzročamo terorizma. Terorizem ni grda navada; lahko je kriminalno dejanje, izvršeno kot protest, lahko je zakrivljeno zaradi maščevanja, nedvomno pa gre za strašen zločin; vendar ne gre za grdo navado. Nisem videl teroristov, ki bi bili sprevrženci in ki bi umrli skupaj s svojimi žrtvami. Terorizem je izzvan. Če ga bodo izzvali tisti, ki provocirajo in ki ga uporabljajo, bo ubijal.

V Parlamentu moramo zaščititi Evropejce, prav tako pa moramo zaščititi tiste, ki umirajo v Islamabadu, v Sharm El Sheikhu in nedavno tudi v Alžiriji. Dolžnost Parlamenta je, da zaščiti tiste, ki so nedolžni.

(Predsednik je prekinil govornika)

Ashley Mote (NI). – Gospod predsednik, pred dvema tednoma je predsednik muslimanskega sveta Velike Britanije nagovoril ta Parlament in v tem nagovoru je kategorično zavrnil vzajemnost med verami in zahteval, da mora avtohtono prebivalstvo sprejeti priseljence, ti priseljenci pa imajo pravico, da so od ostalih ločeni. V nobeni točki pa se ni dotaknil iskanja islamskih fundamentalistov v svoji skupnosti, kljub zavedanju – in vsekakor se dobro zaveda –, da lahko le muslimani s svojim znanjem najdejo in zaustavijo fanatike.

Podzemnih vlakov v Londonu niso razstrelili škotski igralci ragbija, niso jih razstrelili kmetje iz Walesa, niti angleški igralci kriketa. Razstrelila jih je skupina muslimanskih mladostnikov z opranimi možgani, ki so v raju iskali 72 nedotaknjenih devic, s trdnim prepričanjem, da je njihova božja pravica, da pobijejo nevernike. Ne borimo se s terorizmom. Bijemo versko bitko in zadnji čas je že, da se soočimo s to razliko.

Urszula Gacek (PPE-DE). – Gospod predsednik, mnogi kolegi so imeli številne pametne pripombe, kako zagotoviti pravo ravnotežje med preprečevanjem terorističnih dejanj in varstvom civilnih svoboščin, predvsem v povezavi z zbiranjem in hranjenjem podatkov.

Rad bi vprašal, kateri podatki se zbirajo o naših državljanih in kako se ti podatki hranijo in obdelujejo. Naj navedem le en primer zbiranja podatkov, ki se verjetno nanaša na večino kolegov. Pogosto potujemo z letali in nakupujemo v trgovinah na letališčih, ob vsakem takem nakupu pa moramo pokazati letalsko vozovnico. Čeprav je zaradi različnih davčnih stopenj na parfume, alkohol in tobak to še mogoče upravičeno, ali ste kdaj pomislili, zakaj morate pokazati vozovnico ob nakupu časopisa?

Kdo želi vedeti, ali ste kupili desničarsko usmerjen *Daily Telegraph* ali levičarsko usmerjen *Libération*? Če ta podatek ne služi ničemur, zakaj bi ga kdo želel pridobiti?

Drugič, povečati moramo zaščito pri hranjenju in dostopanju do podatkov. Kako bomo prepričali naše državljane, da so odrekanja, ki jih od njih zahtevamo v zvezi z njihovimi osebnimi svoboščinami, utemeljena, če pa so številne vladne agencije v državah članicah založile obsežne podatkovne baze, kot se je to zgodilo v Združenem kraljestvu, ali pa so bile celo objavljene na internetu, kot v primeru davčnih evidenc v Italiji?

Prav iz teh primerov je razvidno, zakaj morata Komisija in Svet prisluhniti odboru LIBE, ki – med drugim – zahteva, da je treba obdelavo podatkov, na podlagi katere je mogoče razbrati politično pripadnost, prepovedati, in da mora okvirni sklep veljati tudi za obdelavo nacionalnih podatkov.

Državljeni bodo le s temi in dodatnimi zaščitami, ki jih predlaga Parlament, sprejeli zbiranje podatkov. Brez teh zaščit se bomo soočili z evropsko seneno kopico informacij, iz katere veter raznaša slamne bilke na vse stani, prav tako pa ne bomo mogli najti pregovorne igle, ki je ključni del informacij, s katerimi je mogoče preprečiti krutost teroristov.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nobenega dvoma ni, da se moramo še naprej odločno boriti proti terorizmu. Zaradi tega še posebej pozdravljam dejstvo, da nadaljujemo z razvijanjem potrebnih instrumentov in jih prilagajamo novim spoznanjem. Vendar pa mora biti nekaj jasno: v tej bitki lahko zmagamo le na osnovi pravne države. Opuščanje zakonov in moralnih vrednot le

krepi terorizem. To smo lahko lepo videli pri ukrepih Busheve administracije. Evropa je lahko na tem področju zgled.

Vendar pa sta varnost in svoboda širše javnosti vedno povezani s svobodo posameznika. Kot primer lahko vzamete Baskovsko regijo. Ljudje živijo v strahu in grozi, saj lahko ima sprehod po cesti ali obisk napačnega lokala usodne posledice. Naša naloga je, da državljane zaščitimo pred takšnimi grožnjami. Da bi to lahko dosegli, je včasih potrebno omejiti druge osebne svoboščine. Naši državljani morajo verjeti, da so te omejitve tudi ustrezne in da obveščevalne službe njihovih podatkov ne razpošiljajo vsepovsod po svetu. Na kratko: ne sme se zgoditi, da bi se državljani nekega dne zbudili in ugotovili, da Orwellove vizije niso več le utopija. Prav to je bistvo problema: zagotavljanje varnosti življenja, ne da bi pri tem posegali v zasebnost.

Rad bi se zahvalil obema svojima kolegicama, ki sta pripravili odlični poročili. Obe sta jasno izrazili, da od Sveta zahtevamo večje prizadevanje pri varstvu temeljnih pravic, da zahtevamo večjo skrbnost in boljšo zaščito pri ravnanju z osebnimi podatki. Svetu bomo zagotovili popolno podporo pri vseh smiselni in ustreznih ukrepih v boju proti terorizmu.

Socialistična skupina v Evropskem parlamentu si bo vedno prizadevala za to, da se bodo lahko vsi državljani počutili varne, pa naj bo to na ulici, večjih prireditvah ali v svojih domovih. Svoboda je preveč dragocena dobrina, da bi jo kdor koli uničil. Tega se zaradi svoje boleče preteklosti v Evropi dobro zavedamo.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, veliko je že bilo povedanega, zato se ne bi preveč spuščal v to temo. Opozoril bi rad na novo nastalo stanje: terorizem je v našo družbo vpeljal nekaj, kar pred tem ni obstajalo. Terorizem je vladam omogočil, države pa naučil, da nezaupanja ne prenašajo na zunanjega napadalca, ampak na vse svoje državljane, in prav iz tega izvirajo vse težave pri urejanju.

Ni težje naloge, kot zagamčiti varnost in ustrezne pravice. Rad bi izpostavil, da s tega vidika poročili gospe Lefrançois in gospe Roure ponujata izjemno uravnoteženo sintezo napredka, ki je potreben za zagotavljanje varstva državljanov in varstva njihovih svoboščin.

Odločanje med tema dvema nujnostma zagotovo ni nekaj, kar bi vladam šlo dobro od rok. To ni del njihove tradicije, hkrati pa gre za nekaj, kar trenutno postopoma spoznavajo; za Evropski parlament in za vse tukaj prisotne je vsekakor velika čast, da bosta odločala o uravnoteženosti pri iskanju napredka na teh dveh področjih: varnosti državljanov in varstvu njihovih svoboščin.

Zdi se mi, da je okvirni sklep, kakor je bil spremenjen s poročiloma gospe Roure in gospe Lefrançois, plod večletnega dela in je zaradi tega izjemno dragocen. Ampak to je le en korak. Vlade se morajo naučiti, kako si prizadevati za ravnotežje med vodenjem državljanov in varovanjem njihovih pravic. Pri tem lahko igramo pomembno vlogo ter jim pomagamo, da sprejmejo zahtevane odločitve, katerih po mojem mnenju niso sposobne sprejeti same ali jih uporabiti znotraj svojih državnih meja.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, teroristični napadi, kot je bil nedavni napad v Islamabadu, jasno kažejo na dejstvo, da je terorizem grozljiva realnost. Zaradi tega moramo pozdraviti vse predloge za učinkovit boj proti terorizmu, povedano z drugimi besedami, ustrezno moram zagotoviti varnost za evropske narode.

Na eni strani obravnavano poročilo nasprotuje tem ciljem s tem, ko poskuša zatreti pojav terorizma že v fazi napeljevanja, po drugi strani pa posredno navaja zavrnjeno Lizbonsko pogodbo. V poročilu navedeni cilji in njihova utemeljitev se medsebojno izključujejo. S terorizmom se ne moremo učinkovito spopasti, ne da bi zmanjšali ali omejili nekatere pravice državljanov. Na žalost je to cena, ki jo moramo plačati.

Evropska unija do sedaj ni sprejela še nobenega ukrepa, ki bi bil namenjen usklajevanju mednarodnega delovanja, in simulira boj proti terorizmu na virtualni in verbalni ravni. Na pobudo Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu je bil v Evropskem parlamentu ustanovljen „Odbor za zadeve CIA“, ki pa ni uspel doseči ničesar in je le spodbudil boj proti terorizmu. Nadejati se moramo, da tokrat pod pretvezo varstva temeljnih pravic ne bomo šli po podobni poti.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, predlog Sveta in Komisije, s katerim je poročilo na splošno usklajeno, je skrajni nazadnjaški napad na najbolj temeljne civilne demokratične pravice in svoboščine. Njegov cilj je okrepiti institucionalni okvir zatiranja, zato da bi ga bilo mogoče uporabiti za uničenje prizadevanj ljudi.

Predlog z uvedbo nove terminologije „nasilna radikalizacija“, ki je vodila do „skrajnih ideologij“, arbitrarno kriminalizira vsako obliko izražanja, mnenja, pogleda in ideološkega dožemanja, s čemer je pod vprašaj postavljen tudi izkoriščevalski kapitalistični sistem.

V povezavi s tem sprememba evropskega protiterorističnega zakona uvaja tri nova kazniva dejanja, ki se vsa nanašajo na uporabo interneta. V skladu s tem srednjeveškim institucionalnim okvirom so dovoljeni represivni mehanizmi za prepoved in kaznovanje kroženja idej pod pretvezo, da spodbujajo teroristična dejanja. Istočasno pa v skladu z isto filozofijo oblike boja in prizadevanj, ki dvomijo v politiko EU in jo skušajo strmoglaviti, štejejo kot teroristična dejanja.

Namesto da bi ljudje sprejeli takšne nazadnjaške zakone, se morajo odzvati z nepokorščino in neposlušnostjo.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Gospod predsednik, danes govorimo o obliki okvirnega sklepa Sveta v zvezi z varstvom osebnih podatkov, ki se obdelujejo v sklopu sodelovanja policijskih in pravosodnih organov v kazenskih zadevah. Gre za zelo pomembno zadevo, ki jo je treba temeljito analizirati. Na začetku poročila pa je navedeno sklicevanje na Lizbonsko pogodbo in spremembe, ki jih bo uveljavitev le-te imela za posledico. Naj vas opozorim, da je po irskem referendumu ta pogodba zagotovo mrtva, in ne zdi se mi prav, da se na tak način poskuša prirejati stvari. Spremembe, ki jih je predlagal Parlament v poročilu, bodo imele za posledico še večjo uskladitev, kot jo predlaga Komisija. Moje mnenje je, da bi državam članicam morali prepustiti, da same pripravijo podrobnejše definicije na državni ravni, ne pa da vse narekujemo iz Bruslja, kar velja tudi za varstvo osebnih podatkov.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, naj najprej čestitam kolegicama, ki sta pripravili poročili, ki ju danes obravnavamo. Nesporno je, da je naš skupni cilj boj proti terorizmu. Vseeno pa naši pravni sistemi zahtevajo, da pri tem zaščitimo posameznikove pravice in osebne podatke.

Zaradi tega v celoti nasprotujem kakršnemu koli poseganju Sveta v posameznikove pravice. Dovolite mi, da se osredotočim na neko drugo dejstvo. Številni primeri uhajanja velikih količin osebnih podatkov v številnih državah članicah so me prepričali, da varstvo takšnih podatkov ni učinkovito.

Ali vas moram spomniti na dogodke v Združenem kraljestvu, kjer se je moral svojim državljanom opravičiti sam predsednik vlade, Gordon Brown? Ali vas moram spomniti, da je v Združenem kraljestvu, glede na poročilo, skoraj polovica državljanov v nevarnosti, da bodo žrtve bančne prevare ali ponarejanja? Ali vas moram spomniti, da je tudi v Nemčijo prišlo do primerov, zaradi katerih mora vlada sprejeti strožje ukrepe? Prepričan sem, da tudi v drugih državah obstajajo podobni primeri, za katere ne vem.

Zaradi takšnih dogodkov sem zelo nenaklonjen prenosu osebnih podatkov iz ene države v drugo. Bojim se, da bo edini rezultat, ki ga bo prinesel ta postopek, ravno to, za kar si prizadevajo teroristi: zmanjšanje zaupanja državljanov v državo. Temu se moramo izogniti.

PRESEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

Podpredsednik

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Gospod predsednik, zakon ne opredeljuje terorizma, kljub temu pa vsi vemo, na čem temelji ta pojav. Na tisoče Evropejcev je na lastni koži doživelo grozote, ki so jih zakrivilo teroristi. Želimo si družbe, kjer ni prostora za duševno nasilje, kot je groza. Prav zaradi tega se moramo pripraviti. Pripraviti se moramo na ta pojav, vendar moramo to storiti učinkovito in smotrno. Moramo se spopasti s terorizmom, vendar ne po maščevalnem, bibličnem načelu „oko za oko, zob za zob“. Smo demokratična družba, naše vrednote pa smo utemeljili na standardih EU, v katere smo globoko prepričani – gre za temeljne pravice, spoštovanje človekovega dostojanstva in varstvo zasebnosti, kamor vključujemo tudi osebne podatke. Zaradi tega se poročevalkama zahvaljujem za opravljeno delo.

Veseli me, da vidim predloge za spremembe sklepov Komisije, hkrati pa bi rada pozvala k pripravi učinkovitih in usklajenih ukrepov, ki vsem zagotavljajo varnost pred teroristično propagando in agitacijo, predvsem otrokom in mladostnikom. Ti posamezniki, ki so najbolj dovzetni prav zaradi tega, ker so mladi, odprti in zaupljivi, morajo biti zaščiteni pred nevarnimi besedili, ki se širijo prek interneta in drugih medijev, pogostokrat pod pretvezo svobode govora.

Napeljevanje je dobra beseda za opis takšnih dejavnosti, vendar ne zadostuje, da bi jo zapisali v okvirni sklep. Vzpostaviti moramo mehanizme, vzpostaviti moramo učinkovit evropski sistem in dobre prakse, ki nam bodo omogočale, da bomo lahko smotrno uveljavili dejanja, ki jih danes označujemo kot kriminal. Brez takšnega orodja, brez skupnih politik ne bomo dosegli želenega uspeha.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Razprava o tem, kaj naj storimo s terorizmom, postaja vse bolj moreča, predvsem v luči tragičnih dogodkov v Pakistanu in Španiji, ki so se zgodili v zadnjih dneh. Evropska unija, ki si je kot cilj zadala, da bo državljanom zagotovila visoko raven varnosti in pravice, se zaradi razvoja informacijskih in komunikacijskih tehnologij, vključno z internetom, trenutno sooča z novimi izzivi in grožnjami. Evropska unija se mora ostro odzvati na pojav novih metod, ki jih uporabljajo teroristi, kot je vzpostavljanje na tisoče spletnih strani, ki se uporabljajo za teroristično propagando.

Podpiram stališče, za katerega se zavzema poročevalka gospa **Lefrançois**, in sicer, da je vzpostavitev ustreznega pravnega okvira za kiberterorizem s sočasno zaščito temeljnih svoboščin in pravic državljanov EU, kot je bilo zagotovljeno v Listini o temeljnih pravicah, ključnega pomena. Po mojem mnenju je tudi bistvenega pomena, da vse države članice ratificirajo Konvencijo Sveta Evrope o preprečevanju terorizma.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropski parlament zagovarja svobodo govora po vsej Evropi – tudi v Kölnu, saj je del Evrope – za vse, ki se želijo izreči proti fundamentalizmu in islamskemu terorizmu, katerega ideoloških temeljev ne predstavlja islam, ampak fundamentalistični islamski terorizem.

Torej, dovolj imamo cenzure – ubranimo to pravico!

S tem, ko ima vsak, ki to želi, možnost, da v mošejah z govorom podpira terorizem, prihaja do poskusov prikritih sporazumov in varovanja pravice do svobode; če bodo vključili nekaj besed o boju proti rasizmu in ksenofobiji, jih ne bomo mogli več cenzurirati, prav tako pa jim ne bomo mogli preprečiti širjenja propagande. Preprečili so nam svobodno izražanje, in prav zaradi tega si bom zamašil usta!

Predsednik. – Hvala, gospod Borghezio; menim oziroma predpostavljam, da ste s tem, ko ste si zamašili usta, končali z govorom.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot običajno, se tudi tokrat skuša v poročilu združiti varstvo podatkov s preprečevanjem terorizma. Seveda si vsi želimo okrepiti boj in zmagati v vojni proti terorizmu, vendar se resnici na ljubo sprašujem, ali bomo pri vseh teh ciljih, s tem, ko razpravljamo – tako kot pri vseh kompromisih –, na koncu zmanjšali obseg pobud. Policijsko sodelovanje in varstvo posameznih pravic si pogostokrat nasprotujeta, vendar jima je na tem področju uspelo najti ustrezno ravnotežje.

Dejstvo je, da se državljane EU neprestano nadleguje, da ne uporabim izraza duši, z nenehnimi omejitvami njihovih pravic, prav tako je tudi gotovo, da je ta pristop popolnoma neuporaben pri zagotavljanju zaščite pred teroristi. Kljub globalnemu nadzoru komunikacij in gibanja oseb, teroristi še vedno pridobivajo nove pripadnike in sejejo smrt. Na žalost naše pobude ne sežejo tako daleč kot kriminalna roka določenega islamskega radikalizma, zato bi mogoče morali uporabiti drugačen pristop v boju proti terorizmu.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, menim, da je predhodni govornik navedel napačna sklepanja. Tisto, kar se je zgodilo v Kölnu, se ni nanašalo na prepoved govorov proti fundamentalizmu ali govorov demokratov, ampak na grožnjo, ki preti državljanom. Šlo je za skrajne desničarje, njihovo obnašanje v javnosti pa je ogrožalo javno varnost. Tu gre za popolnoma nekaj drugega in tega ne moremo kar pomešati, niti tukaj v Parlamentu – to me zelo moti.

Drugič, dejstvo, da smo v Parlamentu soglašali z ukrepanjem proti terorizmu, je razumno, pravilno in nujno potrebno. Ker je to vedno težko uskladiti z varstvom podatkov, je za vsakega posameznika v Parlamentu vsaka posamezna odločitev izjemno težka. Prav tako pa tudi drži, da kadar slišimo o podobnih dogodkih, kot so se zgodili v hotelu Marriott v Islamabadu, ali o tem, kar se sedaj ponovno dogaja v Španiji, ko se nenehno srečujemo s tovrstnim nasiljem – pri tem pa se vsi zavedamo, da vse, kar ti morilci načrtujejo, poteka preko sodobnih informacijskih kanalov, nato pa to pokrivajo še mediji z uporabo sodobnih informacijskih in komunikacijskih tehnologij – tudi nam ni na voljo nobena druga možnost. Komisija je popolnoma upravičeno predlagala, da si v zvezi s tem prizadevamo za sklenitev sporazumov na evropski ravni.

Gre za naporno usklajevanje in tako bo ostalo tudi v prihodnje. Najprej pa moramo zaščititi človeška življenja. Kakšne koristi prinaša varstvo podatkov, če ljudje potem umirajo? Zaradi tega je primerno, da se podrobno seznanimo s sodobnimi informacijskimi tehnologijami v povezavi z novačenjem, financiranjem in izvajanjem napadov, poveličevanjem napadov, in se dogovorimo o načinu boja po vsej Evropi, prav tako pa v zvezi s tem dopolnimo predpise posameznih držav z evropskimi ureditvami in sporazumi. To je naša dolžnost.

Treba je ukrepati. Istočasno gre tudi za pozitivno oglaševanje za Evropo, saj s tem pošiljamo sporočilo, da smo sposobni rešiti tudi tako pomembna vprašanja, čeprav posamezne odločitve niso enostavne.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Gospod predsednik, najprej bi rad izkoristil priložnost in čestital poročevalkama, gospe Lefrançois in gospe Roure, saj sta po mojem mnenju s tema poročiloma dosegli nekaj, kar je zelo pomembno. Vsakič, ko razpravljamo o terorizmu, moramo biti zelo previdni, da s sprejemanjem zakonov ne pripomoremo k uresničevanju ciljev teroristov, predvsem pri prenosu teh instrumentov v našo družbo, ki temelji na enakopravnosti, svobodi in pravni državi, saj bi sicer to pomenilo, da so teroristi uresnili svoj cilj, tega pa si ne želi nihče izmed nas.

Zame je zelo pomembno, da bo prišlo do znatnih omejitev pri prenosu podatkov, da bo mogoče občutljive podatke posredovati le v zelo strogo nadzorovanih izjemnih primerih, in da bo mogoče pri prenosu podatkov v tretje države uvesti zelo stroge omejitve.

Poleg tega sem mnenja, da je beseda „spodbujanje“ napačna. Ni v skladu z našim ustavnim sistemom, izraz „napeljevanje“ pa bi bil vsekakor boljši. Prav tako je zelo pomembno, da je zagotovljena svoboda tiska, svoboda izražanja, tajnost pisem in zaupnost telekomunikacij.

Vse, kar lahko storim, je, da pozovem k uresnitvi vsega tega. Če bi imeli Lizbonsko pogodbo, mi ne bi bilo treba pozivati k temu, saj bi lahko uporabili postopek soodločanja. Vseeno pa je dobro videti, da so s tem razkriti tisti poslanci, tam zadaj, skrajno desno, ki so pokopali Lizbonsko pogodbo. Želijo si manj državljskih pravic, želijo si slabšega varstva podatkov, želijo si manj svobode, prav tako pa si želijo oslavljen Parlament. Prepričan sem, da bodo volivci ob naslednjih volitvah to upoštevali.

Toomas Savi (ALDE). - Gospod predsednik, seveda podpiram poročili, vseeno pa se mi zdi razprava o boju Evropske unije proti terorizmu v tem trenutku precej nenavadna, saj je predsedstvo resno spodkopalo ta boj s tem, ko je uvrstilo Ljudske mudžahedine Irana (PMOI) na črno listo EU terorističnih organizacij, v nasprotju s sklepom Sodišča Evropskih skupnosti, Evropskega sodišča prve stopnje in britanske pritožbene komisije za prepovedane organizacije.

V javnost je prišla informacija, da je prejšnja odločitev za vključitev PMOI na črno listo domnevno rezultat prikritega diplomatskega barantanja, ki je posledica nepomembnih nacionalnih interesov.

Evropska unija ne more kar naprej odstopati od načel pravne države, zato pozivam vse kolege, da se pridružijo novoustanovljenemu Evropskemu odboru za pravosodje pod vodstvom podpredsednika Aleja Vidal-Quadrasa, ki poziva k takojšnji odstranitvi PMOI s črne liste.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Gospod predsednik, naše odprte demokratične družbe predstavljajo prednost, vendar lahko ravno zaradi te odprtosti postanejo ranljive. Prav o tem vidiku danes razpravljamo. Varnost seveda ni samo tehnični proces. Varnost in svoboda se dopolnjujeta, naša najmočnejša zaščita pa je združena, povezana družba v vseh naših narodih, ki temelji na skupnih demokratičnih načelih in medsebojnem zaupanju.

V zadnjih letih so bile naše ustanove in tradicionalne vrednote pod nenehnim pritiskom, tako od znotraj, kot tudi od zunaj. Istočasno je prišlo znotraj naših družb do širjenja subkultur, ki zaničujejo naše liberalne vrednote, in namerno poskušajo vzpostaviti alternativne politične in pravne strukture, včasih tudi s pomočjo uporabe nasilja, hkrati pa se skrivajo za našimi celovitimi in darežljivimi pravnimi sistemi in našimi liberalnimi pogledi na človekove pravice.

EU pogostokrat ni storila nič, da bi pomagala. Na žalost vidi vsako krizo kot priložnost za širitev svojih moči, pri tem pa se le redkokdaj vpraša, ali imajo njeni ukrepi na enem področju škodljive posledice na drugem področju. Pod vprašaj postavljam na primer politiko odprte meje, površen pristop k azilu in priseljevanju ter poskuse vključitve Listine o temeljnih pravicah v uradni list.

Čeprav sem prepričan, da si vsi želimo najti rešitev za boj proti terorizmu, nikakor ne morem razumeti, zakaj je EU mnenja, da je treba z okvirnim sklepom podvajati ukrepe, ki jih je izvedel že Svet Evrope.

Vse države članice EU so članice tega organa, skupaj z 19 drugimi državami, in če prav domnevam, so ustrezne predpise že sprejele. Obstaja pa področje pristojnosti Sveta Evrope, na katerem so potrebne spremembe, govorim o Evropski konvenciji o človekovih pravicah (EKČP). Gre za konvencijo, ki je bila pripravljena pred 50 leti v popolnoma drugačnih okoliščinah. Pravna razlaga te konvencije pogostokrat predstavlja ovire pri odstranitvi teroristov iz naših držav. Če res želimo storiti nekaj koristnega, potem bi bilo mogoče pametno, da se dogovorimo za ponoven pregled EKČP.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Gospe in gospodje, osebni podatki so občutljive informacije, s katerimi moramo ravnati zelo previdno. Pri varstvu podatkov ne sme biti nobenih pomanjkljivosti; delovati mora pravilno. Natanko to je cilj sprememb, ki jih je poročevalka navedla v predlogu osnutka okvirnega sklepa Sveta o varstvu osebnih podatkov, obdelanih v okviru sodelovanja policijskih in pravosodnih organov v kazenskih zadevah. Tudi jaz čestitam poročevalki za opravljeno delo.

Okvirni sklep bo pomembno vplival na eno izmed osnovnih pravic državljanov Evropske unije: pravico do zasebnosti. Ker je Evropski parlament vedno odločno podpiral trden, zaščitni okvirni sklep, s katerim bi bilo mogoče zagotoviti visoko raven varstva podatkov, bi moral Svet resno razmisliti o spremembah, ki jih je predlagal Parlament. Izmenjava osebnih podatkov mora biti urejena s standardnim kodeksom ravnanja, ki ga je mogoče enostavno razumeti; omogočati mora zanesljivo varstvo, kjer so upoštevane osnovne pravice ljudi.

Največji poudarek mora biti namenjen dejanski uporabi osebnih podatkov. Za obdelavo osebnih podatkov, s katero je mogoče ugotoviti narodnost ali raso, politična stališča, verska ali filozofska prepričanja, članstvo v strokovnih organih, zdravstveno stanje ali spolno usmerjenost, morajo veljati enako strogi predpisi, kot za lekarne. Ni dovolj, da je omejena samo z določbo, v kateri je navedeno, da je obdelava dovoljena v nujnih primerih, in da so zaščitni ukrepi ustrezno zagotovljeni – to je preveč splošno, izjeme je treba zapisati. Dostop do osebnih podatkov in razkrivanje takšnih podatkov mora biti v skladu z zakonom, pri tem pa mora biti zajamčena popolna varnost. V ta namen potrebujemo zanesljiv, poseben, zaščitni okvirni sklep in nadzorni sistem. Naša naloga je, da zaščitimo osnovne pravice naših državljanov, istočasno pa preprečimo terorizem. Naredimo to zelo skrbno.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, komisar, naj se zahvalim poročevalkama za odlično opravljeno delo, s katerim sta znatno izboljšali predlog Komisije. V preteklosti sem le s težavo podprl poročila, ki so se nanašala na terorizem, kljub temu, da štejem terorizem za enega izmed najpomembnejših preskusov verodostojnosti Unije in njene sposobnosti, da zagotovi solidarnost in skupno odgovornost. Ob vsem dolžnem spoštovanju kolegov iz držav članic, ki jih je prizadela norost terorizma, moram povedati, da moramo predvsem zagotoviti, da demokracije nikoli ne bomo branili z nedemokracijskimi sredstvi. Spoštovati moramo pravno državo, prav tako pa tudi zasebnost državljanov.

Ohlapne formulacije Komisije glede kriminalizacije javnega spodbujanja, skupaj z drugimi predlogi o razširitvi na izjave, ki opravičujejo terorizem, so tako široke in odprte za interpretacijo, da je namen zakonodaje – doseganje skupne ravni varstva v vsej Uniji – resno ogrožen. Proti terorizmu se moramo boriti skupaj, pri tem pa je treba spoštovati različne pravne tradicije in standarde Unije, prav tako pa tudi demokratično tradicijo in vrednote.

Jas Gawronski (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, to jutro so številni govorili o vojni proti terorizmu, istočasno pa so povedali, da se je zelo težko boriti z nečim, kar ni dejanski subjekt, nima vojske in nima ozemlja, ampak gre preprosto za taktiko.

Ta čudna vojna ni bila dobljena, in prav zagotovo jo bo težko dobiti, vseeno pa smo bili priča nekaterim pozitivnim rezultatom, kot je dejstvo, da Združene države Amerike po 11. septembru niso utrpeli nobenega novega napada. Ti uspehi pa so imeli visoko ceno, in tudi mene tarejo iste skrbi, kot gospo Lefrançois, ki meni, da ločnica med svobodo govora in kršenjem zakona ni nekaj, kar bi bilo natančno določeno, hkrati pa opozarja na tveganje, da bi prizadevanja za povečanje varnosti evropskih državljanov v praksi imela za posledico omejevanje pravic in svoboščin prav teh državljanov.

Zelo težko je najti ravnotežje med tema dvema zahtevama, deloma zaradi tega, ker delujemo na področju, ki ga ne poznamo: s terorizmom se soočamo šele kratek čas, kar nam onemogoča, da bi se zanašali na primere v preteklosti ali da bi se lahko učili iz preteklih izkušenj. Nobenega dvoma ni, da so bila v imenu vojne proti terorizmu izvedena nezakonita dejanja, predvsem s strani tiste države, ki je v boju s terorizmom naredila največ, tudi v našem interesu – in sicer Združene države Amerike. Če hočemo držati terorizem pod nadzorom, moramo plačati ceno, in ta cena se kaže v omejevanju civilnih svoboščin.

Po drugi strani pa tisti, ki stori malo ali ničesar, ne more grešiti. Zaradi tega moramo v Evropski uniji, če želimo zagotoviti varnejšo prihodnost, storiti več; izboljšati moramo usklajevanje ukrepov držav članic ter pobud, ki jih izvajajo tajne službe, predvsem pa ne smemo pustiti, da Združene države same nosijo celotno breme te odgovornosti. Če bomo to storili, bomo mogoče lahko uveljavili svoja načela, prav tako pa tudi svoje ideje o tej zamegljeni meji med varnostjo državljanov in kršenjem človekovih pravic.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Sodelovanje med institucijami EU v boju proti terorizmu mora biti popolno, predvsem zaradi tega, ker je ta pojav vse bolj pogost. Terorizem je postal glavni sovražnik stabilnosti in svetovnega miru. Če pomislimo na dogodke 11. septembra ali na dogodke v Madridu in Londonu, ki so se zgodili pred nekaj leti, dobimo popolno sliko strahu, nasilja in trpljenja.

Če želimo državljanom zagotoviti varnost, moramo v boju proti terorizmu nemudoma ukrepati, in sicer v tesnem sodelovanju z lokalnimi in regionalnimi oblastmi. Nobenega dela v okvirnem sklepu ni mogoče tolmačiti kot zmanjšanje ali omejevanje temeljnih pravic in svoboščin, kot so svoboda izražanja, združevanja in zborovanja. Izražanje radikalnih, polemičnih ali kontroverznih mnenj, ki se nanašajo na občutljiva politična vprašanja, vključno s terorizmom, ne spada v sklop okvirnega sklepa. Vsaka pobuda je dobrodošla, dokler ohranimo uravnoteženost med spoštovanjem svoboščin in zagotavljanjem varnosti državljanov.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Obe poročili o okvirnih sklepih sta še dva kamenčka v mozaiku široke palete uredb, direktiv in drugih dokumentov, ki zadevajo boj proti terorizmu. Podpiram obe poročili, ker menim, da potrebujemo oba okvirna sklepa, in ker je doseženo razumno razmerje med ukrepi za zagotavljanje varnosti in svobodo posameznika. Mislim, da bi morala Komisija in Svet v bodoče posvetiti več pozornosti naslednjim vprašanjem.

Prvič, hipertrofiji predpisov na področju terorizma in zagotoviti večjo preglednost teh predpisov. Tudi na tem področju imamo nepotrebne in neživljenjske predpise ali njihove določbe, ki bi jih bilo treba ponovno premisliti ali po presoji odpraviti.

Drugič, uporabnost predpisov in s tem učinkovit boj proti terorizmu nista odvisna le od dobre zakonodaje, ampak od učinkovitega sodelovanja držav članic in njihovih policijskih in varnostnih organov. Tu še nismo dosegli prave ravni sodelovanja.

Pregledati in primerjati bi morali nadzorstvene mehanizme, ki jih imajo na voljo Evropska unija in države članice. Posebej pozorni bi morali biti do pojavov izgube in zlorabe podatkovnih baz in tudi o tem bi bilo nujno medsebojno obveščanje držav članic.

In četrto, več bi morali narediti za osveščanje javnosti, da bi ljudje lažje razumeli zakaj so določeni ukrepi potrebni.

Čestitke obema poročevalkama.

Iliana Malinova Iotova (PSE). - (BG) Na žalost so zadnji dogodki v Pakistanu le še dodaten dokaz o pravočasnosti današnje razprave. S to razpravo moramo priti do jasnih in kategoričnih odgovorov na dve načelni vprašanji: v prvi vrsti, ali smo s predlaganimi dokumenti res storili dovolj v boju proti kriminalu, in v drugi vrsti, ali smo pri tem spoštovali človekove pravice in ali smo zagotovili ustrezno zaščito osebnih podatkov naših državljanov. V svoji dolgi zgodovini je bil ta dokument deležen pogostih razprav in veliko sprememb, zaradi tega bi rada izrekla vse pohvale poročevalkama za njuno dobro opravljeno delo, ki je razvidno iz sporazumnega in uravnoveženega besedila.

Še posebej moramo biti pozorni na spremembe, ki so predlagane v poročilu gospe Roure, v skladu s katerimi se zahteva, da je osebne podatke dovoljeno zbirati le v zakonite namene in ob upoštevanju konvencije 108, prav tako pa je treba obvestiti osebo, na katero se podatki nanašajo, za kakšne namene se podatki, ki se nanjo nanašajo, obdelujejo. Vseeno pa me nekatere določbe, ki jih je predlagal Svet, skrbijo. Popolnoma podpiram predlog gospe Roure, da se izbriše odstavek 1 člena 1, predloga Sveta, v katerem je posebej navedeno, da se trenutni okvirni sklep ne nanaša na primere nacionalne varnosti. Prepričan sem, da bo, če ta določba ne bo izbrisana, zakonodajna odločitev, o kateri bomo čez nekaj ur glasovali, omogočila izogibanje zakonu in celo njegovo izkoriščanje, saj je „nacionalna varnost“ preveč splošen opis in ga je mogoče tolmačiti na različne načine. Nedavno je v Bolgariji prišlo do poskusa nepooblaščenega pridobivanja podatkov, osebnih podatkov, od sklada za nacionalno zdravstveno zavarovanje, poskus pa je bil neuspešen le zaradi hitrega odziva s strani vodstva sklada.

Povečati je treba nadzorne funkcije, pristojnosti nacionalnih nadzornih organov in Evropskega nadzornika za varstvo podatkov. Na žalost so analize pokazale, da ti organi najpogosteje sodelujejo le pri nadziranju posebnih določb zakona, dejansko pa nimajo nobenih sankcijskih ali preiskovalnih funkcij. Državam članicam Evropske unije je treba priporočiti povečanje obsega teh funkcij.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, komisar, najprej bi se rad dotaknil drugega poročila in sicer okvirnega sklepa o boju proti terorizmu. Vemo, da so potrebni ukrepi za boj proti terorizmu, saj znotraj Evropske unije poteka prek 300 pobud Al-Kaide, prav tako pa je na voljo prek 500 spletnih strani,

ki vsebujejo celo navodila za izdelavo bomb. Tega se vsi zavedamo in prepričan sem, da moramo storiti vse, da bi ohranili ravnotežje; to pomeni, zaščititi temeljne svoboščine, hkrati pa izvesti vse možne ukrepe, da bi preprečili smrtonosne teroristične dejavnosti.

Rad bi izpostavil predvsem eno stvar. Menim, da bi Evropski parlament storil ključno napako, če bi spremenil koncepte in bi „javno spodbujanje k izvedbi terorističnega kaznivega dejanja“ nadomestil z „napeljevanjem“. To pa iz zelo preprostega razloga, da ni mogoče zagotoviti dokaza o napeljevanju vse dokler ljudje ne umrejo - vendar je takrat že prepozno. Tega nihče ne more razumeti in sprejeti. Če pa bo javno spodbujanje vključena v ta pravni akt, obstaja možnost za intervencijo v primeru napeljevanja k nespoštovanju zakona ali v primeru napeljevanja na dejanja, ki se kaznujejo kot teroristična dejanja.

To pomeni, da je mogoče življenja rešiti, še preden pride do terorističnega dejanja. Globoko bi obžaloval, če bi se v tem primeru Parlament odločil za napačno pot in potrdil spremembe teh konceptov – med drugim tudi zaradi tega, ker je Svet Evrope določil, da mora biti koncept javnega spodbujanja opredeljen. Če sem pravilno razumel, sta tudi Svet in Komisija tega mnenja, katerega moramo sprejeti – k temu pozivam vse – in ohraniti izraz „javno spodbujanje“, saj lahko na ta način rešimo življenja, še preden pride do terorističnih dejanj.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil gospe Roure za pripravo poročila o varstvu osebnih podatkov, obdelanih v okviru sodelovanja policijskih in pravosodnih organov v kazenskih zadevah.

Nobenega dvoma ni, da bo hitro sprejetje okvirnega sklepa o varstvu osebnih podatkov v tretjem stebru, pripomoglo k boljšemu varstvu osebnih podatkov, zasebnega življenja in temeljnih pravic vseh državljanov držav članic. Za nas socialiste ta zadeva predstavlja prednostno nalogo. Ne samo zaradi tega, ker so trenutne pravne rešitve na tem področju neustrezne; predvsem zaradi pomembnosti za vse, ki živimo v EU.

Menim, da je pravni akt, ki ga je predhodno pripravil Svet, vseboval preveč pomanjkljivosti. Zaščito je zagotavljal le v minimalnem, zagotovo pa ne zadostnem obsegu. Zaradi tega v celoti podpiram predlagane spremembe poročevalke k osnutku, ki ga je pripravil Svet in s katerim nismo bili zadovoljni, predvsem v tistem delu, ki se je nanašal na varstvo podatkov v zvezi z DNK, zdravstveno stanje ali spolno usmerjenost državljanov. Vse podatke, ki se nanašajo na zasebna in občutljiva področja življenja, kot je rasa ali narodnost, ali informacije, ki se nanašajo na versko prepričanje ali svetovne nazore, je treba posebej zaščititi, obdelava takšnih podatkov pa je dopustna le v izjemnih okoliščinah, ki so z zakonom točno določene, in ob soglasju sodišča.

Prav tako je zelo pomembno, da se je poročevalka dotaknila tudi urejanja problema varstva podatkov, kadar se le ti še naprej obdelujejo, posredujejo tretjim državam ali zasebnim subjektom, saj ravno v teh primerih najpogosteje pride do zlorabe.

Potrebujemo dosleden okvirni sklep, ki bo zagotavljal vsaj takšno raven varstva podatkov, kot je zajamčena v prvem stebru z Direktivo iz leta 1995 in Konvencijo 108.

Charles Tannock (PPE-DE). - Gospod predsednik, včasih se bojim, da ta Parlament tako pogosto razpravlja o terorizmu ravno zaradi tega, ker ne moremo sprejeti nobenega soglasja glede tega, kako se odzvati nanj. Vsekakor smo zaradi grozot terorizma, ki so se zgodile v preteklih desetletjih povsod po svetu, vključno z nedavnimi bombnimi napadi v Islamabadu, spoznali njegovo pravo, zlobno naravo, prav tako pa smo spoznali, da to zahteva odločno in jasno držo proti ekstenzorni grožnji, ki jo predstavlja terorizem za zahodno demokracijo in način življenja.

Zaradi tega pozdravljam sodelovanje držav EU pri opredeljevanju in izrekanju težkih kazni za tiste, ki spodbujajo terorizem. Spomnim se demonstracij v Londonu, ki so sovpadale z objavo karikatur preroka Mohameda na Danskem. V Evropi smo seveda ponosni na svobodo govora in izražanja, protestniki, ki so nosili plakate in pozivali k obglavljenju tistih, ki žalijo islam, pa so z napeljevanjem k nasilju nedvomno prekorajčili mejo med svobodo govora in sovražnim govorom, ki napeljuje k nasilju.

V Združenem kraljestvu smo nedavno razpravljali o omejitvah pripora v predkazenskem postopku brez obtožbe ali suma sodelovanja pri terorizmu. Osebnostno sem mnenja, da moramo policiji in varnostnim službam zagotoviti vire, ki jih potrebujejo za zaščito naših državljanov, seveda na osnovi strogih zakonskih zaščitnih ukrepov.

Glede na raziskave javnega mnenja si tega želi večina ljudi v moji državi in preostalih delih Evrope. Poleg tega sem pogostokrat osupel nad dejstvom, da ta Parlament v zvezi s hranjenjem podatkov namesto uravnoteženega uporablja tako absolutistični pristop k civilnim svoboščinam. Podpreti moramo organe pregona, seveda pod pogojem, da so vzpostavljena jasna varnostna pravila glede izmenjave informacij.

EU mora gibanje Hezbollah uvrstiti na seznam prepovedanih terorističnih organizacij. Da to ni bilo storjeno že v preteklosti, kljub obstoju dokazov *prima facie*, kaže na očitno pomanjkanje volje EU, kar vsekakor krepi moč tistih, ki si želijo uničiti naš način življenja v demokraciji.

Proinsias De Rossa (PSE). - Gospod predsednik, izmenjava informacij med policijskimi organi držav članic je bistvenega pomena v boju proti terorističnim grožnjam in preprečuje njegove grozote. S takšnimi izmenjavami so bila na Irskem preprečena številna grozovita dejanja.

Irska in Združeno kraljestvo sta dolgo nasprotovala takšni izmenjavi zaradi globoko ukoreninjenega nezaupanja. Posledice so bile strašne. Zaradi tega ni nobeno presenečenje, da podpiram izmenjavo informacij. Vseeno pa sem prav tako zaskrbljen kot moji kolegi, da popravljeni predlogi Sveta ne vključujejo zadostnega varstva osebnih podatkov, kot je tudi navedeno v poročilu Martine Roure. Nikakor nam ne bo uspelo premagati takšnih, kot so ETA, IRA in drugi, ki prezirajo demokracijo in človekove pravice, če bomo sami spodkopali demokratične norme.

Zato pozivam Komisijo in Svet, da resno obravnavata naše pomisleke kot neposredno izvoljenih politikov. Ključnega pomena je, da ne oviramo napredka Evropske unije in da ne dajemo vtisa, da lahko EU deluje tudi izven okvirov zakona držav članic. Upal sem, da bomo lahko te probleme rešili v sklopu novih lizbonskih postopkov soodločanja. Na žalost to sedaj ni možno, vseeno pa moramo nadaljevati z delom in še naprej krepiti legitimnost tega Parlamenta in Evropske unije. Če bomo spodkopali osebne pravice, nam to ne bo uspelo.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Gospod predsednik, pozdravljam to poročilo. Na začetku želim povedati, da močno podpiram boj proti terorizmu in da sem vso svojo politično kariero posvetil boju proti terorizmu organizacije IRA in lojalistov na Irskem.

Vendar pa moramo zagotoviti ustrezno ravnotežje, s katerim bomo lahko zaščitili državljane pred državnim terorizmom ali zlorabo podatkov s strani države, Unije, novinarjev, organizacij, posameznikov ali agencij, vseh tistih, ki ukradejo ali kakor koli pridejo do informacij zasebne in zaupne narave.

Zdravilo ne sme imet hujših posledic kot bolezen sama. Ključni del zaščitnih ukrepov predstavljata hranjenje in uničenje takšnih podatkov. Vsak poskus blatenja posameznikov ali kakršna koli oblika poskusa izsiljevanja – naj gre za politično, finančno ali kakršno koli drugo – morata biti opredeljena kot kaznivo dejanje, ki ga morajo obsoditi vsi razumni ljudje.

Uničevanje teh podatkov se pogosto prepušča zasebnemu sektorju, katerega naloga je, da jih po preteku določenega časa uniči. Nisem popolnoma prepričan, da je zasebni sektor – prav tako pa to velja tudi za javni sektor – vzpostavil ustrezne zaščitne ukrepe za uničevanje podatkov, ki v boju proti terorizmu niso več potrebni. Menim, da je treba tiste, ki ne zaščitijo zasebnih informacij in dopuščajo njihovo zlorabo in napačno tolmačenje, najstrožje kaznovati, ne glede na to, ali te osebe delujejo v javnem ali zasebnem sektorju, prav tako pa pozivam Komisijo, da upošteva to mnenje. Poslanci moramo zagotoviti, da bo demokracija lahko preživela. Zato moramo zagotoviti, da so nam na voljo vsa orodja, ki jih potrebujemo v ostrem boju proti terorizmu, vendar to ne pomeni, da nam pri tem ni treba spoštovati ugleda, zaupnosti ali zasebnosti naših državljanov, zato pozivam Komisijo, da to upošteva.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Gospe in gospodje, terorizem predstavlja za demokracijo, gospodarski in socialni razvoj v Evropi in drugod po svetu eno najresnejših groženj. Na žalost igrajo sodobne informacijske in komunikacijske tehnologije pomembno vlogo pri širjenju teroristične grožnje. Teroristi pogostokrat za širjenje terorističnih informacij in novačenje novih članov in simpatizerjev zlorablajo internet, ki je poceni, hiter, enostavno in globalno dostopen. Zato pozdravljam okvirni sklep Sveta, ki spreminja Okvirni sklep 2002/475/PNZ o boju proti terorizmu, med drugim tudi zaradi tega, ker vključuje kazniva dejanja napeljevanja k terorističnim kaznivim dejanjem, novačenja za terorizem in usposabljanja za terorizem. To spremembo pozdravljam, ker sem prepričan, da je bistvenega pomena za iskanje mednarodnega odziva na mednarodne teroristične grožnje. Nobena država članica EU se s tem problemom ne more spopasti sama. Vse države članice si morajo prizadevati za usklajeno delovanje. Vendar pa se moramo v demokraciji, v demokratični Evropski uniji proti terorizmu boriti znotraj okvira demokratične pravne države, danih človekovih in civilnih

pravic. Zaradi tega podpiram spremembe, ki sta jih v zvezi s temi elementi predlagali poročevalki. Na koncu bi rad pozval vse vpletene, Svet, Komisijo in Parlament, da čim prej sprejmejo kompromisni predlog.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) V tretjem tisočletju je ideja globalne vasi ogrožena zaradi globalnega terorizma. Ker lahko posamezne države na podlagi načela subsidiarnosti nadzirajo največ 10-15 % kiberprostora, za preostali del pa skrbijo zasebni subjekti in družine, smo prepričani, da je tokrat prvič potreben globalni pristop, odgovor na globalni terorizem pa mora predstavljati nov koncept „Globalna skrb za globalno vas“. S takšnim pristopom in s strategijo za zaščito globalnega kiberprostora bo Evropska unija dokazala svojo predanost svetovni, kot tudi lastni varnosti.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Gospod predsednik, kljub njegovim groznim posledicam je mednarodni terorizem na žalost še vedno sporna tema. Želimo zaščito, hkrati pa protestiramo in oviramo organe oblasti, ko pripravijo predloge za izvedbo ukrepov, s katerim bi to zaščito zagotovili. Obžalujemo teroristične napade, hkrati pa hočemo v celoti uveljaviti svoje pravice, kljub temu, da se vsi dobro zavedamo, da storilci zlorablajo naš demokratični sistem.

Vsaka omejitev naših pravic bi se morala odražati v ustreznem povečanju naše varnosti v zvezi s terorističnimi napadi. Prav tako se upiramo zakonodajnemu poenotenju v primeru terorizma, čeprav vsi vemo, da so posledice prav podobno uničujoče. Poleg tega se lahko število napadov še poveča, če bodo kazni milejše.

Če želimo učinkovito zaščito pred terorizmom, bi mogoče morali najprej sprejeti odločitev in se sprijazniti s temi nasprotujočimi vidiki.

Marios Matsakis (ALDE). - Gospod predsednik, skoraj ni dneva, da ne bi prišlo do terorističnega dejanja. Terorizem je huda okužba, ki pesti našo družbo. Kot vsaka okužba, se bo tudi ta, če je ne bomo zdravili, nenehno širila, vse dokler ne bo onemogočila ali celo ubila bolnika.

Potrebujemo skrajne ukrepe. Nekateri izmed teh ukrepov so sporni in nedvomno posegajo v osebne svoboščine, vendar so potrebni, če želimo zagotoviti ravnovesje. V idealnem svetu je strogo varstvo osebnih podatkov najpomembnejše, v svetu, ki pa ga pesti terorizem, je na žalost treba nekoliko popustiti. V izrednih okoliščinah potrebujemo izredne ukrepe.

Menim, da moramo na odločitve glede boja proti terorizmu gledati v tej luči. Če že moramo izbirati med nekaj manjšimi kompromisi glede osebnih svoboščin in veliko bolj učinkovitim načinom boja proti terorizmu, menim, da se moramo odločiti za slednjega. Zaključil bom z naslednjim vprašanjem: če je napeljevanje nekaterih ostudnih zločinov, kot je pedofilija na internetu, zločin – in prav je tako –, zakaj ne velja to tudi za napeljevanje terorizma?

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v imenu upokojencev in stranke upokojencev, ki so me napotili v Evropski parlament, bi rad izrazi naše poglede glede boja proti terorizmu: finančni skladi Evropskega parlamenta in Evrope morajo več pomoči nameniti za blaženje trpljenja ljudi, od katerih teroristi prejemajo največ pomoči. Te sklade je treba nadzirati tako, da bodo od njih imeli korist ljudje, in ne za nezakonite interese nekaterih pokvarjenih voditeljev. Zaradi tega menim, da jih je treba uporabiti za „Marshallov načrt“, ki ga je predlagal Silvio Berlusconi, italijanski predsednik vlade, in tako zagotoviti pomoč Palestini.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Rada bi se dotaknila poročila gospe Roure. Pravica do varstva osebnih podatkov je temeljna pravica. Tisti državljani, katerih podatki se obdelujejo, imajo pravice, ki jih je treba spoštovati tako na nacionalni ravni, kot tudi na ravni EU. Obstajajo številne uredbe in direktive EU v skladu s katerimi se zahteva izmenjava podatkov, ki se nanašajo na kazniva dejanja, ki so jih zakrivali državljani Evrope v državi članici, ki ni njihova država prebivališča. Takšni primeri so uredba o dostopu do cestnega prevoza blaga ali direktiva, ki olajšuje čezmejno delovanje na področju varnosti v cestnem prometu. Vsi ti evropski predpisi zahtevajo vzpostavitev informacijskega sistema, ki omogoča posredovanje obvestil in informacij med državami članicami.

Vsi ustrezni sistemi IT morajo vključevati javno dostopno komponento, kot tudi zavarovano komponento, ki vsebuje podatke o kaznivih dejanjih, storjenih v državah članicah; in prav ta zadnja komponenta mora biti dostopna samo ustreznim ustanovam in le ob upoštevanju predpisov o varstvu osebnih podatkov.

Jim Allister (NI). - Gospod predsednik, ker smo bili v minulih dneh priča novim okrutnim terorističnim dejanjem v Pakistanu, Španiji in v Jeruzalemu, prav tako pa tudi v moji državi številnim novim poskusom terorističnih napadov s strani organizacije IRA, nihče izmed nas ne more biti zadovoljen s podlimi dejanji

terorizma. Seveda pa bi bilo naivno misliti, da obstaja vseevropsko čudežno zdravilo. Da, potrebujemo učinkovito izročanje, in da, potrebujemo učinkovito sodelovanje, vendar pa bi zakonodaja, ki bi bila tako usklajena, da bi to sodelovanje zmanjšala na najmanjši skupni imenovalc, prinesla več težav, kot koristi.

Gre predvsem za zadeve, o katerih se je treba odločati na nacionalni ravni. Združeno kraljestvo na primer skuša uvesti 42 dnevni pripor, kar je po mojem mnenju več, kot je potrebno, vendar o tem z vso pravico odloča London in ne Bruselj.

S pristopi, navedenimi v teh predlogih, bi državam članicam kaj hitro odrekli to pravico odločanja. To mogoče ustreza načrtom EU po povečanju moči, vendar s tem ni mogoče poraziti terorizma.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - (RO) Kot predstavnik državljanov Romunije menim, da je sodelovanje Evropskega parlamenta v postopku sprejemanja odločitev v zvezi z varstvom osebnih podatkov, ki se zbirajo za namene odkrivanja in pregona, izjemno pomembno. Upoštevati moramo, da je pravica evropskih državljanov do varstva podatkov temeljna pravica; istočasno pa morajo imeti organi, ki sodelujejo v boju proti terorizmu in kriminalu, dostop do takšnih informacij.

To poročilo ima še posebej pomembno vlogo pri pripravi zakonskega okvira, ki določa kakovost, opredelitev in značilnosti osebnih podatkov in njihovo posredovanje tretjim državam ali posameznikom. Pozdravljam določbo, ki navaja, da podatkov ni dovoljeno hraniti dlje, kot je to potrebno, države članice pa poziva k vzpostavitvi tehničnih in procesnih ukrepov, katerih namen je uveljavitev teh omejitev.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Gospod predsednik, rad bi čestital kolegicama, gospe Lefrançois in gospe Roure, za njuni poročili, prav tako pa bi rad izkoristil to priložnost in povedal, da je francoska policija pravkar prijela enega izmed pomembnejših teroristov, in bi rad čestital francoski vladi in francoski policiji. Menim, da bi morali politični organi v vseh državah sodelovati z našo policijo, našimi sodniki in našimi vladami.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. - (FR) Gospod predsednik, najprej bi rad čestital Evropskemu parlamentu kot celoti za zelo visok nivo te razprave. Evropski parlament povsem upravičeno pričakuje ratifikacijo Lizbonske pogodbe, danes pa je pokazal zrelost, saj je z veliko večino podprl vaši poročili – poročilo gospe Lefrançois in poročilo gospe Roure. Ti dve poročili si prizadevata najti pravo ravnotežje med skupno zaščito pred terorizmom, ki jo moramo zagotoviti našim državljanom, in varstvom naših svoboščin. Verjamem, da moramo prave rešitve iskati ravno na osnovi tega ravnotežja.

Gospod predsednik, na kratko bom povzel razpravo. Najprej se bom vrnil k poročilu gospe Lefrançois o boju proti terorizmu. Rad bi povedal, da čeprav je svoboda izražanja, vključno s pravico do izrekanja kritike, ena izmed temeljnih stebrov, na katerih je osnovana Evropska unija, napeljevanja k radikalnemu sovraštvu ne moremo obravnavati kot sprejemljivo pod pretvezo svobode izražanja. Rasistični govori so zloraba svobode izražanja in niso dopustni.

Opomnil bi vas rad, da je bil predlog Komisije pripravljen na osnovi poglobljene ocene učinkov. Opravljena so bila številna posvetovanja in predlog Komisije resnično temelji na Konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju terorizma, prav tako pa smo poskušali upoštevati uravnoteženo formulacijo kaznivih dejanj v Konvenciji.

Če mi gospa Lefrançois in številni poslanci Evropskega parlamenta, ki so podprli izraz „napeljevanje“, dovolijo, bi rad naslednjih nekaj minut porabil za zagovor izraza „spodbujanje“. Prednost izraza „spodbujanje“ je v tem, da je nov. Prav zaradi tega ga je Svet Evrope uporabil; prav zaradi tega, ker je nov, lahko ima v Evropski uniji poenoteno in natančno opredelitev. Spodbujanje ni koncept, ki bi dopuščal različna tolmačenja. Verjamem, da ga je mogoče v sodni praksi ustrezno opredeliti. Res je, da se želimo izogniti vsem oblikam izvedenih terorističnih napadov, hkrati pa kriminalizirati tiste, ki so pozivali k takšnim napadom, predvsem na osnovi tistega, kar so izrekli, tudi če do teh napadov ni prišlo, in prav v tem leži celoten problem. Prepričan sem, da bosta Svet in Parlament s pomočjo dialoga uspela najti rešitev.

Prav tako bi rad povedal, da člen 1(2) trenutnega besedila okvirnega sklepa vsebuje zaščitno klavzulo človekovih pravic, ki se nanaša – mislim, da se gospa Lefrançois s tem strinja – na celoten okvirni sklep.

Gospod predsednik, na koncu bi rad poudaril pomembnost vključitve tega ukrepa v boj proti terorizmu znotraj celostnega institucionalnega okvira Evropske unije. Njegova učinkovitost bo z vključitvijo tega besedila v evropsko zakonodajo zagotovljena. Pri posameznih ukrepih nam bo zagotovil enoten zakonski okvir glede narave in ravni kazenskih sankcij in pravila o sodni pristojnosti. Zaradi tega bo mogoče uporabiti mehanizme sodelovanja Evropske unije, ki so navedeni v okvirnem sklepu iz leta 2002.

Gospod predsednik, čeprav bi se poročevalki in Parlamentu rad še enkrat zahvalil za delo, ki sta ga v zadnjih dveh letih opravila v povezavi s to pomembno zadevo, hkrati tudi upam, da odločitev ne bo hitro sprejeta glede na vse opravljeno delo in potrebo – kot ste mnogi že poudarili – po učinkovitem boju proti terorizmu.

Sedaj bi rad prešel na drugo besedilo, ki je neločljivo povezano s prvim, in menim, da se je Parlament dobro odločil, ko je predlagal njuno povezovanje, sočasno pa zahteval varstvo podatkov in varstvo osebne svobode. Gospe Roure bi se zahvalil, da je tako energično zagovarjala to uravnoteženost in varstvo podatkov. Zelo pomembno je, da je bilo to besedilo pripravljeno sočasno z besedilom o boju proti terorizmu, saj bo tako policija lahko v bližnji prihodnosti dobila posebne določbe o varstvu podatkov. Kot sem že povedal in tega ne mislim preveč poudarjati, je tako kot Parlament tudi Komisija želela doseči še več na področju varstva podatkov. Minister, gospod Jouyet, je omenil, da je francosko predsedstvo moralo upoštevati dejstvo, ali je mogoče doseči kompromis, čeprav si je prizadevalo za isto stvar. Povem lahko le, da bo Komisija poskušala kar najbolje uporabiti klavzulo za vrednotenje in „uvodno določbo 6a“. Zaradi tega upoštevamo mnenje Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, prav tako pa bomo poskušali upoštevati vaše želje glede obsežnega spreminjanja okvirnega sklepa, da bi tako ovrednotili razširitev področja njegove uporabe. Kakor koli že, to je vse, kar lahko Komisija stori, in za to si bom tudi osebno prizadeval. Vem, da si Evropski parlament želi, da bi do te spremembe prišlo čim prej. Upam, da se bo Svet strinjal z izvedbo spremembe v takšnem časovnem okviru, ki bo omogočal čim prejšnjo rešitev zapleta z evropskim ukrepom.

Gospod predsednik, to je vse, kar sem hotel povedati. Prav tako bi rad vsem govornikom jasno povedal, da cenim visok nivo razprave pri tako pomembni zadevi – o zadevi, pri kateri mora biti Evropa zgled ostalim – tako z zagotavljanjem učinkovite skupne zaščite pred teroristično grožnjo, kot tudi pri skrbnem spoštovanju varstva posameznih svoboščin in osebne neodvisnosti. Menim, da je Parlament še enkrat pokazal svojo zrelost in sposobnost, da bo v prihodnje o tej zadevi soodločal.

Roselyne Lefrançois, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, najprej bi se rada vsem kolegom, ki so danes izrazili svoje mnenje, zahvalila za visok nivo njihovih govorov. Veliko število govornikov jasno dokazuje izjemno zanimanje za to vprašanje. Ne bom ponavljala vseh različnih govorov, omeniti želim le tri ali štiri.

Gospod Fava je jasno pokazal, za kako težko nalogo gre. Izogniti se moramo nezaupanju in sumničenju v družbi, istočasno pa ne smemo pozabiti na kontekst ter zagotavljanje varnosti državljanov in varstvo svoboščin.

Gospod de Grandes Pascual je pojasnil, kakšno dodatno vrednost prinaša opredelitev terorizma in izpostavil, da je bila opredelitev, ki smo jo uporabili, pomembnejša, prav tako pa vztraja pri seznamu kaznivih dejanj. Ker gre predvsem za sodelovanje pri boju proti terorizmu, moramo poslati jasno sporočilo, hkrati pa zaščititi posamezne svoboščine.

Gospod Demetriou, omenili ste, kakšno prekletstvo je terorizem in da se moramo z njim spopasti. Pri tem pa ste uporabili izraz „javno napeljevanje“ in zatrdili, da gre za koncept, ki ga države članice bolje razumejo. Tudi gospa Ludford je tega mnenja. Tudi ona je mnenja, da je ta izraz primernejši, glede na dejstvo, da moramo zaščititi temeljne svoboščine.

Poročilo je rezultat dolgega in zapletenega pogajalskega procesa. Prepričana sem, da smo lahko zadovoljni z rezultatom, predvsem z vidika uravnoteženosti med bojem proti terorizmu in spoštovanjem temeljnih svoboščin.

Poročilo moje kolegice, gospe Roure, spada v to drugo kategorijo, saj je varstvo osebnih podatkov ena izmed njegovih ključnih komponent. Obžalujem le eno, in to delim z mnogimi tukaj v Parlamentu, predvsem s svojimi kolegi v Skupini Zelenih/Evropski svobodni zvezi. Gre za dejstvo, da izvajanje besedila, ki tako pomembno vpliva na svoboščine evropskih državljanov, ne spada v popolno pristojnost Evropskega sodišča.

Da bi temu bilo tako, bi morali okvirni sklep sprejeti v skladu z ureditvijo Lizbonske pogodbe. Še pred irskim „ne“ na referendumu in negotovostjo glede začetka veljavnosti nove pogodbe 1. januarja 2009 je Svet nameraval čim hitreje ukrepati, da bi se izognil prehodu na soodločanje. Vendar smo v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve še naprej poskušali delati čim bolj vestno in skrbno, hkrati pa držati tempo, ki ga je narekoval Svet.

Moj osnutek poročila je bil na glasovanju odbora 15. julija potrjen s 35 glasovi za, 4 proti in 1 vzdržanim glasom, in upam, da bo velika večina zanj glasovala tudi na plenarnem zasedanju.

Martine Roure, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila vsem kolegom, saj je ta razprava pokazala, da se je Evropski parlament poenotil glede zelo zahtevne točke, in mi smo predstavniki Evropskega parlamenta, mi smo predstavniki narodov držav. To je treba poudariti.

Danes bi se rada dotaknila francoskega predsedstva. Od Sveta zahtevamo, da izpolni obveze, ki so jih že pred časom dala številna predsedstva. Nujno potrebno je, da se ta okvirni sklep hitro sprejme, pri tem pa se upoštevajo spremembe, ki jih je predlagal Evropski parlament. Svet mora držati svoje obljube. Naše delo mora temeljiti na zaupanju. To je bistvenega pomena. Upam, da bo gospa Dati, ki na žalost na tej pomembni razpravi ni prisotna, zaradi česar smo zelo razočarani, prejela to sporočilo.

Posebej bi se rada zahvalila za podporo komisarja Barrota, ki je za nas zelo dragocena.

Predsednik. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12:00.

Pisne izjave (člen 142)

Titus Corlăţean (PSE), v pisni obliki. – (RO) V zadnjih letih so si vsi predsedniki EU prizadevali za vzpostavitev pravne podlage za varstvo osebnih podatkov v okviru tretjega stebra. Okvirni sklep, sprejet leta 2006, predstavlja kompromis, ki je najmanjši skupni imenovalec pri varstvu osebnih podatkov. Zato lahko le pozdravimo nova posvetovanja Evropskega parlamenta o razširitvi področja uporabe okvirnega sklepa in o analizi njegovega vpliva na temeljne pravice. Glavni cilj sprememb bi moral biti zagotavljanje enake ravni varstva podatkov, kot je zagotovljena s prvim stebrom; s tega vidika obžalujem, da je Svet spremenil začetni predlog Komisije. Prav tako obžalujem dejstvo, da je Svet odpravil odločbo, ki se nanaša na delovno skupino organov za zaščito nacionalnih podatkov, kar predstavlja nazadovanje v procesu vzpostavljanja učinkovitega sistema za varstvo osebnih podatkov.

Petru Filip (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Učinkovito varstvo osebnih podatkov še naprej ostaja povsem naravna zahteva sodobne demokracije. Če je v nekaterih okoliščinah za to varstvo treba spremeniti podatkovne baze Skupnosti, da bi s tem preprečili korelacijo nekaterih osebnih ali pomembnih informacij z osebami, ki jih je mogoče identificirati, se moramo zavedati, da upravljanje tega globalnega sistema za hranjenje in obdelavo informacij vključuje najsodobnejši varnostni sistem. Prave varnosti ni mogoče zagotoviti preprosto s tem, da potrdimo sklop skupnih načel; sam sem mnenja, da potrebujemo strokovno analizo tveganj, ki se pojavijo pri sodelovanju med policijskimi in sodnimi organi držav z različnimi stopnjami strokovnega znanja na tem področju.

Zaradi jasnosti bi rad še enkrat poudaril, da nove države članice rabijo hiter prenos strokovnega znanja na tem področju, da bi tako preprečili kakršne koli negativne predsodke glede globalne varnosti sistema.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glede na porast terorizma in njegovo zlorabo kibeprostopa, možnost hitrejšega zavajanja množic in omejene možnosti pravočasnega prepoznavanja teroristov sem mnenja, da je takšna odločitev dobrodošla v celovitem sklopu varstva civilnih pravic in svoboščin vsakega posameznega državljan in vzpostavlja ustrezen okvir za hitro prepoznavanje in sledenje kriminala, predvsem zločinov proti varnosti oseb, držav in nacionalne infrastrukture.

Pozdravljam odločitev, da ponovna obravnava ciljev, določenih v okvirnem sklepu, predstavlja enega izmed pomembnejših evropskih interesov, predvsem v zvezi s skupnimi predpisi o varstvu osebnih podatkov, ki bodo državam članicam omogočili uveljavljanje enakih pravil in načel. Prav tako menim, da je treba ponovno razmisliti o razvrstitvi informacij s sklicevanjem na mednarodne razvrstitve, da bi tako bilo mogoče odpraviti vse razlike med državami članicami in ostalimi državami pri izvajanju varnostnih ukrepov.

Pri zagotavljanju zaščite podatkov in varnostnih sistemov je treba upoštevati dve osnovni strategiji: „Kar ni izrecno prepovedano, je dovoljeno“ in „kar ni izrecno dovoljeno, je prepovedano“.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Vprašanje vse večje grožnje, ki jo za Evropo predstavljajo teroristični napadi, je eden najpomembnejših izzivov, povezanih z varnostjo naše celine. Danes nas ogroža politično nasilje, ki ga nadzirajo države, ki naj bi sodelovale z nami, in skupine kriminalne narave, vendar se zdi, da največjo grožnjo, s katero se soočamo, predstavlja islamski fundamentalizem.

Čudi me nezanimanje za to problematiko s strani tistih, ki vodijo Evropo. Naša popolna odprtost za neomejeno število priseljencev iz islamskih držav, kot to želijo socialisti in liberalci, bo imela v prihodnje za posledico val tragedij za prebivalstvo Skupnosti. Neomejena islamizacija Evrope ni dobra!

Pomagajmo revnim državam, vendar pri tem naše celine ne spremenimo v prostor, kjer bi bila na preizkušnji strpnost ljudi. Priseljenci trenutno zahtevajo vse več pravic, evropski staroselci pa morajo pristati na vse, skupaj z uničevanjem tradicij, ki segajo več stoletij v zgodovino. To je nevarno. Kam nas lahko to vodi, vidimo na primeru Severne Irske; skupine, ki se med sabo bojujejo, pa sestavljajo le ljudje, ki so pripadniki različnih vej krščanske vere.

Marian Złotea (PPE-DE), v pisni obliki. – Napadi 11. septembra 2001 so povsem spremenili svet. Teroristični napadi tistega dne niso spremenili le načina, kako Američani dojemajo in razumejo svet, ampak so demokratične družbe po vsem svetu soočili z novo perspektivo tega sodobnega sveta, v katerem teroristični napadi, kot so se zgodili v Madridu (marec 2004) in Londonu (julij 2005), predstavljajo pogost in zastrašujoč izziv.

Teroristi zdaj za usposabljanje, novačenje in načrtovanje napadov uporabljajo sodobne načine komuniciranja, kot je internet. Uporaba te tehnologije za Evropo predstavlja edinstveno grožnjo, mi pa bi se morali spopasti s terorizmom s skupnimi močmi in z vsemi sredstvi, ki so nam na voljo.

Da pa bi se lahko naša demokratična družba uspešno zoperstavila tem grožnjam, moramo poleg boja proti terorizmu okrepiti tudi naše temeljne pravice in svoboščine. Za boj proti terorizmu potrebujemo v EU skupne določbe, obstoječo zakonodajo pa moramo temu ustrezno spremeniti.

Sodobni terorizem uporablja nov način delovanja, vendar pa se mora EU z njim spopasti z enako silo in odločnostjo, kot jo je pokazala v boju s tradicionalnim terorizmom.

Gerard Batten (IND/DEM). – Gospod predsednik, bom zelo kratek. Govorim v skladu s členom 145, da bi zavrnil pripombe in komentarje, ki jih je pri tej razpravi v svojem govoru navedla gospa Sarah Ludford.

Navedla je veliko stvari, predvsem pa je zatrdila, da sem „evrofob“ in da bi v zvezi z izročanjem „z navdušenjem pomahal storilcem kaznivih dejanj, ki so prišli do Rokavskega preliva“.

Rad bi popravil njeno izjavo. Nisem evrofob. Prav tako rad imam Evropo kot celino, njeno zgodovino, njeno kulturo, njene dosežke, kot vsi ostali, je pa res, da sem EU-fob. Sovražim Evropsko unijo, ki je nedemokratična in proti demokraciji. V zvezi z evropskim zapornim nalogom in sojenjem v nenavzočnosti si želim, da bi lahko angleško in škotsko sodišče, preden odobrita izročitev, obravnavali *prima facie* dokaze proti obtožencu in da bi lahko to tudi preprečili. Morata imeti možnost, da se odločita, ali obstaja dejanski primer in ali bo zagotovljeno pošteno sojenje.

To počnem zaradi tega, da bi zaščitil interese britanskih državljanov, eden takšnih je Andrew Symeou, 19-letni moški, ki živi v Londonu in mu 30. septembra grozi izročitev Grčiji zaradi obtožbe za uboj. Dokazi proti njemu so zelo vprašljivi, zato ji ni mogoče upoštevati, prav tako tudi ni mogoče upoštevati dejstva, da so pri pridobivanju izjav prič le-te domnevno mučili.

Razumem občutljivost gospe Sarah glede tega vprašanja, saj je njena stranka, liberalni demokrati, očitno stavila na napačnega konja in se boji – precej upravičeno – posledic na volitvah leta 2009.

Predsednik. – Pred zaključkom seje bi rad potolažil varnostne službe, ker so se razširile govorice, da je v sobo vstopila oseba z zakritim obrazom. To je bil le gospod Borghezio, ki si je v znak protesta zakril usta. Parlament pa z vidika varnosti ni izpostavljen nobeni nevarnosti. Želim le pomiriti varnostne službe.

(Seja je bila prekinjena ob 12.00 in se je po glasovanju nadaljevala ob 12.05)

PRESEDSTVO: Diana WALLIS

Podpredsednica

5. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Rezultati in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik.)

5.1. Statistika Skupnosti glede zunanje trgovine z državami nečlanicami (A6-0267/2008, Helmuth Markov) (glasovanje)

5.2. Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom - varstvo prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (A6-0314/2008, Miroslav Ouzký) (glasovanje)

5.3. Statistična poročila v zvezi s cestnim prevozom blaga, kar zadeva Komisiji podeljena izvedbena pooblastila (A6-0258/2008, Georg Jarzembowski) (glasovanje)

5.4. Evropsko leto ustvarjalnosti in inovacij (2009) (A6-0319/2008, Katerina Batzeli) (glasovanje)

5.5. Sprememba Uredbe (Euratom, ESPJ, EGS) št. 549/69 o kategorijah uradnikov in drugih uslužbencev Evropskih skupnosti, za katere se uporabljajo določbe Protokola o privilegijih in imunitetah Skupnosti (A6-0339/2008, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (glasovanje)

5.6. Predlog spremembe proračuna št. 6/2008 - izvajalske agencije (A6-0353/2008, Kyösti Virrankoski) (glasovanje)

5.7. Ukrepi po konferenci iz Monterreya iz leta 2002 o financiranju razvoja (A6-0310/2008, Thijs Berman) (glasovanje)

5.8. Pregled notranjega trga (A6-0272/2008, Charlotte Cederschiöld) (glasovanje)

5.9. Izboljšanje kakovosti izobraževanja učiteljev (A6-0304/2008, Maria Badia i Cutchet) (glasovanje)

5.10. Bolonjski proces in mobilnost študentov (A6-0302/2008, Doris Pack) (glasovanje)

5.11. Prilagoditev pravnih aktov novemu sklepu o komitologiji (zakonska iniciativa) (A6-0345/2008, József Szájer) (glasovanje)

5.12. Hedge skladi in skladi zasebnega kapitala (A6-0338/2008, Poul Nyrup Rasmussen) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Jonathan Evans (PPE-DE). - Gospa predsednica, v skladu s členi 9, 93 in 94, ki se nanašajo na preglednost, bi rad povedal, da zaradi navzkrižja interesov v zvezi z vprašanji, o katerih se bo glasovalo, pri tem glasovanju ne bom sodeloval. Prav tako zaradi navzkrižja interesov nisem sodeloval v razpravi ali glasovanju, ko je to zadevo obravnaval odbor.

5.13. Preglednost na področju institucionalnih vlagateljev (A6-0296/2008, Klaus-Heiner Lehne) (glasovanje)

5.14. Sprememba Uredbe (ES) št. 999/2001 v zvezi s Komisiji podeljenimi izvedbenimi pooblastili (A6-0279/2008, Gyula Hegyi) (glasovanje)

5.15. Statistika odpadkov (A6-0282/2008, Johannes Blokland) (glasovanje)

5.16. Prilagoditev nekaterih aktov regulativnemu postopku s pregledom, „omnibus“ Uredba – drugi del (A6-0100/2008, József Szájer) (glasovanje)

5.17. Izkoriščanje in trženje naravnih mineralnih vod (prenovitev) (A6-0298/2008, József Szájer) (glasovanje)

5.18. Barvila za zdravila (prenovitev) (A6-0280/2008, József Szájer) (glasovanje)

5.19. Živila za posebne prehranske namene (prenovitev) (A6-0295/2008, József Szájer) (glasovanje)

5.20. Tehnični pregledi motornih vozil in njihovih priklopnikov (prenovitev) (A6-0299/2008, József Szájer) (glasovanje)

5.21. Ekstrakcijska topila, ki se uporabljajo pri proizvodnji živil in njihovih sestavin (prenovitev) (A6-0284/2008, József Szájer) (glasovanje)

5.22. Boj proti terorizmu (A6-0323/2008, Roselyne Lefrançois) (glasovanje)

5.23. Varstvo osebnih podatkov (A6-0322/2008, Martine Roure) (glasovanje)

5.24. Peticije državljanov v letu 2007 (A6-0336/2008, David Hammerstein) (glasovanje)

- V zvezi z odstavkom 31:

David Hammerstein, poročevalec. – (ES) Da bi bilo mogoče upoštevati nedavne pravne odločbe, vlagam to ustno spremembo, ki jo bom prebral v angleščini:

, poročevalec. „Carinski organi kot izredni ukrep še vedno zasegajo avtomobile grških državljanov“, dodajam „začasno“, prav tako pa dodajam zadnji stavek: „se seznanja s sklepom Sodišča Evropskih skupnosti C-156/04 (07.06.2007), ki večino pojasnil v zvezi s tem primerom, posredovanih s stani grških organov, šteje kot zadostne; pozdravlja izvajanje nove zakonodaje, ki jih je le ta sprejel za namene obravnavanja pomanjkljivosti, navedenih v prej omenjenem sklepu;“.

Predsednica. – Glede ustne spremembe ne vidim nobenih zadržkov.

- Po glasovanju:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Gospa predsednica, glede na naš dejanski čas glasovanja menim, da lahko dodam kratko, a utemeljeno pripombo. V imenu tistih, ki lahko in ki berejo rezultate na zaslonu, bi se vam rad zahvalil za učinkovit način delovanja. Upam, da bodo temu sledili tudi drugi predsedniki – vključno z gospodom Pötteringom, ki je zelo učinkovit.

Predsednica. – Hvala. Trudimo se po najboljših močeh!

5.25. Stanje in možnosti na področju kmetijstva v gorskih regijah (A6-0327/2008, Michl Ebner) (glasovanje)

6. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

– Poročilo: Katerina Batzeli (A6-0319/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Gospoda predsednica, gre za poročilo, v zvezi s katerim lahko omenim mesto Liverpool, ki predstavlja moje volilno okrožje. Bilo je izbrano za mesto kulture in v tej vlogi se je sijajno odrezalo, ljudje, ki živijo v Liverpoolu, pa so se na to odlično odzvali. Čeprav so številni cilji evropskega leta v tem poročilu hvalevredni, moramo upoštevati tudi proračunske posledice, ki jih prinašajo.

Prekomerna birokracija in osredotočenost na prizadevanja, ki jih usmerja država, z namenom doseganja tistega, kar označujemo s pojmom „ustvarjalnost in inovativnost“, vsekakor nista zaželeni. Denar davkoplačevalcev bi bil vsekakor bolje porabljen, če bi odpravili tovrstne promocijske dejavnosti in bi se osredotočili na to, da bi ljudem zagotovili možnost, da se sami odločajo.

– Poročilo: Thijs Berman (A6-0310/2008)

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Gospa predsednica, ali se sploh še kdo sprašuje, zakaj nekatere države članice kažejo pomanjkanje zanimanja za zagotavljanje pomoči – če uporabim besedišče tega poročila? Mislim, da ne. Vse več držav članic in drugih donatorjev ima dovolj nenehnega metanja sredstev za vse vrste pokvarjenih režimov, ki jih seveda dobro vodenje ali blaginja in napredek lastnih državljanov sploh ne zanimajo.

Pred približno enim letom smo od zanesljivega vira, agencije za pomoč Oxfam, izvedeli, da so vojne v Afriki stale že približno toliko, kot stotine milijard evrov razvojne pomoči, ki jo je kontinent prejel v zadnjih nekaj letih. Čas je, da Afrika napravi pomembne korake na področju demokracije, dobrega upravljanja, predvsem pa na področju boja proti korupciji. Le takrat bomo lahko govorili o visoko usmerjeni razvojni pomoči. Zagovarjanje brez utemeljitev povečanja obsega razvojnih sredstev in predstavljanje vseh vrst odstotkov kot nekih dogm je popolnoma neodgovorno, zato sem glasoval proti temu poročilu.

– Poročilo: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gospa predsednica, vem, da gre samo za puhlo frazo, ampak mladi ljudje so naša prihodnost, zato bi rad poudaril, da je kakovost izobrazbe naših inštruktorjev in učiteljev izredno pomembna. Vendar pa se zastavlja vprašanje, ali je v pristojnosti Evropskega parlamenta, da o tem pridiga državam članicam. Ali je v pristojnosti Parlamenta, da izraža mnenje o sestavi izobraževalnega kadra na vseh ravneh šolske izobrazbe v državah članicah? Ali mora biti izobrazba v državah članicah togo skladna z „večkulturno družbo“ – vsi vemo, kaj mislimo s tem – in ali mora izobrazba v državah članicah zagotavljati „enakosti spolov“, kar koli že to pomeni?

Ali je vse to obvezno pri izobraževanju učiteljev, preprosto zato, ker Evropa tako pravi? Menim, da si lahko Parlament o tem ustvari kakršno koli mnenje, vendar nima nobene pristojnosti na tem področju. Izobraževanje spada v pristojnost držav članic, in po mojem mnenju mora biti tako tudi v prihodnje. Temu se reče subsidiarnost in to moramo upoštevati.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gospa predsednica, rad bi povedal nekaj besed o poročilu gospe Badia i Cutchet o izboljšanju kakovosti izobraževanja učiteljev, ki je po mojem mnenju odlično.

Res je, da izobraževanje učiteljev v veliki meri spada v pristojnost nacionalnih vlad, in tako je tudi prav. Ker pa imamo skupni cilj napeljevanja usposobljenosti, znanja, inovativnosti po vsej Evropski uniji in razvijanja evropskega gospodarskega prostora, potrebujemo nekatera skupna pravila.

Zaradi tega potrebujemo širše oblike sodelovanja pri izmenjavi najboljših praks na področju izobraževanja učiteljev, saj sedaj, kot vsi vemo, obstajajo razlike med programi izobraževanja učiteljev v državah članicah, ki so glede na raziskavo PISA Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj prevelike. Te razlike je treba zmanjšati, za to pa potrebujemo mehanizem, odprt sistem koordinacije na ravni EU, da bodo vsi otroci in mladostniki deležni ustrezne osnovne izobrazbe.

S tega vidika je poročilo odlično. Pozivam vse, ki še niste prebrali odličnega poročila gospe Badia i Cutchet, da to storite. Hvala.

– Poročilo: Doris Pack (A6-0302/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Najprej bi se rad zahvalil poročevalki za poročilo o Bolonjskem procesu in mobilnosti študentov. Uvedba usklajevanja tricikličnega sistema stopenj višjega in visokošolskega izobraževanja v državah Evropske unije, zagotavljanja kakovosti in predvsem priznavanja kvalifikacij predstavlja osnovni cilj te medvladne pobude.

Na današnjem glasovanju sem podprl poročilo gospe Doris Pack, v katerem poročevalka izpostavlja partnerski pristop in sodelovanje pri oblikovanju politike in izvajanju bolonjskega procesa. Ta pobuda je primer dinamičnega sodelovanja, ne le med državami članicami EU, ampak tudi širše. Prav tako se strinjam tudi z mnenjem, da je treba medsebojno priznavanje kvalifikacij še bolj poenostaviti in da mora biti bolonjski proces na državni ravni v državah članicah še bolj poenoten. Predpogoj za vzpostavitev evropskega visokošolskega prostora je zagotavljanje podpore mobilnosti študentov.

– **Poročilo: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)**

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, naslov poročila gospoda Rasmussena se glasi „hedge skladi in zasebni kapital“. Če si pobliže ogledamo vsebino tega poročila, vidimo, da se pravzaprav sploh ne nanaša več na hedge sklade in zasebni kapital, ampak se upravičeno nanaša na finančne ustanove in na finančne akterje na splošno. To je pomembno. Predlagali smo seznam ukrepov za regulacijo finančnih trgov in odpravo zmešnjave, ki vlada na teh trgih. Veseli me, da je gospod Rasmussen pri pogajanjih v veliki meri zavzel naše stališče.

Daniel Hannan (NI). - Gospa predsednica, pri vseh težavah prej ali slej trčimo ob Evropsko unijo. Ne glede na vprašanje je odgovor vedno še več predpisov, in tako so biti ti nedavni dogodki na finančnih trgih pričakovano izkoriščeni kot utemeljitev za dodatna pravila iz Bruslja.

Spomnim se razmer, ki so vladale po napadih 11. septembra 2001, ko so bili številni predlogi za uskladitev pravosodja in notranjih zadev, ki se jih več let ni nihče dotaknil, ponovno predstavljeni kot protiteroristični ukrepi, v tisti vročinski atmosferi, ki je sledila tem grozljivim napadom, pa nihče ni hotel glasovati proti njim.

Prav tako je bila kopica zakonodaje, za katero ni nobene sorazmerne potrebe pri odpravljanju težav, sedaj ponovno predstavljena kot ukrep za finančno stabilnost in kot smo danes lahko videli iz rezultata glasovanja, bi samo pogumni poslanec Evropskega parlamenta tvegala, da ga označijo za prijatelja špekulantov.

Če pogledamo temeljne razloge za nedavne finančne težave, se mi zdi, da je „preveč vlade“ pomenilo prej težave, kot pa rešitev. Obrestne mere so bile predolgo na prenizki ravni, in to je bila težava v Evropi, Združenih državah Amerike in na Japonskem. Če je prevelika vpletenost vlade predstavljala težavo, ne razumem, kako lahko ta problem rešimo z dodatno zakonodajo na ravni Bruslja.

– **Poročilo: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)**

David Sumberg (PPE-DE). - Gospa predsednica, v zvezi s poročilom gospoda Lehneja bom v veliki meri ponovil pripombe mojega dobrega prijatelja in kolega, gospoda Hannana, saj je poročilo gospoda Lehneja v številnih pogledih le še en poskus uvajanja zakonodaje in predpisov, ki veljajo za trge. Ne bi smeli preveč hiteti z obsojanjem.

Prav tako pa ne bi smeli hiteti in obsojati uvajanja predpisov in zakonodaje v zvezi s trgi kot celoto v Evropi. Trgi so, glede na njihovo definicijo, različni. Trgi v Evropi, v različnih državah, se med seboj razlikujejo, zato ne bi smeli poskušati uvesti poenotene zakonodaje, ki bi veljala za vse te trge.

Pri teh zadevah je ključnega pomena, da Evropa in Evropska unija ne pozabita dejstva, da delujemo v globalnem okolju. Evropa in posamezni evropski narodi tekmujejo s svetom, in če bomo sami sebi postavljali ovire, bomo škodili lastnim interesom in interesom ljudi, ki jih zastopamo.

– **Poročilo: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)**

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, tukaj govorim tudi v imenu odbora Avstrijske ljudske stranke. Glasovali smo za to poročilo, preprosto zaradi tega, ker moramo v boju proti terorizmu storiti vse, kar je v naši moči.

Rad bi izpostavil eno točko, ki ji ostro nasprotujemo, saj sem mnenja, da je Parlament storil napako. Kaznivega dejanja „javnega spodbujanja k storitvi terorističnega kaznivega dejanja“ ne smemo zamenjati s kaznivim dejanjem „napeljevanja k storitvi terorističnega kaznivega dejanja“ iz zelo preprostega razloga, saj dokazov o napeljevanju ni mogoče zagotoviti dokler kaznivo dejanje ni bilo že izvršeno; to je, dokler ni mogoče bilo že smrtnih žrtev. Podpiramo možnost pravočasnega posredovanja, ko teroristično dejanje še ni bilo izvršeno – se pravi, vnaprejšnje posredovanje –, tako da je mogoče rešiti življenja.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gospa predsednica, vsekakor podpiram učinkovit boj proti terorizmu, to posebno področje – boj proti terorizmu – pa štejem kot področje, na katerem je v Evropi potrebno zelo tesno čezmejno sodelovanje.

Enkrat za spremembo se manj strinjam – se ne strinjam - z evroskeptičnimi glasovi. Menim, da na tem področju preveč toga igrajo na karto nacionalne suverenosti.

Zbrati moramo pogum in jasneje izraziti svoje mnenje – tudi v tem poročilu. Za terorizem v Evropi sta kriva skrajna levica in/ali islam. Prav tako tudi za napeljevanje k terorizmu, vse to pa se odvija tudi v nekaterih mošejah, ki niso odgovorne za nič in nikomur ne odgovarjajo, njihovo število v Evropi pa je vse večje. Prav v tem je glavni problem Evrope v 21. stoletju. Islam ni združljiv z našimi zahodnimi vrednotami in svoboščinami in bojim se, da bomo močno obžalovali politiko odprtih vrat in odprte meje.

David Sumberg (PPE-DE). - Gospa predsednica, to je pomembna zadeva. Verjetno gre za eno izmed najpomembnejših zadev, s katero se danes na zahodu srečujemo – grožnja mednarodnega terorizma. Verjetno sem se nekoliko odmaknil od mnenja svoje stranke, saj menim, da če že moramo plačati ceno s civilno svobodo, da bi zaščitili pravo svobodo naših državljanov – in sicer njihovo zdravje, varnost in dobro počutje –, moramo to ceno pač plačati.

V času druge svetovne vojne so v moji državi sprejeli ukrepe, ki niso bili v skladu s civilnimi pravicami, da bi s tem zaščitili prebivalstvo pred zunanjo grožnjo. Ljudje so to sprejeli. Danes nas v Evropi in v preostalem civiliziranem svetu ogrožajo tisti, ki so necivilizirani in ki menijo, da človeško življenje ni sveto. Če torej potrebujemo zakone, s katerimi bi preprečili njihova zlobna dejanja, potem jih pač moramo imeti in to hitro.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Po napadih na Svetovni trgovinski center leta 2001 je ves svet spoznal, kako veliko grožnjo predstavljajo organizirana teroristična gibanja. Z dostopom do sodobnih tehnologij so tem skupinam sedaj na voljo prej nedosegljiva komunikacijska sredstva, zaradi česar so, skupaj s črnimi trgi orožja, danes največji sovražniki demokratičnemu svetu. Kljub odločnim ukrepom se Evropski uniji ni uspelo zaščititi pred takšnimi dogodki. Upoštevajoč posebno potrebo po ukrepanju, s katero bi zagotovili varnost državljanov EU, želim poudariti, da je najboljši način v boju proti organiziranim terorističnim skupinam nadnacionalno sodelovanje med organi, ki so odgovorni za varnost. Skupna zunanja in varnostna politika predstavlja dobro osnovo za to, njena priprava pa je v interesu vseh nas.

Philip Claeys (NI). - (NL) Gospa predsednica, glasoval sem za poročilo gospe Lefrançois. Seveda ni popolno, ampak vsaj obravnava problem islamistov, ki spodbujajo k nasilju in pozivajo muslimane k sveti vojni. Vsi vemo, da obstaja zelo veliko mošej, ki so žarišča fundamentalizma, kjer teroristične organizacije novačijo mlade ljudi in kjer vernike vsak dan pozivajo k sveti vojni proti evropskim vrednotam.

Skrajni čas je, da stvari pridejo na dan in da sprejmemo stroge ukrepe proti sotorilcem v terorističnih napadih.

– Poročilo: Martine Roure (A6-0322/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, glasoval sem za to poročilo in sicer zaradi tega, ker moramo sprejeti vse ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da bo čezmejno sodelovanje policijskih in pravosodnih organov učinkovito organizirano. Da bi lahko to dosegli, potrebujemo izmenjavo podatkov, pri tem pa moramo zagotoviti, da bodo vzpostavljeni enotni standardi, ki se uporabljajo po vsej Evropi.

Nisem pa bil zadovoljen s - in bi tudi glasoval proti, če bi bilo glasovanje ločeno – spremembo 10. V tej spremembi je gospa Roure želela, da bi ta okvirni sklep posegal v bistvene in zelo specifične nacionalne varnostne interese. V nasprotju s tem si želim okvirnih sklepov, ki seveda ne bi posegali v zelo specifične varnostne interese v zvezi z notranjo varnostjo države, hkrati pa bi omogočali avtonomne ukrepe. Menim, da je to v interesu posameznih držav članic.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gospa predsednica, ta Parlament je pravkar z veliko večino potrdil, potem ko je to storil tudi odbor, da med obdelavo osebnih podatkov v nobenem primeru ni dovoljeno obravnavati rase ali narodnosti in številnih drugih parametrov.

Po mojem mnenju je bil prvotni člen 7 predloga Sveta preudaren in uravnotežen, vendar pa ga je Parlament – katerega politična korektnost je že legendarna – spremenil. Parlament se je s tem odločil za napačno pot. Osnovne informacije niso potrebne le v boju proti kriminalu, ampak tudi pri vseh drugih oblikah dobrega vodenja javnih zadev – podatki o rasi in nacionalnosti osebe bi v tem pogledu lahko bili še posebej dragoceni. To ni v ničemer povezano z rasizmom ali diskriminacijo.

Še vedno me preseneča, kako prav tem poslancem Evropskega parlamenta, ki na stalinističen način zahtevajo prepoved javnih govorov, celo zaporno kazen ali izgubo poslanske imunitete za desničarske disidente, upade pogum, ko se dotaknemo čisto običajne obdelave podatkov – in to v povezavi z bojem proti terorizmu.

– **Poročilo: David Hammerstein (A6-0336/2008)**

Victor Boştinaru (PSE). - Gospa predsednica, današnje glasovanje predstavlja pomemben mejnik za državljane, ki se borijo za svoje pravice, za evropske pravice. Nacionalne vlade puščajo svoje državljane na cedilu in jim odrekajo legitimne pravice. Evropski državljani lahko svoj glas povzdignejo s pomočjo peticij, pokličejo svoje vlade na odgovornost. Le tako bodo lahko dosegli pravico, ki jo zaslužijo. Vendar to ni le pomemben trenutek za evropske državljane: je tudi izjemno pomemben čas za Evropski parlament.

Danes je Evropski parlament z glasovanjem za poročilo gospoda Hammersteina pokazal svojo zavezanost k varovanju in ščititvi evropskih državljanov. Danes ima Evropski parlament priložnost, da si povrne vsaj del zaupanja, ki ga je pri mnogih Evropejcih zapravil. Številni sodržavljeni so trdo delali, da bi postali del EU, vendar pa članstvo ne pomeni samo dolžnosti – pomeni tudi pravice. Danes smo tu, da bi pokazali svojo zavezanost Evropi, ki jo naši državljani pričakujejo od nas.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gospa predsednica, Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, je pravkar izkoristila glasovanje o poročilu gospoda Hammersteina, da bi glasovala prikrito – tajno – na sedežu Evropskega parlamenta, čeprav to nima nič opraviti s samim poročilom.

Rad bi pojasnil, da sem glasoval za to spremembo, ki so jo predlagali zeleni, saj se strinjam s tem, da potujoči cirkus, kakršen je Evropski parlament, že dovolj razsipava denar naših davkoplačevalcev, ne da bi k temu prispevale še mesečne selitve iz Bruslja v Strasbourg. Zaradi tega zagovarjam – kar se v mojem glasu tudi odraža – en sedež in eno delovno mesto v Evropi. Zaradi večje jasnosti bi rad dodal le, da bi moralo priti do odprte razprave in da po mojem mnenju ni nujno, da je ta sedež ravno v Bruslju. Nenazadnje je prisotnost evropskih ustanov v tem mestu in tej regiji povezana tudi s socialnimi in političnimi stroški ter stroški delovne sile, o katerih je treba razpravljati in ki jih nikakor ne gre podcenjevati.

– **Poročilo: Michl Ebner (A6-0327/2008)**

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gore so pomembno področje biološke raznolikosti, zatočišče za številne živali in območje edinstvenih rastlinskih vrst. Pogosto se zanje uporablja tudi izraz vodni stolpi, saj napajajo reke. Turisti iz vsega sveta cenijo ugodne vplive okolja in lastnosti krajine. Vendar pa življenje ljudi, ki tam prebivajo in se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, ni enostavno.

V večini gorskih območij EU se srečujemo s procesom odseljavanja, upadom dejavnosti ljudi, ki tam ostajajo in opuščanjem kmetijske dejavnosti. To še posebej drži za podeželja, ki za turizem niso tako privlačna in so pozabljena. Težave so povezane z znatno oddaljenostjo od mest, težkimi podnebnimi razmerami, komunikacijskimi težavami, visokimi proizvodnimi stroški in neustreznim dostopom do vseh oblik storitev, vključno z zdravstvom in izobraževanjem. Regionalna nesorazmerja med gorskimi in nižinskimi območji so več kot očitna.

Zaradi tega je posebna pomoč nujno potrebna za tiste hribovske kmetije, na katerih ne pridelujejo le tradicionalnih, okolju prijaznih pridelkov, zdrave hrane, ampak skrbijo tudi za okolje ter ohranjajo kulturo in običaje. Skupna kmetijska politika mora zaradi tega več poudarka namenjati zagotavljanju podpore tem regijam in ljudem, ki tam živijo.

– **Poročilo: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008), Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)**

Peter Skinner (PSE). - Gospa predsednica, nihče ni tako slep kot tisti, ki noče videti. Vidim, da sta gospod Hannan in gospod Sumberg na žalost že zapustila Parlament, vendar pa bi morali vsi tisti, ki menijo, da ni finančne zmešnjave, vzeti v roke časopis ali gledati televizijo. Tisti, ki verjame, da poročilo gospoda Rasmussena in gospoda Lehneja primerno posreduje potrebne informacije, na podlagi katerih bi lahko ustrezno ukrepali, in da je to treba opraviti na ravni skupne zakonodaje, ignorira resnico; prav tako to pomeni ignoriranje resnice o stanju svetovnega gospodarstva. Nekateri lahko sedijo križem rok in si tako olajšajo vest, vendar to ljudem ne pomaga pri odplačevanju kreditov, niti jim ne bo pomagalo, da bi obdržali svoje domove, in tudi ne bo pomagalo ljudem v storitvenih dejavnostih in industriji. Ukrepali bomo lahko le prek Evropske unije in to z urejanjem, kjer smo še posebej dobri.

Res je, da trgi od nas pričakujejo rahločutnost, vseeno pa od nas ne pričakujejo, da se bomo odzvali refleksno. Dejstvo je, da če ne bomo storili nič in bomo samo čakali ter molčali, nas bodo obtožili, da smo se prestrašili hude zmešnjave in krize.

– **Poročilo: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)**

Avril Doyle (PPE-DE). - Gospa predsednica, v celoti podpiram namen poročila gospe Lefrançois, vendar pa bi v zvezi s tem rada podala svojo razlago – glede na to, da sem ga podprla, nisem pa mogla o njem spregovoriti –, s čimer bi želela pozvati komisarja Tajanija k pospešitvi dvostranskih sporazumov z drugimi letališkimi organi tretjih držav v zvezi z letališko varnostjo – ki je bila zaradi terorističnih dejanj poostrena –, predvsem dvostranskih sporazumov glede celotnega področja, povezanega z nakupom dajatev prostih tekočin. Mogoče gre za nepomembno vprašanje v kontekstu velikih izzivov, s katerimi se danes soočamo, vendar pa moramo v EU za to, kar počnemo, pridobiti naklonjenost svojih državljanov. Tudi to poletje so ljudem, ki so obiskali svojce v tujini, ali sorodnikom iz Avstralije, ZDA in drugih krajev, ki so obiskali Irsko, Združeno kraljestvo, Nemčijo in Francijo, odvzeli vse dajatev proste tekočine – za katere so ti menili, da so jih povsem zakonito kupili –, ko so prek glavnih Evropskih letališč potovali na ciljne destinacije. Gre za nepomembno vprašanje – tisti, ki vsak teden potujemo, se moramo soočiti z neumnostmi, kot je odvzem šmink, in prepričana sem, da to zelo pomembno prispeva k boju proti terorizmu. Nočem zmanjšati pomena zelo resne težave, zahtevam pa nekaj razuma, načelnega in dvostranskega sodelovanja, tako da bodo lahko naši državljani – naši volivci – razumeli, kaj počnemo in zakaj to počnemo.

– **Poročilo: David Hammerstein (A6-0336/2008)**

Avril Doyle (PPE-DE). - Gospa predsednica, v zvezi s poročilom gospoda Hammersteina sem sledila usmeritvam PPE-DE in glasovala proti spremembi na pobudo zelenih glede dveh sedežev Parlamenta. Želim pojasniti, zakaj sem se tako odločila. Ne zaradi tega, ker bi se strinjala s tem potovanjem v Strasbourg enkrat, včasih pa tudi dvakrat na mesec. Zgodovinsko gledano razumem položaj, v katerem smo se znašli. Razumem, da je 12 obiskov Strasbourga letno del pogodbe, ki smo jo podpisali, ampak na razumen in umirjen način. Tisti, ki nas resno skrbi pomanjkanje dostopa, težave pri opravljanju dela, potreba po prevozu vseh naših dokumentov, našega osebja, osebja odbora, osebja Parlamenta, osebja skupin v Strasbourg za štiri dni 12-krat letno, menimo, da to zaradi izrednih stroškov ni več utemeljeno.

Gre za prečudovito stavbo in ko bodo premagali razlike, menim, da ne bo težko najti drugega resnega načina uporabe te stavbe. Strasbourg in Francija si to zaslužita, vendar mora v tej stavbi imeti sedež pomembna ustanova. Vendar pa pričakovati od nas, da bomo delovali učinkovito z vidika človeških virov in stroškov in hkrati nadaljevati s tem romanjem v Strasbourg, ni upravičeno, zato sem z glasom podprla tiste, ki zagovarjajo en sedež na plenarno zasedanje, prosim pa za razumno in ne polarizirano politično razpravo.

Pisna obrazložitev glasovanja

– **Poročilo: Helmut Markov (A6-0267/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) V imenu Odbora za mednarodno trgovino sem glasoval za poročilo nemškega kolega, gospoda Markova, ki spreminja predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1172/95 z dne 22. maja 1995 o statističnih podatkih v zvezi z blagovno menjavo Skupnosti in njenih držav članic z državami nečlanicami.

Pozdravljam odločitev Komisije, da bo zagotovila jasnejšo, enostavnejšo in preglednejšo zakonodajo; prilagodila sistem statističnih podatkov v zvezi s trgovino izven Skupnosti spremembam, ki bodo uvedene v zvezi s postopki carinske deklaracije; povečala pomembnost, točnost, pravočasnost in primerljivost zunanjetrgovinske statistike ter vzpostavila sistem ocenjevanja kakovosti; podprla povezovanje trgovinske statistike s statističnimi podatki o poslovanju; se odzvala na potrebe uporabnikov, s tem ko bo pripravila dodatne statistične podatke o trgovini in pri tem uporabila informacije, ki so na voljo v carinskih deklaracijah, ter v skladu s Kodeksom ravnanja evropske statistike nadzirala dostop do občutljivih zunanjetrgovinskih podatkov. Podpiram spremembe, na podlagi katerih bo komitologija uporabljena bolj skrbno.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to poročilo, saj osnutek uredbe predstavlja pravni sistem, ki je potreben za izboljšanje kakovosti in preglednosti EXTRASTAT (statističnih podatkov o zunanji trgovini med državami članicami in tretjimi državami), s tem, ko v carinske postopke uvaja enotno carinsko deklaracijo z namenom poenostavitve postopkov sporočanja podatkov. Z ustreznim uveljavljanjem te določbe se poveča možnost primerjanja zunanjetrgovinskih statistik in krepitve nadzora nad dostopanjem do notranjih informacij, ki se nanašajo na občutljiva vprašanja zunanje trgovine.

– Poročilo: Katerina Batzeli (A6-0319/2008)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Pogosto smo se spraševali, ali je neko temo vredno obravnavati celo leto. Celotna ideja temelji na povečanju prepoznavnosti teme. Gre za način vzbujanja pozornosti in dodatnega izpostavljanja neke teme. S tem ni nič narobe.

Ideja je postala tako priljubljena, da se moramo pri izbiri tem razumno odločati. Velikokrat gre za vprašanje, kaj ima prednost.

Ustvarjanje in inovacije so idealna tema, saj vplivajo na samo bistvo Evrope in na pot, po kateri mora iti Evropa.

Ustvarjanja in inovacij ni mogoče ocenjevati ločeno od ostalega. Razumeti moramo, k čemu lahko prispevajo. Najbolj so pomembni znotraj proizvodnega sektorja. Prav tako so inovacije in ustvarjanje pomembni znotraj okvira storitev.

Evropa lahko ostane konkurenčna le z ustvarjanjem in inovacijami. Nekateri sektorji lahko preživijo le, če so korak pred ostalimi. Evropa do določene mere priznava potrebo po večjih investicijah v raziskave in razvoj, to pa je neločljivo povezano s trenutno temo ustvarjalnih in inovativnih idej.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo grške kolegice, gospe Batzeli, v katerem odobrava predlog sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem letu ustvarjalnosti in inovacij (2009).

Podpiram vrsto sprememb, katerih glavni namen je predvsem zagotoviti bolj jasne in jedrnat cilje predloga. V zvezi s financiranjem se prav tako strinjam z odpravo vseh sklicev v predlogu o programu vseživljenjskega učenja, tako da je mogoče programe in politike, kjer je to ustrezno, uporabljati tudi na drugih področjih, kot je kultura, komunikacije, podjetništvo, kohezija, razvoj podeželja, raziskave in informacijske družbe.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Batzeli glede predloga o sklepu Evropskega parlamenta in Sveta, ki se nanaša na evropsko leto ustvarjalnosti in inovacij (2009), saj verjamem, da sta ustvarjalnost in inovativnost bistvenega pomena za konkurenčnost Evrope v tem globalnem svetu.

Ustvarjalnost je ključno gonilo inovativnosti, tako iz ekonomskih, kot tudi socialnih razlogov. Evropsko leto ustvarjalnosti in inovacij bo spodbudilo politično razpravo, opozorilo javnost na pomembnost inovativnosti in ustvarjalnosti ter pripomoglo k širjenju informacij o najboljših praksah znotraj Unije. Prav tako verjamem v pomembnost dejstva, da je Parlament na tem področju izbral soodločanje, s čimer bo lahko vplival na ta pomemben dokument.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Že v preteklosti sva bila kritična do številnih kampanj za „evropsko leto“, posvečenim različnim temam, kot so medkulturni dialog ter ustvarjalnost in inovativnost. Ta „evropska leta“ predstavljajo strošek za proračun EU, torej za davkoplačevalce, na vsakodnevno življenje pa nimajo skoraj nobenega vpliva.

Če obstaja zahteva po „evropskih letih“, bi morala biti financirana s pomočjo zasebnega sponzorstva in ne z davkoplačevskim denarjem. Zaradi tega sva se odločila, da bova glasovala proti predstavljenemu poročilu, čeprav se nanaša le na podrobne spremembe predloga Sveta.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem za predlog, če se bo Komisija zavezala, da bo inovacije uvedla na vsa področja. Med letom ustvarjalnosti in inovacij je treba inovativnost razširiti na vse organizacije in ustanove, ne glede na to, ali so javne ali zasebne, profitne ali neprofitne, in na vse vidike življenja; predvsem mora spodbujati socialno inovativnost in inovativnost za zagotavljanje okoljske trajnosti. Prav tako moramo upoštevati nedržavne organe, ki morajo na tem področju igrati ključno vlogo. Poleg tega je treba spodbujati koncept odprtih inovacij. Inovacij, ki temeljijo na notranjih sposobnostih in vključujejo vse možne vire – uporabnike, dobavitelje, mreže itd. – in, če se ne osredotočimo samo na izdelke in tehnologijo, tudi neotipljive in na splošno mnogovrstne vidike, ki ustvarjajo dodano vrednost. Razširiti moramo obseg kulture sodelovanja, delati v mrežah in uporabljati orodja in metode, katerih namen je zagotavljanje dinamičnih zmogljivosti v mrežah, s pomočjo katerih se bodo lahko razvijale skupaj s svojim okoljem, ter ustvarjati vrhunske raziskave in vidne rezultate na ravni konkurenčnosti in ustvarjanja dodane vrednosti za družbo.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za poročilo gospe Batzeli o evropskem letu ustvarjalnosti in inovacij (2009).

Menim, da so informativne in promocijske kampanje, dogodki in pobude na evropski, nacionalni in lokalni ravni, namenjene spodbujanju ustvarjalnosti in inovacij, izjemno pomembne. Ustvarjalnost je prav tako pomemben dejavnik pri razvoju osebnih in socialnih spretnosti. To leto spodbujanja je namenjeno izboljšanju ustvarjalnosti in inovacij v Evropi, da bi se lahko soočila z določenimi izzivi globalizacije.

Poročilo izpostavlja pomembnost ustvarjalnosti in inovacij. To leto spodbujanja vidim kot odlično priložnost za širjenje informacij, ki se nanašajo na ustvarjalne procese in različne prakse.

David Martin (PSE), *v pisni obliki*. – Podpiram poročilo gospe Katherine Batzeli o tem, da bi leto 2009 postalo evropsko leto ustvarjalnosti in inovacij. Poročilo ne vsebuje le podrobnejših informacij o pobudi, ampak tudi ustrezno obravnava nevarnosti, da bi takšna evropska leta postala zgolj dejavnost za tiste, ki se ukvarjajo z odnosi z javnostmi.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) V regijah, kjer so ljudje zaradi narave soočeni s težkimi osnovnimi pogoji, morajo biti ustvarjalni in inovativni, da bi preživel. Evropski narodi se zaradi tega lahko danes ozrejo na zgodovino izjemnih dosežkov, specializirana podjetja pa so iskana povsod po svetu prav zaradi zakladnice njihovih idej.

Evropa prav tako šteje za kulturno utrdbo – in na to je treba biti še posebej pozoren v okviru evropskega leta ustvarjalnosti in inovacij (2009). Vilna v Litvi in Linz se trenutno pripravljata na prevzem vloge Evropske prestolnice kulture 2009. Ustvarjalni in inovativni projekti bodo, ob sodelovanju z okoliškimi regijami, omogočili posebna kulturna doživetja.

Le pozdravimo lahko, če zaradi tega prestižnega naslova v obnovljenem blišču zažarijo celotni mestni predeli, izvajati pa se začnejo nova gradbena dela in projekti – pod pogojem, da se v tem procesu upošteva tudi trajnost. V EU moramo poskrbeti, da sredstev ne bomo zapravljali samo za enkratne dogodke in da postavljeni objekti ob koncu leta ne bodo izginili. Projekt prestolnice kulture je uspešen in inovativen le, če kultura v tem mestu ostane trajno prisotna. V trenutnem poročilu je treba posvetiti več pozornosti temu vprašanju, zato sem se glasovanja vzdržal.

– **Poročilo: Augustín Díaz de Mera García Consuegra (A6-0339/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za poročilo, ki ga je predstavil španski kolega, gospod Díaz de Mera García Consuegra, saj vsebuje predlog uredbe Sveta, ki spreminja Uredbo (Euratom, ESPJ, EGS) št. 549/69 o kategorijah uradnikov in drugih uslužbencev Evropskih skupnosti, za katere se uporabljajo določbe člena 12, drugega odstavka člena 12 in člena 14 Protokola o privilegijih in imunitetah Skupnosti. Sklep sveta o Evropskem policijskem uradu (Europol), ki določa financiranje Europola iz proračuna Skupnosti, bo začel veljati 1. januarja 2010 ali od datuma izvršitve predloga za spremembo Uredbe Sveta (Euratom, ESPJ, EGS) št. 549/69, če gre za kasnejši datum.

Da bi bilo mogoče zagotoviti začetek veljavnosti sklepa o Europolu na dan 1. januarja 2010, je bilo treba pravočasno spremeniti Uredbo Sveta (Euratom, ESPJ, EGS) št. 549/69 in določiti, da osebje Europola, ki sodeluje v skupnih preiskovalnih enotah, ustanovljenih na lastno pobudo s strani vsaj dveh držav članic, nima imunitete pred sodnim postopkom.

Gerard Batten (IND/DEM), *v pisni obliki*. – Zdi se, da ta sprememba omejuje imuniteto pred sodnim postopkom za uradnike Europola, vendar to velja samo za tiste, ki sodelujejo v skupnih preiskovalnih enotah. Gre za dimno zaveso, ki bi ustvarjala videz, da bo imuniteta uradnikov Europola omejena, dejansko pa bodo pristojnosti Europola po letu 2010 še večje, imuniteta uradnikov pa še obsežnejša. Ne verjamem, da bi morali uradniki Europola imeti kakršno koli imuniteto pred sodnim pregonom, zaradi tega sem glasoval proti tej spremembi.

David Martin (PSE), *v pisni obliki*. – Namen poročila, ki ga je predstavil gospod Augustín Díaz de Mera García Consuegra, o statusu osebja v zvezi s privilegiji in imunitetami je razjasniti že obstoječe smernice o tem vprašanju. Zato sem glasoval za poročilo.

– **Poročilo: Kyösti Virrankoski (A6-0353/2009)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasoval sem za poročilo finskega kolega, gospoda Virrankoskega, v katerem predlaga sprejem predloga spremembe proračuna št. 6/2008 Evropske unije za finančno leto 2008, ki vključuje naslednje: krepitev okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost – podjetništvo in inovacije s povečanjem dodeljenih sredstev za 3,9 milijonov EUR; povečanje dodeljenih

sredstev v višini 2,24 milijona EUR, med drugim za kritje dela stroškov najema in povezanih stroškov nove stavbe za Eurojust; prilagoditev števila položajev izvajalskih agencij; vzpostavitev potrebne proračunske strukture za zagotovitev prostorov skupnemu podjetju za gorilne celice in vodik (FCH JU), ki je peto skupno podjetje, ki naj bi bilo ustanovljeno s sedmim okvirnim programom, ter dodelitev 30 milijonov EUR sredstev in 1,9 milijona EUR za odobritve plačil. Popolnoma se strinjam s poročevalcem, da bi moral biti Evropski parlament, kot del organa za izvrševanje proračuna, v skladu s členom 179(3) finančne uredbe obveščen o gradbenem projektu za Eurojust, saj ima to znatne finančne posledice za proračun.

– **Poročilo: Thijs Berman (A6-310/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za samoiniciativno poročilo nizozemskega kolega, gospoda Bermana, o ukrepih po konferenci iz Monterreya iz leta 2002 o financiranju razvoja. Vedno znova moramo potrjevati zavezanost Parlamenta k izkoreninjanju revščine, trajnostnemu razvoju in doseganju razvojnih ciljev novega tisočletja (RCNT), kot edinega načina za doseganje socialne pravičnosti in izboljšanje kakovosti življenja za milijarde ljudi po celem svetu, ki živijo v skrajni revščini. Evropska unija je največji mednarodni donator za namene razvoja in zagotavlja skoraj 60 % uradne razvojne pomoči (URP) po celem svetu. Podpiram predlog o sprostitvi dostopa majhnih podjetij do mikrokreditov, predvsem kmetov, kot možnost za povečanje proizvodnje hrane, s čimer bo zagotovljena trajnostna rešitev za problem pomanjkanja hrane. Prav tako podpiram predlog glede poziva Evropski investicijski banki za vzpostavitev jamstvenega sklada, namenjenega financiranju mikrokreditov in shem varovanj pred tveganji, ki ustreza potrebam lokalnih proizvajalcev hrane v revnejših državah v razvoju, vendar pa je ta predlog smiseln samo na podlagi mandata Komisije.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), v pisni obliki. V letu 2001 se je EU zavezala: v letu 2015 bo namenila 0,7 % premoženja za razvoj.

V letu 2007 je Evropa tej zavezi obrnila hrbet, kar je drastično poslabšalo njena skupna prizadevanja.

To pomeni, da najrevnejši ljudje na planetu ne bodo prejeli skupaj 1,7 milijarde EUR.

Z 1,7 milijarde EUR bi lahko zagotovili zdravstveno oskrbo več tisoč otrokom, in sicer v času, ko vsako leto zaradi neustreznega dostopa do zdravstvene oskrbe umre 11 milijonov ljudi.

1,7 milijarde EUR, s čimer bi lahko zagotovili dostop do osnovnošolske izobrazbe vsaj za nekatere izmed 114 milijonov otrok, ki je niso deležni.

Primarna odgovornost EU na področju mednarodne solidarnosti je, da izpolni svoje obljube.

Da bi lahko kakor koli vplivala na izboljšanje razmer najbolj ogroženih, mora EU zagotoviti učinkovitost svoje pomoči.

Na konferenci iz Monterreya iz leta 2002 je bil pripravljen načrt, ki se nanaša predvsem na zaključek „vezane pomoči“, pospeševanje pobud za odpis dolgov in uvajanje inovativnih finančnih shem, kot je „Tobinov davek“.

Minilo je šest let, EU pa mora opraviti še veliko dela. Konferenca v Dohi, ki bo čez nekaj tednov, predstavlja možnost, da se stvari začnejo ponovno premikati naprej. Na to računa polovica človeštva...

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. V poročilu Združenih narodov o razvojnih ciljih novega tisočletja za leto 2008 je navedeno, da je treba mednarodno skupnost še naprej pripravljati na to, da prevzame znatno odgovornost za izzive, s katerimi se sooča človeštvo. Skrajna revščina in lakota, umrljivost dojenčkov, slabe zdravstvene storitve za matere, HIV/AIDS, malarija in druge bolezni, ter pomanjkanje osnovnošolskega izobraževanja so le nekateri izmed izzivov, na katere morajo biti pozorne vse države sveta.

V poročilu, ki odraža stališče stranke Junilistan, je navedeno, da je za reševanje številnih teh izzivov potrebno mednarodno usklajevanje. Vendar pa v stranki Junilistan menijo, da bi za tovrstno sodelovanje morale skrbeti organizacije s široko mednarodno legitimnostjo in dolgoletnimi izkušnjami, kot so Združeni narodi, in ne EU. Junilistan v poročilu tudi nasprotuje tistim delom poročila, ki jasno zagovarjajo neposredni nadzor dvostranskih programov pomoči posameznih držav EU. Pomoč je in mora ostati nacionalna zadeva. Zaradi tega je stranka Junilistan glasovala proti poročilu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poleg številnih vprašanj in pripomb, ki jih je sprožila vsebina (in pomanjkanje vsebine) poročila, je treba osvetliti tudi obsodbo glede obsega uradne razvojne pomoči (URP):

- „... opaža zaskrbljujoče zmanjšanje pomoči EU v letu 2007, in sicer s 47,7 milijarde EUR v letu 2007 (...) na 46,1 milijarde EUR v letu 2006 ...“;

- „izpostavlja, da bo EU za obdobje 2005 – 2010 zagotovila 75 milijard EUR manj sredstev, kot jih je obljubila, če se bo ta trend nadaljeval“;

- „Izraža resno zaskrbljenost, da velika večina držav članic (18 od 27, predvsem Latvija, Italija, Portugalska, Grčija in Češka republika) v letih 2006 in 2007 ni mogla dvigniti obsega URP in da je prišlo celo do dramatičnega zmanjšanja v višini več kot 10 % v številnih državah, kot so Belgija, Francija in Združeno kraljestvo ...“

- „Opaža, da je v letu 2007 zmanjšanje evidentiranega obsega pomoči v nekaterih primerih posledica umetnega napihovanja števil v letu 2006, in sicer z odpisovanjem dolgov; ...“;

- „Meni, da so razlike med pogostimi obljubami glede povečanja finančne pomoči in znatno nižjimi zneski, ki so dejansko izplačani, popolnoma nesprejemljive ...“;

Besede, ki ne potrebujejo komentarja ...

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo. Financiranje razvojne pomoči ni enostavna naloga. Ni lahko razložiti evropskim davkoplačevalcem, zakaj se njihov denar porablja tako daleč stran od njihovih „matičnih“ držav. Po drugi strani pa je zahteva po sredstvih, tako zaradi želje po uresničitvi razvojnih ciljev novega tisočletja (RCNT), kot tudi zaradi predhodnih obljub, ogromna.

Na ravni EU postaja naravnost nekaterih držav vse bolj pereč problem. Nekatere države članice, kot sta Francija in Velika Britanija, sta zmanjšali uradno razvojno pomoč (URP). Ni treba preveč domišljije, da bi se zavedali, kako odklonilni učinek ima to na države, ki niso tako premožne in v katerih se razvojna pomoč šele vzpostavlja.

Prav tako moramo natančno pogledati, kako se pripravljajo statistični podatki o pomoči. Vsaka država si prizadeva čim več postavk razporediti v kategorijo razvojne pomoči. To ima za posledico kar nekaj absurdnih situacij. V moji državi, na Poljskem, je bilo poročilo o pomoči za leto 2007 objavljeno prejšnji teden. Izkazalo se je, da je največja upravičenka do poljske pomoči nihče drug kot Kitajska. Ne zaradi tega, ker bi bila Kitajska najrevnejša država na svetu; niti ne zaradi tega, ker bi Kitajska postala prednostna država, kateri Poljska namenja razvojno pomoč. Kitajska je postala največja upravičenka poljske razvojne pomoči preprosto zaradi tega, ker je bila v kategorijo razvojne pomoči vključena izvozna pogodba s to državo.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Skupno evropsko stališče glede učinkovitosti, preglednosti in prilagodljivosti načina financiranja razvojne pomoči potrebujemo še pred konferenco v Dohi o financiranju razvoja, ki bo konec novembra. Poročilo gospoda Thijsa Bermanna predstavlja korak k uresničevanju tega cilja. Strinjam se, da je za zagotavljanje večje zastopanosti držav v razvoju v MDS in Svetovni banki potrebna reforma. Strinjam se tudi s pozivom poročevalca k spodbujanju držav članic, da bi ustrezno pripravile časovni načrt za doseganje cilja, po katerem bi leta 2015 zagotovile 0,7 % evropskega BNP za javno razvojno pomoč. Zaradi tega sem glasoval za ta predlog.

Jan Mulder (ALDE), v pisni obliki. – (NL) Člani Ljudske stranke za svobodo in demokracijo v Evropskem parlamentu so glasovali za poročilo gospoda Bermanna, eden izmed razlogov pa je v tem, da vsebuje uporabne pripombe o možni vlogi Evropske investicijske banke v državah v razvoju. Vendar pa se člani stranke VVD ne strinjajo s ciljem 0,7 % za razvojno sodelovanje, ki je določen v tem poročilu. Pomembna je kakovost, ne pa obseg razvojnega sodelovanja.

Toomas Savi (ALDE), v pisni obliki. – Zaradi razburkanih razmer na globalnem finančnem trgu so vlade držav članic pod resnim pritiskom. Estonska vlada si že več mesecev prizadeva, da bi pripravila uravnotežen proračun za leto 2009.

Čeprav sem podprl poročilo gospoda Thijsa Bermanna, resno dvomim o doseganju predvidene ravni uradne razvojne pomoči v naslednjih nekaj letih. Ker EU ne more izvajati nobenih prisilnih ukrepov v zvezi z razvojno pomočjo, bi bilo naivno pričakovati, da bodo države članice znatno povečale prispevke v času, ko se soočajo s finančno negotovostjo.

– Poročilo: Charlotte Cederschiöld (A6-0272/2008)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Evropski notranji trg je eden izmed najpomembnejših dosežkov procesa evropskega povezovanja. Konkurenčne pogoje za poslovne dejavnosti in zagotavljanje pomoči pri razvoju evropskega gospodarstva je mogoče zagotoviti le z dobro delujočim notranjim trgom. Indikator napredka notranjega trga je instrument, s katerim je mogoče spremljati napredek na področju uvajanja, ustreznega prenosa in pravilne uporabe direktiv, ki se nanašajo na notranji trg.

Analiza podatkov, navedenih v indikatorju napredka notranjega trga, kaže nekaj izjemno zanimivih informacij o delu držav članic pri uvajanju zakonodaje EU. Gre za tipičen politični instrument, ki pa ga ne gre jemati na lahkó, saj mora služiti kot instrument za spodbujanje odgovornih posameznikov, da bi skrbeli za hitrejši in pravilen prenos. To se predvsem nanaša na nove države članice, kjer je primanjkljaj v zvezi s prenosom zakonodaje pogostokrat večji od predvidenega cilja, ki so ga zastavili voditelji držav ali vlad. Indikator napredka notranjega trga je treba pogosteje uporabljati tudi pri razpravi o stanju notranjega trga. Zaradi tega je ključnega pomena, da se pripravi dostopnejša oblika indikatorja napredka, ki bi ga lahko uporabljali tudi državljani, ki jih zanimajo zadeve, povezane z notranjim trgom.

Poročevalka je izpostavila dejstvo, da so nekatere direktive, kot je direktiva o storitvah, bolj pomembne za učinkovito delovanje notranjega trga kot druge. Glede tega se strinjam s poročevalko in menim, da bi morala Evropska komisija upoštevati kazalnike, ki bolje odražajo takojšen vpliv direktiv za podjetja in državljane.

Marian Złotea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) S tem, ko sem danes glasoval za indikator napredka notranjega trga, sem izrazil podporo pravočasnemu izvajanju in točnemu prenosu direktiv za notranji trg v nacionalno zakonodajo, saj te direktive predstavljajo predpogoj za učinkovito delovanje notranjega trga, za spodbujanje konkurenčnosti, kot tudi socialne in ekonomske kohezije znotraj EU. Indikatorja napredka notranjega trga, in sicer indikatorja za notranji trg in potrošniški trg, skupaj prispevata k izboljšanju notranjega trga, kar je dobro tudi za potrošnike.

Indikatorji uspešnosti morajo spodbujati pravočasen in točen prenos, hkrati pa morajo postati orodje, ki bo oblikovalcem politik omogočalo, da prepoznajo ovire in področja, na katerih so potrebne nove pobude. Upam, da bo današnje glasovanje okrepilo omrežje SOLVIT in da bodo države članice spodbujale storitve tega omrežja v korist potrošnikov. Države članice morajo prav tako zagotoviti, da bo v centrih SOLVIT zaposlen ustrezen kader in da bo tako mogoče skrajšati čas, potreben za pregled in reševanje pritožb.

– Poročilo: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Iskanje najboljših kandidatov za opravljanje učiteljskega poklica mora biti prednostna naloga vseh šolskih ministrov. Poklic mora biti dovolj privlačen. Učitelji morajo prejemati plačilo, ki odraža njihovo pomembno poslanstvo v družbi.

Naložbe v izobrazbo niso nikoli napačne. Za usposabljanje učiteljev mora biti zagotovljenih več sredstev. Poklic mora prinašati zadovoljstvo. Veljati mora za dober poklic.

Zagotavljanje podpore za izobraževanje učiteljev s programom vseživljenjskega učenja je bistvenega pomena. Določeno osvežitev je mogoče doseči s programi izmenjave učiteljev med šolami iz različnih držav.

Mesto učiteljev je v razredu. Zaradi birokracije v obliki administrativnega in pisarniškega dela učitelji manj časa preživijo s svojimi učenci.

Dodatno skrb vzbuja nasilje v šolah. Nasilja v šolah, pa naj bo s strani učencev ali njihovih staršev, je vse več. Vse napore je treba vložiti v to, da bi zaustavili nasilje in agresijo v šolah.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za samoiniciativno poročilo moje španske kolegice gospe Badia i Cutchet o izboljšanju kakovosti izobraževanja učiteljev in v celoti podpiram analizo, da „dvigovanje kakovosti izobraževanja učiteljev vodi v znatno boljše rezultate učencev.“ Popolnoma se strinjam, da bi morale biti prednostne naloge vsakega šolskega ministrstva obsežnejše in bolj kakovostno izobraževanje učiteljev ter zaposlovanje najboljših kandidatov za opravljanje učiteljskega poklica. Obstaja nujna potreba po spodbujanju mobilnosti in učenja tujih jezikov. Prav tako pa moramo spodbujati odlično znanje matičnih jezikov, saj lahko s tem učenci pridobijo ostalo znanje veliko lažje. Vse to sodelovanje na podlagi modela, ki se že uporablja v programu za študente Erasmus, bo zelo uporabno pri organiziranju izmenjav (učencev in učiteljev) med šolami, ne glede na raven študija.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) Kot bivši učitelj na šoli, ki je bila poznana pod imenom večkulturna problematična šola v Antwerpnu, lahko le pozdravim zaskrbljenost poročevalke o kakovosti izobraževanja v EU.

Vendar pa morajo posamezne države članice, ne EU, same ugotoviti, kaj je mogoče storiti glede kakovosti izobraževanja. Če obstaja področje, na katerem je treba ohraniti načela subsidiarnosti in upoštevanja raznolikosti številnih kultur, potem je to prav zagotovo izobraževanje. Ni treba, da je izobraževanje večkulturno, kot je navedeno v tem poročilu; mora pa biti kakovostno. Glede na moje izkušnje v Flandriji sem prevečkrat doživel, da so prav večkulturne „združevalne šole“ – šole z visokim deležem priseljenih otrok – negativno vplivale na kakovost. Ideološki smerokazi niso pravi način za odpravljanje teh težav.

Zaradi tega sem glasoval proti temu poročilu.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Badia i Cutchet o izboljšanju kakovosti izobraževanja učiteljev, saj verjamem, da izboljšanje izobraževanja v Evropski uniji predstavlja ključni dejavnik pri spodbujanju visoko kakovostne izobrazbe in usposabljanja, kar posledično vodi v ustvarjanje delovnih mest, večanje konkurenčnosti Evrope in rast, skladno s cilji lizbonske strategije.

V zvezi z nasiljem v šolah bi rada ponovila priporočilo poročevalke o potrebi po vzpostavitvi orodij in postopkov, ki bi omogočili reševanje tega pojava, pri katerem je treba povečati sodelovanje med pedagoškimi delavci in starši.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Odločila sva se, da na končnem glasovanju ne bova podprla tega poročila. Gre za zelo pomembno zadevo – tako pomembno, da mora ostati politična odgovornost držav članic in njihovih ustreznih organov.

Za organiziranje izobraževanja in vsebine predpisov za usposabljanje morajo biti izključno odgovorne države članice. Gre še za en poskus Odbora za kulturo in izobraževanje Evropskega parlamenta, da bi posegal na področje, ki trenutno ne spada v pristojnost Unije, za katerega pa nekateri želijo, da bi se vanj vključila Unija, in sicer za dobrobit vseh nas.

To samoiniciativno poročilo je zapravljanje davkoplačevalskega denarja, s katerim se Evropski parlament ne bi smel ukvarjati.

Ian Hudgton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročilo gospe Badia je pohvalno. Kakovost izobraževanja učiteljev neposredno in pomembno vpliva na izobrazbo otrok, sodelovanje na ravni EU, katerega namen je zagotoviti visok standard izobraževanja, pa je treba spodbujati. Vendar pa menim, da je treba odločitve, ki se nanašajo na vsebino učnega načrta in upravljanje šol, sprejemati znotraj kulturnega in političnega konteksta ločenih izobraževalnih sistemov različnih držav. Občasno se poročilo gospe Badia nagiba k določevanju zadev na ravni EU, in zaradi tega na končnem glasovanju nisem oddal svojega glasu.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Poročilo gospe Marie Badia i Cutchet podpiram. Da bi lahko ohranili visoko kakovost izobraževalnih sistemov, potrebujemo dobro usposobljene učitelje. Izobraževanje učiteljev se mora razvijati skupaj z zahtevami sodobnega razreda, in prepričan sem, da to poročilo to dejstvo tudi navaja.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), v pisni obliki. – Poročilo gospe Badia i Cutchet o izboljšanju kakovosti izobraževanja učiteljev se dotika nekaterih pomembnih vprašaj.

Poročilo z vso upravičenostjo izpostavlja potrebo po ustreznem nagrajevanju učiteljev, skupaj z ustreznim usposabljanjem in učili.

Vendar pa so nacionalne vlade, ki so vzpostavile naše izobraževalne sisteme, tiste, ki morajo skrbeti za izobraževanje naših otrok. Na Irskem so otroci še danes nameščeni v montažnih hišah in ne v ustreznih, varnih stavbah. Razmerje učenci-učitelji je še vedno previsoko, da bi otrokom omogočilo najboljše možno izobraževanje. Te probleme je na Irskem treba rešiti predvsem z ustreznimi kratkoročnimi in dolgoročnimi naložbami.

Zita Pleštinská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Zaradi razvoja informativnih in komunikacijskih tehnologij se od učiteljev pričakuje vedno več, saj izobraževalno okolje postaja vse bolj zapleteno in raznoliko.

Glasovala sem za poročilo gospe Badia i Cutchet, ki obravnava sporočilo Komisije z naslovom „izboljševanje kakovosti izobraževanja učiteljev“. V sporočilu je ocenjeno trenutno stanje na področju izobraževanja in usposabljanja učiteljev v EU. Poročilo obravnava različna mnenja držav članic EU.

Znotraj Unije deluje več kot 27 različnih sistemov izobraževanja učiteljev, izzivi, s katerimi se soočajo učitelji, pa so pravzaprav skupni v vseh državah članicah.

Od učiteljev se zahteva, da je kakovost njihovega izobraževanja takšna, da neposredno vpliva tako na raven znanja učencev, kot tudi na oblikovanje njihove osebnosti, predvsem v prvih letih izobraževanja. Učitelji so izpostavljeni tudi hudim duševnim pritiskom, zaradi česar jim ostane le malo energije za samoizobraževanje.

V preteklosti je bilo poučevanje spoštovan in cenjen poklic. Danes učiteljski poklic ni privlačen. Učitelji, v veliki večini ženske, niso zadovoljni z družbeno prepoznavnostjo, statusom, predvsem pa s plačo. V moji državi, na Slovaškem, je učiteljska plača precej nižja od državnega povprečja.

Prepričana sem, da bo poročilo sprožilo zanimanje držav članic, s tem pa bo zagotovljeno, da bo učiteljski poklic primerno ovrednoten.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Danes glasujemo o dveh poročilih, za kateri se zdi, da se medsebojno dopolnjujeta: o poročilu gospe Pack o bolonjskem procesu in poročilu gospe Badia i Cutchet o izboljšanju kakovosti izobraževanja učiteljev.

Cilj teh dveh pobud je izboljšati konkurenčnost evropskega izobraževanja, posledično pa povečati potencial in konkurenčnost celotne Evropske unije.

Poudarjanje pomena izobraževanja je prava pot, ga je pa zelo enostavno zanemariti. V številnih državah se srečujemo z vsemi izvornimi grehi sistema izobraževanja učiteljev. Za najboljše diplomante ni ustreznih pobud in spodbud, na podlagi katerih bi se odločili za učiteljski poklic; status učiteljev (predvsem na primarni in sekundarni ravni) je slab, učitelji so slabo plačani, prav tako pa ni nobenih naložb v njihov razvoj. Razmerje med kakovostjo izobraževanja učiteljev in kakovostjo učenja, posledično pa tudi nivojem znanja učencev, je očitno. Zanemarjanje na tem področju lahko ima katastrofalne posledice, ne samo kulturne, ampak tudi ekonomske.

Zdi se, da so priporočila državam članicam, navedena v tem poročilu, ustrezna, gre pa za: zaposlovanje najboljših kandidatov, izboljšanje statusa, prepoznavnost in ustrezno plačilo učiteljem, naložbe v usposabljanje v vseh fazah poklicne kariere posameznikov, izmenjava najboljših praks med 27 različnimi izobraževalnimi sistemi v EU ter povečanje pristojnosti šol.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), v pisni obliki. – (PL) Visoka raven izobraževanja je ključnega pomena za visoko kakovost izobraževanja, ta pa bi morala biti bistven dejavnik pri zagotavljanju dolgoročne konkurenčnosti Evrope in njene sposobnosti za ustvarjanje novih delovnih mest.

Iz analize, ki jo je opravila Komisija, je mogoče razbrati, da:

- je usposabljanje na delovnem mestu obvezno samo v 11 državah članicah (Avstrija, Belgija, Nemčija, Estonija, Finska, Madžarska, Litva, Latvija, Romunija, Malta in Združeno kraljestvo),
- kjer ni usposabljanja na delovnem mestu, le-to običajno traja manj kot 20 ur letno, nikoli pa letno ne preseže petih dni,
- le polovica evropskih držav novim učiteljem nudi kakršno koli obliko sistematične pomoči v obdobju prvih petih let zaposlitve (npr. uvajanje v poklic, usposabljanje, pedagoška oskrba).

Če želimo učence primerno pripraviti na življenje v EU, morajo učitelji uporabljati najsodobnejše izobraževalne metode. Z izboljšanjem kakovosti izobraževanja učiteljev je mogoče zagotoviti, da bodo EU na voljo visoko usposobljeni zaposleni, ki jih potrebuje, da bi se lahko spopadla z izzivi 21. stoletja.

– **Poročilo: Doris Pack (A6-0302/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za samoiniciativno poročilo odlične nemške kolegice, gospe Pack, o bolonjskem procesu in mobilnosti študentov. Tudi jaz menim, da morata biti povečanje mobilnosti študentov in kakovost različnih izobraževalnih sistemov prednostna naloga bolonjskega procesa po letu 2010, katerega cilj je oblikovati evropsko območje visokošolskega izobraževanja. Da bi spodbudili mobilnost študentov, je treba izvesti številne ukrepe, saj problem mobilnosti presega okvir visokošolskega

izobraževanja, hkrati pa se nanaša na socialne zadeve, finance, priseljevanje in vizumske politike. Študentom, ki izhajajo iz prikrajšanih družbenih skupin, je treba zagotoviti posebno pomoč, na primer s ponujanjem poceni in primernih namestitev. Podpiram uvedbo enotne identifikacijske kartice evropskega študenta, da bi tako olajšali mobilnost, študentom pa omogočili, da dobijo popuste pri namestitvi, najosnovnejših sredstvih, kulturi in prevozu.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. – Namen bolonjskega procesa, ki se je začel junija 1999 v Bologni, je do leta 2010 oblikovati evropsko območje visokošolskega izobraževanja. Glavni cilji procesa so reforma visokošolskega sistema in odprava preostalih ovir za mobilnost študentov in učiteljev.

Glasoval sem za poročilo, saj se strinjam, da morajo univerze izvesti inovativno in metodično reformo učnega programa, ki bi bila bolj prilagojena mobilnosti učencev in prenosu kvalifikacij. Prav tako podpiram priporočilo poročevalke glede pridobitve zanesljivih statističnih podatkov o mobilnosti študentov in socialno ekonomskem profilu študentov.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) 10 obletnica podpisa Bolonjske deklaracije, ki jo bomo praznovali prihodnje leto, je znak, da moramo ponovno opredeliti cilje procesa.

Za temeljito preoblikovanje teh ciljev bo potreben temeljit razmislek o tem, kako so države članice izvajale bolonjski proces. Preučiti bomo morali, ali so politike, izvajane v imenu Bolonjske deklaracije, dejansko pripeljale do zelene krepitve evropskega območja visokošolskega izobraževanja, ki bo omogočalo soočanje z izzivi konkurenčnosti na mednarodni ravni.

Podpiram to pobudo – gre za konkreten prispevek k prepoznavanju težav in izzivov, ki so se pojavili v zadnjih 10 letih izvajanja na eni strani, in vprašanj, ki morajo ostati prednostne naloge, na drugi strani. Tako je tudi v primeru mobilnosti študentov, ki predstavlja temelj kvalitetnejšega in bolj konkurenčnega izobraževanja, hkrati pa bistveno prispeva k razvoju koncepta evropskega državljanstva.

Zaradi tega je treba pozvati države članice, da ocenijo vpliv tega procesa v zvezi z zagotavljanjem ustrezne usposobljenosti in pripravljenosti mladih. Kot je izpostavila poročevalka, ne smemo pozabiti na cilje procesa ali na dejstvo, da so ravno študenti v središču vseh vprašanj, ki se nanašajo na njihovo izobraževanje.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Pack o bolonjskem procesu in mobilnosti študentov, saj verjamem, da je visokokakovostno, učinkovito in inovativno evropsko visoko šolstvo, ki je dostopno vsakemu evropskemu državljanu, ključnega pomena, da Evropska unija ostane konkurenčna in uspešna glede na globalizacijske zahteve.

V skladu s tem sem prepričana, da so ukrepi, kot so spodbujanje vzajemnosti z vidika pretoka študentov, stalno usposabljanje učiteljev na različnih področjih študija in razvojni načini financiranja mobilnosti študentov, bistveni za doseganje ciljev bolonjskega procesa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav poročevalka navaja, da jo še posebej skrbi mobilnost študentov znotraj Evropske unije in meni, da je treba državam članicam zagotoviti podporo pri njihovem prizadevanju za posodobitev in inovativno preoblikovanje visokošolskih sistemov, celo poročilo pri reševanju tega vprašanja poudarja bolonjski proces in ukrepe, ki naj bi bili nujno potrebni pri soočanju z izzivi globalizacije, in hkrati vztraja na tem, da je treba proces še razširiti. Zaradi tega smo se vzdržali glasovanja, saj se ne strinjamo s to analizo.

Vendar pa se strinjamo s tem, da je pravi čas za premislek in razpravo o bolonjskem procesu, predvsem moramo ugotoviti, kako so se izobraževalni sistemi spremenili in kako so te spremembe vplivale na kakovost višješolskega in visokošolskega izobraževanja v različnih državah članicah.

Dostop do visokokakovostnega izobraževanja mora biti omogočen vsakemu državljanu, ne glede na njegovo državljanstvo, državo ali kraj rojstva. Poleg tega lahko mobilnost zelo ugodno vpliva ne le na posameznika, ki sodeluje v programu mobilnosti, ampak tudi na visokošolske ustanove in celotno družbo. Prav tako ne smemo pozabiti na socialno dimenzijo, ki smo ji bili priča do sedaj.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To samoiniciativno poročilo Odbora za kulturo in izobraževanje Evropskega parlamenta kot običajno presega pristojnost odbora, saj vsebuje nove ideje o tem, kako naj se EU bolj vključi v proces izobraževanja. Gre za področje, ki trenutno spada v pristojnost držav članic, in meniva, da mora tako ostati tudi v prihodnje.

Med drugim poročilo predlaga tudi uvedbo enotne identifikacijske kartice študenta v EU. Težko verjameva, da bi ti predlogi sami povečali mobilnost študentov; bolj verjetno je, da bodo povečali birokracijo, ki je povezana s študentskimi dejavnostmi. Poročevalka v obrazložitvi piše tudi o potrebi po zakonski podlagi za študente na ravni EU.

S temi predlogi se skuša zaobiti sporazume, sklenjene znotraj EU, ki se nanašajo na raven politične odgovornosti na različnih področjih politik. Zaradi tega sva glasovala proti temu poročilu.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) 10 obletnica podpisa Bolonjske izjave, ki jo bomo praznovali prihodnje leto, je znak, da moramo ponovno opredeliti cilje procesa.

Za temeljito preoblikovanje teh ciljev bo potreben temeljit razmislek o tem, kako so države članice izvajale bolonjski proces. Preučiti bomo morali, ali so politike, izvajane v sklopu Bologne, dejansko pripeljale do želene krepitve evropskega območja visokošolskega izobraževanja, ki bo omogočalo soočanje z izzivi konkurenčnosti na mednarodni ravni.

Podpiram to pobudo – gre za konkreten prispevek k prepoznavanju težav in izzivov, ki so se pojavili v zadnjih 10 letih izvajanja na eni strani, in vprašanj, ki morajo ostati prednostne naloge, na drugi strani. Tako je tudi v primeru mobilnosti študentov, ki predstavlja temelj kvalitetnejšega in bolj konkurenčnega izobraževanja, hkrati pa bistveno prispeva k razvoju koncepta evropskega državljanstva.

Zaradi tega je treba pozvati države članice, da ocenijo vpliv tega procesa v zvezi z zagotavljanjem ustrezne usposobljenosti in pripravljenosti mladih. Kot je izpostavila naša poročevalka, ne smemo pozabiti na cilje procesa ali na dejstvo, da so ravno študenti v središču vseh vprašanj, ki se nanašajo na njihovo izobraževanje.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Namen bolonjskega procesa je do konca leta oblikovati evropsko območje visokošolskega izobraževanja. Med drugim je namenjen tudi zagotavljanju pomoči študentom pri izbiri bogate ponudbe izobraževalnih programov. Uvedba tricikličnega izobraževanja, zagotavljanje kakovosti izobraževanja ter medsebojno priznavanje kvalifikacij in obdobj trajanja študija so ključni za delovanje območja.

Privlačnost evropskega območja visokošolskega izobraževanja bo vsekakor večja, če bo kakovost izobraževanja bolj in bolj enakomerno razširjena v različnih državah članicah. Zato je zagotavljanje podpore državam članicam pri njihovih prizadevanjih za posodobitev in preoblikovanje visokošolskih sistemov ključno. Vsi evropski državljani morajo imeti dostop do visokošolskega izobraževanja, ne glede na njihovo državljanstvo, državo ali območje rojstva.

Ena izmed predvidenih koristi, ki naj bi jih prinesel bolonjski proces, je povečevanje mobilnosti študentov. Mobilnost ne vpliva pozitivno le na posameznike, ki sodelujejo pri tem, ampak tudi na visokošolske ustanove. Izmenjava pogledov, heterogenost in uporaba izkušenj drugih so sestavni del akademskih izkušenj. Prav tako ne smemo pozabiti, da obstaja tudi socialna razsežnost: mobilnost omogoča pridobivanje dragocenih in bogatih izkušenj na področju znanstvene, kulturne in socialne raznolikosti.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Čeprav sem glasovala za to poročilo, želim izpostaviti dve vprašanji, ki jih mora Komisija skrbno analizirati in urediti.

Najprej si moramo ogledati geografsko razporeditev štipendij, podeljenih s programom vseživljenjskega učenja. Večina univerz, ki ima koristi od izmenjave študentov, je koncentriranih v starih državah članicah. Istočasno pa je število študentov v novih državah članicah občutno manjše. Komisija mora nemudoma ukrepati, na primer z akreditiranjem večjega števila univerz, ki lahko sodelujejo v programih akademskih izmenjav, s čimer se bo izboljšala privlačnost novih držav članic kot destinacij za študente iz celotne Evrope. Komisija mora prav tako zagotoviti, da bo število študentov iz vseh držav članic, ki imajo možnost za pridobitev evropske štipendije, sorazmerno.

Prepričana sem, da mora člen 11 poročila veljati za vse države članice, ne glede na status priporočila. To obdobje akademske mobilnosti, bodisi za en semester ali za celo leto, lahko znatno prispeva tako k povečanju znanja, kot tudi k osebnostnemu razvoju mladih Evropejcev. Dodati pa moram, da je pri vključitvi takšne določbe treba zagotoviti tudi ustrezno finančno podporo za države članice.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Številni sektorji, ki so ključni za bolonjski proces, menijo, da bo zaradi sprememb univerzitetna izobrazba na voljo le eliti. Poročilo poziva k zagotavljanju posebne pomoči študentom, ki izhajajo iz prikrajšanih družbenih skupin, na primer s ponujanjem „poceni in primernih“ namestitev, in upoštevanju dejstva, da je ta dodatna pomoč dostikrat potrebna po prihodu.

Čeprav sem predlagal spremembo glede tega vprašanja tako, da bi se pomoč nanašala na vse izdatke, povedano z drugimi besedami, da pomoč ne bi bila omejena le na namestitve, menim, da poročilo temelji na konceptu splošnega izobraževanja, ki je dostopno celotni družbi.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Na glasovanju sem podprl gospo Pack in njeno poročilo o bolonjskem procesu in mobilnosti študentov. Gre za dobro poročilo, ki spominja na poslovno poročilo. Danes v EU opazimo, da se za znanstvene raziskave in akademsko izobraževanje namenja premalo sredstev. Bolonjska ideja, ki je stara že devet let (in trenutno združuje 46 držav), bi morala v letu 2010 pripeljati do odlikovanja evropskega območja visokošolskega izobraževanja.

Pri temeljnih načelih tega procesa je mogoče izpostaviti tri prednostna področja ukrepanja. Ta so: izobraževalni cikel (ki pokriva tri faze: diploma, magisterij, doktorat), zagotavljanje visokokakovostnega izobraževanja in priznavanje pridobljenih kvalifikacij ter obdobja visokošolskega študija. Kar potrebujemo, so številni in povezovalni ukrepi v vseh državah članicah in tudi v naših univerzah.

Sistemi vrednotenja v obliki, ki jo poznamo pod imenom kreditne točke ECTS, morajo biti jasni, razumljivi in poenoteni. S tem bomo lahko ohranili potencial za prilagodljivo in mobilno izobraževanje mladih v različnih akademskih središčih in zelo potrebno izmenjavo strokovnega osebja. Čeprav visokošolski študij ne spada v pristojnost EU, si moramo kljub temu prizadevati za tesno sodelovanje in usklajevanje, pri tem pa ohranjati neodvisnost držav članic. Prav tako moramo državljanom EU zagotoviti enake možnost dostopa do izobraževanja na kar najvišji možni ravni, za to pa so potrebne organizacijske spremembe izobraževalnega sistema in ustrezne finančne postavke.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Poročilo „Bolonjski proces in mobilnost študentov“ gospe Doris Pack konstruktivno prispeva k razpravi o mobilnosti študentov. Možnost študentov v EU, da se prosto gibljejo znotraj mej Evrope, mora še naprej ostajati ključni element bolonjskega procesa. Ne glede na ozadje mora biti vsem študentom zagotovljena možnost, da so deležni koristi bogastva kulturnih in intelektualnih priložnosti, ki jih ponuja EU. Zaradi tega sem glasoval za priporočila, navedena v poročilu.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Namera, s katero bi v okviru bolonjskega procesa študentom olajšali izbiro med raznolikimi visokokakovostnimi študijskimi smermi, je seveda dobrodošla. Tudi EU je posebej izpostavila mobilnost študentov, poleg tega pa želi izboljšati medsebojno priznavanje študijskih smeri.

Dejstvo je, da v zvezi s tem ne teče vse gladko. Ne samo, da obstajajo resne težave pri priznavanju, ampak naj bi bile nekatere študijske smeri, preoblikovane v dodiplomski študij ali magisterij, tako specializirane, da sprememba kraja študija – pa naj bo to doma ali v tujini – ni več mogoča, kar je v nasprotju s ciljem evropskega območja visokošolskega izobraževanja in povečevanja mobilnosti. Kritiki so prav tako prepričani, da v posameznih državah upravljajo ECTS (evropski sistem prenašanja kreditnih točk) tako različno, da dosežki skoraj niso več primerljivi. V tem pogledu bo poskus, da bi naredili začasen popis, prinesel koristi in zaradi tega sem tudi sam glasoval za poročilo.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Za poročilo „Bolonjski proces in mobilnosti študentov“ sem glasoval iz več razlogov: bolonjski proces je bil eden izmed najbolj naprednih elementov na svetovnem trgu izobraževanja in usposabljanja. Trg delovne sile ni bil pripravljen na takšno spremembo. Še vedno ne sprejema v celoti 3-cikličnega izobraževalnega sistema (diploma, magisterij, doktorat) v strukturi 3-2-3; po drugi strani pa so podjetja pred uvedbo novega sistema pogostokrat najemala študente brez diplom.

Drug element napredka je bila mobilnost študentov v evropskih šolah in skupni sistem študijskih stopenj, ki je bil podprt z ECTS. Uspeh teh mehanizmov je bil potrjen s tem, da so številne univerze po svetu prestavile študente na različne geografske lokacije, predvsem tam, kjer so bile starejše podružnice.

Drug napredni predlog je ta, da je bil ECVET (evropski sistem kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju) namenjen prenosu, priznavanju in zbiranju učnih dosežkov, ki jih je posameznik pridobil v formalnem in neformalnem okviru z namenom pridobivanja kvalifikacij, ne glede na čas učenja ali pridobivanja teh znanj in spretnosti. Gre za svetovni trend.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – Gospa Pack si zasluži zahvalo za prispevek k razvoju in ustvarjalni razmislek o bolonjskem procesu, pobudi, ki študentom v Evropi omogoča, da se sami odločijo za izobraževanje in poslovno kariero, ne da bi jih pri tem omejevale državne meje. Ta pobuda, ki krepi konkurenčnost evropskega izobraževalnega sistema, s kulturnim in znanstvenim doprinosom bogati narode same.

Trenutno so vprašanja o vsebini izobraževanja in dvigovanju njegove kakovosti na vseh ravneh v pristojnosti držav članic EU. V zvezi s tem je treba opraviti še veliko dela. Mobilnost in povečevanje te mobilnosti na evropski ravni, kar je glavno vodilo poročilo gospe Pack, poteka, na Poljskem po načelu odtekanja dragocene delovne sile, ki je pogostokrat ni mogoče nadomestiti. Strinjam se s tezo poročila, v skladu s katero je najpomembnejša mobilnost študentov, z vzpostavitvijo sistema spodbud in olajšav, s katerimi bi mladi lahko izkoristili možnost izobraževanja, kjer bi to sami želeli.

Ena izmed najpomembnejših zadev je, da se izobraženi in izoblikovani ljudje vrnejo nazaj v svojo domovino, da bi tam izkoristili svoj potencial. To novim državam članicam vsekakor predstavlja izziv in menim, da preudarno nadaljevanje bolonjskega procesa predstavlja korak v tej smeri.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Združena Evropa ne pomeni samo enotne valute, prostega gibanja ljudi ter skupnega trga blaga in storitev. Pomeni tudi, ali celo primarno, intelektualni, kulturni in socialni vidik Evrope.

Glavni namen medvladne pobude, znane kot bolonjski proces, ki se je začel odvijati pred skoraj 10 leti, je študentom omogočiti lažjo izbiro študijske smeri najvišje možne kakovosti. Eden izmed najpomembnejših elementov ideje o vzpostavitvi evropskega območja visokošolskega izobraževanja je povečanje mobilnosti študentov in kakovosti izobraževanja, saj prav to omogoča osebni, družbeni in znanstveni razvoj.

Menim, da so pri prizadevanju za izboljšanje kakovosti in privlačnosti izobraževanja pomembni ukrepi tako na evropski (Evropski parlament obravnava mobilnost kot prednostno vprašanje) kot tudi na nacionalni ravni.

Ne smemo pozabiti, da visokošolsko izobraževanje v Evropski uniji ne spada med naloge Evropske komisije. Vsebina in organizacija študijev še naprej spada v pristojnost posameznih držav, zaradi česar je njihova vloga in vloga univerz tako pomembna. Posebno pozornost bi morali nameniti potrebi po vzpostavljanju evropskega učnega načrta za pridobitev doktorata in si prizadevati za zagotovitev posebne pomoči študentom iz prikrajšanih družbenih skupin.

Drug pomemben vidik je dialog in dvostranska izmenjava izkušenj med podjetji in univerzami, zato morajo visokošolski inštituti okrepiti sodelovanje z zasebnim sektorjem, da bi tako poiskali nove in učinkovite mehanizme za sofinanciranje mobilnosti študentov.

– **Poročilo: József Szájer (A6-0345/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za samoiniciativno poročilo mojega madžarskega kolega, gospoda Szájera, glede priporočil Evropski komisiji o prilagoditvi pravnih aktov novemu sklepu o komitologiji. Za boljšo kakovost zakonodaje postaja vse bolj nujen prenos pooblastil za razvoj nebitvenih in bolj tehničnih vidikov zakonodaje na Komisijo, kot tudi njeno sprotno prilagajanje in upoštevanje ekonomskih sprememb in tehnološkega napredka. Vendar pa je ta prenos pooblastil treba spodbuditi tako, da se zakonodajalcu podelijo institucionalna orodja za strog nadzor izvajanja takšnih pooblastil. Treba je opomniti, da trenutna uskladitev pravnega reda s sklepom o komitologiji še vedno ni zaključena, saj še vedno obstajajo pravni instrumenti, ki predvidevajo izvajanje ukrepov, na katere bi se moral nanašati nov strožji regulativni postopek. Podpiram – in po mojem mnenju je to ključnega pomena za pravilno delovanje evropske demokracije – odobritev dodatnih virov v Evropskem parlamentu, namenjenih vsem komitološkim postopkom pri pripravi na morebitno uveljavitev Lizbonske pogodbe, pa tudi v trenutnem prehodnem obdobju, s čimer bi zagotovili zadovoljivo delovanje vseh komitoloških postopkov med tremi ustanovami.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Strinjam se s poročilom v tistem delu, kjer je navedeno, da za boljšo kakovost zakonodaje postaja vse bolj nujen prenos pooblastil za razvoj nebitvenih in bolj tehničnih vidikov zakonodaje na Komisijo, kot tudi njeno sprotno prilagajanje in upoštevanje ekonomskih sprememb in tehnološkega napredka. Vendar pa je ta prenos pooblastil treba spodbuditi tako, da se zakonodajalcu podelijo institucionalna orodja za strog nadzor izvajanja takšnih pooblastil. Za ta strog nadzor mora skrbeti Parlament, nekaj, kar kljub več letnemu razpravljanju še vedno ni bilo povsem dorečeno. Še vedno obstajajo parlamentarni odbori, ki imajo na voljo premalo informacij pri sprejemanju odločitev v skladu s komitološkim postopkom. Zaradi tega mora biti Parlament zelo pazljiv.

– Poročilo: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)

Johannes Blokland (IND/DEM), v pisni obliki. – (NL) Zelo pomembno je, da preučimo, kako bi bilo mogoče nadzorne strukture v Evropski uniji še izboljšati. Vendar pa poročilo gospoda Rasmussena obravnava priporočila Evropski komisiji glede hedge skladov.

Teh sprememb uvodnih določb, ki jih predlaga Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, iz postopkovnih razlogov ne podpiram. Uvodne določbe niso pravo mesto za vrednotenje trenutne situacije na finančnih trgih.

Glasoval sem proti spremembam od 6 do 10, ne zaradi tega, ker bi nasprotoval evropskemu nadzoru finančnih trgov, ampak zaradi tega, ker to poročilo ni pravo mesto za sprožanje takšne pobude.

Menim, da bi moral Odbor za ekonomske in monetarne zadeve preučiti nadzor finančnih trgov in željo po njegovi krepitvi na evropski ravni. Če bo na to temo predstavljeno dobro poročilo, obstaja velika možnost, da bom podprl to pobudo v imenu zelenih.

Szabolcs Fazakas (PSE), v pisni obliki. – (HU) Finančna kriza, ki se je začela lani v Ameriki in so jo sprožili neurejeni, špekulativni finančni procesi, je sedaj, v nasprotju s pričakovanji, močno prizadela cel svet, tudi Evropo.

Trenutna kriza zahteva dolgoročno spremembo vzorcev pri posameznikih, ki sodelujejo pri odločanju v Evropi, na dveh področjih, tako da v prihodnje ne bodo samo zmanjševali nevarnosti finančnih kriz, ampak tudi spodbujali stabilno ekonomsko rast.

Dogodki v Ameriki so pokazali, da trg sam ni sposoben reševati takšnih in podobnih kriz. Zaradi tega moramo čim prej ustanoviti osrednji evropski organ za finančni nadzor, ki so ga lani predlagali na Madžarskem in ga je naknadno prevzelo francosko predsedovanje, ki bi med drugim poskrbel, da bi za takšne tveganje, špekulativne transakcije v bančnem in finančnem sistemu veljali pogoji, ki bi jih bilo mogoče spremljati in izračunavati. To je predpogoj, da bi Evropa od Amerike postopoma prevzela vodilno vlogo v finančnem svetu.

Da bi si evropsko gospodarstvo, ki ga je trenutna kriza prav tako prizadela, čim prej opomoglo in doseglo zeleno rast, je treba čim prej zagotoviti financiranje za realno gospodarstvo, namesto tveganih, špekulativnih transakcij v finančnem in bančnem svetu. Predpogoj za to je, da Evropska centralna banka z ugodnejšimi obrestnimi merami začne spodbujati realno gospodarstvo in se ne osredotoča le na boj proti inflaciji, kot je to počela do sedaj.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo proti temu poročilu, ne glede na nenavadno potezo in kritiko v zvezi s finančno krizo, saj ne vključuje nobenega konkretnega ukrepa za učinkovit boj proti vse večji financializaciji gospodarstva, neurejenim špekulacijam, rasti finančnih instrumentov in produktov za doseganje še večjih špekulativnih dobičkov, prav tako pa ne vsebuje zaključka o ukinitvi davčnih rajev ali bančne tajnosti.

Kot smo v navedli v plenarni razpravi, bodo posledice nosili vedno isti ljudje: delavci, ki bodo ostali brez dela in prebivalstvo, ki bo moralo plačevati višje obresti, tudi tukaj v Evropski uniji, predvsem v državah s šibkejšim gospodarstvom, kot na Portugalskem, kje delež javnega dolga znaša približno 120 % BDP, medtem ko znaša zadolženost gospodinjev približno 130 % razpoložljivega dohodka.

Zaradi tega želimo poudariti pomembnost ustvarjanja delovnih mest s pravicami, proizvodnje, odpravljanja revščine, izboljšanja kupne moči delavcev in upokojencev, podpore za kakovostne javne službe in povečevanja obsega kreditov z nizkimi obrestmi, namenjenim financiranju mikro, majhnih in srednje velikih podjetij.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Hedge skladi in skladi zasebnega kapitala so visoko tvegani naložbeni instrumenti. Da bi bilo mogoče obnoviti zaupanje med vlagatelji, javnostjo in – nenazadnje – tudi med nadzornimi organi, morajo biti postopki pregledni, zanje pa mora veljati ustrezna zakonodaja.

Stranka Junilistan podpira številna stališča in predloge za ukrepe, ki so navedeni v poročilu.

Vseeno sva se odločila, da bova glasovala proti celotnemu poročilu. To sva storila zaradi tega, ker poročilo daje prednost ukrepom na ravni EU, kljub dejstvu, da je v teh okoliščinah, kar bi moralo biti vsem jasno, treba rešitve za morebitna tveganja, povezana s takšnimi instrumenti, kot so hedge skladi in skladi zasebnega kapitala, v prvi vrsti iskati na globalni ravni.

Jens Holm in Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – Na žalost je poročilo gospoda Rasmussena o hedge skladih in skladih zasebnega kapitala po pogajanjih za doseg kompromisa med tremi največjimi skupinami v Parlamentu razvodenelo. Prav tako je obžalovanja vredno, da med plenarnim glasovanjem spremembe, ki so jih predlagali zeleni in skupina GUE/NGL in so bile neposredno povzete iz osnutka poročila gospoda Rasmussena, niso bile sprejete. Na primer, eden izmed odstavkov, ki je bil popačen v primerjavi z originalnim osnutkom, je izpostavljal potrebo po izboljšanju ustreznih ravni preglednosti za javnost, investitorje in nadzorne organe, vključno z vsemi nadzornimi organi EU, ustanovljenimi v prihodnje. Kljub temu sva se odločila, da bova podprla poročilo na končnem glasovanju. To pa zaradi nujnosti, da se preprečijo škodljive finančne špekulacije in nestabilnost na trgih. S tega vidika bi lahko na poročilo gledali kot na korak v pravi smeri.

Ian Hudgton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročilo gospoda Rasmussena je bilo pripravljeno ob primernem času, en teden po finančni zmešnjavi v najstarejši banki na Škotskem, ki so jo po besedah škotskega ministrskega predsednika žrtvovali „črnohorzijanci in špekulanti“. Regulatorji v Združenem kraljestvu so škotski finančni sektor pustili na cedilu, zato sam podpiram strožje urejanje trga. Glasoval sem za poročilo, v katerem so navedena številna priporočila, ki so vredna premisleka, in z veseljem zrem v prihodnost, ko bodo neodvisni škotski regulatorji delovali na tem področju v sodelovanju z našimi partnerji v EU.

Ona Juknevičienė (ALDE), v pisni obliki. – Zapletene finančne instrumente razvijajo tako globalni kot tudi lokalni finančni trgi, kar je razlog, da finančne ustanove le s težavo razvijejo ustrezna pravila in nadzorne sisteme. Zaradi tega prihaja do primerov špekulacij udeležencev na finančnem trgu in dejanj, ki niso pregledna, kar je pripeljalo do izprijenosti finančnih trgov. V tej zvezi podpiram spremembo 2, ki jo je predlagala skupina zelenih, s katero pozivajo k znatni okrepitvi evropskega regulatornega in nadzornega okvira z namenom ohranjanja finančne stabilnosti.

Kartika Tamara Liotard in Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – Na žalost je poročilo gospoda Rasmussena o hedge skladih in skladih zasebnega kapitala po pogajanjih za doseg kompromisa med tremi največjimi skupinami v Parlamentu razvodenelo. Prav tako je obžalovanja vredno, da med plenarnim glasovanjem spremembe, ki so jih predlagali zeleni in skupina GUE/NGL in so bile neposredno povzete iz osnutka poročila gospoda Rasmussena, niso bile sprejete. Kljub temu sva se odločila, da bova podprla poročilo na končnem glasovanju. In sicer zaradi nujnosti, da se preprečijo škodljive finančne špekulacije in nestabilnost na trgih. S tega vidika bi lahko na poročilo gledali kot na korak v pravi smeri.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za težko dosežen kompromis, o katerem so se dogovorile tri politične skupine v tem Parlamentu, prav tako sem zadovoljna z izčrpno, uravnoteženo vsebino poročila. Poročevalec je poskušal preložiti breme finančne krize na hedge sklade in sklade zasebnega kapitala, vendar pa ti produkti niso niti izvor niti povzročitelj trenutne krize, zato bi rad čestital poročevalcu, da je to ugotovil in tako tudi zapisal.

Priporočila, ki jih imamo za Komisijo, se nanašajo na vse pomembne akterje in udeležence na finančnem trgu, prav tako pa so namenjena zapolnitvi vrzeli v obstoječih predpisih, da bi lahko naslovili in odpravili prakse, ki so prispevale k razpadu nepremičninskega trga v Združenih državah Amerike in sedaj postajajo globalna kriza.

Zaradi tega obravnavamo slabe prakse upravljanja tveganj, pomanjkanje preglednosti nekaterih naložbenih produktov in navzkrižje interesov bonitetnih agencij, ki so glavni razlogi za finančno krizo, s katero se sedaj srečujemo.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Kolegi, trenutna finančna kriza je terjala veliko žrtev, med katerimi je bila tudi HBOS, ki jo je prejšnji teden prevzela Lloyds TSB. Ko prihaja do tako odmevnih žrtev, to ne vpliva negativno le na svetovno gospodarstvo, ampak tudi na tiste, ki so tem podjetjem zaupali svoj denar in svojo prihodnost. V zadnjih nekaj tednih je svet spoznal, da je naš pristop k tržni ureditvi zastarel. Za urejanje globalnega finančnega sistema potrebujemo globalne ukrepe.

EU in Evropski parlament morata zaradi tega odigrati pomembno vlogo pri odpravljanju ključnih razlogov krize, prav tako pa morata ravnati odgovorno in glasovati za poročilo gospoda Rasmussena. S spodbujanjem družb za upravljanje hedge skladov in skladov zasebnega kapitala, da bi delovale bolj pregledno in bi bile pri svojem poslovanju previdnejše, bo EU pomagala vzpostaviti čvrst okvir, ki bo pomagal pri obnavljanju tako potrebne stabilnosti v finančnem sektorju.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), v pisni obliki. – Na žalost je poročilo gospoda Rasmussena o hedge skladih in skladih zasebnega kapitala po pogajanjih za doseg kompromisa med tremi največjimi skupinami v

Parlamentom razvodenelo. Prav tako je obžalovanja vredno, da med plenarnim glasovanjem spremembe, ki so jih predlagali zeleni in skupina GUE/NGL in so bile neposredno povzete iz osnutka poročila gospoda Rasmussena, niso bile sprejete. Kljub temu smo se odločili, da bomo podprli poročilo na končnem glasovanju. In sicer zaradi nujnosti, da se preprečijo škodljive finančne špekulacije in nestabilnost na trgih. S tega vidika bi lahko na poročilo gledali kot na korak v pravi smeri.

Vendar pa je za uresničevanje teh idej potrebna čvrsta roka. Skrivnostnost številnih hedge skladov je nesprejemljiva, saj sistem, kakršen je sedaj, javnosti ne zagotavlja preglednosti. Zaradi tega je težko oceniti naravo hedge skladov, javnost pa se o njihovi sposobnosti, da prispevajo k trajnostni socialni koheziji in ekonomski stabilnosti, ne more prepričati.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Popolnoma se strinjam s problematiko, omenjeno v tem dokumentu, kot tudi s priznavanjem pomembnosti zadevnih finančnih produktov. Ob upoštevanju dejstva, da smo več kot očitno v razburkanem obdobju na finančnih trgih, je zelo pomembno, da se na to odločno, vendar mirno odzovemo in da poznamo vsa dejstva. Velik del gospodarskega uspeha v zadnjih desetletjih v Evropi, Združenih državah Amerike in hitro rastočih gospodarstvih je mogoče pripisati ravno gibčnosti finančnih trgov. Z vidika korektivnih ukrepov, ki jih potrebuje trenutni sistem, je treba odpraviti ključne razloge za krizo, ne da bi pri tem uničili dobre lastnosti sistema. Evropska komisija bi morala ravno na ta način razumeti poziv Evropskega parlamenta k ukrepanju.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Evropski parlament mora v sistemu EU predstavljati glas ljudstva. Za krepitev tega glasu si s svojim delom prizadeva Odbor za peticije, ki obravnava vprašanja, povezana s pobudami državljanov. Dober primer je kampanja „en sedež“ – za predstavitev sedeža Evropskega parlamenta iz Strasbourga v Bruselj –, ki je bil uradno obravnavan ravno zaradi prizadevanj odbora.

Seveda so nekatera priporočila držav članic skrajna, nekateri predlogi pa niso dobro premišljeni. Kljub temu pa je delo Odbora za peticije ključnega pomena za delo EU v imenu državljanov, in prav to je bil glavni dejavnik, da sem podprl to poročilo.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Temelji finančnega sveta so se zamajali. Navadni ameriški davkoplačevalci nosijo celotno breme načrta reševanja finančne krize (700 milijard USD), medtem ko so jo tisti, ki so povzročili te težave, odnesli nekaznovano. S poročilom gospoda Rasmussena je Evropski parlament dobil instrument, s katerim lahko izboljša varnost na nekaterih področjih finančnega sektorja: hedge skladi in skladi zasebnega kapitala. S tem, ko se je kriza tako zaostрила, imamo priložnost, da pozovemo Evropsko komisijo k uvedbi strožje zakonodaje. Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze je zaradi tega predlagala številne spremembe tega poročila, ker pa jih je Parlament zavrnil, smo glasovali proti njemu. Obstajati ne sme noben evropski organ, ki bi nadziral finančni sektor, nobena evropska zakonodaja o registraciji in nadziranju hedge skladov in skladov zasebnega kapitala, in nobena prekomerna omejitev glede zasebnih naložbenih družb. Evropski parlament je zamudil svojo priložnost ravno v času, ko je kapitalistični sistem na robu sesutja. Zeleni sporočamo, da si bomo tudi v prihodnje prizadevali za strogo omejitev prostega trga, katerega glavni namen pri izvajanju špekulacij je, da bi peščica ljudi čim prej prišla do zaslužka. To je družbeno in gospodarsko neodgovorno.

– Poročilo: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)

Ona Juknevičienė (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Vedno sem bila naklonjena liberalizaciji trga, saj po mojem mnenju predstavlja glavni predpogoj za konkurenčnost med udeleženci na trgu, kar je vedno v korist potrošnikom, saj na ta način lahko izberejo in kupijo blago po najnižji možni ceni.

Vendar pa pri glasovanju za preglednost institucionalnih vlagateljev podpiram poročevalca, gospoda Lehneja, ki od Komisije zahteva, da predlaga nekatere standarde, s katerimi bi preprečili vlagateljem, da bi „ropali“ podjetja (primer delne prodaje podjetij) in zlorabljali svoje pristojnosti na tak način, da bi se podjetja v prihodnje soočala s težavami, saj od tega nimajo nobene koristi niti podjetja sama ali njeni zaposleni niti upniki ali poslovni partnerji.

Po mojem mnenju bi morala Evropska komisija raziskati ukrepe, ki so jih države članice uvedle z namenom preprečevanja delne odprodaje podjetij.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram splošni pristop poročila gospoda Klaus-Heinerja Lehneja o preglednosti na področju institucionalnih vlagateljev. Nedavni dogodki na finančnih trgih kažejo, da so za izboljšanje tržne ureditve potrebni globalni ukrepi. Dobro delujoči trgi so odvisni od spoštovanja načela preglednosti, in to poročilo je korak v pravi smeri. Glasoval sem za priporočila, ki izhajajo iz tega poročila.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Huda kriza kapitalizma, ki spominja na kazino in ki še traja, obremenjuje ameriške davkoplačevalce in celotno svetovno gospodarstvo prav zaradi napak v dobičkarških igrah, v katerih so sodelovala podjetja. Potrebne so korenite spremembe regulativnega zakonodajnega okvira za nadziranje preglednosti in revizij. Komisija mora nemudoma ukrepati in predlagati celovit okvir, namenjen skupnemu modelu preglednosti. Politika zmanjševanja obsega zakonodaje je bila skrajno neuspešna.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Preglednost mora biti glavno vodilo pri delovanju trgov – predvsem finančnih trgov. Vendar pa se ne smemo osredotočiti le na to, če naj načelo ne postane pravilo, saj bi na ta način zameglili želeni rezultat (zdravi in učinkoviti finančni trgi) s predlaganimi ukrepi za doseganje tega (ustrezno urejeni in nadzirani trgi). Zelo pomembno je, da Komisija v okviru trenutne politične in ekonomske razprave o finančnih trgih to priporočilo tolmači v tem smislu, pri tem pa se zavezuje, da bo branila kakovost evropskih finančnih trgov. Ne smemo pozabiti, da največje gospodarske koristi za družbo izhajajo iz nemotenega in v osnovi prostega delovanja teh trgov.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Za obnovitev zaupanja v finančni trg je preglednost ključnega pomena. Zadnji meseci so pokazali, kakšne težave lahko nastanejo na kompleksnem in hitrem trgu, če ni nobene možnosti, da bi lahko razumeli in sledili naprednim produktom. Seveda je prišlo do težav na trgu izvedenih finančnih instrumentov, vendar pa mora biti preglednost zagotovljena tudi na drugih področjih finančnega trga. Glede na širok obseg težav sem se zaradi tega vzdržal glasovanja, saj spremembe, ki bi poročilu dale težo, ki jo potrebuje, niso bile sprejete.

– Poročilo: Gyula Hegyi (A6-0279/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo madžarskega kolega, gospoda Hegyija, v katerem spreminja predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta, ki v zvezi s Komisiji podeljenimi izvedbenimi pooblastili spreminja Uredbo (ES) št. 999/2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij (TSE). Podpiram predlagane spremembe, ki predvidevajo strogo uporabo regulativnega postopka pri sprejemanju nekaterih ukrepov v zvezi s proizvodi živalskega izvora, ki so pridobljeni iz tkiv prežvekovalcev ali jih vsebujejo. To velja tudi za ocenjevanje, ali je raven zaščite, ki jo uporabljajo države članice, enakovredna, in sicer z odstopanjem od Uredbe (ES) št. 999/2001 glede ukrepov, ki se izvajajo po ugotovitvi prisotnosti transmisivnih spongiformnih encefalopatij (TSE).

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – Glasovali smo za to poročilo, saj transmisivna spongiformna encefalopatija (TSE), bolj znana pod imenom bolezen norih krav, predstavlja resno grožnjo za naše zdravje.

Kot vemo, se ta smrtonosna nalezljiva bolezen širi prek beljakovine, ki jo lahko najdemo v okuženem mesu in povzroča odmiranje človeških možganov. Zaradi strogih evropskih predpisov je bilo mogoče obseg te epidemije zmanjšati.

Poročevalec je to poročilo pripravil na podlagi dela prejšnjega poročevalca in mu dodal nove elemente, ki jih je treba z regulativnim postopkom natančno urediti.

Zaradi tega se strinjamo, da je treba predlog Komisije spremeniti in zagotoviti, da obseg teh kontrol ne bo zmanjšan. Pri tem moramo biti zelo previdni in zagotoviti, da regulativni postopek s pregledom ne bo upočasnil izvajanja ukrepov za preprečevanje te bolezni. Prav tako moramo zagotoviti, da pri odobritvi odstopanj za države članice v zakonodaji ne bo prihajalo do vrzeli. Poročilo je pomembno prav zaradi tega. Upajmo, da Evropska komisija ni pozabila na to. Po dobro poznanih škandalih, povezanih s to boleznijo, javnost v državah članicah upravičeno potrebuje in si zasluži preglednost.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Poročilo gospoda Gyula Hegyia o spremembi Uredbe (ES) št. 999/2001 v zvezi s Komisiji podeljenimi izvedbenimi pooblastili, vsebuje predloge sprememb uredbe o transmisivni spongiformni encefalopatiji – smrtonosni bolezni, ki se širi z okuženim mesom. Posodobitev regulativnega postopka, ki je povezan s tem vprašanjem, v postopek, v katerega je še bolj vključen tudi Evropski parlament, pomeni pozitiven korak. Zaradi tega podpiram poročilo.

– Poročilo: Johannes Blokland (A6-0282/2008)

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) EU se vsako leto bori z dvema milijardama ton odpadkov, od tega je 40 milijonov ton nevarnih odpadkov. Količine odpadkov, ki so podobne količinam gospodinjskim odpadkov, verjetno predstavljajo glavni del celotne količine, skupaj z industrijskimi odpadki, čeprav seveda

ti predstavljajo nesorazmerno večje tveganje. Vse to je mogoče razbrati iz statistik, in prav zaradi tega si je EU zastavila zelo visok cilj, da bo do leta 2010 zmanjšala količino odpadkov za 20 %.

Vseeno lahko upamo, da na primer v sektorju kmetijskih odpadkov naši kmetje ne bodo preobremenjeni s formalnostmi zaradi te potrebe po pridobivanju statističnih podatkov. Ker v poročilu nisem našel ničesar, kar bi kazalo na to, sem glasoval zanj.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to poročilo zaradi tega, ker je uredba o statističnih podatkih o odpadkih zaradi tega novega predloga zakonodaje prilagojena komitologiji, se pravi urejanju z nadzorom.

Sklep Evropskega parlamenta prav tako poziva Komisijo, naj pravočasno predloži ocenjevalna poročila o poskusnih študijah, da bi se na ta način bilo mogoče izogniti dvojnemu posredovanju podatkov, ki se nanašajo na statistične podatke o odpadkih.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Pomanjkljivi podatki o nastajanju in upravljanju odpadkov Evropski uniji preprečujejo, da bi uveljavila usklajeno politiko v zvezi z odpadki. Statistična orodja so potrebna za spremljanje odpadkov v času nastanka, zbiranja in odlaganja ter vrednotenja skladnosti z načelom preprečevanja poslabšanja okolja, do katerega pride zaradi odpadkov. Države članice so spoznale, da je na voljo premalo statističnih podatkov in da opredelitve, ki so navedene v tem poročilu, ne zadostujejo za primerjavo rezultatov med posameznimi državami. Prav zaradi tega je mogoče izboljšati zbiranje podatkov na ravni Skupnosti, v skladu z načeli subsidiarnosti.

V zvezi s statistiko kmetijstva, ribištva in gozdarstva bi morali upoštevati obseg, v katerem se poročilo nanaša na ravnanje s kmetijskimi in biološkimi odpadki. Zaradi tega se moramo osredotočiti na več ključnih vprašanj, da bi tako zagotovili točnost podatkov in posledično uskladitev statističnih informacij na ravni Skupnosti.

– Poročilo: József Szájer (A6-0298/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Spekter je, tako kot drugi naravni viri (sonce, voda, zrak), javno dobro. Tržni mehanizmi sami, kljub učinkovitim načinom ustvarjanja optimalne ekonomske vrednosti (javne in zasebne), ne morejo zadovoljiti splošnih interesov in ustvariti javne dobrine, kar je ključnega pomena za vzpostavitev informacijske družbe. Zaradi tega je nujno potrebno usklajevanje političnih in tržnih ukrepov.

Boljše usklajevanje in večja prilagodljivost sta nujna za celovito izkoriščanje tega omejenega vira. Vendar pa je pri tem treba ohraniti ravnotežje med prilagodljivostjo in usklajenostjo, da bi bilo mogoče ustvariti dodano vrednost notranjega trga.

Državne meje ne vplivajo na spekter. Da bi države članice lahko učinkoviteje uporabljale spekter, je treba znotraj EU doseči boljše sodelovanje, predvsem na področju širitve evropskih storitev in pogajanj o mednarodnih sporazumih.

Čeprav upravljanje spektra ostaja v nacionalni pristojnosti, je mogoče interese EU na globalni ravni zaščititi le z načeli EU.

Urszula Gacek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Podpiram dodatno zaščito gospodarskih interesov na lokacijah črpanja mineralne vode, kot je to zajamčeno v direktivi Evropskega parlamenta o izkoriščanju in trženju naravnih in mineralnih vod.

Prihodek pokrajin in podjetij, predvsem v provinci Małopolska, znatno prispeva k razvoju regije in povečuje njeno privlačnosti kot zdravilišče in turistična destinacija.

Treba je poudariti, da gre pogostokrat za kmetijska področja, ki imajo malo možnosti za ustvarjanje prihodka, saj ležijo v hribovitih in gorskih predelih, čeprav pod površino skrivajo veliko dragocene mineralne in izvirske vode z zdravilnimi učinki.

– Poročilo: József Szájer (A6-0280/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Dokument EU o mineralni vodi določa evropski standard o naravni mineralni vodi.

Ta uredba določa pogoje za prepoznavanje in opredelitev naravne mineralne vode, prav tako pa podaja smernice glede uporabe izvirov mineralne vode. V smernicah so prav tako določena posebna pravila glede oskrbe trga z mineralno vodo. Neskladja v teh predpisih ovirajo prost pretok naravne mineralne vode ter s

tem vzpostavljajo različne konkurenčne pogoje, kar neposredno vpliva na delovanje notranjega trga v zvezi s tem izdelkom.

V tem konkretnem primeru bi obstoječe ovire lahko odpravile države članice s tem, ko bi sprejele mineralno vodo, ki jo druge države članice priznavajo na svojem ozemlju, in sicer z uvedbo splošnih smernic o izpolnjevanju mikrobioloških zahtev za izdelek, na podlagi katerih bi bilo mogoče določiti imena nekaterih blagovnih znamk mineralne vode.

Glavni namen vsake uredbe o mineralni vodi je zaščititi zdravje potrošnikov in preprečiti, da bi bili zavedeni zaradi informacij, navedenih na izdelku, ter s tem zagotoviti pošteno trgovino.

– Poročilo: József Szájer (A6-0299/2008)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Ni treba poudarjati, da so tehnični pregledi motornih vozil pomembna komponenta pri zagotavljanju varnosti voznikov, potnikov in pešcev. Prav tako so ključnega pomena v boju proti podnebnim spremembam z vidika emisij CO₂.

Po drugi strani pa je vlada države dolžna zagotoviti okvir, ki prispeva k zdravju in varnosti voznikov, potnikov in pešcev.

Malta in Gozo imata eno zmed najvišjih gostot osebnih vozil na prebivalca. Zaradi visokih davkov za registracijo so avtomobili na Malti zelo dragi. Zaradi tega imajo državljani težave pri prehodu na varčnejše avtomobile. Vlada se mora nemudoma spopasti z vprašanjem avtomobilske registracije, in sicer v naslednjem proračunu.

Ljudje uporabljajo prevoz z zasebnimi vozili, ker javni prevoz ni ustrezen. Zadnji čas je že bil, da je prišlo do splošne posodobitve javnega prevoza.

Poleg tega so številne ceste v groznem stanju. Dodelitev strukturnih skladov s strani EU za obdobje 2007-2013 znaša 53 %. Glede na okoliščine je treba posodobiti vse glavne ceste.

– Poročilo: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)

Graham Booth, Nigel Farage in Jeffrey Titford (IND/DEM), v pisni obliki. – UKIP vidi terorizem kot glavni problem. Preprosto ne verjamemo, da bi morala EU odločiti o ukrepih v boju proti terorizmu. Menimo, da bi se morale nacionalne države ob mednarodnem sodelovanju same odločiti o ustreznih varnostnih ukrepih.

Philip Bradbourn (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konservativci so podprli poročilo z nekaterimi pridržki v zvezi s potrebo po vpletenosti EU na tem področju, ob upoštevanju dejstva, da že obstaja konvencija Sveta Evrope, ki že pokriva ta ista vprašanja. Podpiramo testno sodelovanje držav članic, vendar tudi v okviru globalnega pristopa k boju proti terorizmu. Nikakor pa nas ni prepričala učinkovitost enotnih pristopov na evropski ravni.

Marco Cappato (ALDE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti predlogu o vključitvi novega kaznivega dejanja „spodbujanja“ ali „javnega spodbujanja k storitvi teroristične kaznivega dejanja“ v evropsko zakonodajo pri izvajanju konvencije Sveta Evrope, ker verjamem, da je opredelitev, ki jo je predlagala Komisija, preveč nedoločena in temelji izključno na subjektivnih elementih, to pa ogroža človekove pravice in temeljne svoboščine, predvsem svobodo izražanja v Evropi.

Vsaka javna izjava, vsaka izjava, objavljena v medijih, ali vsako sporočilo, objavljeno na internetu, ki bi ga lahko bilo – posredno ali neposredno na podlagi „namere“ in ob „nevarnosti, da bi takšna kazniva dejanja lahko bila izvedena“ – mogoče šteti kot spodbujanje k zagrešitvi terorističnega kaznivega dejanja, bo postala kaznivo dejanje na evropski ravni. Izražen cilj je boj proti „teroristični propagandi“ na internetu. Poročevalka je poskušala pojasniti besedilo Evropske komisije, da bi s tem v večji meri upoštevalo človekove pravice, pri tem pa poskušala uvesti večjo pravno gotovost. Kljub temu menim, da bi morali ta predlog zavrniti, deloma zaradi tega, da Komisiji in Svetu, ki sta že najavila, da ne želita sprejeti predlogov Parlamenta, pošljemo jasn signal.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Švedski zakon o svobodi tiska predstavlja temeljne vrednote v švedski družbi. Ne moremo sprejeti zakonov za boj proti terorizmu, ki so v nasprotju s švedsko ustavo. Obstajajo številni drugi načini in možnosti, s katerimi lahko dosežemo enake cilje.

Predlogi, za katere smo danes glasovali, ne ponujajo nobene možnosti za izvzetje, s katero bi lahko na Švedskem obdržali svojo zakonodajo.

Podpiramo izboljšave, ki jih je predlagal Evropski parlament, vendar predloga ne moremo podpreti v celoti. V tem času je bil s Svetom dosežen sporazum, ki je v skladu s švedsko ustavo, vendar pa smo se odločili, da se glasovanja ne bomo udeležili.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) Poročilo gospe Lefrançois vsebuje veliko dobrih ukrepov za izboljšanje učinkovitosti in usklajenosti na področju boja proti terorizmu v EU. Zato sem glasoval za poročilo. Napadi organizacije ETA pred nekaj dnevi in morilski napad v Islamabadu so pokazali, da v tem boju ne moremo biti nikoli dovolj pazljivi in učinkoviti. Čezmejno sodelovanje v boju proti terorizmu – ki danes pretežno izhaja iz islama – je bistvenega pomena za doseganje rezultatov.

Vendar pa pri tem ne smemo pozabiti na pretekle napake. Schengensko območje že več let daje morebitnim teroristom in storilcem kaznivih dejanj idealno okolje, v katerem lahko uresničujejo svoje kriminalne načrte, pogostokrat celo, ne da bi bili kaznovani. Evropa mora nujno poglobljeno preučiti politiko odprte meje in pogubne posledice te politike v zvezi s priseljevanjem, kriminalom in islamističnim ekstremizmom. Če ne bo tako, se bo tudi ta predlagani okvir izkazal za nekoristnega.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Lefrançois o predlogu okvirnega sklepa Sveta, ki spreminja Okvirni sklep 2002/475/PNZ o boju proti terorizmu, saj verjamem, da moramo instrumente za boj proti terorizmu prilagoditi novim informacijskim in komunikacijskim medijem, ki so dostopni teroristom.

S spremembo okvirnega sklepa EU bo v posamezne pripravljalne akte mogoče vključiti koncept terorizma, kot je novačenje in usposabljanje za terorizem in javno spodbujanje k storitvi terorističnih dejanj, ki bodo postali kazniva dejanja v vseh državah članicah. Prav tako je treba izpostaviti pomembne spremembe, ki jih je predlagala skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, da bi bilo mogoče zagotoviti temeljno svobodo govora in združevanja.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Trenutni mednarodni zakonski ovir in zakonski okvir Skupnosti vključujeta sklop instrumentov, ki so zelo pomembni v boju s terorizmom in organiziranim, nasilnim in transnacionalnim kriminalom, ki je s terorizmom povezan.

Namen tega predloga je zaostriti varnostne ukrepe, ki so pod pretvezo dogodkov 11. septembra 2001 ogrozili pravice, svoboščine in jamstva državljanov.

Ta predlog, kot je izpostavila poročevalka sama, navaja nejasne opredelitve, s katerimi ni mogoče zagotoviti spoštovanja temeljnih svoboščin.

Tako kot v „Okvirnem sklepu 2002/475/PNZ o boju proti terorizmu“ - skupaj z opredelitvami „terorizma“ - tudi tokrat ostaja odprta možnost izvajanja varnostnih ukrepov in kriminalizacije posameznikov ali skupin, ki z govori ali pisanjem izražajo nasprotovanje državnemu terorizmu.

Ta predlog ne prinaša nobene dodane vrednosti v boju proti pravemu terorizmu in povezanemu transnacionalnemu kriminalu, in resno ogroža varnost ter temeljne svoboščine državljanov v različnih državah članicah.

Kot smo izpostavili, se moramo ukvarjati s praviimi vzroki, ki podžigajo terorizem, in ne z varnostnimi ukrepi.

Kot smo že navedli: „svobode ne bomo zamenjali za varnost, ker bomo ostali brez obeh“. Zaradi tega smo glasovali proti poročilu.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) V soboto 20. septembra je samomorilec v središču pakistanske prestolnice z bombo razstrelil tovornjak pred hotelom Marriott in ga s tem popolnoma uničil in ubil vsaj 60 ljudi.

Napad so pripisali pakistanskim talibanom, ki sodelujejo z Al-Kaido.

V nedeljo 20. in v ponedeljek 21. septembra je ETA, baskovska separatistična organizacija, prelila kri v treh napadih. Priprave za te napade naj bi bile potekale v Franciji.

Terorizem ne pozna meja, schengensko območje pa zagotavlja idealna zibelko, v kateri lahko novači, poučuje in izvaja logistične priprave za napade.

Francoski minister za notranje zadeve Michèle Alliot-Marie je dejal, da „skrajni islamisti nimajo nobenih težav pri novačenju francoskih državljanov“. Odkrito priznanje! Dejstvo je, da terorizem obstaja zaradi različnih vzrokov, vendar se danes pretežno izraža v obliki oboroženega boja skrajnega islama. Zelo zanimivo je, da ne obstaja nobeno zakonodajno besedilo, ki bi bilo namenjeno odkrivanju in preprečevanju novačenja v zaporih ali v nekaterih tako imenovanih „občutljivih“ sosesčinah.

Evropska unija se namerava spopasti s terorizmom s pomočjo obsežne zakonodaje.

(Obrazložitev glasovanja prekinjena v skladu s členom 163 Poslovnika)

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za poročilo gospe Lefrançois, saj mora osrednje načelo boja proti terorizmu temeljiti na preprečevanju terorističnih kaznivih dejanj.

Spodbujanje k storitvi terorističnega kaznivega dejanja, novačenje in usposabljanje za terorizem predstavljajo pripravljalna dejanja, ki jih je treba prav tako šteti za kazniva dejanja. Vendar pa je treba pri tem še naprej ščititi temeljne pravice. Zaradi tega sem glasoval za uporabo izraza „napeljevanje“ namesto „spodbujanje“, saj gre za bolj natančen izraz, ki pušča manj prostora za različne interpretacije. Preprečiti moramo, da bi se internet uporabljal za virtualno usposabljanje, saj nove informacijske in komunikacijske tehnologije teroristom omogočajo, da vse lažje širijo svojo propagando.

EU se mora s terorizmom spopasti odločno, sprejetje teh treh novih kaznivih dejanj pa je pomemben korak k temu. Vendar pa pri tem ne smemo omejiti svobode tiska, svobode izražanja, pravice do spoštovanja zasebnosti pisem in zaupnost telekomunikacij, kamor spadajo tudi elektronska pošta in druge oblike elektronske korespondence, zaradi česar podpiram spremembe, ki jih je predlagala gospa Lefrançois.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) V EU vsekakor imamo speče celice, ki lahko postanejo aktivne kadar koli. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da se teroristi ne pojavijo kar naenkrat, ampak pridejo v državo in odrastejo v okolju, ki je sovražno do te države. Če se EU res želi učinkovito spopasti s terorizmom, se mora spoprijeti z ukrepi, ki preprečujejo nastajanje in širjenje vzporednih družb in podobnih tvorb, namesto da kar na splošno obsoja tiste, ki izpostavljajo probleme sobivanja s priseljenci. Boj proti terorizmu prav tako ne bi smel imeti za posledico prikritega zmanjševanja pravic državljanov, kar je nedavno izpostavilo tudi Sodišče Evropskih skupnosti, ali boja proti kriminalu, ki je posledica obsedenosti s terorizmom.

Glede na to, da največjo teroristično grožnjo predstavljajo islamistični fanatiki, bi morali na evropski ravni že zdavnaj začeti s pregonom islamističnih pridigarjev sovraštva in kriminalizacijo terorističnih kampov za usposabljanje. V zvezi s tem sem glasoval za poročilo gospe Lefrançois.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Nedavni napadi v Baskiji so še enkrat pokazali, da je terorizem vsakdanja realnost in da potrebujemo učinkovite instrumente za boj z njim. Nov okvirni sklep Sveta o boju proti terorizmu vsekakor predstavlja napredek in pozdravljam njegovo sprejetje.

Presenečen sem, da je Evropski parlament povsem prezrl počastitev sedme obletnice terorističnega napada 11. septembra 2001 v New Yorku. Ne smemo pozabiti žrtev teh napadov, prav tako pa bi morali poudariti, da transatlantski odnosi predstavljajo prednostno nalogo pri vsakodnevnih opravilih Evropskega parlamenta.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Pravna jasnost zakonskega ovira v boju proti terorizmu je prav tako nujna kot jasnost in odločnost ukrepov v tej celotni zadevi. V tem smislu je zaskrbljenost Komisije glede mehanizmov, načinov in metod, ki se uporabljajo za novačenje teroristov, predvsem tistih, ki prihajajo iz evropskih držav – in ki so pogostokrat rojeni in vzgojeni tu –, razumljiva. Na tem področju moramo zagotoviti, da bodo policijskim organom in državam na voljo vsa sredstva potrebna za ukrepanje, po možnosti ukrepanje na preventiven način. Prav tako so pomembni ukrepi, namenjeni boju proti temu pojavu, pri katerih pa niso vključeni policijski ali pravni organi. Zagotoviti je treba, da bo poleg pravnega sistema deloval tudi politični sistem, ki bo pozoren in se bo hitro odzival ter bo lahko ukrepal tako s krepitvijo integracije, spodbujanjem glasu zmerne večine, kot tudi z odpravljanjem marginalizacije, ki je povezana z nezakonitim priseljevanjem. Zaradi tega morajo biti politični organi pozorni in aktivni. Čeprav ni mogoče preprečiti vseh terorističnih dejanj, se je mogoče izogniti okolju, ki spodbuja, podžiga in nagovarja k terorizmu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Eden izmed glavnih ciljev Evropske unije znotraj okvira politike skupnega območja svobode, varnosti in pravice, je zagotavljanje varnosti za 500 milijonov državljanov. Da bi to bilo mogoče zagotoviti, se morajo Evropska unija in njene države soočiti s sodobno obliko terorizma.

Najspornejše vprašanje glede predloga za spremembo okvirnega sklepa Sveta o boju proti terorizmu je zahteva za uvedbo koncepta javnega spodbujanja za izvedbo terorističnega kaznivega dejanja.

Med svobodo govora in kršenjem zakona obstaja zelo tanka meja. Ne smemo dopustiti, da bi zaradi vse večjega obsega varnostnih razlogov prihajalo do omejevanja pravic in svoboščin državljanov.

Zaradi tega menim, da je nujno treba zagotoviti najvišji možni zakonski nivo glede obravnavanega okvirnega sklepa, to pa je treba storiti predvsem z natančnejšo opredelitvijo koncepta javnega spodbujanja za izvedbo terorističnega kaznivega dejanja. Novo nastali dokument mora biti jasen in usklajen z vsemi pravnimi vidiki, da bi tako lahko postal učinkovit instrument v boju proti terorizmu, istočasno pa zagotavljal najvišjo raven človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), v pisni obliki. – (PL) Napadi v Madridu in Londonu so nam pokazali, kako pomemben problem predstavlja terorizem za EU.

Leto 2008 je bilo krvavo leto, ki se je začelo 1. februarja z napadom v Bagdadu med pogrebom, kjer je življenje izgubilo 30 ljudi, in končalo 20. septembra z napadom na hotel Marriott v Islamabadu, v katerem je življenje zgubilo več kot 60 ljudi, ranjenih pa je bilo več kot 250. V letu 2008 je bilo skupaj 49 terorističnih napadov. Za primerjavo je treba dodati, da to število ustreza številu napadov, ki so se zgodili med leti 2002 in (vključno) 2007.

Eden izmed najučinkovitejših načinov za boj proti terorizmu je odprava njegovih vzrokov.

Zaradi tega menim, da bi morala Evropska unija storiti vse za boj proti terorizmu na globalni ravni, pri tem pa upoštevati človekove pravice. EU mora poskrbeti, da bo Evropa varnejša, in sicer s tako, da svojim državljanom zagotavlja svobodo, varnost in pravico, kar pa mora biti v veliki meri odvisno od volje držav članic.

– Poročilo: Martine Roure (A6-0322/2008)

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) Proti temu poročilu sem glasoval iz prepričanja. Poročilo gospe Roure je še en dokaz več, kako politična korektnost slepi Evropo. Očitno je, da ima vlada v boju proti kriminalu in boju proti terorizmu pravico, da zbere čim več podatkov o morebitnih osumljencih, vključno z „etničnimi“ podatki. To priznava tudi poročevalka.

Zakaj civilni organi ne bi smeli obdelovati podatkov tudi na drugih področjih – s tem da upoštevajo človekovo zasebnost –, če to jamči dobro vodenje? Zakaj na primer italijanska vlada ne bi smela jemati prstnih odtisov nezakonitim priseljencem, če je to edini način, da jih identificira?

Prvotni predlog Sveta je bil glede tega ustrezno uravnotežen. Podobno kot levica, ki ukrepa proti disidentom po vsej Evropi kot nekakšna miselna policija – sem Flamec in vem kar nekaj o tem –, je tu namen delovati kot čuvaj človekovih svoboščin. To je absurdno.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ob upoštevanju, da gre za „posvetovanje“ Sveta z EP, bi radi izpostavili, čeprav smo podprli spremembe, ki jih je predlagal EP, kljub temu, da vsebino predhodno sprejetih stališč nekoliko siromašijo, da ta predlog ne prinaša vsega, kar je potrebno na področju „varstva osebnih podatkov, obdelanih v okviru sodelovanja policijskih in pravosodnih organov v kazenskih zadevah“.

Poleg vseh drugih ključnih vidikov, navedenih v naši negativni oceni tega predloga, izpostavljamo dejstvo, da ne izključuje, kljub temu, da navaja (izmišljene) pogoje, „obdelave osebnih podatkov, iz katerih je mogoče razbrati raso ali etnično poreklo, politično mnenje, versko ali filozofsko prepričanje, članstvo v sindikatu in obdelavo osebnih podatkov, ki se nanašajo na zdravje ali spolno življenje“, kar je nesprejemljivo!

Kot je bilo izpostavljeno v razpravi, gre za predlog, ki temelji na najmanjšem skupnem imenovalcu glede tako pomembnih vprašanj kot je varstvo pravic, svoboščin in jamstev državljanov različnih držav članic, kar pa je manj, kot je določeno v drugih zakonodajnih instrumentih, predvsem v tistih, ki jih je pripravil Svet Evrope.

Zagotavljanje varstva osebnih podatkov je nujno in neizogibno dejstvo. Tega ni mogoče doseči z zakonskim instrumentom, ki – zaradi napak in pomanjkljivosti – ne izključuje možnosti, da ne bi prihajalo do kršitev ali neizvajanja varovanja pravic.

Zaradi tega smo se vzdrževali glasovanja.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za poročilo gospe Roure, ki zagotavlja visoko raven varovanja podatkov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov.

Boj proti terorizmu ne bi smel posegati v temeljne pravice državljanov in prav zaradi tega je nujno potrebno zagotoviti varstvo osebnih podatkov. Sporazum Sveta vsebuje nekaj pomanjkljivosti in tako tega ne more zagotoviti. To poročilo odpravlja pomanjkljivosti in spreminja sporazum Sveta, zaradi česar sta uporaba in širjenje osebnih podatkov strožje urejena. Poročilo natančneje izraža sorazmernost in namen obdelave podatkov, nalaga strožji nadzor pri prenosu podatkov v tretje države in poziva k ustanovitvi skupine strokovnjakov, ki bo delovala kot nadzorni in izvedbeni organ.

Dolgotrajna razprava v evropskih organih kaže na spornost in občutljivost teme. Doseganje sporazuma je zahtevno opravilo, vendar to ne sme imeti za posledico nenatančnega rezultata ali poslabšanja varstva podatkov v EU. Z osebnimi podatki je vedno treba ravnati izjemno skrbno in pri tem uporabljati vse možne varnostne ukrepe.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), v pisni obliki. – Čeprav ukrepi, ki jih je v tem okvirnem sklepu predlagala Komisija, ne vključujejo vsega, kar bi si želela, sem podprla splošno načelo zagotovitve minimalnega skupnega imenovalca pri varstvu osebnih podatkov.

Parlamentarni odbor za državljanske svoboščine je izboljšal predlog, za katerega upam, da bo sprejet.

Stranka Sinn Féin podpira najvišjo možno raven varstva podatkov državljanov in bo še naprej podpirala vse ukrepe za izboljšanje zasebnosti in pravic državljanov na tem področju.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Predloga Sveta v trenutni obliki ni mogoče sprejeti pod nobenim pogojem. Nesprejemljivo je, da ne zagotavlja varstva osebnih podatkov. Za zagotavljanje ustreznih zaščit in za preprečevanje, da bi takšne podatke obdelovala država ali posamezniki, je potreben celovit zakonski okvir o osebnih podatkih na mednarodni ali državni ravni. Kritike in priporočila Evropskega parlamenta na predlog Sveta so premik v pravi smeri, vendar ne zadostujejo.

– Poročilo: David Hammerstein (A6-0336/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati smo se odločili, da bomo glasovali za spremembo 1 poročila o odločitvah Odbora za peticije v parlamentarnem letu 2007 (A6-0336/2008). Tako smo se odločili, ker menimo, da bi moral o sedežu odločati Evropski parlament sam. Vseeno pa menimo, da bi moral zaradi podnebnih, okoljskih in ekonomskih razlogov Evropski parlament imeti samo en sedež: v Bruslju.

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Odbor za peticije Evropskega parlamenta opravlja neprecenljivo delo za državljane Evropske unije, saj Komisiji posreduje njihove zadeve, sprašuje nacionalne, regionalne in lokalne organe o nepravilnostih pri izvajanju zakonodaje EU in obravnava primere kršitev pravic državljanov.

Močno povečanje števila peticij, ki jih je Evropski parlament prejel v preteklem letu, ponazarja vse večjo ozaveščenost državljanov, kako jim je lahko Parlament v pomoč, hkrati pa tudi potrebo po ustreznem financiranju in zagotavljanju zadostnega števila kadrov za odbor.

V letu 2007 se je 65 peticij nanašalo na Irsko, državo pa je obiskal Odbor z misijo ugotavljanja dejstev, povezanih s kršitvijo direktiv EU, ki se nanašajo na vodo in okolje.

Prepričan sem, da je Odbor za peticije ključno mesto, kamor se lahko obrnejo državljani, ki se soočajo s kršitvami pravil, hkrati pa predstavlja povezavo med njimi in vsemi ravni uprave in vlade znotraj EU prek izvoljenih poslancev Evropskega parlamenta.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) To poročilo si je zaslužilo vzdržan glas. Seveda je dobro, da lahko evropski državljani naslovijo peticijo na organe – vključno na njihove „evropske organe“ –, vendar obžalujem federalističen vpliv na to poročilo. Eden izmed primerov je, da popolnoma po nepotrebnem povzdiguje Listino o temeljnih pravicah, ki je vklesana v Lizbonsko pogodbo. Drug primer je poziv k še večji učinkovitosti – berite „vmešavanju v“ - držav članic s strani Komisije.

Prav tako me moti način, na katerega je bilo poročilo uporabljeno za zagovarjanje enega evropskega sedeža, ki bi bil v Bruslju. Seveda smo vsi naveličani zapravljanja denarja, ki je posledica „drobljenja“ Evropskega parlamenta, ampak ta sedež bi seveda prav tako lahko bil v Strasbourgu.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo je pravzaprav poročilo o dejavnostih Odbora za peticije Evropskega parlamenta. Ker pa se v številnih točkah z navdušenjem sklicuje na Lizbonsko pogodbo in v upanju, da bo kmalu ratificirana, sva se odločila, da v celoti glasujeva proti.

Najino osnovno videnje je, da je bila Lizbonska pogodba zavrnjena, saj so volivci v eni izmed držav članic na referendumu glasovali proti tej pogodbi. Nedvomno pa bi večina volivcev glasovala proti Lizbonski pogodbi še v številnih drugih državah članicah, če bi jim bila zagotovljena možnost izbiranja.

Te ignorance Odbora za peticije Evropskega parlamenta, ki se kaže v številnih točkah tega poročila, ne moremo podpreti.

V zvezi z vprašanjem enega sedeža Evropskega parlamenta podpiramo načelo, da se morajo o tem sedežu dogovoriti države članice skupaj, prav tako menimo, da je Evropski parlament upravičen do tega, da izrazi svoje mnenje.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za Spremembo 1 gospoda Hammersteina k njegovemu poročilu. Danes smo ugotovili, da se bo Evropski parlament naslednji mesec ponovno podal na mesečno romanje v Strasbourg, kar bo za davkoplačevalce pomenilo več milijard evrov stroškov. Prenehati moramo s tem potujočim cirkusom, Parlament sam pa mora aktivno sodelovati v razpravi.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo gospoda Hammersteina o odločitvah Odbora za peticije v parlamentarnem letu 2007, saj podaja jasen pregled pozitivnih učinkov ukrepov, ki jih je izvedel ta odbor.

Odbor, ki ga vodi gospod Libicki, je s svojimi ukrepi pokazal, da ga potrebujemo. Državljanom EU omogoča, da posredujejo peticije glede kršitev njihovih pravic s strani javnih organov v državah članicah. Člen 191 Poslovnika Evropskega parlamenta navaja: „vsi državljani Evropske unije ... ali ... oseba, ki prebiva ... v državi članici, imajo pravico, da samostojno ali skupaj z drugimi državljani ali osebami naslovijo na Evropski parlament peticijo glede vprašanj, ki sodijo na področje delovanja Skupnosti in ki jih neposredno zadevajo.“

Menim, da je vzpostavitev podatkovne baze ePetition znaten dosežek v delu tega odbora. Zaradi podatkovne baze je sedaj mogoče prek spleta dostopati do vseh dokumentov, ki se nanašajo na vsako posamezno peticijo. Prav tako je treba izpostaviti znatno povečanje števila peticij, posredovanih v elektronski obliki. V preteklem letu je ta delež znašal 42 %. Odbor za peticije s posredovanjem ustreznih pojasnil dobro sodeluje z ustreznimi oddelki znotraj Evropske komisije in z evropskim varuhom človekovih pravic, prav tako pa tudi z ustreznimi predstavniki držav članic, regionalnih in lokalnih organov. Veliko pomoč pri delu predstavljajo tudi obiski za ugotavljanje dejstev predstavnikov odbora. Dobro delujoč sekretariat veliko pripomore k povečanju učinkovitosti njegovega dela.

Ona Juknevičienė (ALDE), v pisni obliki. – (LT) V podporo državljanski pobudi na ravni EU, ki poziva k enemu sedežu Evropskega parlamenta, je bilo zbranih več kot 1 milijon podpisov državljanov EU. Tako so sodelujoči popolnoma upravičeno posredovali peticijo Odboru za peticije, da Parlamentu določi stalni sedež. Po mojem mnenju je obstoječi sistem ureditve dela Evropskega parlamenta neučinkovit in vključuje neutemeljene finančne stroške. Denar davkoplačevalcev se porablja neupravičeno, namesto da bi bil koristen porabljen in ustvarjal dodatno vrednost za državljane. V letu 2005 sem v času priprave poročila o proračunu Evropskega parlamenta predlagala, da bi Evropski parlament deloval samo z enim sedežem in bi se tako izognili potnim stroškom, Parlament pa bi lahko privarčeval pri financiranju potovanj svojih članov in osebja. Vendar na današnjem glasovanju ne podpiram spremembe, ki jo je predlagala Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze o stalnem sedežu Evropskega parlamenta v Bruslju. Po mojem mnenju ni dobro predpostavljati, da bi moral biti Bruselj izbran kot stalni sedež Evropskega parlamenta. Gre za zadevo, ki spada v pristojnost držav članic.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam priznanje, ki ga navaja poročilo, o vse večji pomembnosti Odbora za peticije. V tem letu se je število prejetih peticij povečalo za 50 % v primerjavi z letom 2006. Prav tako pozdravljam zaskrbljenost poročevalca glede časa, ki je potreben, da Komisija in Evropsko sodišče rešita primere, ki jih je prejel odbor. Glasoval sem za poročilo.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), v pisni obliki. – Pozdravljam poročilo gospoda Hammersteina o Odboru za peticije.

Predvsem pozdravljam, da poročilo poziva irsko vlado, naj prevzame odgovornost za številna vprašanja. Odločitev irske vlade, da bo nadaljevala z izgradnjo avtoceste M3 skozi osrčje enega izmed zgodovinsko

najbolj pomembnih nacionalnih območij, je neupravičena. Projekt je treba opustiti ali pa ga preoblikovati tako, da bodo naši nacionalni spomeniki zaščiteni.

S kampanjo je treba nadaljevati na Irskem in v Evropi in s tem zagotoviti, da do tega pride še preden bo prepozno, za kar si vlada prizadeva.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (EL) Glasoval sem za poročilo gospoda Hammersteina o delu Odbora za peticije. Poročilo podpira delo tega odbora, ki je eden izmed glavnih komunikacijskih kanalov med državljani in evropskimi institucijami. Učinkovitost Odbora za peticije pri pogajanjih in podpiranju civilnih pobud je treba izboljšati s krepitvijo njegove institucionalne vloge in dodatnim izboljšanjem njegovega sodelovanja z Evropsko komisijo, evropskim varuhom človekovih pravic in organi držav članic.

Catherine Stihler (PSE), *v pisni obliki*. – To, da Parlament ni podprl spremembe 1 glede vprašanja enega sedeža, je pravo razočaranje. To je že drugo delno zasedanje v Strasbourgu, ki poteka v Bruslju, in dokazali smo, da se lahko sestanemo in glasujemo v Bruslju. Ni treba, da zasedanja potekajo v Strasbourgu. Pozivam kolege, da podpišejo pisno izjavo 75, ki poziva Parlament, da se sestaja v Bruslju in preneha z zasedanji v Strasbourgu.

– **Poročilo: Michl Ebner (A6-0327/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), *v pisni obliki*. – (SV) Švedski socialni demokrati smo se odločili, da bomo glasovali proti poročilu, ker nasprotujemo uvedbi posebne podpore za kmetije v gorskih in hribovitih regijah v obliki premije za krave molznice. Čeprav pozdravljamo celovito strategijo za gorske in hribovite regije, povečana podpora za mlečni sektor ni prava rešitev. Če je cilj tega zmanjšati delež skupne kmetijske politike v proračunu EU kot celoti, prenos iz prvega v drugi steber prav tako ni primeren.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), *v pisni obliki*. Poročilo o razmerah in pričakovanjih za hribovske in gorske regije izpostavlja, čeprav le po posameznih delih, posebne težave pri kmetovanju in živinoreji v teh regijah. Med drugim so te težave povezane z nedostopnostjo, visokimi stroški prevoza in neugodnim stanjem tal za pridelke itd. Poročilo pa ne omenja odgovornosti držav članic in EU zaradi neobstoja infrastrukture in zaradi pomanjkanja posebnih ukrepov. Ti ukrepi morajo biti namenjeni čim večjemu zmanjšanju vpliva naravnih pomanjkljivosti teh regij pri proizvodnji in trženju kmetijskih pridelkov ter dobremu izkoriščanju primerjalnih prednosti.

EU uporablja nejasno besedilo in prazne obljube. Ne glede na izvedene ukrepe se izkaže, da so neučinkoviti in ne morejo zaustaviti procesa odseljevanja iz teh regij. Prav takšno neproduktivno stališče zavzema tudi poročilo, ki skuša upravičiti politiko Skupnosti. Nikjer ne navaja postopnega zmanjševanja subvencioniranja kmetijstva s strani EU, fiskalnih proračunov in negativnega vpliva SKP.

Prav nasprotno, EU le ponavlja iste stare ukrepe, s katerimi se poskuša prilagoditi okviru skorajšnjega pregleda SKP.

Bistven predpogoj za izboljšanje življenjskih pogojev in povečanje prihodka od kmetijstva v hribovitih in gorskih regijah je boj kmetov samih proti SKP in zahteva za posebno financiranje za hribovite in gorske regije pri izboljšanju infrastrukture in zagotavljanju pomoči kmetijskemu proizvodnemu procesu.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), *v pisni obliki*. – (SV) Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja Evropskega parlamenta želi zagotoviti prednostno obravnavo za vse posebne interese, ki se pojavijo v tem sektorju. Če je sedaj treba zagotoviti posebno ureditev za kmetovalce v hribovitih in gorskih regijah, se pojavi vprašanje, ali je posebne ukrepe in ureditve treba pripraviti tudi za zaščito kmetijstva v pokrajini Norrland.

Temu poročilu načelno močno nasprotujemo. Stranka Junilistan ponovno ugotavlja, kako dobro je, da Evropski parlament nima pristojnosti za soodločanje o kmetijski politiki EU. Če bi imel te pristojnosti, bi bila Unija ujeta v zanki protekcionizma in dragih subvencij za vse skupine, ki se ukvarjajo s kmetijstvom.

Jan Mulder (ALDE), *v pisni obliki*. – (NL) Člani Ljudske stranke za svobodo in demokracijo (VVD) v Evropskem parlamentu so glasovali za poročilo gospoda Ebnerja, eden izmed razlogov pa je v tem, da dobro podaja specifične probleme kmetovanja v hribovitih in gorskih regijah. Vendar pa se člani VVD ne strinjamo z določbami poročila, ki predvidevajo postopek odločanja glede „pregleda“ SKP, predvsem zahtevek za 20 % nacionalne rezerve.

James Nicholson (PPE-DE), v pisni obliki. – Poročilo osvetljuje ključno vlogo, ki jo imajo gorske regije v smislu okolja, kmetijstva in celo kulture in turizma. Najpomembnejše pa je, da priznava ključen pomen teh področij pri ohranjanju žepov biološke raznolikosti in izvajanje gozdarske strategije.

Ta edinstvena področja pa lahko za ljudi, ki tam živijo in delajo, predstavljajo velike izzive, predvsem z vidika infrastrukture, komunikacij in visokih proizvodnih stroškov. Prav zaradi tega ta področja potrebujejo usklajeno in celostno strategijo, zelo podobno pristopu, ki se nanaša na obalne regije Evropske unije.

Seveda je ovčereja močno povezana s kmetijstvom v teh območjih, zaradi tega je treba spoznati, da je paša ovc izjemno pomembna za okoljsko stabilnost. Čeprav se ta industrija trenutno sooča s številnimi izzivi, je Komisija s svojim nedavnim predlogom o elektronskem označevanju razmere še poslabšala. Čeprav ovčereji nujno potrebujejo posebno pomoč, se na žalost zdi, da je ne bodo kmalu deležni.

Neil Parish (PPE-DE), v pisni obliki. – Moji britanski konzervativni kolegi in jaz pozdravljamo pozornost, ki jo to poročilo namenja kmetovanju v hribovitih in gorskih regijah, kjer so potrebni posebni ukrepi, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti, da se kmetijske prakse, ki pozitivno vplivajo na okolje, v teh regijah še izvajajo.

Na žalost poročilo gospoda Ebnerja poziva k številnim ukrepom, kjer se uporablja predvsem prvi steber, vključno z uvedbo premije za krave molznice v gorskih območjih in povečanjem zgornje omejitve virov v skladu s členom 96 na 20 %.

Ne podpiramo uvedbe novih združenih subvencij znotraj prvega stebra. Niso v skladu s tekočimi reformami kmetijske politike in evropskim davkoplačevalcem ne prinašajo dobre vrednosti za denar. Z izzivi, s katerimi se soočajo te regije, se je mogoče spopasti s financiranjem razvoja podeželja v drugem stebru skupne kmetijske politike.

Zaradi tega ne bomo podprli tega poročila.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Glasovala sem za poročilo gospoda Ebnerja, ker menim, da s tem Evropski parlament pošilja pomembno sporočilo gorskim regijam v Evropi. To govorim iz lastnih izkušenj, saj živim v gorski regiji v severovzhodnem delu Slovaške, ob vznožju visokega gorovja Tatré. Opravila sem nekaj študij o privlačnosti življenja v gorskih regijah. Poročevalcu bi se rada zahvalila, ker je v poročilo vključil osnutek sprememb, ki sem jih posredovala Odboru za regionalni razvoj, in ki jih je odbor na glasovanju podprl.

Gorska območja lahko zagotavljajo kakovostno kmetijsko proizvodnjo in večjo raznolikost kmetijskih pridelkov na evropskem trgu, zaradi česar potrebujemo boljše usklajevanje razvoja podeželja in strukturne pomoči za razvoj skupnih programov in ohranjanje drugih dejavnost, kot je izkoriščanje biomase in kmečkega turizma, s tem pa se povečajo prihodki lokalnega prebivalstva.

Gorske regije potrebujejo trajnostno, sodobno in večnamensko kmetijstvo. S trajnostnim izkoriščanjem gozda bo mogoče z lesnimi odpadki proizvajati energijo. Ohranjanje nekaterih živalskih in rastlinskih vrst, ohranjanje tradicij, ekološke dejavnosti in turizem bodo zaradi ohranjanja biotske raznovrstnosti in zmanjšanja CO₂, ki ga porabijo travišča in gozdovi, prispevali k boju proti podnebnim spremembam.

Prepričana sem, da gorske regije potrebujejo nove načine za zaščito ozemlja pred poplavami s poudarkom na preprečevanju poplav, medtem ko lahko kmeti in gozdni delavci podpirajo protipoplavne ukrepe z neposrednimi plačili za posamezna območja, ki jih prejemajo v skladu s skupno kmetijsko politiko.

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki si prizadeva za trajnostni razvoj gorskih regij.

Prehod na SKP, ki je bolj tržno usmerjena, pomeni, da gorske regije, kjer je kmetijska pridelava manj konkurenčna, ne bodo soočene le z novimi izzivi, ampak tudi z novimi priložnostmi.

Gorske regije se mogoče ne bodo sposobne tako enostavno prilagoditi na konkurenčne pogoje, pri tem pa lahko nastanejo še dodatni stroški, zaradi katerih njihovi izdelki pri nizkih cenah ne bi bili konkurenčni, vendar mora biti poudarek na izkoriščanju razpoložljivih virov, vključno z lepoto krajine za privabljanje turistov, in izkoriščanju morebitne konkurenčne prednosti teh regij, vključno z množico regionalnih in tradicionalnih izdelkov, bogastvom tradicionalnega znanja in postopki izdelave, ki njihovim izdelkom zagotavljajo konkurenčno prednost.

V nasprotju z nekaterimi mojimi kolegi v Evropskem parlamentu sam ne verjamem, da je mogoče rešitve za izzive, s katerimi se soočajo gorske regije, poiskati z namenjanjem več denarja iz SKP za te regije. Kjer

obstajajo jasni javni interesi za podpiranje kmetovanja v gorskih regijah, kot so koristi za okolje, menim, da bi bilo javno financiranje v skladu s stebrom za razvoj podeželja primernejše.

Če hočemo zagotoviti trajnostni razvoj gorskih področij, moramo izkoristiti njihov potencial in jih ne zgolj obmetavati z javnim denarjem.

7. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.00 in se je nadaljevala ob 15.00.)

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Podpredsednik

8. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

9. Sistem Skupnosti za spremljanje in obveščanje za ladijski promet - Preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa - Odgovornost prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč - Pomorska inšpekcija države pristanišča (prenovitev) - Organizacije, pooblašene za tehnični nadzor in pregled ladij (prenovitev) - Organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij (prenovitev) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o

– priporočilu za drugo obravnavo (A6-0334/2008) v imenu Odbora za promet in turizem o skupnem stališču Sveta (05719/3/2008 – C6-0225/2008 – 2005/0239(COD)) glede sprejetja Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet (poročevalec: Dirk Sterckx),

– priporočilu za drugo obravnavo (A6-0332/2008) v imenu Odbora za promet in turizem o skupnem stališču Sveta (05721/5/2008 – C6-0226/2008 – 2005/0240(COD)) glede sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o temeljnih načelih, ki urejajo preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa in ki spreminja Direktivo 1999/35/ES in Direktivo 2002/59/ES (poročevalec: Jaromír Kohlíček),

– priporočilu za drugo obravnavo (A6-0333/2008) v imenu Odbora za promet in turizem o skupnem stališču Sveta (06389/2/2008 – C6-0227/2008 – 2005/0241(COD)) glede sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o odgovornost prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč (poročevalec: Paolo Costa),

– priporočilu za drugo obravnavo (A6-0335/2008) v imenu Odbora za promet in turizem o skupnem stališču (05722/3/2008 – C6-0224/2008 – 2005/0238(COD)) glede sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o pomorski inšpekciji države pristanišča (prenovitev) (poročevalec: Dominique Vlasto),

– priporočilu za drugo obravnavo (A6-0331/2008) v imenu Odbora za promet in turizem o skupnem stališču (05724/2/2008 – C6-0222/2008 – 2005/0237A(COD)) glede sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih predpisih in standardih za organizacije, pooblašene za inšpekcijski pregled in nadzor ladij ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav (prenovitev) (poročevalec: Luis de Grandes Pascual), in

– priporočilu za drugo obravnavo (A6-0330/2008) v imenu Odbora za promet in turizem o skupnem stališču (05726/2/2008 – C6-0223/2008 – 2005/0237B(COD)) glede sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih predpisih in standardih za organizacije, pooblašene za inšpekcijski pregled in nadzor ladij (prenovitev) (poročevalec: Luis de Grandes Pascual).

Dirk Sterckx, poročevalec. – (NL) Gospod predsednik, komisar, predsednik Sveta, vprašanje, ki si ga moramo zastaviti, je, ali smo devet let po nesreči, v katero je bila vpletena ladja *Erika*, in skoraj šest let po nesreči, v katero je bila vpletena ladja *Prestige*, pripravljeni, če bi se kaj takšnega ponovno zgodilo. Gre za resno vprašanje.

Ali je vse tako, kot mora biti? Ali imamo na voljo dovolj strokovnjakov, ki so dovolj neodvisni, da bi lahko sprejeli odločitve? Ali lahko delajo dovolj hitro? Ali smo zaključili z vsemi pripravami, s katerimi lahko pokličejo druge strokovnjake ali humanitarne delavce za rešitev problema? Ali je posadka ustrezno

usposobljena za takšne primere? Ali se izplačuje odškodnina? Ali imamo dovolj informacij o ladjah, ki potujejo vzdolž naših obal? To so vprašanja, ki smo si jih zastavljali po nesreči ladje *Erika*, pa tudi po nesreči ladje *Prestige*. Takrat je Komisija nemudoma pripravila predloge v zvezi s tem, nekaj stvari pa smo pripravili tudi mi – ki pa jih moramo sedaj prečistiti.

Opravili smo prvo branje, na katerega se je Svet odzval s pripravo skupnega stališča – ki pa je zelo razočaralo. Vendar pa moram z veseljem povedati, da smo od takrat opravili neformalne pogovore s Svetom – najprej pod slovenskim predsedstvom, sedaj pa še pod francoskim predsedstvom – ki so obrodili zelo dobre rezultate.

Pristojni organ je skoraj že ustanovljen. Pripravili smo dobro besedilo, ki ga priporočam v branje vsem kolegom. Pri načrtovanju sodeluje stalen organ, ki ima potrebno znanje in lahko sprejema neodvisne odločitve o izboljšanju sprejemanja ladij. Prav tako je prišlo do napredka na področju spremljanja plovil, ne samo z navadnim radarjem, ampak tudi s satelitom. Na voljo so nam podrobnejše informacije o tovoru in vemo, kdo je odgovoren za posredovanje teh informacij. Spremljamo tudi ribiška plovila, tako da je mogoče izboljšati tudi varnost manjših plovil. Pripravili smo ukrepe, ki se izvajajo ob pojavu ledu.

Dosegli smo napredek, vendar še nismo povsem končali z delom. Kaj je še treba rešiti? Nagnjenost k obravnavi posadke kot kriminalcev, odškodnina v primeru finančnih izgub za pristanišča in obvezno obveščanje o ladijskem kurilnem olju. Majhne količine tega goriva, ki povzroča veliko onesnaženje, lahko včasih povzročijo veliko škodo v okolju – kot se je to zgodilo v primeru nesreče ladje *Tricolor* ob belgijsko/francoski meji, kjer je zelo majhna količina goriva, 180 ton, povzročila znatno škodo.

Predsednik, rad bi izrazil zadovoljstvo glede dela, ki smo ga – Parlament in Svet – skupaj opravili v zvezi z mojim poročilom, prav tako pa bi rad pozval Parlament in Svet, da še naprej nadaljujeta v tej smeri.

S tem prehajam na besedilo, glede katerih nimamo skupnega stališča. Kot poročevalec o enem izmed besedil pozivam Svet, da sprejme odločitev tudi o dveh manjkajočih besedilih. Vem, da si predsednik močno prizadeva za to, vendar pa Parlament meni, da sta vprašanji finančne odgovornosti lastnikov plovil in naloge držav zastave ključni komponenti za povečanje pomorske varnosti. Če želimo za različne države članice in Unijo razviti ustrezen sistem za sprejemanje ladij, morajo vse države članice ratificirati Mednarodno konvencijo o odgovornosti in nadomestilu škode v zvezi s prevozom nevarnih in zdravju škodljivih snovi po morju (konvencija „MKONS“).

Tudi Parlament poziva predsednika, da stori vse, kar je v njegovi moči, in tako zagotovi, da bi Svet sprejel odločitev o teh dveh besedilih. Če ne pride do tega, bomo v zelo resnih težavah; Parlament bo zelo verjetno mnenja, da je vse, kar smo dosegli, ne glede na to, kako to cenim, nezadovoljivo. Zaradi tega pozivam predsednika naj nadaljuje z uspešnim delom. Parlament – vsaj ta poročevalec – ga podpira. Nadaljujmo z delom, da bi dosegli najboljši možni rezultat na področju pomorske varnosti.

Predsednik. – Vidim, da gospod Kohlčiek ni prisoten. Prešli bomo na druge poročevalce in mu prepustili besedo, če se bo pravočasno vrnil.

Paolo Costa, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, predsednik Sveta, komisar, gospe in gospodje, aprila 2007 smo bili tukaj na prvem branju. Sedaj je september 2008 in menim, da ta čas ni bil porabljen zaman. Opravljenega je bilo veliko razvoja, prišlo je do znatnega napredka in še naprej verjamem, da bomo lahko naredili še zadnji korak, ki je potreben, da bi dokončali pomembno nalogo, nalogo, s katero bomo evropskim državljanom in ostalim, dejansko vsem tistim, ki plujejo po evropskih morjih, zagotovili varne pogoje, ki so vsekakor boljši od obstoječih.

Poleg nesreče ladje *Erika* ali ladje *Prestige*, ki ju je omenil gospod Sterckx, bi vas rad spomnil – to je tudi naloga, ki sem si jo zadal pri pripravi poročila o sektorju –, da se moramo izogniti nesrečam, kot je bila nesreča ladje *Princess of the Stars*, ki je na Filipinih zahtevala 800 življenj, kot nesreča, ki je terjala „samo“ 4 smrtne žrtve pri trčenju med ladjo za prevoz kontejnerjev in hidrogliserjem v Messinski ožini ali nesreča, ki je terjala „le“ 2 smrtni žrtvi pred nekaj dnevi med posadko na ladji *La Besogne*, ki se je v Parizu zaletela v *bateau mouche*. Če povzamem, tveganja obstajajo na vseh vodah, zato moramo ukrepati na vseh vodah.

Ta pot pa je zelo preprosta: ne smemo si dovoliti, da bi se znašli v položaju, ko bi obžalovati, da nismo sprejeli odločitev, potrebnih za odpravo ponavljajočih se nesreč. Še enkrat bi rad poudaril – te odločitve se ne nanašajo le na varovanje okolja, obal in morij, kot je bil primer v nesreči ladij *Erika* in *Prestige*, ampak tudi na zaščito človeških življenj v primeru resnih nesreč, ki so se vse do sedaj dogajale na morjih daleč od nas – pred kratkim – kot tudi pred tistimi nesrečami, ki se zdijo manjše. Pravkar sem navedel dva primera: v Messinski ožini in na reki Seni pred nekaj dnevi.

Moje poročilo prav tako vsebuje strategijo, ki bi jo morali vsi sprejeti: najboljša uporaba vseh evropskih pristojnosti z vidika varstva okolja in varstva potrošnikov. V tem primeru to pomeni zaščito življenj posameznikov in ohranjanje varnosti z namenom izboljšanja trenutnih razmer.

Pri tem pa moramo biti previdni: uporabiti moramo pristojnosti, ki jih Pogodba dopušča, brez kakršnega koli celovitega prenosa dodatne suverenosti in ne da bi pri tem državam članicam, za katere verjamemo in želimo verjeti, da v celoti delijo z nami ta cilj, odvzeli kakršno koli področje.

S tega stališča menim, da moramo nadaljevati z delom na področju, na katerega se nanaša moje poročilo, da bi tako lahko poiskali mehanizme, katerih obseg uporabe je mogoče tako razširiti, da jih ne bo mogel nihče zavrniti, in da bi našli postopne metode za začetek izvajanja v razumnem časovnem roku, ki bodo vsem omogočile, da se bodo lahko sčasoma prilagodili, ne da bi pri tem zahtevali, da mora do teh sprememb priti kar čez noč. Pri omejevanju odgovornosti moramo najti način, kako združiti gotovost lastnikov plovil v zvezi s prevzeto odgovornostjo ter višino škode, ki lahko pri tem nastane, z gotovostjo morebitnih žrtev, da bodo prejele nadomestilo za škodo. Zato moramo poiskati rešitve, ki vključujejo možnost gibanja okrog zgornjih in spodnjih omejitev – ki so trenutno fiksne –, ki jih želimo uvesti. Zagotoviti moramo, da osebe, ki potujejo na naših plovilih, prejmejo boljše informacije, prav tako pa moramo omogočiti takojšnje izvajanje ukrepov, kadar pride do nesreč, vključno z vnaprejšnjimi plačili v omejenih, ustreznih primerih, ki jih je mogoče preveriti.

Verjamem, da lahko glede teh vprašanj zelo enostavno dosežemo sporazum; poiščemo lahko možnost za odzivanje na te točke, ki so še odprte, in tako zaključimo dokument. Temeljne točke še vedno ostajajo nerešene: Ne smemo si dopustiti, da bi reševali le eno točko, ampak moramo zapreti vprašanje, pri tem pa biti sposobni evropskim državljanom povedati, da delamo na vseh poglavjih in v vseh sektorjih.

Ne bom ponavljal vprašanja, ki se nanaša na – recimo temu – manjkajoči poročili, na predpisa, ki manjkata. Francoskemu predsedstvu bi rad povedal, da je v to vložilo veliko napora, in prepričan sem, da bo tudi v naprej tako. Govorim v svojem imenu in v zvezi s Parlamentom, vendar vam lahko zagotovim, da bomo v vsakem primeru delali vsak dan, ves čas, od danes pa do 31. decembra tega leta, da bi tako lahko zaključili dokument še pod tem predsedstvom in da bi ga lahko zaključili na najboljši možni način za vse tiste, ki nas spremljajo. Prepričan sem, da bomo na koncu ponosni na dosežen napredek na področju pomorske zaščite v Evropi, ne da bi pri tem imel kdo občutek – kako naj se izrazim? – da je izgubil pri tem kakršno koli odgovornost, ki jo želi izvajati neposredno.

Dominique Vlasto, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, predsednik Sveta, komisar, gospe in gospodje, naj vas na začetku spomnim, da mora pomorska varnost ostati pomembno vprašanje, s katerim se ukvarja evropska politika. Ne moremo čakati na še kakšno veliko nesrečo na morju, da bi spoznali, kako pomembna naloga je pomorska varnost za nas kot politične vodje, kot tudi za prebivalstvo, ki ne bo več prenašalo onesnaževanja plaž, hkrati pa je treba omeniti, da te nesreče poleg okoljske katastrofe pomenijo tudi finančni polom.

Prvo branje v Parlamentu je bilo opravljeno aprila 2007. Svet je potreboval več kot leto, da nam je sporočil skupna stališča, in še to le za pet od sedmih besedil v paketu. Priznati moram, da to zelo težko sprejemam.

Seveda so lahko nekatera vprašanja povezana z velikimi težavami in je težko doseči sporazum. Strinjamo se vsaj glede paketa zakonodaje, ki je dejansko zapletena, vseeno pa vidim le malo utemeljenih razlogov, ki bi preprečevali sporazum glede tehničnih, a vseeno konkretnih besedil, ki predstavljajo zelo zaokroženo celoto. Če se prav spomnim, smo bili pred letom vsi zelo veseli – celo zadovoljni sami s sabo. Seveda bi rada skupaj z mojimi kolegi vedela, zakaj je Svet potreboval toliko časa, da je pregledal dokument, prav tako pa želim, da nam Svet pojasni, zakaj ni mogel doseči sporazuma o dveh pomembnih predlogih, in sicer o odgovornostih lastnikov plovil in obveznostih držav zastave, predvsem zaradi tega, ker besedilo o državah zastave dopolnjuje moje poročilo o pomorski inšpekciji države pristanišča. Glede na to lahko zelo enostavno vidimo, kako vzajemno delovanje besedila z drugimi besedili v celoti utemeljuje pristop tega „paketa“ in potrebo po doseganju sporazuma za vsa besedila.

Mogoče sem nekoliko groba, vendar bi rada vedela, kaj se dogaja. Pozdravljam pa resničen trud francoskega predsedstva EU, ki si je prizadevalo odpraviti blokado in obnoviti razpravo o dveh predlogih, ki manjkata: o poročilih gospoda Savarya in gospoda Fernandez. Razlog, zakaj nam ni uspelo doseči sporazuma s Svetom, ni v pomanjkanju napredka pri pripravi besedil ali v težavah, povezanih s predlogoma, ampak v dejstvu, da predloga trenutno nista v paketu, kar vsekakor predstavlja težave za vse poročevalce.

Osebnostno verjamem, da bomo kmalu dosegli sporazum glede obeh predlogov, saj bomo morali, pa četudi se pri tem uporabi spraven postopek. Kakor koli že, vem, da francosko predsedstvo dela na tem, in upam, da mu bo uspelo.

Glede svojega poročila o pomorski inšpekciji države pristanišča nisem zaskrbljena, saj vem, da bodo ob koncu našega neformalnega tristranskega razgovora rešeni številni problemi. Poleg številnih razlik v formulaciji ostajajo še tri velika nesoglasja s Svetom, v zvezi s katerimi sem se zavzemala za obnovo stališča prvega branja Parlamenta.

Prva točka je bila glede uporabe direktive za sidrišča, ki so ključnega pomena za pomorsko varnost. Sidrišča moramo vključiti v to besedilo. Prepričana sem, da smo s tem opozorili na to, da je naša politika odločna in dosledna. Ladje, ki ne ustrezajo standardom, se ne smejo izogniti pregledu, ne glede na morsko plovno pot in njihovo trenutno lokacijo v evropskih vodah.

Druga točka se nanaša na uporabo stalnih prepovedi. Menim, da je to ukrep, ki služi za odvrčanje od slabega obnašanja. Ta ukrep se uporablja le poredko, saj je le malo plovil, ki izpolnjujejo pogoje za njegovo uporabo, vseeno pa mora obstajati za plovila, ki ne ustrezajo standardom, da ne bi uvajala novih težav in dajala občutka, da je mogoče uiti nekažnovano.

Tretja točka se nanaša na prožnost ukrepov pri uporabi sistema nadzora. Ob prvem branju smo se odločili za mehanizme prožnosti, ki temeljijo na posebnih okoliščinah; na primer, neizvajanja nadzora, kadar to preprečuje slabo vreme, ali kadar niso izpolnjeni varnostni pogoji. Možnost je vključevala preložitve inšpekcijskega pregleda plovila z enega na drugo pristanišče Skupnosti.

Svet zahteva več.

(Predsednik je prekinil govornico)

Luis de Grandes Pascual, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, gospod Bussereau, komisar, gospe in gospodje, danes se ponovno vračamo k razpravi, ki smo jo zaključili na prvem branju pred letom in pol.

Sedaj imamo več razlogov kot takrat, da smo zadovoljni z doseženimi rezultati, ki so bili plod sodelovanja in soglasja v Parlamentu o za javnost tako občutljivem vprašanju o varnosti naših morij.

Vseeno pa obžalujem, da naše veselje ni popolno ali takšno, kot smo si želeli, saj nam je kljub dejstvu, da smo se vsi nekaj naučili iz preteklih napak, povezanih s tragičnimi primeri, kot sta nesreči ladij Erika in Prestige, ki se ju še vedno živo spominjamo, in kljub potrebi, da takoj ukrepamo in ne čakamo na konsenz, ki ga je vedno mogoče doseči po nesrečah, odnos Sveta na žalost preprečil, da bi danes zaključili zadevo s sprejetjem osmih predlogov, ki sestavljajo „tretji paket“ pomorske varnosti.

Kljub temu pa se zahvaljujem za odločnost francoskega predsedstva, ki je prevzelo vodstvo od portugalskega in slovenskega predsedstva in je premaknilo stvari v Svetu s preudarnim poskusom doseganja soglasja o paketu predlogov, ki jih je treba obravnavati kot celoto, s čimer se vsi strinjamo, ker se medsebojno prekrivajo, prav tako pa se prekrivajo s tistimi v verigi pomorskega prometa.

Zaradi tega ni prostora za razpravo glede tega, ali so nekateri predlogi nepotrebni ali neustrezni, kot na žalost menijo številne ali vsaj nekatere vlade. Vsi ti predlogi so bistvenega pomena.

Na podlagi tega pozivam Svet, naj ne izpusti dragocene priložnosti za usklajeno dokončanje te zadeve, saj smo nekateri že skoraj dokončali domačo nalogo, do sedaj opravljeni neformalni tristranski razgovori in popolno soglasje, ki obstaja pri vseh poročevalcih v senci, pa so dali zelo zadovoljive rezultate in lahko predstavljajo dobro osnovo za končni sporazum.

Gospe in gospodje, še vedno pa obstaja vprašanje, ki me zelo skrbi in bi ga rad omenil, saj se po našem mnenju nanaša na bistveni vidik paketa. Govorim o neodvisnosti organizacij in organov, vzpostavljenih posebej za sprejemanje najboljših možnih odločitev v najkrajšem možnem času.

Posebej izpostavljam neodvisni organ, ki naj bi bil vzpostavljen z namenom sprejemanja težkih odločitev: sprejemanje plovil v stiski v zatočišče.

Gospe in gospodje, vzpostavljanje organa, ki bi bil neodvisen od političnih vplivov, je popolnoma nesmiselno, če nima zagotovljenih virov in pristojnosti za sprejemanje odločitev, še bolj resno vprašanje pa je povezano s podeljevanjem pristojnosti, če mu je v trenutku resnice na voljo le ena možnost: obvezno sprejemanje plovila, tudi če nima zavarovanja ali jamstva.

Glede na to bo celotno breme padlo na zadevno državo članico, ki bo tako utrpela ekološko in družbeno škodo, ki jo lahko povzroči sprejemanje plovil v zatočišče, prav tako pa bi morala kriti to škodo.

Strinjam se z vzpostavitev organa, vendar mora imeti pristojnosti, plovilo v stiski pa bo sprejeto samo, če bo na osnovi predhodne ocene stanja ugotovljeno, da gre za najboljšo odločitev, tveganja pa je mogoče obvladovati.

V tej bitki nisem sam, saj je evropsko združenje, ki zastopa vsa naša pristanišča, prav tako močno nasprotovalo temu.

Gospodu Sterckxu se zahvaljujem za vztrajnost, ki jo je pokazal pri tem težkem opraviilu, pri katerem je moral izbojevati bitko.

Posebej bi rad pozdravil napredek pri orodjih za spremljanje ladij, ki bistveno vplivajo na zmanjšanje števila tveganih okoliščin.

Za odpravo razlik bo dovolj časa pri usklajevalnem postopku, mi pa se bomo močno potrudili, da bi dosegli kompromise; ne dvomim v to, da jih ne bi dosegli.

Na koncu bi se rad posvetil svojemu poročilu. Predlog glede direktive, ki ga je pregledal Svet, je bil razdeljen v dva pravna instrumenta, predlog za uredbo in predlog za direktivo, člani Odbora za promet in turizem pa so se strinjali, da je to ustrezna rešitev. Naše mnenje o skupnem stališču je torej pozitivno, saj v veliki meri sprejema usmeritev, ki jo je predlagal Parlament: možnost krepitve mehanizmov za spremljanje, ki jih uporabljajo priznane organizacije s pomočjo vzpostavitve neodvisnega ocenjevalnega odbora s trajnimi pooblastili, ki deluje samostojno; vzpostavljanje bolj prilagodljivega, poštenega sistema kaznovanja, ki je učinkovitejši, saj kaznuje tiste, ki ne upoštevajo pravil, vendar to počne na osnovi resnosti storjene kršitve in ekonomskega obsega organizacije; in nazadnje zagotavljanje napredka na področju perečega vprašanja priznavanja klasifikacijskega spričevala, ki določa pravila, v skladu s katerim se bodo morale organizacije medsebojno priznavati, ne da bi pri tem bila ogrožena pomorska varnost, kot izhodiščno točko pa uporabljajo najostrejša pravila.

Gospe in gospodje, prepričan sem, da obstaja dobra osnova za sprejetje končnega sporazuma in da bomo skupaj poiskali dobro rešitev za vse ljudi v Evropi.

Jaromír Kohlíček, poročevalec. – (CS) Gospe in gospodje, v vseh sektorjih prevoza je potekalo dolgo, natančno preiskovanje vzrokov resnih nesreč. Posamezne države članice menijo, da je takšno preiskovanje in ugotavljanje tehničnih vzrokov ključnega pomena za zmanjševanje števila nesreč. Edina izjema pri tem je bil do sedaj pomorski promet. Obstaja nekaj okvirnih predpisov, vendar sta pomorski in ladijski promet veliko bolj zapletena, kot druge oblike prevoza, kadar pride do ugotavljanja, katera država je odgovorna za preiskovanje vzrokov nesreč. Ni nujno, da je lastnik ladje tudi ladijski prevoznik, osebi pa lahko celo prihajata iz različnih držav. Pomorščaki so lahko različne etnične in nacionalne pripadnosti. Tudi potniki so lahko različnih narodnosti. Isto velja tudi za tovor in stranko, ki je naročila potovanje. Ladja pluje od enega pristanišča v teritorialnih vodah ene države v drugo, na poti pa prečka teritorialne vode drugih držav ali mednarodne vode. Kot da to ne bi bilo dovolj zapleteno, so nekatere države preiskovalne organe, katerih vzpostavljajo spodbujamo, podredile različnim državnim organizacijam. Zaradi tega niso niti organizacijsko neodvisne.

O preiskovanju nesreč na področju pomorskega prometa smo razpravljali s poročevalcem v senci in s predsedstvom. Odbor za promet in turizem se je odločil, da je smiselno ohraniti osnovne usmeritve, ki izhajajo iz osnutka direktive. To vključuje standardizirane preiskave v skladu s skupno metodologijo, pri čemer pa je treba določiti časovne roke za ugotavljanje, katera država bo izvedla preiskavo in predložitev končnega poročila. Seveda je odprto za razpravo, katere razrede nesreč je treba obvezno preiskati v skladu s sprejeto metodologijo in kako natančno je treba opredeliti organizacijsko neodvisnost preiskovalnega organa. Med razpravo o gradivih smo dosegli dogovor, v skladu s katerim je mogoče zaključke tehnične preiskave uporabiti tudi drugje, na primer v kazenskih preiskavah. Vendar pa morajo podrobnosti tehnične preiskave ostati zaupne narave. Odbor je prav tako pojasnil, da ni mogoče ignorirati uredb, v skladu s katerimi se zahteva poštena obravnava pomorščakov na ladjah, ki so vpletene v pomorske nesreče, razen če to ne preprečuje vključitev takšnih uredb v druge predpise. Prav tako obstaja sporazum, v skladu s katerim morajo neodvisni preiskovalni organ sestavljati strokovnjaki iz različni držav, te posamezne države pa lahko dosežejo medsebojni sporazum o zastopanju v preiskavah pomorskih nesreč.

Poudaril bi rad, da je eden izmed glavnih ciljev obravnavanega pomorskega paketa povečati odgovornost države zastave. Zaradi tega je primerno, da predlagano besedilo, ki se nanaša na hitro obveščanje o

ugotovljenih tehničnih pomanjkljivosti, ostane del direktive, prav tako kot specifikacija ladij, na katere se direktiva nanaša. Glede na izkušnje pri nesrečah tankerjev ob španski obali ne bi bilo dobro, da bi lahko različni tehnični preiskovalni organi delali vzporedno. Če Evropska komisija meni, da nima dovolj pristojnosti za odločanje glede izvajanja preiskav, potem je edina možnost, da takšne odločitve sprejme Evropski svet. Menim, da je izvajanje različnih vzporednih tehničnih preiskav slaba rešitev. Še nedokončana preiskava nesreče, v katero je bil vpleten tanker *Prestige*, kaže na to, kakšne posledice ima za preiskavo takšna razpršitev odgovornosti. Prav je, da razprava poteka istočasno za celoten pomorski paket, saj se je s tem mogoče izogniti različnim opredelitvam posameznih konceptov v raznih ustreznih direktivah, hkrati pa je mogoče povečati jasnost nastalega gradiva.

Menim, da lahko kljub direktivi o pomorskih nesrečah dosežemo kompromis, ki ga bo mogoče izvajati v praksi in bo prispeval k zmanjšanju pomorskih nesreč v prihodnje, mogoče pa tudi k temeljiti ponovni preučitvi, vključno s tehničnimi vidiki.

Dominique Bussereau, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, jutri boste glasovali za tretji paket o pomorski varnostni. Kot veste, pomorsko gospodarstvo zagotavlja delovna mesta približno 3 milijonom ljudi, zaradi česar je to ključni sektor Evropske unije.

V začetku leta 2006 je Komisija predlagala sedem zakonodajnih predlogov v paketu. Namen teh predlogov je bil uvesti ukrepe, ki se izvajajo po nesrečah – analiziranje vzrokov in odškodovanje žrtev. Prednostna naloga paketa je zagotoviti varen in kakovosten ladijski promet, pri tem pa zagotavljati varstvo okolja in izboljšati konkurenčnost evropskega pomorskega sektorja.

Tudi Svet, Parlament in Komisija podpirajo spodbujanje pomorske varnosti. Na Evropskem svetu v Københavnu leta 2002 je Svet pozdravil prizadevanja za izboljšanje pomorske varnosti in opomnil na odločnost Evropske unije, da bo „izvedla vse potrebne ukrepe, da bi se bilo mogoče izogniti ponavljanju podobnih katastrof“, kot je bila nesreča ladje *Erika*. Svet tudi nima nobenih pomislekov glede sprejemanja številnih zahtev, ki jih je izrazil Parlament v resoluciji z dne 27. aprila 2004. Vseeno pa obstajajo nekatere razlike glede tretjega pomorskega paketa in pri teh bo potrebno dodatno posvetovanje med strankami.

Od takrat, ko je Komisija predstavila paket, ki je delo številnih predsedstev – nedavno slovenskega predsedstva –, je Svet sprejel šest skupnih stališč o naslednjih predlogih: preiskovanje nesreč, klasifikacijski zavodi, pomorska inšpekcija države pristanišča, spremljanje ladijskega prometa in Atenska konvencija, pri tem pa so se ves čas upoštevala mnenja Evropskega parlamenta, kot je mnenje, sprejeto aprila prejšnje leto.

Od začetka predsedovanja si je francosko predsedstvo močno prizadevalo, da bi doseglo sporazum v Parlamentu na drugem branju teh šestih besedil, za katera je junija 2008 Svet posredoval skupna stališča. V poletnih mesecih je med neformalnimi stiki poročevalcev in predsednika Odbora stalnih predstavnikov prišlo do napredka pri posameznih dokumentih z namenom hitrega doseganja soglasja o teh besedilih. V nedavnem pismu ste, gospod Costa, to opisali kot „znaten napredek“.

V skladu z zavezami, ki sem jih sprejel aprila, je predsedstvo energično in z velikim navdušenjem ponovno oživilo razpravo v Svetu o zadnjih dveh besedilih o civilni odgovornosti in obveznostih države zastave. Ta oživitev je bila za pomorsko varnost zelo pomembna in, komisar, prišla je kot odgovor na nenehne zahteve s strani vaše Komisije. Veste, da je to točko na dnevni red uvrstilo predsedstvo na neformalnem srečanju v La Rochellu, na katero sem povabil predstavnika Parlamenta, gospoda Costo in gospoda Savaryja, ki sta se na povabilo odzvala. Veste, da trenutno nadaljujemo s pripravo tehničnih vidikov dela, tako da jih bo lahko Svet za promet preučil na naslednjem srečanju, predvidoma 9. oktobra.

Naj bom odkrit: glede na zagon, ki ga je to sprožilo, upam, da se bomo lahko izognili spravnemu postopku. Razmere so pač takšne, kot so. Storiti moramo vse, da ne bi tega zagona izgubili, predvsem pa ne smemo dajati vtisa, da so bila vsa ta prizadevanja in napredek zaman, saj bi to vzbudilo slab vtis v javnosti. Zaradi tega vzporedno z delom, ki ga Svet opravlja v zvezi z zadnjima dvema besediloma, predsedstvo še vedno vzdržuje neformalne stike z vsemi poročevalci o prvih šestih besedilih, da bi tako bilo mogoče doseči sporazum o vsebini.

Želel sem vas seznaniti s to analizo, Svetu pa bom o njej poročal na njegovem zasedanju 9. oktobra, ko bomo obravnavali zadnji dve besedili. Svet se bo odločil glede stališča v zvezi z usklajevalnim postopkom za prvih šest besedil.

Gospod predsednik, res upam, da bodo Parlament, Svet in Komisija našli način za tesno sodelovanje pri teh dokumentih. Mislim, da smo skoraj dosegli končni sporazum, za kar si vsi prizadevamo.

Antonio Tajani, član Komisije. – (IT) Hvala, gospod predsednik, gospe in gospodje, še posebej pa se zahvaljujem mojemu kolegu. Kot dolgoletni poslanec Evropskega parlamenta sem vesel, da sem tukaj. Gospod predsednik, gospod Bussereau, gospe in gospodje, kako naj bom ravnodušen glede skrbi in ciljev, ki so se pojavili na razpravi o tem pomorskem paketu?

Mi sami in Parlament, ki zastopa narode Evrope, moramo zagotoviti ali poskusiti zagotoviti evropskim državljanom, da se tragični dogodki, kot smo jim bili priča nekaj kilometrov od obal Evrope, ne bodo več ponovili. Prišlo je do nesreč, kot je nesreča v pristanišču Tarragona, ki pa na srečo ni imela tako hudih posledic, ki so potrdile, da so naša prizadevanja na mestu in da moramo državljanom dati pojasnila. Seveda nesreč ne moremo preprečiti, moramo pa storiti vse, kar je v naših močeh, z zakonodajo in s političnim delovanjem, da bi jih preprečili.

Kako lahko to naredimo? Najprej, to lahko dosežemo s tem, da otežimo življenje brezvestnim upravljavcem ladij s strožjimi, sistematičnimi pregledi v vseh pristaniščih EU, prav tako pa tudi z učinkovitejšimi predpisi glede sprejemanja plovil, ki so v nevarnosti, v zatočišče, in nazadnje z strožjim nadzorom organizacij, pooblaščenih za pregledovanje plovil in izdajanje varnostnih potrdil v imenu držav članic.

Izboljšati moramo način, s katerim poskušamo odpraviti posledice nesreč, pri tem pa zagotoviti pošteno odškodovanje za potnike ali njihove družine ali za pomorsko skupnost, in se naučiti več iz preiskav, ki so bile opravljene po nesrečah. Gre za pomembno vprašanje – poznati vzroke za nesrečo, da bi jo v prihodnje lahko preprečili. Prav s temi različnimi vidiki se boste morali soočiti, ko bo Svet sprejel odločitev glede petih od sedmih predlogov v tretjem paketu pomorske varnosti.

Kot vemo, Svet za promet prejšnjega aprila ni mogel obravnavati predlogov, ki se nanašajo na odgovornosti držav zastav ali na civilne odgovornosti lastnikov ladij. Ne smemo podcenjevati težav, ki so jih izrazile države članice in ki so se pojavile tudi na neuradnem zasedanju Sveta v La Rochellu – vprašanje povezano s prenosom pristojnosti na Evropsko unijo za področja, ki jih pokrivajo mednarodne konvencije in strah pred povečanjem administrativnega bremena pri pregledih.

Na zasedanju Sveta v La Rochellu smo si – kjer je bil tudi gospod Costa –, in s „smo“ mislim na Komisijo, Parlament, kot tudi na francosko predsedstvo, ki se mu zahvaljujem za opravljeno delo pri usklajevanju s Komisijo, prizadevali za hitro sprejetje celotnega paketa, ne da bi pri tem opustili zakonodajni besedili, za kateri se vsi strinjamo, da sta zelo pomembni, kot je poudaril gospod Bussereau.

Res bi se rad zahvalil francoskemu predsedstvu za delo, ki ga je opravilo, za prizadevanje pri posredovanju in za željo po vključitvi Parlamenta v zelo občutljivo in hkrati težko zakonodajno odločitev. Vsekakor ne morem trditi, da sem zadovoljen s trenutnimi razmerami. Obstaja možnost, da bosta dve vprašanji postavljeni na stranski tir, čeprav sta izjemno pomembni.

Komisija si prizadeva za sprejetje celotnega paketa, mi pa bomo poskušali doseči sporazum. Evropa si ne sme dovoliti, da državljanom ne bi posredovala konkretnih odgovorov; imeti moramo enostaven in zavezujoč cilj: da so vsa plovila, ki plujejo pod zastavo držav članic, v celoti skladna z zahtevami. Prav tako pa si moramo prizadevati, da bodo žrtve pomorskih nesreč od Evropske unije dobile ustrezno, enotno odškodnino.

V La Rochelleu smo poskušali začrtati pot, ki bi pripeljala do sporazuma med Parlamentom in Svetom. Tesno sodelujemo s francoskim predsedstvom in poskušamo pripraviti besedila, ki jih bosta Svet in Parlament pozitivno sprejela. Včeraj sem se srečal z ministrom za promet Zvezne republike Nemčije in ga pozval, da bi morala tudi Nemčija sodelovati; na zasedanjih si prizadevam, da bi vse države članice naredile korak naprej in podprle dejavnost posredovanja, za katero si prizadeva francosko predsedstvo skupaj z Evropsko komisijo.

Popolnoma se zavedam, da želi Parlament na drugem branju v besedila vključiti spremembe, ki povzemajo vsebino dveh predlogov, ki sta še v obravnavi. Te spremembe podpiram. Zavedam se, da je bil v zvezi z dokumenti, ki se uradno preverjajo, narejen velik napredek pri zblizanju stališč Parlamenta in Sveta, in čeprav ta napredek ni zadostoval za doseganje kompromisnih sprememb, sem prepričan, da bo precej pospešil postopek. O teh vprašanjih in predvidenih spremembah bom seveda lahko govoril šele po tem, ko bom slišal vašo mnenja.

Vseeno pa sem prepričan, da lahko še vedno dosežemo sporazum; ne bi bilo prav, če bi trdil, da so pogajanja enostavna, saj so zelo zapletena, vseeno pa menim, da lahko dosežemo cilje, mogoče celo pred usklajevalnim postopkom; vsekakor ne smemo odnehati, dokler ne bomo storili vsega, da bi zagotovili sprejetje vseh besedil, ki sestavljajo paket pomorske varnosti.

Predstavniki Sveta, gospe in gospodje, lahko se zanesete, da si bodo Evropska komisija, vsi vodje in uradniki v Kabinetu in generalnem direktoratu, ki ga ima čas voditi, ter moje osebe po najboljših močeh prizadevali poiskati natančen odgovor za vse državljane Evropske unije.

Georg Jarzembowski, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, predsednik Sveta, komisar, vesel sem, da smo na dosedanji razpravi prišli do skupnega stališča. Francoski predstavnik Sveta, naš prijatelj, je izrazil mnenje, da lahko do konca leta še vedno dosežemo sporazum. Da, dosežimo ta sporazum! Prav tako bi se rad zahvalil podpredsednikom za podporo Komisije pri razpravah med poročevalci in francoskim predsedovanjem Sveta.

Predsednik, priznati moramo, da ste vi in vaši kolegi že dosegli velik napredek pri posameznih razpravah glede šestih dokumentov. Smo na pravi poti, vendar – to govorim tudi zaradi tega, da bi podprl vaše kolege v Svetu, ki se ne strinjajo – obstaja lahko samo en paket ali pa paketa ne bo. Zato upam, da boste 9. novembra na naslednjem zasedanju Sveta za promet, telekomunikacije in energijo dosegli napredek pri dveh dokumentih, ki ostajata nerešena. Gre za pomembna dokumenta. Ne želim se spuščati v podrobnosti v zvezi s ciljno odgovornostjo lastnikov ladij, vendar menim, da je to zelo pomembno v primeru držav zastav.

Očitno je, da se kljub njihovi odločenosti, da bodo imeli pomorsko varnost in varnost pomorščakov, potnikov in obalnih voda vedno v mislih, države članice še vedno izogibajo ratifikaciji in izvajanju zelo specifičnih obveznosti ali pa celo resolucij IMO o pomorski varnosti. Če želimo uveljaviti te obveznosti države zastave, če želimo – Parlament in Komisija – pritisniti na države članice – tudi prek sodišča, če bo potrebno –, da izpolnijo svoje obveznosti v skladu s konvencijo IMO o pomorski varnosti in zaščiti obalnega prebivalstva, jih države članice zavračajo. Čeprav obstajajo dobri ljudje, ki izpolnjujejo obveznosti svoje države zastave, obstajajo tudi ljudje, ki se zelo upirajo, da bi privolili v inšpekcijski pregled s strani Parlamenta in Komisije, in bi tako bilo mogoče zagotoviti, da bi izpolnjevali obveznosti njihove države zastave. To je nesprejemljivo.

Zgodili sta se nesreči ladij *Prestige* in *Erika*, moji kolegi pa so izpostavili tudi nesreče, ki so se zgodile pred kratkim. Ljudem in naravnemu okolju smo dolžni zagotoviti, da bodo države zastav izpolnjevale svoje obveznosti.

To je čudno. V poročilu gospe Vlasto smo govorili o pomorski inšpekciji države pristanišča, ki v teoriji predstavlja način za preverjanje varnosti ladij iz tretjih držav, ki sidrajo ob naših obalah. Zaradi tega izvajamo inšpekcijski nadzor nad ladjami iz tretjih držav, medtem ko se države članice upirajo, da bi zanje veljala obveznost glede preverjanja in bi bilo tako mogoče zagotoviti, da kot države zastave izpolnjujejo svoje obveznosti v zvezi z varnostjo ladij. To je nesprejemljivo.

S tega vidika pozivam predsednika, da 9. septembra na svojo stran pridobi večino. Predsednik, rekel sem „večina“, saj so pri prometnih dokumentih možne odločitve, sprejete z večino, če se ne motim. Mogoče boste morali premagati občutek *pripadnosti* v Svetu – če posameznik nasprotuje, mu drugi ne bodo ugovarjali – saj se to nanaša na varnost naravnega okolja in ljudi, če pa bo treba, pa bomo morali zagotoviti tudi odločitev, sprejeto z večino.

Pozivam vas, da nadaljujete. Ponosni smo na vas – do sedaj ste se dobro borili v Svetu. Prosim vas, da Svetu prenesete naslednje sporočilo: podpiramo vas in pripravljeni smo doseči dobre rezultate skupaj s francoskim predsedstvom. Vendar je treba nekatere premakniti z mesta – vključno z nemško vlado. S skupnimi močmi si prizadevamo za to!

10. Dobrodošlica

Predsednik. – Preden damo besedo naslednjemu govorniku, bi rad obvestil poslance, da je na balkonu Parlamenta gospod Bronisław Komorowski, predsednik poljskega parlamenta, z delegacijo.

(Aplavz)

Gospod Komorowski se je odzval na povabilo našega predsednika, Hansa-Gerta Pötteringa, in pred nekaj trenutki sta skupaj odprla fotografsko razstavo, s katero se spominjamo prizadevanja v iskanju svobode našega dragega in spoštovanega prijatelja in kolega, Bronislawa Geremeka, ki ga ni več med nami. Gospod Komorowski, toplo vas pozdravljamo doma, v Evropskem parlamentu.

11. Sistem Skupnosti za spremljanje in obveščanje za ladijski promet - Preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa - Odgovornost prevoznikov potnikov po

morju v primeru nesreč - Pomorska inšpekcija države pristanišča (prenovitev) - Organizacije, pooblašcene za tehnični nadzor in pregled ladij (prenovitev) - Organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij (prenovitev) (nadaljevanje razprave)

Gilles Savary, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, odkar je Svet zavrnil moje poročilo in sem postal poročevalec v senci, imam za govor na razpolago samo dve minuti. Zato bom takoj prešel na bistvo, in sicer bi želel najprej povedati, da se ne obračam na francosko predsedstvo, ki nas podpira, ali komisarja, ki nas prav tako podpira, temveč na Svet. Obračam se tudi na kolege poslance, ki se jim zahvaljujem za solidarnost, hkrati pa pravim, da sta bila *Erika* in *Prestige* strašna dogodka. Države članice so Evropo obtožile, da ni storila dovolj v zvezi s tem.

Zaradi komisarja Barrota sedaj poskušamo iz nič ustvariti primeren evropski prostor za pomorski promet. Eden od predlaganih ukrepov je tudi civilna odgovornost lastnikov ladij. Kaj to pomeni? To pomeni, da bo zagotovljeno vsaj zavarovanje plovil pri plačilno sposobnih zavarovalnicah za škodo, ki jo povzročijo, in sicer vsaj v okviru konvencij IMO. V La Rochelle sem z veseljem opazoval, kako so države članice, ki se niso pridružile IMO, kar naenkrat postale zagrete oboževalke organizacije.

Svetujem jim, naj ratificirajo konvencije IMO, in sicer najprej tisto o kemikalijah. Kemikalije lahko povzročijo nesrečo ali celo katastrofo že danes ali pa jutri zjutraj. Spet bi se lahko znašli v času, ko smo bili priče nesreči tankerja *Exxon Valdez*. Skoraj nobena od držav članic ni sprejela pravnih zavez z IMO glede kemičnih nevarnosti. To je prva stvar.

Druga stvar pa je priprava spričevala o garanciji in zavarovanju za evropski prostor pomorskega prometa. Zaupati moramo v Evropo. S tem, ko gre naprej, s sabo potegne ves svet. To smo lahko videli pri črnem seznamu letalskih prevoznikov. Gospe in gospodje, pred kratkim sem se udeležil simpozija, na katerem smo razpravljali, če bi se lahko *Erika* ponovila. Lahko bi se, in se tudi je, 11. novembra 2007 v Črnem morju, ko se je v ožini Kerch potopilo pet plovil z neuporabnimi zavarovalnimi policami.

Resnično verjamem, da je ta problem treba rešiti, zato menim, gospod predsednik, da upiranje Parlamenta ni stvar ponosa. Je stvar javnega zdravja in javnega interesa. Nikakor ne bomo prevzeli krivde, če države članice ne bodo ustrezno ukrepale na tem področju. Računam na vas.

Anne E. Jensen, v imenu skupine ALDE. – (DA) Gospod predsednik, predsednik Sveta, komisar, kot drugi poročevalci tudi sama upam, da bomo kmalu sprejeli to pomembno zakonodajo. Nenavadno je, da Svet potrebuje toliko časa za pripravo skupnega stališča o sedmih direktivah, katerih namen je preprečiti katastrofe na področju onesnaževanja morskega okolja in okrepiti pripravljenost za primer takšnih nesreč.

Dejstvo, da nam tako dolgo ni uspelo sprejeti dveh direktiv o obveznosti držav zastav in odgovornosti reševalcev, je obžalovanja vredno. Po mojem mnenju je treba tudi to vključiti v celotni paket. Strinjam se z mnenjem številnih, da si francosko predsedstvo na vso moč prizadeva poiskati rešitev, za kar se predsedstvu zahvaljujem v imenu Skupine Zaveznitstva liberalcev in demokratov za Evropo. Upajmo, da bomo lahko ta prizadevanja okronali z uspehom.

Vsi se strinjamo, da je ladijski promet globalna industrija, zato mora biti zakonodaja, ki jo sprejmemo, združljiva z mednarodnimi pomorskimi sporazumi pod okriljem IMO in skladna s Pariškim memorandumom o soglasju glede nadzora, ki ga opravlja inšpekcija za varnost plovbe. Parlament to že ves čas podpira. Namen tretjega paketa pomorske varnosti je zagotoviti, da bodo (podzavarovane) „mrtvaške ladje“ v evropskih vodah le še stvar preteklosti. Zagotoviti je treba boljše spremljanje prometa, boljše kontrolo ladij in boljše izmenjavo izkušenj o tem, kaj predstavlja tveganje za incident.

Vprašanje zatočišč je kamen spotike med Parlamentom in Svetom. Tudi sama živim blizu pristanišča, ki je postalo takšno zatočišče, zato v celoti podpiram zahtevo Parlamenta, da je treba zatočišča zavarovati pred neprijetnim dodatnim bremenom, ki ga s svojim prihodom prinašajo ladje, iz katerih odteka nafta. Zagotoviti moramo, da ne bodo majhne lokalne skupnosti nosile celotnega finančnega bremena kasnejših čistilnih akcij.

Nadalje bi želela poudariti predvsem dve direktivi, o katerih sem poročala v imenu svoje skupine, in sicer direktivo o pomorski inšpekciji in direktivo o preiskavi nesreč. V zvezi z direktivo o pomorski inšpekciji pričakujemo, da bo doseženo soglasje o načelih, ki jih predlaga Komisija, in sicer da je treba vse ladje pregledati, še posebej natančno pa tiste ladje, ki so v slabem stanju. Pomorska inšpekcija mora biti skladna z ustreznimi standardi, na podlagi katerih bodo kontrole v vseh pristaniščih v EU poenotene. Seveda pa obstajajo nekatera

nerazrešena vprašanja. Svet ni sprejel predloga o pregledu zasidranih ladij, niti ni zavzel tako odločnega stališča kot Parlament v zvezi z zavrnitvijo dostopa ladjam, ki so v izredno slabem stanju. Skupina ALDE v celoti podpira stališče poročevalke, gospe Vlasto, hkrati pa podpira ponovno uvedbo številnih predlogov v prvem branju.

Ostalo pa je še nekaj vprašanj v zvezi z direktivo o preiskavi nesreč, o katerih se Parlament in Svet še vedno ne strinjata. Preiskave nesreč in obveščanje o njihovih rezultatih pomaga preprečiti nove nesreče. Učiti se moramo iz nesreč, ki se zgodijo, in predvsem iz izkušenj drugih ljudi. Podobno kot v letalstvu je treba tudi na tem področju zagotoviti, da bodo vse vpletene strani čim bolj odkrito in pošteno poročale o poteku nesreč. Izjava priče na zaslišanju ne sme biti uporabljena v neposredni povezavi z morebitnimi obtožbami, saj je treba v takšnem primeru obtoženemu zagotoviti ustrezne pravice med zaslišanjem. Takšno ravnanje je težko doseči in v prvem predlogu Parlamenta so nekateri predlogi, ki jih Svet ni sprejel in jih zato ponovno predlagamo. Še vedno pa je glavni kamen spotike vprašanje, kateri incidenti naj bodo pokriti. Svet želi vključiti eno najhujših nesreč, vendar pa bi se lahko veliko naučili tudi od manjših ali celo skorajšnjih nesreč. Poleg tega želi Svet dejansko podeliti enakovreden status vzporednim preiskavam, ki jih opravlja več držav, medtem ko mi želimo jasnost glede vprašanja, katera od takšnih preiskav je uradna. Na vsak način se je treba izogniti politizaciji preiskav nesreč in poskusom oblasti, da bi se odpovedale odgovornosti in vplivale na rezultat preiskav.

Skupina ALDE zato v celoti podpira predlog gospoda **Kohlíčka** o ponovni uvedbi predloga v prvem branju.

Roberts Zile, v imenu skupine UEN. – (LV) Gospod predsednik, komisar, najprej bi se rad zahvalil vsem poročevalcem o tem paketu za to, da so ohranili dosleden pristop k izjemno pomembni pomorski zakonodaji. Hkrati pa bi želel izraziti pomisleke moje skupine glede dveh točk v poročilu gospe Vlasto o pomorski inšpekciji. Kot prvo menimo, da je za majhne države z majhnimi flotami uvodna izjava 13 veliko bolj izražena v skupnem stališču kot v trenutni različici, ki jo je pripravil odbor Parlamenta. Prvotna različica pravi, da si morajo države članice prizadevati za ponoven pregled načina sestavljanja belih, sivih in črnih seznamov držav zastav v okviru Pariškega memoranduma o soglasju in s tem zagotoviti njegovo pravičnost do držav z majhnimi flotami.

Natančneje rečeno, če bo uporabljen zgolj matematični pristop, bo država z majhno floto le nekaj ladij, ki je vključena v sivo območje vseh teh seznamov, le težko izključena iz tega območja; in s kakšnim razlogom so ladje vključene na siv seznam, če v nobenem primeru ne morejo izboljšati matematično izračunanega sorazmerja? Menim, da je imelo skupno stališče Sveta veliko bolj uravnotežen pristop do držav članic EU z majhnimi flotami. Enako velja za trajno zavrnitev dostopa, kjer bi morala obstajati razlika med državami na sivem seznamu in tistimi na črnem seznamu. Kot drugo, menim da je bil v skupnem stališču Sveta predstavljen bolj uravnotežen pogled na možnost odobritve izjem v primerih, ko pregledi niso potrebni, predvsem kadar se ti odvijajo ponoči, v kratkem času in daleč od obale; v takšnem primeru ni mogoče opraviti kakovostnih pregledov v državah, kjer so zime hude, in v severnomorskih območjih. Zato vas na tem mestu pozivam, da podprete skupno stališče Sveta v tej zadevi.

Michael Cramer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, predsednik Sveta, podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, katastrofe, povezane z imeni *Estonia*, *Erika* in *Prestige* so šokirale Evropo. Zato mora EU kar se da hitro, učinkovito in verodostojno izboljšati pomorsko varnost.

Zaradi neustreznih varnostnih predpisov in ukrepov so v preteklosti življenje izgubili številni mornarji in potniki. Nadalje, nesreče, kot so te, so povzročile hude naravne katastrofe na obalah Atlantika, Sredozemskega morja in Črnega morja. Ekološka škoda je bila ogromna, ceno pa so plačali davkoplačevalci in ne onesnaževalci. Namen Evropske unije, da sprejme potrebno vseevropsko in čezmejno zavezujočo zakonodajo, ne smejo ovirati nacionalni interesi.

Predvsem Svet bi moral to dejstvo imeti v mislih med trenutnimi pogajanja, saj je povsem nerazumljivo njegovo zavračanje, da bi odredil neodvisnim organom, ki imajo bogate izkušnje z nesrečami ladij, naj takšne nesreče preiskujejo. Ne gre preprečiti, da bi pravilo, ki velja za nesreče letal, postalo tudi pravilo za nesreče ladij.

Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze pozdravlja vseh sedem zakonodajnih predlogov Komisije, hkrati pa podpiramo priporočila poročevalcev o petih skupnih stališčih, vključno z ločenim glasovanjem o priporočilih iz poročila gospoda Coste glede prometa po celinskih plovnihih poteh. To velja tudi za poročilo gospoda Sterckxa o zatočiščih.

Posebni ukrepi, kot so zatočišča, preglednost in odgovornost, so za nas zelo pomembni. Za zagotovitev pomorske varnosti je bistvenega pomena, da ohranimo pomorski paket v celoti. Svet za promet, telekomunikacije in energijo zato pozivamo, naj hitro sprejme skupno stališče, v naslednjih nekaj tednih, o dveh odprtih temah odgovornosti lastnikov ladij in obveznostih pomorske inšpekcije države pristanišča, da bi s tem omogočil dokončno sprejetje celotnega paketa.

Dejstvo, da želijo te države članice blokirati evropske sporazume s sklicevanjem na mednarodne predpise IMO, ki jih še niso prenesle v nacionalne zakonodaje, je čista norost. EU mora sprejeti odločitev, še preden bo Evropo pretresla nova nesreča na morju.

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Podpredsednica

Erik Meijer, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) Gospa predsednica, v ladijskem prometu lahko podjetniška svoboda vodi v nevarne zlorabe. Podjetnike, ki želijo svoje stroške držati na čim nižji ravni, lahko zamika, da uporabljajo ladje, ki so stare in nevarne. Te predstavljajo nevarnost za posadko in druge ter resno potencialno grožnjo za okolje. Slabi delovni pogoji, ki jih omogoča registriranje plovila pod zastavo, ki ni zastava države lastnika, in realna operativna baza prav tako omogočajo zlorabe. Operativne stroške je možno zmanjšati tudi z odlaganjem odpadkov, ki nastanejo na ladiji in ostankov tovora, kar sproti v morje.

S temi zlorabami pa se bo mogoče spopasti le, če bo obstajala možnost prepovedi vstopa ladjam zlonamernih lastnikov v evropska pristanišča, vključno s sidranjem zunaj pristanišč, zato je treba opraviti dovolj inšpekcij, da bi lahko ugotovili, kaj je narobe. Konvencija o delovnih standardih v pomorstvu Mednarodne organizacije dela mora predpisovati strogo upoštevanje obveznosti pomorske inšpekcije države pristanišča, veljati mora načelo „onesnaževalec plača“ ter vsa ostala pravila morajo veljati tudi ponoči.

Vsi poskusi Sveta, da bi bil do takih podjetnikov bolj prizanesljiv, kot je Parlament zahteval v prvem branju, bi imeli nesprejemljive posledice. Svet je zavrnil veliko večino od 23 sprememb Parlamenta glede preiskav nesreč ladij, ki bi lahko ogrozile neodvisnost preiskav. Tudi Svet zavira zaščito potnikov na krovu ladij, saj je leta 2003 zavrnil upoštevanje atenske konvencije.

Skupno stališče iz junija 2008 je omejilo odgovornost in obveznost informiranja. Svet ne podpira predlogov Komisije in Parlamenta na področju nesreč na morju, katerih namen je zagotoviti, da bodo ladje v stiski vedno našle zatočišče v pristanišču, njihove posadke pa bodo zaščitene pred kaznijo zaradi malomarnosti, za katero niso odgovorne. Vse nevarne situacije in zlorabe v pomorskem prometu je treba čim prej preprečiti. Zato je pomembno, da Parlament tudi pri drugem branju ohrani prvotno držo v odnosu s Svetom.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospa predsednica, danes drugič obravnavamo paket Erika III na plenarnem zasedanju. Čeprav je škoda, da nimamo dveh predlogov, sem zadovoljna z vsebino paketa v trenutni obliki in hvaležna poročevalcem za njihovo delo.

Kljub vsemu pa z enim delom paketa nisem zadovoljna. Dva oddelka sta vključena v poročilo gospoda Coste o odgovornosti prevoznikov potnikov, ki zagotavljata, da za prevoznike potnikov po celinskih plovnihih poteh veljajo enaka določila o odgovornosti kot za prevoznike potnikov na odprtem morju. To ni dobro.

Kot prvo, za to ni potrebe. Skoraj ni primerov nesreč v potniškem prometu po celinskih plovnihih poteh. Poleg tega ta dva oddelka pomenita propad številnih prevoznikov potnikov po celinskih plovnihih poteh, saj si ne bi mogli privoščiti s tem povezanih vrtoglavih zavarovalnih premij, če bi jih sploh kdo zavaroval, glede na tako visoko stopnjo odgovornosti. Saj gre tukaj vendar za majhna podjetja, ki prevažajo zgolj nekaj deset potnikov in ne ustvarjajo zelo velikega prometa. Zdi se mi popolnoma jasno in logično, da ni primerno, da za takšne prevoznike veljajo enaka določila o odgovornosti kot za velike prevoznike več tisoč potnikov na morju. Ne smemo postati tarča posmeha s tem, ko uvajamo vrtoglave, izjemno drage ravni odgovornosti za prevoznike potnikov po celinskih plovnihih poteh.

Poleg tega mi nikakor ni všeč, da sta bila ta dva oddelka ponovno vključeni v besedilo. Predsednik Odbora za promet in turizem nikakor ne bi smel dopustiti zadevnih sprememb, saj smo o tej zadevi že dosegli soglasje med Svetom in Parlamentom v prvem branju. Iz teh razlogov sem zahtevala poimensko glasovanje pri oddelkih 9 in 20. Upam in pričakujem, da me bodo številni kolegi poslanci podprli pri zavrnitvi teh dveh poglavij.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, naj omenim poročilo gospoda Sterckxa o spremljanju ladijskega prometa in čestitam gospodu Sterckxu ter predsedstvu Sveta za dober napredek pri

posvetovanjih. V drugem branju je po mojem mnenju najpomembnejša točka določba o sprejemu plovil v stiski v za to namenjena zatočišča.

Številne nesreče, ki povzročajo naravne katastrofe, bi se lahko končale bistveno drugače, če bi bilo v pravem trenutku zagotovljeno ustrezno zatočišče.

Da bi dosegli dogovor s Svetom, je bilo na eni strani potrebno ustanoviti neodvisen odbor, ki bi sprejemal odločitve o zatočiščih. Po drugi strani pa je bilo treba doseči dogovor o zadovoljivem sistemu odškodnin za zatočišča v primeru morebitnih posledic. Na tem mestu je jasno, da potrebujemo uravnotežen dogovor. Ugoden razvoj je bil zabeležen tudi na področju sistema avtomatične identifikacije (AIS) v okviru SafeSeaNet.

Za konec pa naj ponovim, da ladijski promet v nekaterih državah bistveno prispeva k BDP. Kot industrija ima globalni vpliv. Zato morajo prizadevanja EU, da bi morja postala varno okolje za ljudi in za ekološki sistem, veljati za vse, ne le za plovila EU. Nedopustna je vsaka nelojalna konkurenca na račun evropskega ladijskega prometa.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, kot poročevalec v senci o poročilu gospoda Coste in poročevalec o poročilu države zastave bi rad komentiral civilno odgovornost prevoznikov potnikov in celoten paket.

Glede poročila gospoda Coste bi se rad osredotočil na širitev obsega pravic potnikov v primeru nesreč ali incidentov, na zagotavljanje ustreznega finančnega nadomestila in pravočasne podpore za omilitev posledic incidentov na morju in na celinskih plovnih poteh, kjer se pogosto končajo plovbe po morju, pa tudi na razširitev obsega informacij, ki so na voljo potnikom. Zato sem se strinjal, da ti predlogi ostanejo v drugem branju.

Gospa predsednica, gospe in gospodje, glede paketa bi rad povedal, da je vsako od teh poročil poročilo zase in da vsako zagotovo prinaša dodano vrednost. Vendar pa verjamem, da celoten paket, vključno s področjem, o katerem sem poročal – torej o obveznostih držav zastav –, prinaša še dodatno dodano vrednost za pomorsko varnost, zaradi česar prosim Svet in komisijo ter vse ostale, naj se zavežejo za sprejem paketa. Nadalje bi se želel zahvaliti francoskemu predsedstvu za njegova prizadevanja, ki jih je prevzelo od slovenskega predsedstva, da se doseže napredek na tem področju.

Gospe in gospodje, prepričan sem, da bomo lahko varnost v pomorskem prometu spodbujali le s pomočjo celovitega paketa. Zato bi rad izkoristil to priložnost in se zahvalil poročevalcem. Če na paket ne bomo gledali kot na celoto, bomo za sabo pustili „kilav odziv“, saj je edini način, da preprečimo ponovitev dogodkov, kot sta bila „Erika“ ali „Prestige“, da paket sprejmemo kot celoto, ker bomo lahko le s takim pristopom zagotavljali učinkovito varnost v pomorskem prometu.

Ian Hughton (Verts/ALE). – Gospa predsednica, zastopam Škotsko, narod z dolgo pomorsko zgodovino in velikim potencialom za prihodnost.

Škotska ima zelo ugoden geografski položaj, da bi postala pomorsko prometno središče med Evropo in ostalim svetom, prav tako pa imamo možnost razvoja dodatnih kratkih pomorskih poti, tako za potnike kot tudi za tovor. Izboljšana varnost je zato za nas zelo pomembna, saj smo tudi sami bili deležni posledic hudih nesreč ladij v škotskih vodah.

Prevažanje nevarnih materialov mora seveda biti pregledno in pod ustreznim nadzorom. Posadke morajo biti deležne pravične obravnave, z upoštevanjem njihove varnosti. Učiti se moramo na preteklih napakah in zagotoviti, da se izvedejo neodvisne preiskave v primeru nesreč.

Škotska vlada je pred kratkim napovedala, da bo storitev potniškega trajekta med mesti Rosyth in Zeebrugge prevzel novi upravljavec. Če želimo promet s cest preusmeriti na morje, potem upam, da lahko Evropska unija bolj proaktivno sodeluje pri razvoju takšnih trajektnih linij.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, zakonodajni paket Erika III o pomorski varnosti je tesno povezan z bolj splošno protipopularistično politiko EU, uvajanjem konkurenčnosti in povečanjem dobičkov lastnikov ladij in monopolnih skupin v EU na splošno. Paket ne vključuje zaostrenih problemov, povezanih z varnostjo človeškega življenja na morju in zaščito okolja.

Svet je zavrnil sprejem celo najbolj neustreznih predlogov Komisije in Evropskega parlamenta, kar je daleč od realnih potreb. Z upoštevanjem navodil lastnikov ladij in zahtev po nenadzorovanem kapitalističnem

zaslužkarstvu se Svet zoperstavlja celo najbolj osnovnim ukrepom, sprejetim za zaščito okolja in človeškega življenja na morju.

Svet poskuša spodkopati vsak pozitiven ukrep; sistematično zavrača predlagane ukrepe. Ne dopušča ničesar, kar bi lahko vplivalo na dobiček podjetij ali uvajalo tudi najmanjše omejitve za neodgovornost lastnikov ladij. Zato je tudi zavrnil neustrezne predloge, ki določajo odgovornost držav zastav in obveznost inšpekcije ter civilno odgovornost lastnikov ladij in finančne garancije.

Pomembno vprašanje je tudi uveljavitev civilne odgovornosti lastnikov ladij pri odškodovanju žrtev pomorskih nesreč v skladu s protokolom 2002 k Atenski konvenciji IMO, ki je vlade držav članic EU nočejo ratificirati.

Vsakodnevno se srečujemo s poskusi razveljavitve ustreznega predloga poročevalca gospoda Coste o tem, da bi bilo treba to odgovornost razširiti za lastnike ladij in opremljevalce na vse kategorije ladij v domačem in mednarodnem prevozu po morju ter prevozu po celinskih plovnih poteh.

Derek Roland Clark (IND/DEM). - Gospa predsednica, kaj je to: rešitev za izhod iz težavne situacije? Za Združeno kraljestvo situacija ni bila težavna, dokler se ni vmešala SRP in skoraj uničila naše ribiške industrije. Sedaj pa hočete uničiti še našo pomorsko trgovino.

Zdi se, da je namen poročil gospoda Sterckxa in gospe Vlasto uporaba sistema avtomatične identifikacije, z Galileom, za spremljanje premikov ladij v vodah EU. To pomeni vohunjenje za premiki vsake ladje v vodah Združenega kraljestva, v naših pristaniščih, zasidranih okrog naših obal, ne glede na nacionalnost.

Podrobnosti bodo povezane s podatkovnim središčem EU, ki je, kot vsaka podatkovna baza, podvrženo tveganju ogrožanja varnosti. IMO se boji, da bi lahko podatki o ladijskem prometu s podrobnostmi o tovoru v napačnih rokah ogrožali trgovanje ladje z Evropo.

Zbiranje podatkov pelje v kontrolne sisteme in lahko se zgodi, da se bodo plovila naših trgovinskih partnerjev, predvsem imam v mislih Commonwealth, znašla v trgovinski vojni z EU. Za narod, ki si s pomorsko trgovino služi kruh, to dejansko pomeni konec neodvisnosti. EU odloča, ali bo Velika Britanija preživela ali ne.

Združeno kraljestvo se zelo zanima za ta poročila, saj trgovimo po vsem svetu – to počnemo že stoletja –, in vsak britanski poslanec v EP, razen enega, predstavlja regijo, ki ima obalo. Ko EU postavlja zaščitne trgovinske prepreke, imajo pravico do glasovanja vse države članice, ne glede na to, ali imajo obalo ali ne.

Svoji vladi bom predlagal, naj zavrne ta pokvarjen predlog, saj britanski pomorski trgovini in globalni pomorski trgovini grozijo birokrati, ki jim ne gre prepustiti vesel naše ladje.

Kar je še huje, gospa Vlasto predlaga, da bo imela EU pristojnost, da zavrne dostop ladjam v naše vode. Torej bi lahko EU odločala, če lahko pridejo tuje vojaške ladje na obisk ali ne – mogoče ladje naših prijateljev in zaveznikov? Ladjo na jedrski pogon bi tako lahko zavrnili zaradi politične korektnosti, kar bi veljalo tudi za jedrske podmornice kraljeve mornarice. Prav te pa so držale nazaj Sovjetsko zvezo in zagotavljale svobodo, v kateri zdaj uživamo.

Če se bo EU še naprej vmešavala v nevarna območja, kot sta Gruzija in Ukrajina, boste morda kaj kmalu spet potrebovali tovrstno zaščito. Za kakšno ceno torej politična korektnost?

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Gospa predsednica, gospod Clark, prav zares bi morali natančno preučiti ta predlog in ne le strahopetno opletati okrog drugih zadev, saj je vse, kar pravite, popolnoma narobe. Dejansko ne razumete, da gre tukaj za pomorsko varnost. Ne bom izgubljala svojih dragocenih dveh minut na to temo, ampak bom prešla na resnično vsebino tega paketa.

Jasno je, da ta paket o pomorski varnosti povzroča razburjenje. Mi v Evropskem parlamentu smo se na vso moč zavzeli, saj hočemo paket v celoti. Očitno pa si močno prizadeva tudi Svet. Sem poročevalec v senci o poročilu o neodvisni preiskavi nesreč in do tega trenutka je bil Svet vse prej kot v pomoč. Če pa bomo vsi pokazali določeno mero prilagodljivosti in popuščanja, bi nam lahko uspelo doseči dogovor do konca tega leta.

Z vidika Evropske ljudske stranke (krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov je ena ključnih točk neodvisne preiskave nesreč dejanska neodvisnost takih preiskav. Trenutno stališče Sveta na to temo je nezadovoljivo. Prav tako je treba določiti osebo, ki bo nosila končno odgovornost za preiskavo – državljani so zmedeni in očitajo nepreglednost, če tri države članice opravljajo vsaka svojo preiskavo. Zato je potrebna ena oseba, ki nosi končno odgovornost. Tretjič, ne smemo preiskovati le redkih nesreč, ki so medijsko dobro

pokrite, ampak po mnenju skupine PPE-DE tudi druge hujše nesreče, ki jih je vredno preiskovati v skladu z osnovnimi pravili te direktive.

In nazadnje, strinjam se s tem, kar je gospod Blokland dejal o predlogu v poročilu gospoda Coste, da bi vključili celinske plovne poti v režim odgovornosti. Skupina PPE-DE je temu ves čas nasprotovala in tako je tudi sedaj. Zato bi prosila Svet, da na tej točki ohrani trdno držo, in upam, da jutri za spremembi 11 in 20 ne bo dosežena potrebna večina.

Bogusław Liberadzki (PSE). Gospa predsednica, spominjamo se primerov nesreč – tistih, ki jih pozna vsa Evropa. Prihajam s Poljske, države, ki je nedavno praznovala še eno obletnico smrti več deset ljudi na krovu trajekta *Jan Heweliusz*. Varnost je ključnega pomena. Dobro je, da na varnost gledamo kot na del paketa. To je tudi numerološko dober paket, s sedmimi uredbami. Varnost ljudi, ladij, voda in tudi varnost gospodarske trgovine bi morale biti in tudi so izražene v tem paketu. S tega vidika menim, da je še posebej dobro poročilo gospoda Sterckxa, kjer sem imel čast sodelovati kot pomočnik poročevalca.

Ladje je treba vsekakor nadzirati. Gospa Wortmann-Kool ima prav, ko pravi, da moramo preiskovati vzroke morebitnih nesreč in preprečiti nastanek novih. Prav tako menim, da bi se v pomorstvu morali sklicevati na stanje v letalstvu, z drugimi besedami, preiskovati *skorajšnja trčenja*, saj bi s tem dobili boljši vpogled v mehanizme in razloge ta nastanek nevarnosti.

Ne razumem in nikakor se ne morem strinjati s stališčem gospoda Zílea, ki je govoril o posebni obravnavi majhnih držav. Velikost države članice EU nima kaj dosti opraviti s številom plovil, ki plujejo pod njeno zastavo.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, bodite resni! Kljub nekaterim pozitivnim ukrepom večina predloženih poročil nima nič večje terapevtske vrednosti kot mavčna obloga na leseni nogi, kar zadeva pomorsko varnost.

Parlament in Komisija se pretvarjata, da nasprotujeta Svetu, vendar pa ta igra vlog ni nič več kot surov poskus pokopavanja odgovornosti in favoriziranja zasebnih interesov na škodo splošnega interesa. Vse, kar bomo s tem dosegli, je to, da bodo evropske ustanove v očeh ljudi postale še manj legitimne, če bo prišlo do novih nesreč, še posebej, če se zavedamo, da je Evropska unija del splošnega trgovinskega sporazuma Svetovne trgovinske organizacije, poznanega kot GATS, in da Komisija za pomorski promet meni, da imamo trenutno preobsežne okoljske in varnostne predpise na področju pomorskega prometa, ki bi jih bilo treba sprostiti. Prebivalci skupnosti, ki so bile žrtve ladijske nesreče *Erika*, pa tudi drugi, bodo cenili cinizem EU.

Ustrezno reševanje problema varnosti v pomorskem prometu pomeni učinkovito izkoreninjenje zla. Napadati bi morali davčne raje, ki omogočajo, da je dejavnost pomorskega prometa razdeljena na nepregledno maso navideznih podjetij, ki omogočajo kršitev predpisov. Preprečiti moramo nadaljnjo uporabo zastav držav z nizkimi dajatvami za registracijo ladij – vključno z območjem EU – ki omogočajo znižanje stroškov registracije in posadke v povprečju za 60 %. Predvsem pa moramo dati zaposlenim nove pravice na področju varnosti.

Tega pa seveda ne boste storili, saj bi s tem napadli temelj globalizacijskega kapitalizma.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, nekateri izmed vas se verjetno sprašujete, upravičeno, kaj počne poslanec iz evropske države, ki sploh nima dostopa do morja, kot je Avstrija, v razpravi o plovbi na odprtem morju. Preprostega odgovora na to vprašanje ni, lahko pa poskusi na kratko povedati, zakaj je ta tema pomembna tudi za nas.

Prvič – in to dejansko velja za vse države članice Evropske unije, ne le za nas –, varnost in optimalna organizacija navigacije na odprtem morju je pomembna za vse vpletene strani. Katastrofalni dogodki, pa ne samo tisti, povezani z *Eriko*, so mnogim izmed nas to zelo nazorno pokazali.

Vseeno pa – in to je prav posebna zadeva, ki so jo nekateri kolegi poslanci že omenili – je vključitev prometa po celinskih plovnih poteh v pravila o odgovornosti evropska neumnost brez primere. Ne glede na to, ali prihajamo iz držav s pomorsko tradicijo ali tistih, ki sploh nimajo dostopa do morja, bi jo morali zavrniti. S sabo bi prinesla ogromne stroške in obsežno birokracijo, povzročila številne probleme za evropski promet po celinskih plovnih poteh, in tega problema nikakor ne smemo še poslabšati. Ravno nasprotno. Pravila o odgovornosti v prometu po celinskih plovnih poteh morajo biti določena v posebnem režimu in ne enostavno umetno podvržena pravilom, ki veljajo za plovbo na odprtem morju.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Gospe in gospodje, s sprejetjem tega tretjega pomorskega paketa se jasno odzivamo na številne zahteve evropske družbe po nesrečah *Erika* in *Prestige* pred petimi oziroma sedmimi leti.

Ti predlogi, ki drug drugega krepijo, kot so povedali številni kolegi, nam bodo pomagali narediti odločilno potezo v korist kakovosti evropskega pomorskega sektorja in, gospe in gospodje, tudi njegove preglednosti.

Predlog direktive o tehničnih preiskavah po nesrečah je garancija, da nikoli več ne bomo priče nejasnostim, kot so bile tiste, v katere je bila zavita tragična nesreča *Prestige*.

Besedilo krepi neodvisnost organizacij, ki so odgovorne za preiskavo pomorskih nesreč in incidentov, in obveznost javne objave rezultatov s ciljem izboljšave postopkov in izmenjave dobrih praks.

Zato bi rada čestitala poročevalcem, saj njihovo odlično delo pomeni, da je Evropski parlament jasno izrazil svoje stališče glede teh predlogov. To so predlogi, katerih edini namen je zagotoviti, da bo evropski pomorski prostor postal eden najvarnejših na svetu, in omogočiti reorganizacijo evropskih flot, hkrati pa zagotoviti, da bodo izvajalci prevzeli več odgovornosti za škodo, povzročeno tretjim osebam, predvsem nacionalnemu premoženju.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Tretji pomorski paket je posledica nesreč ladij „Erika“ in „Prestige“, črnomoških nesreč iz decembra 2007 in nesreče v pristanišču Taragona ta mesec. Ti nesrečni dogodki so povzročili ogromno škodo v obalnih območjih, predvsem v morskem okolju.

Paket pokriva spremljanje prometa na morju, preiskave nesreč na morju, odgovornost prevoznikov potnikov v primeru nesreč na morju, pomorske inšpekcije države pristanišča, skupne standarde in predpise za organizacije, ki izvajajo inšpekcijo in nadzor ladij. Rad bi tudi poudaril, da je 17. septembra 2008 začela veljati nova različica Pariškega memoranduma. Nujno je, da so vse ladje, ki vstopijo v evropska pristanišča, skladne z določenimi varnostnimi standardi. Naj vas spomnim, da črni in sivi seznam, ki so bili objavljeni 18. junija 2008 na spletni strani Pariškega memoranduma, vključujejo eno oziroma šest držav članic. To pomeni, da mora četrtnina držav članic izboljšati varnost ladij, ki so registrirane pod njihovimi zastavami.

Ne glede na svoje tehnično stanje pa mora imeti ladja v nevarnosti omogočen vstop v za to namenjeno in ustrezno opremljeno zatočišče. Evropska pristanišča morajo zagotavljati to možnost, uprave pristanišč pa morajo imeti možnost povračila stroškov, ki nastanejo z namestitvijo ladje v suhi dok in njenim popravilom. Verjamem, da bi morala odgovornost lastnikov v potniškem prometu veljati tudi za promet po celinskih plovniških poteh. Rad bi čestital kolegom, ki so delali na tem pomorskem paketu in se pogajali o njem. Prepričan sem, da je izjemno pomemben za gospodarsko prihodnost Evropske unije.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Resnica je, da bi rada vsem nam čestitala za sprejem in predstavitev tega tretjega paketa. Najprej bi rada čestitala Komisiji in komisarju, gospodu Tajaniju, ki je kot Rimljan na začetku pokazal, da je pripravljen pokazati občutljivost v vseh vidikih, povezanih z morjem in pristanišči; prav tako bi rada čestitala vsem kolegom poročevalcem, da so pri tako zapletenem in obsežnem predmetu ves čas uspeli ubraniti stališče Parlamenta, ki je prizadevanje za boljšo varnost za vse državljane v tako kompleksnem in nemirnem okolju, kot je morje.

Menim tudi, da je prav, da se glede na številne nesreče odzovemo in damo evropskim državljanom vedeti, da Parlament in evropske ustanove zanje ne poskrbijo le takrat, ko je prišlo do nesreče, ampak se iz teh nesreč kaj naučijo in dosežejo napredek z vidika zakonodaje. V tem primeru so vidiki varnosti naslednji: predvsem varnost v smislu okoljskega vpliva, za katero bi lahko rekli, da je sprožila celoten proces, toda tudi trenutna varnost, v zvezi z odgovornostmi vpletenih posameznikov, ugotavljanje in pojasnjevanje, kdo so in kako moramo ravnati v odnosu do njih, določanje prihodnjih mejnikov za boj proti piratstvu, kar pa je najpomembneje, doseganje napredka z izboljšavo delovnih, socialnih in poklicnih pogojev tistih, ki delajo na morju. Mislim, da je napredek potreben prav na teh področjih, zato pozivamo Komisijo, naj jih še naprej proučuje.

Jaz pa lahko samo še dodam, da po našem mnenju obstajajo nekateri zadržki glede garancij, ki so potrebne za zagotovitev, da bodo zatočišča postala pristanišča, ki jih vsi potrebujemo.

Maria-Eleni Koppa (PSE). – (EL) Gospa predsednica, hude nesreče, ki smo jim bili priča na evropskih morjih, se nikakor ne smejo ponoviti. V moji državi, Grčiji, smo lani doživeli nesrečo ladje na otoku Santorini, katere vzroki še niso bili raziskani. Izguba človeškega življenja, škoda, ki je nastala v turizmu in okoljska časovna bomba nafte, ujete v rezervoarjih, so zadosten dokaz, da si ne smemo privoščiti površnosti.

Vprašanje varnosti na morju je bistvenega pomena. Ni dovolj, da Unija zagotavlja le trajnost evropskega pomorskega prometa, ampak ga mora tudi stalno posodabljalati, da bo konkurenčna v mednarodnem merilu. Hkrati pa ne smemo zanemarjati potrebe po zaščiti naravnih virov.

Če ne bomo ukrepali takoj, bomo izgubljali dragocen čas pri učinkovitem odzivanju na posledice pomorskih nesreč. V primeru pomorske nesreče je sistematična tehnična raziskava, opravljena na osnovi mednarodnih pravil, učinkovit način ugotavljanja celotne slike vzrokov. Neodvisnost preiskovalnih organov je zato ključnega pomena in obžalujem, da Svet tega ne dojame.

Naslednja pomembna zadeva je sodelovanje med oblastmi, predvsem kadar nesreča prizadene veliko število držav. Vprašanje zatočišč in sistema inšpekcije plovil je bistvenega pomena za pomorsko varnost. Razširiti ga je treba na tranzitne ladje, ki morajo zagotavljati garancije, da bodo lahko ukrepale v primeru nesreče ali druge podobne katastrofe.

Dovolite mi, da na koncu čestitam poročevalcem za njihovo trdno stališče v odnosu do Sveta, zato upam, da bo imel Svet po koncu glasovanja razumevanje za naše stališče in bo prispeval k dokončanju zakonodajnega postopka.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospa predsednica, komisar, varnost v pomorskem sektorju je pomemben element prometne politike, in sicer zaradi dejstva, da se velika večina blaga prevaža po morju in po vodi. Vedno večja negotovost z vidika možnih neugodnih naravnih pojavov, terorističnih dejanj, namernih incidentov in nesreč, dramatično povečuje tveganja, ki jim je izpostavljen ladijski promet. Sprejetje te direktive je izjemno pomembno dejanje za celotno Evropsko unijo. Zamenjava kodeksa, ki se je doslej uporabljal prostovoljno, s to direktivo, krepí zaveze in odgovornosti s pomočjo predanosti pristojnih organov in posebnih postopkov, ki jih morajo pripraviti, uvesti in izvesti države članice. Potreba držav članic pri usklajevanju svojih zakonodaj s to direktivo predstavlja zahtevo po popolnem sodelovanju med državami in lastniki ladij pri njenem izvajanju in po vzpostavitvi strogega nadzora in koordinacije.

Opozorila bi rada na dve stvari: potrebo po bolj poglobljenem pokrivanju odnosov s tretjimi državami in oblikovanju jasne pristaniške politike, saj so naša morja odprta in je to zelo pomembno. Preiskovanje nesreč in njihovih vzrokov in posledic je očitno zelo pomembno. To je povezano s pojasnjevanjem številnih incidentov, predvsem pa s sprejemanjem preventivnih ukrepov. V moji državi so se v preteklih letih zgodili številni incidenti, ki so terjali življenja in povzročili škodo na lastnini in okolju. To dejstvo postaja vedno pomembnejše, zato čestitam poročevalcem na to temo.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Varnost pomorskega prometa, pravočasen odziv na nesreče in učinkovitost preiskovanja nesreč so bistvenega pomena za države baltske regije. Baltsko morje je odmaknjeno in plitvo; voda v njem se menja komaj enkrat na 30 let, zaradi česar je zelo ranljivo. S stalnim naraščanjem obsega pomorskega prometa v Baltskem morju se zaradi izkušnje v Litvi zavedamo nesreč na morju, ki jim sledijo nesoglasja in zmešnjava, kar kaže na pomanjkanje ustreznih pravil.

Tudi jaz čestitam poročevalki za izjemno pomembno opravljeno delo. Ne bi se smeli strinjati s predlogom Sveta, naj se varnostne preiskave opravljajo le v primeru večjih incidentov. Nimajo namreč samo te večje nesreče katastrofalnih posledic na gospodarstvo držav, okolje in dobrobit ljudi. Poskus zmanjšanja števila birokratskih mehanizmov ne bi smel ovirati kakovosti preiskav. Nadalje je zelo pomembno, da se v vseh državah članicah uporabljajo enake metode preiskav incidentov.

Dominique Bussereau, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, iz vaših govorov sem lahko razbral veliko spodbudnih stvari. Skoraj vsi se strinjamo, da bo kmalu dosežen dogovor o prvih šestih besedilih.

Seveda sem nekoliko razočaran, da smo začeli spravni postopek, toda hkrati je to spodbuda za nadaljevanje našega dialoga in njegov zaključek.

Vaša sporočila sem vzel na znanje: podpirate odgovornost držav, potrebo po omogočanju izvedbe preiskav v velikem številu primerov, ratifikacijo konvencij IMO, močno pa ste poudarili tudi dejstvo, da paketa ne smemo razdeliti na manjše dele. Vse to sem slišal in bom tudi posredoval Svetu na sestanku 9. oktobra. Zavedate se, da bodo razprave zapletene, hkrati pa ste opozorili, da že predolgo traja, da smo prišli do točke, na kateri smo sedaj. Lahko vam zagotovim, da je naša odločenost močna in nedotaknjena. Upam, da bomo skupaj ustvarili celovit in dosleden sistem, ki bo zagotavljal odgovornosti posameznikov v njem. Menim, da je to cena za zagotovitev pomorske varnosti v Evropi. Zato je potreben napredek vsaj v zvezi z dvema predlogoma. Kot veste, se bomo s tem vprašanjem ukvarjali vse do zadnjega trenutka našega predsedovanja.

Kot rojak komisarja, gospoda Tajanija, predsednika, gospoda Coste, in Antonia Gramscija, naj povem, da v teh razpravah poskušamo doseči ravnotežje med pesimizmom naše inteligentnosti in optimizmom naše volje. V vsakem primeru pa se že vnaprej zahvaljujem Parlamentu za spodbudo, ki daje nov zagon optimizmu.

Antonio Tajani, član komisije. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zahvalil bi se gospodu Bussereauju za predanost, ki jo še naprej kaže. Osredotočil bi se rad na vsebino različnih poročil in različnih sprememb, ki so bile predlagane.

V zvezi s prvim glasovanjem, poročilom gospoda Sterckxa o spremljanju pomorskega prometa, sem zelo zadovoljen s široko podporo, ki jo je Parlament zagotovil ciljem, navedenim v predlogu Komisije. Najpomembnejše uredbe v predlogu se nanašajo na zatočišča. V celoti podpiram namero Parlamenta, da bi ohranil načelo neodvisnosti pri procesu odločanja o sprejemanju plovil v stiski v zatočišče.

Spremembe, ki povzemajo vsebino predloga v zvezi z direktivo, ki se nanaša na poročilo gospoda Kohlíčka, civilne odgovornosti in finančne garancije lastnikov ladij, je mogoče sprejeti brez pridržkov, razen dveh, ki se nanašata na vzpostavitev Urada Skupnosti za upravljanje potrdil o finančnih garancijah. Moje osebje dvomi o učinkih tega predloga na administrativni in finančni ravni, zaradi tega jih bomo morali temeljiteje preučiti. Po drugi strani pa sem, ko sem prebral poročilo gospoda Kohlíčka, zadovoljen z dejstvom, da Parlament še vedno trdno podpira predlog o preiskavah po nesrečah.

Včasih pa se moramo zadovoljiti tudi z rešitvijo, ki ni popolna, in Komisija je pokazala, da je dovzetna za argument, ki se je pokazal med razpravo v Svetu, in sicer, če želimo zagamčiti kakovost preiskav, je bolje, da jih ne množimo po nepotrebnem: pomembno je to, da se poleg primerov zelo hudih nesreč preiskava izvaja z namenom pridobivanja uporabnih zaključkov, ki ji je mogoče s tem, ko razumemo vzroke nesreče, uporabiti tudi v prihodnje. Ta cilj, ki v vsakem primeru sovпада s pristopom, sprejetim s strani IMO, je izpolnjen s skupnim stališčem, zaradi tega ne podpiram sprememb, kot so spremembe 7, 13 ali 14. Namen treh sprememb – 18, 19 in 20 – je v direktivo dodati mehanizem za reševanje vseh nesoglasij med državami članicami v zvezi s posamezno preiskavo. Čeprav je res, da predlog Komisije in skupno stališče od držav članic zahtevata, da se izogibajo vzporednim preiskavam, je tudi res, da vpletenim državam članicam ne odrekata pravice do izvajanja lastnih preiskav. Komisija ne more delovati kot posrednik med državami članicami, ki so prepričane, da je v njihovem interesu, da opravijo preiskavo. V tem primeru je treba zagotoviti, da so preiskovalni organi neodvisni.

V zvezi z odškodovanjem potnikov v primeru nesreč, navedenim v poročilu gospoda Coste, veste, da Komisija trdno zagovarja stališče povečevanja obsega pravic v vseh prometnih sektorjih po vsej Evropi. Ko je Komisija pred tremi meseci predstavila ta predlog, je začela s pripombo: če v Evropi pride do nesreče plovila na morju ali na reki, žrtve ne bodo primerno odškodovane, saj se veljavna pravila med posameznimi državami članicami preveč razlikujejo, prav tako pa se zdi, da so ta pravila v veliki večini zastarela. Dejansko ne vsebujejo nobenih določb o obveznem zavarovanju, zgornje meje odškodnin so neustrezne, sistemi odgovornosti pa določajo, da mora žrtev sama predložiti dokazilo, da je kriv prevoznik, to pa je v primeru brodoloma plovila zelo težko dokazati.

Glede na to ugotovitev je Komisija videla le eno rešitev: iskanje uskladitve. To pomeni izvajanje Atenske konvencije; pogajanja potekajo pod okriljem IMO, prav tako pa pomeni njeno izvajanje v celoti, s čimer bi bilo mogoče zagotoviti, da vse žrtve prejmejo odškodnino v skladu s pogoji, določenimi v konvenciji in na osnovi najvišjih zneskov, ki so v njej določeni. Svet je pokazal, da zavzema enako stališče. Namen vseh sprememb, ki jih je predlagal Evropski parlament, je izboljšati prihodnjo uredbo; zaradi tega jih brez kakršnih koli zadržkov sprejemamo.

V zvezi z obsegom, ki naj bi bil kar se da širok, pa ni mogoče zanikati težav, s katerimi se srečujejo nekateri upravitelji nacionalnega in rečnega transporta. Zaradi tega bi bili zapleti glede časa izvajanja uredbe povsem upravičeni, da bi bilo mogoče tako izvesti potrebne prilagoditve. Zato podpiram ustrezne spremembe. Glede na trenutno stanje je najvišji znesek odškodnine odvisen od velikosti plovila in števila žrtev, kar je nesprejemljivo. To moramo popraviti in eden izmed načinov, kako je to mogoče zagotoviti, je, da pomagamo zavarovalniškemu sektorju pri določanju enotne najvišje odškodnine, ki bi veljala po vsej Evropi. Prav to je cilj sprememb 12, 13 in 14 (prvi del), ki jih Komisija podpira.

Gospa predsednica, za govor sem si vzel veliko časa, ker verjamem, da je prav, če podam mnenje o številnih predloženih spremembah, in če mi dovolite, si bom vzel še dodatni dve minuti. V zvezi s poročilom gospe Vlasto o pomorski inšpekciji države pristanišča bi se rad zahvalil poročevalcu in Parlamentu za podporo pri tem predlogu, ki bo imel za posledico izvajanje ambicioznega novega sistema nadzora v Evropi.

Rad bi podal dve pripombi o dveh ključnih vidikih: prva se nanaša na mehanizme, s katerimi bo mogoče ugotoviti, pod kakšnimi pogoji inšpekcijskega pregleda ladij ni mogoče opraviti. Na eni strani obstaja vprašanje prilagodljivosti, za katero je bilo ustrezno povedano, da je iz operativnih razlogov utemeljena in je v veljavni direktivi že določena, zaradi tega menimo, da je to treba ohraniti. Zaradi tega predloga 13 ali 23 ne morem sprejeti.

Najpomembnejši vidik s političnega stališča je prepoved, ki je obravnavana v spremembah 31 in 32. Čeprav Komisija lahko sprejme stališče Sveta, ki uvaja manj strog sistem za ladje na sivem seznamu, sem sam zadovoljen, da Parlament podpira Komisijo pri vprašanju trajne prepovedi.

V zvezi s poročilom gospoda de Grandes Pascuala o klasifikacijskih zavodih sem zadovoljen, da Parlament sprejema razdelitev akta na direktivo in uredbo, kot to želi Svet. Zdi se mi, da je ta pristop pošten in hkrati strog v pravnem pomenu. V zvezi s spremembami menim, da spremembi 27 in 28 vnašata spremembe na področju ureditve civilne odgovornosti priznanih organov, nam pa se zdi, da je to s praktičnega vidika nedosledno. V skladu z direktivo mora smrt zaradi malomarnosti še naprej pokrivati minimalna odgovornost.

Sprememba 1, ki si prizadeva za odstranitev uvodne izjave 3, ki jo je v osnutek uredbe dodal Svet, je za nas sprejemljiva. Po našem mnenju je ta uvodna izjava nepotrebna in nevarna; ne želim, da bi se na ta račun inšpektorji soočili s težavami pri opravljanju svojega dela. Kot sem že povedal, se strinjam s spremembami, katerih namen je vključevanje nekaterih elementov iz predloga o „državi zastave“ v osnutek direktive.

Gospa predsednica, opravičujem se, ker je bil moj govor zaradi velikega števila sprememb tako dolg, vendar sem prepričan, da je prav, če se Parlament seznani s stališčem Komisije.

Dirk Sterckx, poročevalec. – (NL) Gospa predsednica, dovolite mi, da se najprej z nekaj besedami obrnem na španskega kolega glede njegovih zadržkov v zvezi z zavetiščem. Če pristojni organ v državi članici sprejme odločitev, lahko res pride to težav z odškodnino za zavetišča, v katera so lahko ladje sprejete. O tem razpravljam v poročilu, prav tako pa je težava v tem, da se Svet in Parlament do sedaj še nista uspela uskladiti: gre za enega izmed težjih problemov. Kako ga je mogoče rešiti?

Predlagam enostavno rešitev, in sicer nalaganje finančne odgovornosti državam članicam v zvezi s tem. Svet se s tem ne strinja, mi pa moramo najti rešitev. Ne gre za to, da smo ta problem spregledali ali pa ga nismo upoštevali – to sem hotel povedati samo zaradi tega, da bi se izognili kakršnemu koli nesporazumu.

Sedaj bomo začeli s pravim postopkom in tako Svet kot tudi Parlament sta dolžna zagotoviti, da bo ta postopek uspešen. Neuspeha si ne smemo privoščiti. Še enkrat bi se vam rad zahvalil – vam in vašim kolegom –, da je opravljenega že 90 % dela, predvsem v zvezi z mojim poročilom. Jutrišnje glasovanje tega ne bo pokazalo, pa vendar ste lahko, vsaj kar se mene tiče, popolnoma prepričani, da bo vse, kar smo se dogovorili, ostalo na papirju, in da bomo odpravili odprte točke ter zelo hitro dosegli rezultat.

Težavo bosta pri pravem postopku predstavljali manjkajoči poročili, manjkajoča besedila, in rad bi še enkrat poudaril, da „mi smo z vami, delati moramo skupaj, Parlament se strinja s Svetom, in to se ne zgodi vsak dan!“

Jaromír Kohlíček, poročevalec. – (CS) Naj poskusim povzeti, zakaj bi morali pomorski paket obravnavati kot celoto in ne kot zbirko poročil, iz katere bi si lahko Svet in Komisija nekatere izbrala, jih sprejela, druge pa dala na stran in čakala do naslednjega predsedstva ali predsedstva za tem. Ključnega pomena je, da v vseh teh poročilih na enak način, v vseh primerih, določimo, za katere ladje veljajo vsa ta poročila. V prvotnih poročilih so obstajale razlike. Še enkrat bi vas rad opozoril na to. Varnosti ni mogoče razdrobiti in zaradi tega je ključnega pomena, da povečamo obseg odgovornosti države zastave. Ta odgovornost mora biti jasno določena, saj brez odgovornosti, ki jo nosi država zastave, ne bo mogoče doseči napredka pri tem paketu. Poštena obravnava pomorščakov in ladij, ki so v stiski, mora biti splošno sprejeta. Ne glede na to, ali je nekdo sprejel smernice IMO ali ne. Okolje je tako pomembno, da se mora razprava o tem, kdo je odgovoren za pomorski promet v primeru težav ene ali druge ladje, nemudoma nehati, prav tako pa moramo prenehati s prelaganjem odgovornosti na druge. V vsaki državi bo le ena oseba, ki bo odločala o tem, kam lahko gre ladja v težavah. Če pride do nesreče, mora biti v določenem časovnem okviru jasno, kdo bo vodil tehnično preiskavo, katera država je odgovorna, kam je treba poslati končno poročilo in kakšna mora biti struktura poročila, sicer nismo resni. Neodvisnost preiskovalnega organa je očitna zahteva. Komisar in gospod Bussereau, prosil bi vaju, da ne prisluhnete le Evropskemu parlamentu, ampak tudi državljanom Unije, in obravnavata pomorski paket kot celoto.

Paolo Costa, poročevalec. – (IT) Gospa predsednica, gospod Bussereau, gospe in gospodje, sprejmite majhen namig, temelječ na izkušnjah, ki sem jih v tem kratkem obdobju pridobil. Zagotavljam vam, da se vam ni

treba bati pravnega postopka: pravni postopek je ustvarjalna faza, ki omogoča premagovanje tudi takšnih problemov, ki se zdijo nerešljivi.

Zagotavljam vam, da bomo sporazum dosegli tudi glede omejene celotne odgovornosti, ki si jo želijo vsi lastniki ladij, ki so soočeni z enako obravnavo vseh potnikov. Danes se to zdi nemogoče, vendar pa bo z nekaj skupne domišljije mogoče zagotoviti, da bodo stvari delovale. Poleg optimizma, ki ga bom v spomin na Gramscija od vas zagotovo zahteval, vas prav tako prosim, da sprejmete predlog anonimnega Francoza iz leta 1968 – z nekaj domišljije bomo lahko prišli do neke dokončne rešitve.

Nekoliko manj sem zadovoljen s pripombami nekaterih mojih kolegov v zvezi z njihovim nasprotovanjem, da bi se zaščita potnikov razširila tudi na notranje vode, kar se mi zdi nerazumljivo. Jezi me, da moram javno izraziti dejstvo – dejstvo, da bi bil otrok, ki mu je oče umrl na reki Seni, deležen drugačne zaščite, če bi mu oče umrl na odprtem morju. To je zame nesprejemljivo in ne morem verjeti, da bi gospod Rack, gospa Wortmann-Kool in gospod Blokland res lahko zaradi zaščite majhnih interesov – gre za zelo majhne stroške zavarovanja za dogodke, ki se skoraj ne morejo zgoditi in so zato povezani z zelo majhnimi stroški zavarovanja –, zaščite majhnih interesov nekega majhnega upravljavca spodkopali stališče, ki ga je na moje veselje potrdila tudi Komisija in za katerega bi se moral zavzeti tudi Parlament.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Gospa predsednica, rada bi izrazila nasprotovanje glede besed gospoda Coste, s katerimi je namigoval na povezavo med ljudmi, ki so izgubili življenje na Seni, in med dejstvom, da skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ne želi podpreti njegovih predlogov. Takšnih povezav gospod Costa ne bi smel delati, zato proti temu ostro protestiram.

Dominique Vlasto, poročevalka. – Gospa predsednica, ugotovim lahko, da smo z današnjo razpravo izrazili skupno željo po doseganju rezultata. Mislim, da je to zelo pomembno.

Opravljenega je bilo veliko dela, predvsem pod francoskim predsedstvom, in lahko smo zadovoljni s tem. Upam, da bomo po zasedanju Sveta za promet, ki bo 9. oktobra, našli rešitev, sprejemljivo za vse, ne da bi pri tem karkoli izpustili. Parlament soglasno podpira paket in upam, da bomo lahko na plenarnem zasedanju zagotovili njegovo sprejetje.

Luis de Grandes Pascual, poročevalec. – (ES) Še enkrat bi se rad zahvalil francoskemu predsedstvu, ki ni pokazalo le volje, ampak je dokazalo tudi svojo razumnost.

Upajmo, da bodo zaradi trdne odločenosti predsedstva nekatere vlade prisluhnile tej razumnosti, francoski razumnosti, in da bodo ustrezno sodelovale, da bi tako bilo mogoče doseči cilje, ki jih morajo doseči tako one, kot tudi mi.

V zvezi s Komisijo je podpredsednik seznanjen s tem, da smo opravili nekaj neuradnih tristranskih razgovorov, vendar pa je to, čemur on pravi neskladnost, zaradi časovne razporeditve in parlamentarnih formul povsem normalno, kar pa je seveda mogoče popolnoma odpraviti.

S temi tristranskimi razgovori smo dosegli cilj z vidika poročil priznanih organizacij, za katere sem odgovoren, in nobenega dvoma ni, da lahko dosežemo sporazum glede rešitev.

Gospod Sterckx je nam Špancem dal priporočilo: da naj bomo dovolj dovtetni in sprejmemo njegove predloge. Pozivam vas, da sprejmete dejstvo, da obstajajo globoki razlogi za naša nasprotujoča stališča, pa tudi dejstvo da se to stališče lahko spremeni, pri pravem postopku pa bo nedvomno prišlo do formul, s katerimi se bomo strinjali in bomo lahko sprejeli formulo, na osnovi katere bo vsem jasno, da ponuja rešitev ne samo državam, ki imajo plovila, ampak tudi tistim, ki trpimo zaradi tega, ker imamo obale.

Predsednica. – (EL) Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri, v sredo, ob 11.30.

Pisne izjave (člen 142)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Zelo pomembno je, da imamo skupna pravila in standarde za organizacije, pooblašene za inšpekcijski pregled in nadzor ladij, in za ustrezne ukrepe pomorskih uprav.

Prav tako pa je pomembno, da Evropska unija poveča število ladij, ki so registrirane pri državah članicah. Ladje, registrirane na Malti, Cipru in v Grčiji, so Evropski uniji omogočile, da ostane eden izmed glavnih

globalnih akterjev, kar se tiče registracije ladij. S tem lahko Evropska unija dviguje standarde in vzdržuje določeno varnost svojih plovil.

Evropska unija mora, ne da bi pri tem ogrozila varnost, zagotoviti, da se polovila, registrirana v njenih državah članica ne bodo selila v druge države, predvsem v tiste države, ki ladjam omogočajo uporabo „zastav z nizkimi dajatvami za registracijo ladij“.

Treba se je zavedati, da je ladijski promet eden izmed najčistejših načinov prevoza. Je tudi eden izmed najcenejših. Paziti moramo, da te pomembne industrije ne bomo preveč obremenili.

Tega se moramo zavedati pri sprejemanju vseh ukrepov. Spodbujati moramo prevoz z ladijskim prometom, to pa je treba upoštevati tudi pri urejanju industrije, ne da bi pri tem ogrozili varnost in zdravje.

12. Piratstvo na morju (razprava)

Predsednica. – (EL) Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o piratstvu na morju.

Dominique Bussereau, *predsednik Sveta*. – Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, v soboto 14. septembra – torej le pred nekaj dnevi –, so francosko ladjo za ribolov tunov 420 milj od obale Somalije zajeli pirati. Ne gre za osamljen primer. Od začetka julija je bilo zajetih 10 plovil, za talce pa je bilo zajetih 250 mornarjev. Zaradi tega ribiške ladje – iz očitnih razlogov – nočejo delovati, približno 50 francoskih in španskih plovil za ribolov tunov, ki so ribarile ob obalah Sejšlov in Somalije, pa se je odločilo za vrnitev na sejšelski arhipelag.

Razen dejstva, da je število piratskih napadov v porastu, je vse bolj jasno, da do njih ne prihaja le vzdolž obale, ampak tudi v mednarodnih vodah, kar ne vpliva negativno le na dejavnosti ribiških in tovornih plovil v tranzitu, ampak tudi – in to je zelo resen problem – na plovila, ki delujejo v okviru humanitarnih programov, predvsem v sklopu svetovnega programa za prehrano, ki zagotavlja nujno pomoč številni razseljeni populaciji v Somaliji.

Ta pojav sproža zaskrbljenost na globalni ravni. Francoski predsednik, gospod Sarkozy, je nedavno dejal, da ne gre za osamljene primere, ampak za kriminal, ki ogroža temeljne svoboščine in pravico do prostega pretoka, kot tudi pravico do mednarodne trgovine. Francoski predsednik je zaključil z besedami: „Svet tega ne more sprejeti!“

Zaradi tega je maja in junija Varnostni svet Združenih narodov sprejel Resoluciji 1814 in 1816. Kot odgovor na zaostrovanje tega vprašanja trenutno pripravlja novo resolucijo, katere namen je spodbuditi mednarodno javnost k učinkovitejši uporabi obstoječih instrumentov za represijo in preprečevanje v okviru konvencije o mednarodnem pomorskem pravu in resolucije Varnostnega sveta.

Države članice EU so se že zavzele za to in 26. maja izrazile svojo odločnost, da bodo sodelovale v boju proti piratstvu ob obali Somalije. Svet je 5. avgusta odobril koncept kriznega upravljanja. Svet je na zasedanju Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose 15. septembra sprejel strateško vojaško opcijo z možnostjo pomorskih operacij pod okriljem Evropske varnostne in obrambne politike. Rad bi vas spomnil, da je izvajanje pomorskih operacij jasno predvideno, kot je francosko predsedstvo prejšnji torek zagotovilo Odboru za zunanje zadeve Parlamenta ob koncu prej omenjenega zasedanja Sveta.

Pred začetkom izvajanja operacij pa je Svet, zaradi nujnosti, sprejel prvi ukrep z vzpostavitvijo pomorske usklajevalne enote. Vodijo jo španski višji častnik, sestavljajo pa ga štirje pomorski strokovnjaki, katerih naloga je zagotavljati lažjo redno ali občasno izmenjavo informacij med trgovsko mornarico in vsemi ostalimi plovili mornarice na območju. Enota s sedežem v Bruslju bo odgovorna za zagotavljanje podpore nadzoru in zaščiti, ki ju izvajajo države članice ob somalijski obali. Ta pobuda bi morala biti razdeljena na tri oddelke: spremljanje nekaterih ranljivih plovil v tranzitu skozi Adenski zaliv, zaščita humanitarnih konvojov Svetovnega programa za prehrano, ki so namenjeni v Somalijo, in nadzor ribolovnih območij ob južnem delu somalijske obale. Pozivam države članice s pomorskimi enotami, ki delujejo ob somalijski obali, da o tem obvestijo enoto, predvsem z namenom povečanja možnosti za zaščito najbolj ranljivih trgovskih plovil.

Gospa predsednica, vzporedno s tem bo Evropska unija nadaljevala s pripravami za morebitno pomorsko operacijo pod okriljem Evropske varnostne in obrambne politike. Trenutno je na območju misija za zbiranje informacij, ki jo sestavljajo evropski strokovnjaki vojaškega štaba Evropske unije in Generalnega sekretariata Sveta in pripravlja nov strateški načrt. Svoje zaključke naj bi predstavila 29. septembra.

Gospe in gospodje, videli boste lahko, da Evropska unija ni le trdno pripravljena na ukrepanje, ampak tudi krepí svoj položaj, kot vodilni akter na mednarodnem prizorišču v boju proti piratstvu. Zagotoviti moramo vire za hitro in usklajeno delovanje, da bi tako zaščitili poslovne interese, pravico do prostega pretoka, ki predstavlja globalno načelo, in naše humanitarne cilje.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – Gospa predsednica, predsednik Sveta, gospe in gospodje, Komisija ostro obsoja kriminalna dejanja, ki se redno ponavljajo v nekaterih regijah sveta v nasprotju z interesi držav članic EU, tako piratstvo na morju, kot tudi oborožene rope ladij v vodah, ki so pod pristojnostjo države.

Tovrstna dejanja ne vplivajo le na pomorski promet, ampak tudi na ribolov na odprtem morju in pomorski turizem. Zaradi teh dejanj so življenjski pogoji mornarjev, ki svoje delo opravljajo pod težkimi pogoji, še bolj nevarni. Zato ne zadostuje, da samo obsodimo takšna dejanja, ampak moramo tudi ukrepati, spoznati moramo, da se lahko stvari vrnejo nazaj za nekaj sto let v razmere, kjer so organizirane kriminalne mreže in pirati delovali na štirih glavnih območjih: Južno kitajsko morje, ožina Malacca in Singapur, Gvinejski zaliv in afriški rog. Večina zločinov se zgodi na teh območjih, resnost in jakost teh kaznivih dejanj pa se nenehno spreminja.

Skrbi nas, da bi se stvari še zaostriale ali da bi se piratstvo celo razširilo na druga območja sveta, kar kaže na to, da ne gre samo za občasne incidente, ampak smo prepričani, da obstaja organizirana mreža kriminalcev, ki namerava izvajati dobro organizirane napade na tovarne ladje, turistična in potniška plovila.

Ker je Evropska skupnost podpisnica Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu iz leta 1982, je Evropska komisija začela s spodbujanjem svobode plovbe v vseh njenih vidikih in razvoja ustreznih ukrepov za preprečevanje nezakonitih dejanj, uperjenih proti ladjam. V tem smislu je Komisija sistematično podprla prizadevanja držav članic in mednarodne skupnosti kot celote pri pripravi kakovostnih zakonodajnih instrumentov znotraj okvira Združenih narodov in njegovega posebnega organa v sektorju pomorskega prometa, v tem primeru Mednarodne pomorske organizacije.

Po opravljenem delu v juniju na neformalnem posvetovalnem postopku Združenih narodov o oceanih in pravu morja, ki se je nanašal predvsem na vprašanje pravne obravnave piratov ob njihovem prijemu, trenutno poteka pregledovanje treh pravnih instrumentov IMO o preprečevanju piratstva in oboroženih ropov ladij. Pregled naj bi bil opravljen v decembru 2008.

Evropska skupnost, ki uporablja svojo zakonodajo o varnosti ladij in pristanišč, vključeno v zakonodajo Skupnosti, Mednarodni kodeks o zaščiti ladij in pristanišč pred terorističnimi dejanji, ki je inštrument IMO, podpira spodbujanje teh standardov pomorske varnosti s strani njenih mednarodnih partnerjev, predvsem pa evrosredozemskih partnerjev s programom Safemed II. Podobno poteka priprava seminarja o vprašanju na visoki ravni, kot del regionalnega foruma ASEAN v skupnem predsedovanju Evropske unije in Indonezije. Zaradi tega postaja sodelovanje z državami izven Evrope vse pomembnejše.

Komisija na podobni vsebinski ravni preučuje možnost uporabe instrumenta za zagotavljanje stabilnosti, s katerim bi podprla obstoječe regionalne pobude ali pobude, ki so v pripravi in jih podpira Mednarodna pomorska organizacija na območju ožin Malacca in afriškega roga, namenjene zagotavljanju večje varnosti pomorske plovbe na teh območjih, ki so strateško pomembni za evropske interese in oskrbo.

Prav tako bi rad izpostavil stalno podporo za razvoj, ki jo je Evropska skupnost odobrila državam, ki mejijo na ta ogrožena področja, z namenom izboljšanja njihovega življenjskega standarda, kar je temeljni predpogoj za delovanje v skladu s pravno državo. Prav tako si moramo prizadevati, da bi preprečili vstop delovne sile v kriminalne združbe, ki se lahko osredotočijo na razmere skrajne revščine, s katero se soočajo nekatere skupine ljudi.

V zvezi z zatiranjem piratstva na morju in oboroženih ropov ladij Komisija pozdravlja sprejetje Resolucije Varnostnega sveta ZN št. 1816 o zatiranju piratstva in oboroženih ropov ob obali Somalije, kot tudi pomemben korak Evropskega sveta, ki je na zasedanju 15. septembra 2008 sprejel podroben akcijski načrt. Gospod Bussereau je povedal, za kakšne pobude gre, kakšne zaveze so dale Evropska unija in države članice, mi pa delimo in sprejemamo te zaveze.

V zvezi z vse pogostejšimi piratskimi napadi se pojavlja še eno vprašanje: ali se piratstvo uporablja za financiranje mednarodnega terorizma? Gre za pomembno vprašanje, na katerega moramo skušati poiskati odgovor, čeprav danes ni nobenega dokaza, da se terorizem financira s pomočjo izplačanih odkupnin; prav tako pa ni nobenega dokaza, na podlagi katerega bi lahko *a priori* zavrnilo to možnost. Zaradi tega ne moremo kar tako ovreči te domneve – predvsem ob upoštevanju očitnih povezav med nekaterimi državami, ki dajejo zatočišče piratom, in obstojem skritih baz terorističnih skupin.

Komisija bo v zvezi s tem sprožila preiskavo, da bi tako izboljšala razumevanje finančnih tokov, povezanih s pojavom piratstva na morju. V boju proti terorizmu si nikoli ne smemo privoščiti nepazljivosti, zato moramo vsak dvom pazljivo preučiti, tudi če ne moremo soditi vnaprej, istočasno pa moramo izvesti vse ustrezne ukrepe, s katerimi bi terorizmu onemogočili, da bi se okoriščal z zagotavljanjem pomoči ter organizacijske in ekonomske podpore kriminalnim združbam. Zaradi tega bomo še naprej sodelovali z vsemi državami članicami, s Svetom, prav tako pa tudi z državami izven Evrope, ki sodelujejo v boju proti piratstvu.

Georg Jarzembowski, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, predsednik Sveta, podpredsednik Komisije, popolnoma se strinjam z izjavami podpredsednika. Razlikovati moramo med ožinami, kjer so odgovorne države, s katerimi lahko sodelujemo v boju proti piratstvu, in pomorskimi dejavnostmi, kjer ni odgovornih držav, na primer v Somaliji, kjer moramo nekaj storiti sami.

Predsednik, menim, da vse kar ste povedali, preprosto ne zadostuje. Vzpostavitev in razporeditev krizne enote sta vedno dobri, vendar pa ne pripomoreta k ničemer. Krizna enota je tu v Bruslju ali nekje drugje. Potrebujemo usklajeno lokalno pomorsko delovanje, z ladjami držav članic EU, ki so že tam. Države članice, ki tam še nimajo ladij, moramo pozvati, da se pridružijo skupnemu pomorskemu delovanju.

Ne smemo dopustiti, da dve piratski matični ladji brezskrbno plujeta v teh vodah in napadata naša ribiška in trgovska plovila, mi pa bomo nenehno pluli za njima in razmišljali, kako lahko rešimo to težavo. Želim slišati, kaj bo povedal moj general, ki bo kmalu tu, vendar potrebujemo jasno strateško in taktično oceno razmer, prav tako pa potrebujemo dovolj ljudi, ki bodo lahko nadzirali piratstvo, saj pritožbe preprosto ne zadostujejo. Pirate moramo izslediti in jih prijeti, drugače problema ne bomo mogli rešiti.

Devetdeset odstotkov evropskega uvoza, od katerega smo odvisni, prihaja po pomorskih poteh. Odgovorni smo za pomorščake, za ribiče, ki lovijo ob tujih obalah, v skladu s skupno dogovorjenimi mednarodnimi pogodbami, hkrati pa moramo zaščititi te ribiče in pomorščake, prav tako pa tudi turiste. Vendar pa je to na območjih, kjer ni vladnih organov, izvedljivo le, če razvijemo lastne evropske dejavnosti, ki temeljijo na resolucijah ZN.

Predsednik, v tem smislu je ustanovitev krizne enote dobra, vendar pa pričakujemo dobro opredeljeno področje delovanja in dobro opredeljeno delovanje v naslednji fazi.

Rosa Miguélez Ramos, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospe in gospodje, s tem problemom se moramo nemudoma spopasti. Podatki, ki so mi na voljo, so še slabši, kot podatki, ki ji je navedel gospod Bussereau: trenutno je pod nadzorom piratov 13 plovil in 300 mornarjev.

Povsem jasno je, da če tega pojava ne bomo zaustavili, se bo postopoma krepil, tako kot do sedaj, nikakor pa ne bo prišlo do prenehanja ali izboljšanja.

Vztrajnost, med drugim tudi francoske in španske vlade ter tega Parlamenta je obrodila rezultate. V kratkem času smo dobili resolucijo ZN o tem pojavu, ki razširja pravico do pregona, prav tako pa je bila ustanovljena enota za usklajevanje operacij na evropski ravni.

Zavedati se moramo, da je podaljšanje mandata ZN ključnega pomena, saj velja samo tri mesece, in če ne bo podaljšanj, bo nova enota za usklajevanje morala prenehati z delovanjem v začetku decembra.

V zvezi z drugim delom odločbe ministrov, strateško pomorsko operacijo, si moramo prizadevati, da bi izpolnila pričakovanja, prav tako pa mora večje število držav članic čim prej dokazati, da so pripravljene na sodelovanje v njej, in podpiram, kar je povedal gospod Jarzembowski. Gospe in gospodje, to bi bila prva evropska vojaška pomorska operacija pod okriljem Evropske varnostne in obrambne politike in pomemben dejavnik pri prepoznavnosti Evrope.

Okoliščine to zahtevajo. Piratstvo v Indijskem oceanu je trenutno izjemno donosen posel, ki se vse bolj širi. Nekdo mi je danes dejal, da poklic pirata, ne glede na to, kako neverjetno se sliši, pridobiva na veljavnosti v nekaterih državah, ki mejijo na Indijski ocean.

Zaustaviti moramo to spiralo, zaščititi moramo dragocena plovila, ne glede na to, ali gre za trgovska plovila ali plovila namenjena prostemu času, ter številne ribiške ladje, ki lovijo na tem območju. Prav tako moramo zagotoviti zaščito in spremstva za plovila, ki delujejo v sklopu Svetovnega programa za prehrano, saj bo 27. septembra Kanada zaključila svoj mandat, mi pa še vedno nimamo države, ki bi ga prevzela.

Philippe Morillon, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospa predsednica, ali porast piratstva na morju ne predstavlja priložnosti za Evropsko unijo, da uporabi sredstva za zaščito svojih vrednosti in interesov, če in kadarkoli je to potrebno?

Ne govorite našim ribičem, ki so se morali zateči v pristanišče Mahé na Sejšelih, ali posadkam naših trgovskih ladij ali ladij na križarjenju, ki so ogrožene vse dlje od somalijskih teritorialnih voda, da se Evrope to ne tiče! To bi pomenilo, da smo pozabili, kaj evropski državljani pričakujejo od nas: predvsem varnost, še posebej varnost na morju.

Zaradi tega so bile pobude Komisije za izvajanje evropske politike o morju in oceanih tako dobro sprejete. Predsednik, zaradi tega predvidevam, da v tem Parlamentu obstaja velika večina, ki bo ob koncu posvetovanja, ki po mojem vedenju še vedno poteka, odobrila vaše predlagane ukrepe.

Ljudje pravijo, da ni tako enostavno, da bi bilo mogoče bolje, če bi se najprej posvetovali z našimi zavezniki po svetu in razmislili o zakonitosti v zvezi z mednarodnim pravom. To, kar je bilo pred kratkim storjeno za izpustitev talcev na ladjah *Ponant* in *Carré d'as*, kaže, da imamo sredstva za učinkovito ukrepanje, če le obstaja volja. Če bi le ta volja, predsednik, postala predmet širokega konsenza v Svetu!

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Kot kažejo številke, je obala Somalije očitno ena izmed najbolj nevarnih obal sveta, predvsem je to razvidno na podlagi dejstva, da je bilo samo v zadnjem letu vsaj 25 plovil žrtev neke oblike piratstva.

Verjetno je najbolj znan primer ladje *Playa de Bakio*, vsaj v Španiji, vsekakor pa to ni edini primer.

Prav tako je danes očitno, da začasna zvezna vlada v Somaliji nima na voljo virov ali sredstev, s katerimi bi vzpostavila mir in varnost v državi, in ni sposobna zagotoviti varnosti v svojih vodah ali v območjih v njeni bližini, zato potrebuje mednarodno pomoč, v skladu s tem, kar so junija sklenili Združeni narodi, kot je že omenil prejšnji govornik.

Prav tako me skrbi še nekaj drugega in to bi rad tukaj tudi omenil: poročila, ki jih včasih beremo o tujih ladjah, med katerimi je mogoče tudi kakšna evropska, ki izkoriščajo to pomanjkanje nadzora, da bi nezakonito lovile v enem od z ribami najbogatejših območij ali pa ga celo uporabljajo kot odlagališče nevarnih snovi, česar zvezna vlada prav tako ni sposobna nadzirati.

Zaradi tega menim, da moramo nujno – in to poudarjam – zagotoviti varnost plovil, ki zakonito delujejo na območju v skladu z mednarodno zakonodajo, prav tako pa je nujno, mogoče celo bolj, da se zavezemo k reševanju konflikta, ki uničuje državo in da bodo odgovornost za zagotavljanje varnosti na območju lahko prevzele neodvisne, zakonite in priznane somalijske ustanove.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Ne bom ponavljal dejstev, ki smo jih že slišali. Rad bi jih opisal: so škandalozna, med našimi državljani, ki nedvomno zaznavajo določeno mero neobgljenosti, povzročajo socialni preplah. Da ne omenjam občutkov naših ribičev, ki jih upravičeno skrbi za njihovo delo in celo za fizično varnost, saj grožnje piratov niso prazne, od delavcev pa ne bi smeli zahtevati, da za delo tvegajo svoja življenja.

Poleg tega imajo lastniki ladij resno gospodarsko škodo, ki je zavarovanje ne krije vedno, ko gre za izredne okoliščine, ki jih zavarovalne police ne krijejo.

Kaj lahko storimo glede piratov? Seveda vse kaj drugega, kot pa amaterski duh, ki je prevladal na Svetu zunanjih ministrov 15. septembra. V boju proti piratom potrebujemo prepričljive ukrepe na dveh ravneh: na področju diplomacije z zagotavljanjem podpore afriškim državam, ki trpijo zaradi prisotnosti mafije na njihovih ozemljih, ki se poslužuje izsiljevanja in ugrabitev, da bi izsiljevala ribiče in trgovce iz določenega dela sveta; na področju zakonite uporabe sile, ki se uporablja kot sredstvo za odvracanje, ki je verjetno edini jezik, razumljiv piratom.

Ob upoštevanju tega, kje naj ukrepamo in na kateri ravni? Na nacionalni, evropski ali mednarodni ravni? Gospe in gospodje, menim, da moramo najprej ukrepati na nacionalni ravni, kot je to zgledno in učinkovito storila Francija z zaščito mednarodnega prava.

Obžalujem, da Svet ni sprejel španskih/francoskih predlogov, saj prvotni dogovori niso zadostovali. Menim, da moramo francoskemu predsedstvu dati zaupnico pri predlaganju evropskih ukrepov, s katerimi bo mogoče zaščititi naše interese, prav tako pa upam, da bo ponudba NATA glede globalnega in mednarodnega pokrivanja lahko zaživela v tem kontekstu.

Ukrepajmo tako, kot to počnemo vedno, pojdimo naprej, sprejmimo odločitve in potem počakajmo, da se nam pridružijo še drugi. Ne bodimo nemočni, medtem ko imajo državljani občutek, da se ne moremo sami ubraniti.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Gospa predsednica, želim se zahvaliti Svetu in Komisiji, ker sta privolila v zahtevo Parlamenta po razpravi o tem vprašanju: aktualnem vprašanju, ki je za nas pomembno. O njem smo govorili na Odboru za promet in turizem, kjer nas je obiskal gospod De Rossa in predstavil obseg problema. Mislim, da si zaslužimo pohvalo za hiter odziv vpletenih držav članic – govorim o Franciji in Španiji – in za že opravljeno delo v ZN in Svetu. Mislim, da lahko govorimo o zelo hitrem odzivu.

Menim, da se moramo izogniti nekaterim stvarem. Prvič, zahteva po oboroževanju civilnih plovil. Vidim, da se to dogaja in po mojem mnenju moramo biti previdni, saj vemo, da bi to lahko imelo za posledico še nevarnejše razmere. Drugič, situacije ne smemo zanemarjati in dopustiti, da preide v terorizem. Preprečiti moramo, da bi se vključile politične skupine, saj bi s tem prišlo do povsem drugih razsežnosti. Tretjič, izogniti se moramo situaciji, v kateri bi države članice ukrepale ločeno.

V zvezi s tem sem razmišljal o Paktu stabilnosti. Očitno je, da od nekaterih držav članic zahtevamo večjo aktivnost, hkrati pa ravno od teh držav vedno znova zahtevamo, da zagotovijo zaščito, saj so jim na voljo sredstva, s katerimi lahko to storijo. Na ravni EU moramo pokazati več solidarnosti in zagotoviti, da tisti, ki imajo vojaška sredstva, zaščitijo ostale, ki jim ta sredstva niso na voljo. Tukaj lahko sprejmemo zaključke, ki bi jih lahko na kateri koli ravni.

Čeprav je nujno, da zagotovimo sredstva odvracanja, na primer s pomočjo ukrepov, ki jih je izvedlo francosko predsedstvo, ali kot smo jih v primeru ladij *Ponant* in *Carré d'as*, se dobro zavedamo, da je kriminal del človeške narave, njegova legitimnost pa se napaja z obupom ljudi. Zelo važno je, da v zvezi s temi državami uporabimo diplomatski ukrep in poiščemo način, kako jim lahko pomagamo, tako z vidika varnosti, kot tudi z vidika razvoja. Potem se jim ne bo treba nenehno ozirati s praznimi želodci na dobro obložene krožnike, ki gredo mimo njih.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Gospa predsednica, minister, komisar, državljani Evrope ne morejo razumeti, kako se lahko v dobi tehnologije, telekomunikacij, satelitov itd. srečujemo s pojavi piratstva, za katere se zdi, da nas predstavljajo nazaj v zgodovino za štiri, pet stoletij.

Ne morem sprejeti tega, da so drugi zadovoljni z našim odzivom. Že več let v Evropskem parlamentu ponavljam, da so razmere v Indijskem oceanu, razmere ob obali Somalije za evropske ribiče in plovila, ki tam delujejo, nevzdržne in da se na to nismo primerno odzvali. Pozdravljam dejstvo, da je Svet končno naredil prvi korak, ki pa po mojem mnenju ne zadostuje, in v Bruslju ustanovil enoto, ki bo odgovorna za zagotavljanje spremstva ribičem, zaščito humanitarne pomoči, ki jo v Somaliji tako potrebujejo, hkrati pa bo zagotavljala izvajanje sporazumov o ribolovnih območjih.

Z vsem, kar smo se dogovorili in ustanovili do sedaj, ne bo mogoče doseči vseh teh ambicioznih ciljev. Morje je zelo prostrano, prav tako kot obalna Indijskega oceana, zato potrebujemo sodelovanje vseh evropskih držav, saj tu ne gre za vprašanje, ali so ribiči ali plovila francoski, baskovski, španski ali nizozemski; vprašanje je, ali prihajajo iz Evrope, in da moramo vsi prispevati k reševanju tega vprašanja.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zaščita pomorščakov mora biti vsekakor stvar nas vseh, vseeno pa si bom drznila vprašati, kako jo lahko najboljše zagotovimo.

Predvsem bi želela čestitati francoskemu predsedstvu, saj je tako na političnem kot tudi tehničnem področju popolnoma odpovedalo od začetka do konca. Naj pojasnim zakaj. Ta razprava je potekala že v okviru Zelene knjige o pomorski politiki. Poudarili smo, da je piratstvo problem in da potrebujemo dolgotrajno strategijo za boj proti temu pojavu.

Drznila si bom tudi pripomniti, da ta pojav obstaja že od šestega stoletja pred našim štetjem. Nato pa pride gospod Sarkozy, vse skupaj obrne na glavo, in govori o strateškem pomorskem razporejanju. Nemški obrambni minister Franz Josef Jung že čisti orožje na vojaških ladjah, obstaja pa tudi misija ESDP, o kateri pristojni odbori sploh še niso razpravljali – in sicer Odbor za zunanje zadeve in Pododbor za varnost in obrambo –, ampak le Odbor za promet in turizem. Kakšna igra je to? Saj sploh ne gre za to!

Moj vtis je, da želimo reagirati na hitro in brez preudarka, da bi tako uzakonili nekaj, kar bo imelo zelo zelo dolgotrajne mednarodne posledice. Če bomo razporedili pomorske sile, da bi zaščitili pomorščake, se moramo pogovoriti o posledicah. Kaj hočemo? Politiko bojnih ladij? Smo pripravljeni na opozorilno streljanje? Bomo potapljali ladje? Če je to res povezano z mednarodnim terorizmom, kje je tukaj dolgoročna strategija? To

pravim samo kot opozorilo. Te zadeve bi morali natančno analizirati in drugi teden v oktobru bomo mogoče lahko dosegli bolj poslovno odločitev, ki bo v pomoč ljudem iz te regije.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Pravkar prihajam s srečanja Regionalnega posvetovalnega sveta za prekomorske flote, kjer sem opazil hudo zaskrbljenost za usodo 51 plovil in okrog 1 500 članov posadke plovil za ribolov tunov Skupnosti, ki lovijo v Indijskem oceanu.

Flota že več let poroča o piratskih incidentih v območju blizu Somalije, vendar pa niti ugrabitev španske ladje za ribolov tunov *Playa de Bakio* aprila ni sprožila pravočasnih odzivov vlad, vključno z mojo, dokler se pred nekaj dnevi flota ni bila prisiljena umakniti v pristanišče Victoria, ukrepi, ki so bili sprejeti po tem, pa so skrajno neustrezni.

Razumeti moramo, da ribiči živijo v še posebej težkih razmerah; vse ladje, ki plujejo skozi to območje, so v nevarnosti, vendar pa imajo trgovske ladje ustaljene linije, kar daje več priložnosti za njihovo spremljanje.

Teh 51 ribiških ladij pa je razpršenih, saj sledijo selitvam tunov, na območju večjem od 3 200 kvadratnih milj, kar predstavlja pet dni plovbe, zaradi česar so izjemno ranljive in je zato pomorsko posredovanje bistveno in nujno.

Poleg vsega omenjenega v povezavi z ožino Malacca, poleg Somalije, sedaj dobivamo poročila ribiških flot o piratstvu v Mozambiškem kanalu, v Indiji in na Karibih.

Zato ne moremo ostati neaktivni in se moramo odzvati, poleg reakcij, ki pridejo s strani naših vlad in Sveta. Ustanove Skupnosti so vpletene v ustvarjanje usklajene strategije za boj proti mednarodnemu piratstvu.

Zato sem svoji politični skupini, skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, predlagal spremembo proračuna, da bi tako namenili en milijon evrov za študijo načrta izvedljivosti za izvrševanje te strategije, Parlament pa pozivam, naj da predlogu zeleno luč in tako vsem državljanom Skupnosti, ne glede na to, kje živijo, sporoči, da jih Evropska unija podpira in predvsem ščiti.

Margie Sudre (PPE-DE). – (IT) Gospa predsednica, predsednik Sveta, komisar, gospe in gospodje, v zadnjih nekaj mesecih smo bili priče vedno večjemu številu primerov piratstva, predvsem ob obali Somalije. Ti napadi uporabljajo bolj prefinjena sredstva, kar dokazuje povezanost z močno mafijo. Delim zaskrbljenost vseh kolegov poslancev za evropske ribiče, ki so izjemno ranljivi.

Vendar pa je Evropska unija vzpostavila način, kako se spopasti s temi napadi. Srečanje evropskih zunanjih ministrov 15. septembra je dalo pomembne rezultate. Po eni strani je 27 držav članic odobrilo ustanovitev enote za usklajevanje, po drugi strani pa so vsi ministri sprejeli strateško vojaško opcijo, ki odpira pot morebitnemu pomorskemu posredovanju EU.

Včasih se omenja uporaba zasebnih zaščitnih agencij. To se mi ne zdi prava rešitev. Edina dolgoročna rešitev, kot je omenil tudi gospod Savary, mora biti tako diplomatska kot tudi politična. Piratstvo se širi zaradi slabosti vlad. Temu prekletstvu se bomo izognili le tako, da bomo prizadetim državam pomagali ustaviti nelegalne dejavnosti in doseči politično stabilnost ter ubežati revščini. Tako so se pred leti rešili piratov v ožini Malacca.

Kot je dejal gospod Sarkozy, pa Evropska unija tega ne more doseči sama. Treba je mobilizirati mednarodno skupnost, sicer ne bo mogoče zagotavljati zaščite ladijskega prometa, predvsem zato, ker pomorsko piratstvo ni omejeno le na obalo Somalije. Evropska unija je sprejela pobudo o skupnem ukrepanju. Sedaj pa mora svoj del odgovornosti prevzeti celotna mednarodna skupnost.

PREDSEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

Podpredsednik

Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE). – (ES) Predsednik Sveta, komisar, gospe in gospodje, zelo sem zadovoljen, da imamo to razpravo. Parlament že od leta 2005 opozarja Komisijo in Svet na nevarnosti, povezane s plovbo v vodah okrog Somalije, celo v mednarodnih vodah.

Evropska unija je po številnih ugrabitvah ladij in oboroženih ropih ustanovila enoto za usklajevanje. To dejstvo zelo pozdravljam; končno je priznala obstoj tega problema. Vendar pa se bojim, da bo kljub ustanovitvi te enote problem obstajal še naprej.

Dokler ne bo vzpostavljeno pravo sodelovanje in ustrezna skupna zunanja in varnostna politika, se bodo morale države članice, katerih interesi so prizadeti, še naprej braniti same, če bodo hotele ubraniti svoje

legitimne nacionalne interese. Francija to popolnoma jasno razume, zato ji čestitam za odločnost, pogum in učinkovitost.

Odzvala se je tudi Španija, in sicer z načrtom, da pošlje neoboroženo izvidnico, da bi odvrnila oborožene pirate. Škoda, da to ne bo dovolj, da bi ustrezno ubranili in zaščitili interese naših ribičev za primere oboroženega napada na našo floto.

Zahtevati in zagotoviti moramo boljše sodelovanje med državami članicami, ki so prizadete, izkoristiti moramo francosko predsedovanje Svetu in dodeliti več sredstev, s katerimi bomo zagotovili, da ribarjenje v mednarodnih vodah ne bo več visoko tvegana dejavnost zaradi dejanj piratov, ki so nepojmljiva za mednarodno družbo 21. stoletja.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Gospod predsednik, svoje pripombe naslavljam predvsem na predsedstvo Sveta.

Zelo podpiram ostro mednarodno ukrepanje za rešitev problema piratstva na odprtem morju. Čestitam francoski vladi za posredovanje francoskih komandosov v začetku meseca. Morda se spomnite, da je takrat, ko je v Združenem kraljestvu dejansko obstajala etična zunanja politika, kraljeva mornarica počistila vse pirate z oceanov. Odpihnili jih je iz voda in nas rešila trgovine s sužnji.

Zdaj pa se zdi, da smo povsem nemočni. Naša mornarica je zatrta in bojimo se ukrepati, da ne bi kršili kakšnega vidika zakonodaje o človekovih pravicah ali pa se zapletli v dolgotrajne sodne postopke.

EU si poskuša v odgovor izmisliti drugačno vojaško posredovanje z vzpostavljanjem odbora, tako imenovane enote za usklajevanje EU, ki pravi, da bo usklajevala vojaške operacije na morjih okrog afriškega roga. Vendar pa v teh vodah že potekajo vojaške operacije. To je Skupna projektna skupina 150, ki združuje ameriško Peto floto in vojne ladje drugih mornaric NATO, ki jih trenutno vodi Danec.

Imam vprašanje za predsedstvo Sveta. Zakaj se EU vmešava? Za to mora poskrbeti NATO, sploh pa, kako bodo evropske zaveznice v NATU zagotovile še več vojaških ladij za to nalogo? Imajo ustrezna pravila delovanja, zaradi katerih so učinkoviti, na ravni ZN pa velja mednarodna zakonodaja, ki se ukvarja z ujetimi pirati, ne da bi ti predstavljali breme za lastno državo.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). - (DE) Gospod predsednik, tukaj imamo komisarja za promet in francoskega predsednika Sveta, ki je odgovoren za promet. Saj vendarle govorimo o zelo oprijemljivem vojaškem posredovanju. Ustrezen odbor, Pododbor za varnost in obrambo, je zelo pozno dobil informacijo kljub temu, da v javnosti že od avgusta krožijo poročila o tej misiji EU za boj proti piratstvu. To je nesprejemljivo. Osnovne informacije moramo dobiti pravočasno, saj bomo le tako lahko ustrezno ukrepali.

Po informacijah BBC-ja je Francija hotela generalno pristojnost, v svetovnem merilu, ne le za Somalijo, ki pa je na srečo ni uspela pridobiti. Tukaj prvič govorimo o omejevanju pomorske suverenosti, hkrati pa tudi o očitni kršitvi mednarodne zakonodaje. To moramo natančno opredeliti. Govorimo o neposredni podpori tako imenovane vlade v Somaliji, ki jo podpira Etiopija in Združene države. Obstaja sodelovanje z Operacijo trajne svobode, kar je nesprejemljivo, financiranje pa naj bi teklo preko Athene. Tudi o tem nimamo nikakršnih informacij.

Morali bi biti neposredno obveščeni. Tukaj gre za zaščito dostopa do surovin z vojaškimi silami, to pa ne more potekati na tak način. S tem se moramo spopasti na drugačen način, ne z vojaškimi sredstvi.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, v tej zelo pomembni razpravi naj se osredotočim na dve točki, za kateri menim, da sta bistvenega pomena. Ena od njiju zadeva pravni vidik. Mislim, da je čas za posodobitev Konvencije o pomorskem pravu, da bomo tako lahko izboljšali pravno osnovo za izvedbo številnih metod spopadanja s problemom.

Druga točka je operativna stran zadeve. Pomorski vidik zadeve je pomemben, ne pa tudi zadosten. Potrebujemo operativni načrt; za učinkovito ukrepanje je treba uporabiti pomorske in zračne sile.

Nenazadnje pa obstaja vrsta povezanih zadev. Komisar Tajani pravi, da potekajo preiskave povezav med piratstvom in terorizmom, sam pa moram dodati še eno dimenzijo: preiskovati bi bilo treba tudi povezavo med piratstvom in organiziranim kriminalom.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, pazljivo sem poslušal vse govornike. Vse, kar so rekli, je res, ne smemo pa pozabiti, da se soočamo z zadevo, ki zahteva takojšnje ukrepanje. Ne moremo čakati na nov pomorski zakonik ali si zatisniti oči pred nastalo situacijo.

Naj omenim, da NATO ukrepa in igra vlogo mednarodnega policista in se vmešava v zadeve drugih. Ali se ne bi mogel vsaj vmešavati tukaj, z našo podporo, da bi skupaj ustanovili enoto vseh držav članic, s pomorskimi in zračnimi silami? Če bomo mi Evropejci, ki nimamo skupne obrambne politike, čakali, da bomo lahko ustanovili takšno enoto, bomo najverjetneje prepozni.

Ker se NATO igra policista tam, kjer to za nas ni ugodno, ga moramo pozvati, naj to stori tudi tam, kjer mi to potrebujemo.

Dominique Bussereau, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, najprej bi se vam rad zahvalil na razpravo na zelo visoki ravni.

Iskreno verjamem, da je piratstvo oblika terorizma, katere razsežnosti gredo preko vseh meja. Resnici na ljubo, če ne bomo ničesar storili, bo svoboda ladijskega prometa v Adenskem zalivu in okrog somalijske obale popolnoma izginila, kar bi seveda imelo hude posledice za ves svet. Veseli me, da je odgovornost za to prva prevzela Evropska unija. Želel bi še dodati, da so, kot vsi veste, na svetu tudi druga področja, kjer piratstvo predstavlja resen problem, predvsem v ožini Malacca in okrog Singapurja. To je enako pomembno in težavno vprašanje za Evropo. Morali bi se odločiti, ali naj v začetku oktobra nadaljujemo z načrtovanjem pomorske operacije v okviru Evropske varnostne in obrambne politike.

Večkrat ste omenili vlogo NATA. Reševanje problema piratstva ne spada v pristojnosti NATA. Je pa pooblaščen za boj proti terorizmu. To sta dve različni stvari, čeprav sta morda videti podobni. Do oktobra bo enota za usklajevanje nudila podporo državam članicam, ki bodo poskušale izboljšati varnostne pogoje na tem področju. Gospod Savary je omenil lakoto v Somaliji, sam pa bi rad poudaril, da moramo tja poslati tovarne ladje v okviru Svetovnega programa za prehrano. Prebivalci v Somaliji jih resnično potrebujejo.

Hkrati pa moramo sprejeti ustrezne ukrepe za vzpostavitev skupnega pravnega okvira za celotno mednarodno skupnost, na podlagi katerega se bo mogoče bolj učinkovito spopasti s temi piratskimi dejavnostmi. Nekateri zajeti pirati so bili pripeljani v evropske zapore. Jasno je, da se moramo zdaj soočiti s sodnimi vidiki in pravnim okvirom za vse to.

Želel bi dodati, v nasprotju z mojim predhodnikom, da sem vesel, da so številne države članice sprejele konkretne ukrepe v tej smeri. Takšni konkretni ukrepi pošiljajo zelo močan signal, ki lahko reši življenja, saj lahko prepreči ne le zahteve po odkupnini, ampak tudi poboje. Pred nekaj dnevi so streljali na ribiške ladje. Situacija je nevarna in vojaški poseg je tukaj na mestu.

Na koncu pa bom uporabil še primerno izjavo kolega poslanca, gospoda Morillona: gre za zaščito naših interesov in vrednot. Evropa mora storiti vse potrebno, da zaščiti naše vrednote!

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zdi se mi, da je ta razprava zelo koristna, saj je vsekakor pokazala željo Parlamenta, Komisije in Sveta, da ukrepajo in se skupaj spopadejo s pojavom, ki postaja vedno bolj zaskrbljujoč, namreč s piratstvom, in pripravijo ustrezen odziv za evropske državljane na to temo.

Podpiram analizo, ki je rezultat te razprave: vojaška operacija je bistvena, vendar sama kot taka ni dovolj; poleg tega mora biti hitra in menim, da se ne bi smeli preveč ukvarjati z vprašanjem pristojnosti, ali naj bo to Evropska unija ali Nato – ne smemo zgubljati časa. Menim, da moramo pospešiti usklajevanje, hkrati pa smo dolžni posredovati, preprečiti piratskim organizacijam, da bi okrepile svoj položaj.

Prav tako je pomembno, da ukrepamo in preprečimo ter izkoreninimo možne vzroke širitve pojava in rekrutiranja piratov. Nekdo je med razpravo dejal, da piratski posel postaja zelo dobičkonosen in v območjih, kjer je stopnja revščine zelo visoka, je jasno, da piratske organizacije z lahkoto rekrutirajo ljudi, predvsem mlade, ki bi naredili vse in so se pripravljeni priključiti tem paravojaškim organizacijam.

Zato moramo poleg tega, da sprejemamo ukrepe za nadzor in represijo, ki jih morajo sprejeti države članice EU, in dovolite mi, da izrazim zadovoljstvo z dosedanjimi aktivnostmi, ukrepati – na tem mestu pa mora pomembno vlogo odigrati Komisija – in pomagati nekaterim državam v razvoju, da bodo lahko gospodarsko rasle in tako preprečile revščino, ki spodbuja piratstvo.

Seveda pa si moramo prizadevati, da bi razumeli – in tudi tukaj lahko Komisija igra pomembno vlogo – kaj leži v ozadju piratstva, kakšne so povezave s fundamentalizmom in terorizmom; katere so prednosti in kakšni so razlogi. Komisija lahko pri tem zelo pomaga drugim evropskim ustanovam.

Vsekakor ne smemo stati križem rok, ne smemo čakati, prav tako pa moramo, z močno spodbudo, ki jo Parlament nudi Svetu in Komisiji, ukrepati in zagotoviti varnost za dobavljeno blago Evropski uniji, ki prihaja izven Evropske unije. Prav je, da se s tem problemom ne ukvarjamo le na morjih, ki so blizu Evropske unije; varnost je treba zagotoviti tudi tam, kjer delujejo ribiči, kot je dejala gospa Fraga, poskrbeti moramo za dogodke, ki so nam še bližje.

Vedeti moramo tudi, kaj se dogaja v drugih delih sveta, saj piratstvo prizadene tudi ladje, ki plujejo pod zastavami držav članic EU v zelo oddaljenih morjih. Zato ne smemo več zapravljati časa, čeprav se mi zdi, da smo danes jasno izrazili željo Evropske unije, predvsem željo Sveta, ob podpori Komisije, da posreduje in še naprej odločno ukrepa in s strateškimi projekti ustrezno prepreči porast terorističnih napadov.

Zato Svet uživa podporo Komisije v vseh pobudah za boj proti terorizmu in za preprečevanje terorizma; želimo preprečiti in se bojevati proti terorizmu, zato moramo reči, da je povezan s piratstvom. Prepričan sem, da bo to sodelovanje pod budnim očesom Parlamenta prineslo pozitivne rezultate. Kar pa zadeva obrambo, se strinjam s pogledi gospoda Bussereauja, povedano z besedami našega prijatelja generala Morillona: tukaj ne gre le za obrambo interesov, ampak tudi vrednot Evropske unije.

Predsednica. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo na oktobrski seji.

(Seja je bila prekinjena ob 17.50 in se je nadaljevala ob 18.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

Podpredsednik

13. Čas za vprašanja (vprašanja Svetu)

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B6-0462/2008). Svetu so bila predložena naslednja vprašanja.

Vprašanje št. 1 predložila **Silvia-Adriana Țicău** (H-0614/08)

Zadeva: Pomembnost politike cestnega prometa

Parlament je izrazil svoje stališče na prvem branju „paketa o cestnem prometu“, ki je sestavljen iz predlogov za spremembo treh predpisov, in sicer naslednjih: dostop do pridobitve poklica upravljavca v cestnem prometu (2007/0098(COD)); dostop do trga prevažanja blaga v cestnem prometu (2007/0099(COD)); in dostop do trga prevažanja potnikov v avtobusnem prometu (prenovitev - 2007/0097(COD)). Ti predpisi zadevajo in vplivajo na dejavnost več kot 800 000 upravljavcev v prometu v Evropi in okrog 4,5 milijona delovnih mest. Zato je zelo pomembno, da vzpostavimo jasen pravni okvir, ki bo omogočal spodbujanje poslovnih in razvojnih strategij.

Glede na to, da bo nova različica uredbe o dostopu do poklica upravljavca v cestnem prometu začela veljati 1. junija 2009 in da morajo države članice do 1. januarja 2012 v skladu z določili te uredbe medsebojno povezati svoje nacionalne elektronske registre, ali lahko Svet pojasni, kakšno raven prednostne obravnave namenja „paketu o cestnem prometu“ v naslednjih petih mesecih in kakšen časovni razpored je predlagan za zagotovitev sprejetja nove spremenjene uredbe do 1. junija 2009?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, rad bi ostro obsodil streljanje na finski šoli Kauhajokki, v katerem je umrlo 10 ljudi. Iskreno sožalje družinam žrtev in finskim poslancem v tem Parlamentu in tudi tistim, ki so zaradi dela odsotni.

V odgovor na vprašanje gospe Țicău pa bi rad samo dejal, da je Svet na svoji seji 13. junija 2008 dosegel politični dogovor o treh predlogih paketa o cestnem prometu. Namen teh besedil je uskladiti nacionalne predpise, ki so lahko različni in zato vir pravne negotovosti za upravljavce v cestnem prometu.

Opravljenе so bile predvsem naslednje glavne spremembe: obstaja natančnejša opredelitev pojma „kabotaža“, standardna predstavitev dovoljenja Skupnosti, overjene kopije in vozniška spričevala, zaostritev predpisov, na podlagi katerih mora država članica ukrepati, kadar upravljavec v prometu stori prekršek v drugi državi članici, in nenazadnje, boljša povezava nacionalnih registrov prekrškov, ki bo zagotavljala boljšo spremljavo upravljavcev v cestnem prometu po vsej Evropi.

Evropski parlament je sprejel poročila o tem paketu v prvem branju na seji 20. maja. Delo je treba osredotočiti na dosego kompromisa med Svetom in Parlamentom. Upoštevajoč čas za prevod se delo v zvezi s pripravo besedil ustreznih skupnih stališč ne more začeti pred koncem avgusta, vendar pa Svet upa, da bo lahko skupna stališča o treh predlogih sprejel v naslednjih nekaj tednih ter jih čim prej predstavil Evropskemu parlamentu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (FR) Hotela sem samo povedati, da še vedno nismo prejeli skupnega stališča Sveta, zato bi rada poudarila dejstvo, da je datum uveljavitve uredbe, kar zadeva dostop do poklica upravljavca v cestnem prometu, 1. junij 2009. Tukaj gre za 4,5 milijona zaposlenih in skoraj 800 000 podjetij. Zato je to zelo pomembna zadeva in upamo, da nam bo politično soglasje Sveta zagotovilo dovolj časa, potrebnega za drugo branje.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospa Țicău, dobro se zavedam nujnosti, ki ste jo omenili. Zagotavljam vam, da bo Svet storil vse, kar je v njegovi moči, da bo opredelil skupno stališče in ga čim prej poslal Parlamentu, glede na nujnost, ki ste jo omenili in je povsem utemeljena.

Predsednik. – Vprašanje št. 2 predložil **Manuel Medina Ortega** (H-0616/08)

Zadeva: Evropski pakt o priseljevanju

Ali lahko Svet pojasni najverjetnejše posledice nedavno sprejetega Evropskega pakta o priseljevanju za prihodnost politike priseljevanja Unije?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod Ortega, Evropski pakt o priseljevanju in azilu poskuša na najvišji politični ravni izraziti skupna stališča, ki bodo usmerjala politiko priseljevanja na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti, ter strateške usmeritve pri določanju njihove vsebine.

Svet in Komisija sta pozitivno sprejela predlagano besedilo. Evropski svet bo dokončno različico odobril oktobra. Kot veste, je namen pakta določiti temelje okrepljene skupne politike, ki temelji na dveh načelih, ki predstavljata jedro evropskega projekta: odgovornost na eni strani in solidarnost na drugi.

Temelji na treh dimenzijah splošnega pristopa k priseljevanju. Prvi je boljša organizacija zakonitega priseljevanja; predvsem gre tukaj za ustrezno upoštevanje potreb in zmožnosti sprejemanja držav članic, pa tudi za spodbujanje vključevanja. Naslednje je učinkovitejši boj proti nezakonitemu priseljevanju, predvsem z zagotavljanjem, da se nezakoniti priseljenci dostojno vrnejo; prav tako želimo boljše zaščititi EU z izboljšanjem učinkovitosti kontrol na zunanjih mejah, predvsem v okviru schengenske širitve. In nazadnje je tukaj še spodbujanje tesnega partnerstva med državo izvora, tranzita in ciljno državo priseljencev v korist razvoja naših partnerjev; to je koncept sorazvoja.

Kot je danes že povedal podpredsednik Komisije, upamo, da bomo lahko s pomočjo pakta določili skupno politiko o azilu in Evropo azila. Zavedamo se, da ima vsak narod svojo tradicijo, vseeno pa želimo napredek na tem področju.

Kot veste, se je francosko predsedstvo neformalno posvetovalo s Parlamentom ves čas priprave tega pakta. Veliko je bilo razprav v okviru Parlamenta. Pomembna je politična podpora Parlamenta za to pobudo. Pakt bo evropskim državljanom nedvomno zagotovil konkretne rezultate, ki jih upravičeno pričakujejo, in pokazal, da Evropa sprejema konkretne ukrepe za reševanje problemov, s katerimi se soočajo.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Zadovoljen sem z načinom, kako je predsedstvo Sveta odgovorilo na moje vprašanje, in menim, da je Pakt o priseljevanju pomemben korak.

Glede drugega dela mojega vprašanja, ki zadeva predvsem vpliv tega pakta na razvoj politike Evropske unije o priseljevanju. Povedano drugače, ali lahko pričakujemo napredek? Tudi predsednik Sveta se zaveda, da je po eni strani Evropska unija trenutno zaskrbljena, po drugi strani pa priznava potrebo po priseljevanju in po ustrezni ureditvi, kar pomeni, da so informacije večkrat precej nepopolne.

Ali lahko pričakujemo, da bo temu sledilo sprejetje zakonodaje in posebnih predpisov, ki bodo rešili ta problem?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Da, verjamem, kot je pravkar izpostavil gospod Ortega, da obstaja potreba po priseljevanju v Evropi, česar ne zanikamo. Zato moramo, kot sem že povedal, določiti pogoje za sprejem in vključevanje, pa tudi pogoje za prilagajanje toka priseljencev v evropski gospodarski in družbeni položaj. Potrebe priseljevanja moramo obravnavati v tem okviru.

Ponavadi se nagibamo k temu, da potrebe omejujemo le na priseljevanje ustrezno usposobljenih ljudi. Vendar pa to ni primeren način, saj v Evropi potrebujemo tudi nekvalificirane delavce, in razprave Sveta se dotikajo prav tega – kako bolje upravljati te potrebe po priseljevanju in kako najti najboljše rešitve v smislu zaposlovanja, kvalifikacij in sprejemanja v šole in na univerze.

Trenutno se ukvarjamo s tem in po zasedanju Evropskega sveta dne 15. oktobra bomo imeli boljšo sliko, saj bodo določene ustrezne usmeritve. Na tej osnovi bodo tudi prevedeni zakonodajni ukrepi, ki jih je omenil gospod Ortega in ki so resnično potrebni.

Predsednik. – Vprašanje št. 3 predložil **Eoin Ryan** (H-0619/08)

Zadeva: Orodja za boj proti korupciji

Katera orodja za boj proti korupciji je vzpostavil Svet, da bi zagotovil, da je pomoč EU dostavljena učinkovito in neposredno tistim v državah v razvoju, ki jo najbolj potrebujejo?

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospod Ryan, vaše vprašanje je pomembno, saj zadeva učinkovitost razvojne pomoči. Pomembno je, da obdržimo ustrezno količino razvojne pomoči, in k temu se bom še vrnil, zelo umestna pa je vaša pripomba, da mora biti pomoč učinkovita. Če želimo zagotoviti, da bo pomoč učinkovita in se bomo lahko spopadli z neustrezno razdelitvijo sredstev razvojne pomoči, potrebujemo predvsem boljše usklajevanje in komplementarnost donatorjev. Zato si prizadevamo za skupno večletno načrtovanje na osnovi strategij za boj proti revščini, ki zagotavlja boljšo sliko o tem, kako so razporejena sredstva in na osnovi katerih ciljev, in hkrati omogoča boljši nadzor nad tem razporejanjem.

Zato smo vzpostavili skupne izvedbene mehanizme, vključno s skupno analizo. Predvsem obstajajo obsežne skupne misije, ki jih financirajo tako donatorji kot tudi upravičenci, kar zagotavlja delovanje mehanizmov sofinanciranja.

Te teme so bile na dnevnem redu tretjega Forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči prejšnji teden v Accri. O tem smo govorili tudi tukaj, na zadnji seji v začetku meseca. Na Forumu v Accri v začetku septembra je bil sprejet akcijski načrt. Večinoma je skladen s pričakovanji Evropske unije.

Donatorji so sprejeli predvsem naslednje zaveze: boljše načrtovanje pomoči, ki jo zagotavljajo države, tri do pet let vnaprej; uporaba uprav in organizacij v partnerskih državah; zamenjava političnih pogojev, ki jih določajo tretje države, za pogoje, ki temeljijo na pogojih ciljev, ki jih določijo države v razvoju same.

Glede spremljanja dostave pomoči imata Svet in Parlament možnost letnega ocenjevanja uporabe zunanje pomoči EU. To ocenjevanje poteka prek Letnega poročila o razvojni politiki in politiki zunanje pomoči Evropske skupnosti ter njunem izvajanju, ki ga Komisija običajno predstavi konec junija – ki mora biti predstavljeno junija, če sklepam na podlagi informacij, ki jih imam na voljo. Naj še dodam, da inštrument razvojnega sodelovanja zagotavlja orodje za zaščito finančnih interesov Skupnosti, predvsem glede goljufij in nepravilnosti, kar upa tudi gospod Ryan.

Zato obstajajo mehanizmi ocenjevanja, kontrole, mehanizmi, katerih namen je zagotoviti boljše usklajevanje med donatorji in upravičenci; konec koncev pa je dejanski cilj zagotoviti, da države upravičenke sprejmejo te politike, da poudarek ostane na dobrem upravljanju in zagotavljanju, da se vsi, predvsem upravičenke pomoči, zavedajo odgovornosti za ustrezno razporeditev naše pomoči.

To je to, kar sem hotel povedati.

Eoin Ryan (UEN). - Gospod predsednik, čisto po naključju je Transparency International, čuvaj boja proti korupciji, danes objavil letni indeks zaznavanja korupcije. Ocenjuje, da visoka stopnja korupcije predstavlja strošek v višini približno 50 milijard USD pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja, kar je naravnost zastrašujoča količina denarja. To je približno polovica letne globalne pomoči.

Tudi če je podatek pretiran – tudi če je samo polovičen –, je to še vedno izjemno velik znesek. Predsednik Sveta, ali menite, da je treba za rešitev tega problema narediti več? Ne glede na to, kaj potrebujemo, vsekakor ne želimo, da bi evropska splošna javnost imela občutek, da je denar, ki ga prispeva v programe pomoči, predmet zlorabe oziroma da konča v napačnih rokah. Menim, da je zelo pomembno, da se s tolikšno količino denarja ravna bolj dosledno.

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Naj ponovim, kar sem že prej povedal. Gospod Ryan ima prav. Res je, da je eden od problemov evropskega javnega mnenja, da znesek razvojne pomoči ostaja tako visok. Kot vemo, je Evropska unija največji donator razvojne pomoči. Po drugi strani je izjemno pomembno, da

vzpostavimo mehanizme dobrega upravljanja in učinkovitih kontrol. Prav tako je treba zagotoviti boljše informacije za javnost o pomoči in razporejanju te pomoči na strani držav upravičenk, če pa smo poštene, pa mora biti spremljanje upravljanja - ki je predpogoj, če želite - bistvo razvojne pomoči.

Prav imate, korupcija je prekletstvo. Ne vem, če so podatki Transparency International natančni, kot ste že sami povedali, vsekakor pa se strinjam z vašo ugotovitvijo. Zato ne more priti do povečanja razvojne pomoči, razen s krepitvijo kontrolnih mehanizmov, mehanizmov za preprečevanje prevar, korupcije, in to mora biti v vsakem trenutku eden od ciljev sporazumov.

To je sklenil tudi Svet dne 27. maja v okviru ciljev svoje razvojne politike. Obstajati morajo boljši kontrolni mehanizmi in pogoji, ki bodo ščitili naše finančne interese, kar pa je še pomembnejše, kot ste omenili že vi, gospod Ryan, je boj proti korupciji.

Predsednik. – Vprašanje št. 4 predložil **Seán Ó Neachtain** (H-0621/08)

Zadeva: Naraščajoče cene hrane

Med prednostnimi nalogami Sveta pod francoskim predsedstvom je trajnostni razvoj v kmetijskem in ribiškem sektorju. Kaj lahko in kaj bo storil Svet v trenutnem gospodarskem ozračju, ko Evropo in ves svet pestijo naraščajoče cene hrane, da bi zagotovil zadovoljitev nujne kratkoročne potrebe po hrani brez negativnega vpliva na trajnostni razvoj kmetijstva in ribištva v prihodnje?

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, gospod Ó Neachtain, Svet se popolnoma zaveda potrebe po iskanju ustreznih in učinkovitih rešitev problema rastočih cen hrane. To ni enostavna zadeva, ki jo je Komisija na srečo podrobno analizirala v svojem Sporočilu z dne 23. maja 2008. Evropski svet je na tej podlagi sprejel svoje sklepe 19. in 20. junija.

V kmetijskem sektorju EU že ukrepa: prodali smo intervencijske zaloge, zmanjšali izvozna povračila, odpravili potrebo po prahi v letu 2008, povečali mlečne kvote in ukinili uvozne davke na žito. Tako smo lahko izboljšali oskrbo in stabilizirali kmetijske trge. To pa ni dovolj.

Nadaljevati moramo z reformo skupne kmetijske politike; postati mora bolj tržno usmerjena, hkrati pa spodbujati trajnostno kmetijstvo v celotni EU in zagotoviti ustrezno oskrbo. O tem razpravljajo kmetijski ministri – morda celo ravno danes – na neuradnem srečanju v Annecyju, nato pa bodo o ugotovitvah poročali na sestanku „kmetijskega“ Sveta 17. in 18. novembra. V tem pogledu je francosko predsedstvo odločno okrepiti instrumente za upravljanje krize v vedno bolj negotovem mednarodnem kontekstu, hkrati pa ohraniti vse instrumente za urejanje trga in tako preprečiti volatiliteto, ki jo povsem upravičeno omenjate.

Vprašanje cen hrane ni povezano le s kmetijstvom, na delu so še drugi mehanizmi. Tukaj imam v mislih ribiško politiko, ki se mora spopasti s posledicami rasti cen nafte. Svet je 15. julija sprejel vrsto nujnih ukrepov za spodbujitev prestrukturiranja flote, ki jih je kriza najbolj prizadela. Gre tudi za ureditev maloprodajnega sektorja: Komisija mora Evropskemu svetu predložiti poročila naslednji december. Potem pa so tukaj še politike o biogorivih, ki morajo upoštevati gospodarske in okoljske omejitve in zagotoviti določitev zgornje meje cen teh novih goriv.

Kot vidite, ta različna vprašanja, če sploh ne omenjam tistih, ki smo jih že postavili – z drugimi besedami, razvojne politike in nabavne politike v zvezi z uvozom hrane –, pokrivajo široko paleto politik in so visoko na seznamu prednostnih nalog Sveta. Evropski svet bo to zadevo preučil v oktobru in decembru in vas z veseljem obvestil o rezultatih.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Gospod predsednik, hvala za vaš odziv. Predsednika Sveta bi želel vprašati, če verjame, da je sedaj bolj kot kdajkoli pomembno, da se evropska kulturna politika, torej evropska politika o oskrbi s hrano, nadaljuje do leta 2013 zaradi trenutne krize globalne politike o oskrbi s hrano, kar bo zagotavljalo določeno stopnjo gotovosti evropskim dobaviteljem hrane?

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Kar sem hotel reči, in gospod Ó Neachtain to ve, je, da moramo zagotoviti, da se sistematski pregled konča z razmisleki o prihodnosti skupne kmetijske politike. To je bil namen – glavni namen – današnjih in včerajšnjih razprav kmetijskih ministrov v Annecyju. Gospod Ó Neachtain ve, da lahko računa na odločnost francoskega predsedstva v tej zadevi.

Predsednik. – Vprašanje št. 5 predložil **Liam Aylward** (H-0623/08)

Zadeva: Bela knjiga o športu

Ali lahko Svet opiše, katere elemente bele knjige EU o športu bo izvajal in podpiral v času francoskega predsedstva EU?

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Ta tema me zelo zanima, zato bom kratek. Ne bom se omejil na pravne vidike, čeprav ti obstajajo.

EU nima posebnih pristojnosti v športu. Gospodu Aylwardu bi rad pojasnil, da Lizbonska pogodba ponuja pravno podlago za resnično športno politiko. Tega se zavedamo in zato, pa tudi zaradi drugih razlogov, čakamo na uveljavitev pogodbe. Želimo zagotoviti, da se bo Evropa zavedala različnih dimenzij športa in vpliva, ki ga ima na ljudi vseh starosti, predvsem na mlade, predvsem pa na vse njegove družbene in izobraževalne vidike. Kot trenutno predsedujoči EU velik pomen pripisujemo sodelovanju med državami članicami na tem področju.

Preden pa lahko vzpostavimo nove pravne osnove v okviru Lizbonske pogodbe, pa moramo prepoznati poseben položaj športa v naši družbi. Na neformalnem srečanju ministrov za evropske zadeve 12. julija v Brestu smo govorili o tej temi v kontekstu Evropske unije. Obravnavali smo vprašanje pogojev priznavanja tega posebnega položaja znotraj pravnega okvira, ki mora biti popolnoma jasno z vidika prava Skupnosti, in potrebo po ureditvi športa na evropski ravni.

Pogovarjali smo se, predvsem s predsednikom UEFA, Michelom Platinijem, na podlagi bele knjige o športu in o akcijskem načrtu Pierra de Coubertina, ki je bil Komisiji predstavljen julija. Z razpravo bodo nadaljevali ministri za šport v Biarritzu 27. in 28. novembra.

Organiziran bo tudi evropski forum o športu. Predsedstvo bo pozvalo ministre, naj preučijo številne teme, ki so zelo pomembne za kohezijo naše družbe in za izobraževalno vrednost športa, predvsem zdravja in športa, preprečevanja dopinga ter dejstvo, da moramo šport ohraniti na takšni ravni, da bo dostopen vsem ljudem, zagotoviti, da bodo klubi dobili povratne informacije o igralcih, ki jih trenirajo, pa tudi vprašanje dvojne kariere, dvojnega treninga.

Kot vidite, si močno prizadevamo, da bi osvetlili vlogo športa v Evropski uniji in mu zagotovili ustrezno mesto v Evropi. Zadali smo si tri cilje: priznati posebno vlogo športa v družbi; upoštevati mesto, ki ga imajo fizične dejavnosti in šport v gospodarskem razvoju; in nenazadnje v vedno bolj zapleteni družbi zagotoviti dobro ureditev športa, vseh športov.

Liam Aylward (UEN). - Predsednik, pozdravljam dejstvo, da ste omenili različne dimenzije športa. Danes ves čas poslušamo o profesionalnem športu, mene pa bolj zanima prostovoljstvo v športu in ideja „šport za vse“. Hočem vaše zagotovilo, da bo EU podprla skupine prostovoljcev in voluntarizem, in še posebej idejo „šport za vse“. To je izjemno pomembno v času, ko je vsa medijska in ostala pozornost usmerjena v profesionalen šport.

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, gospod Aylward ima popolnoma prav. Zagotoviti želimo boljše ravnotežje med amaterskim in profesionalnim športom, v nekaterih primerih želimo vzpostaviti nadzor profesionalnega športa, prav tako pa želimo učinkovito podpreti in spodbuditi tisoče prostovoljnih združenj na področju športa po vsej Evropi.

Tukaj moramo učinkovito zagotoviti, da bo Evropska unija dala ustrezne pobude. Zelo pomembno je, da se na tej stopnji zavedamo, katera združenja sodelujejo pri podpiranju športa v Evropski uniji. Potrebujemo podrobno študijo o prostovoljnem delu v EU in predvsem o prostovoljnem delu na področju športa; če bi gospod Aylward želel sodelovati v študiji, ki jo predlagamo, bo zelo dobrodošel. V vsakem primeru je to pomembna dimenzija, ki jo želimo upoštevati.

V zvezi s tem želim poudariti, da se bomo 5. oktobra tudi srečali v Parizu z vsemi evropskimi športniki, ki so sodelovali na olimpijskih igrah. Še vedno namreč na olimpijskih igrah sodeluje mnogo amaterjev.

Predsednik. – Vprašanje št. 6 predložil **Brian Crowley** (H-0625/08)

Zadeva: Cilji evropske konference o Alzheimerjevi bolezni

Pozdravljam program francoskega predsedstva, ki poudarja zavzemanje za boljšo oskrbo bolnikov z Alzheimerjevo boleznijo in njihovih družin. EU si prizadeva za spodbujanje izmenjave nacionalnih izkušenj

in sodelovanja na področju najboljših praks med državami članicami na področju zdravja. Obširnejša izmenjava informacij in najboljših praks med državami članicami o zdravstvenih zadevah bo izjemno koristna za strokovnjake na področju medicine in, kar je še pomembneje, za državljane.

Vem, da bo v oktobru organizirana velika evropska konferenca na temo Alzheimerjeve bolezni. Ali lahko opišete zastavljene cilje te konference in kaj bi francosko predsedstvo rado doseglo?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gre za skrajno resno vprašanje. Francosko predsedstvo Sveta namenja največjo pozornost Alzheimerjevi bolezni in drugim nevrodegenerativnim boleznim. Gre za vprašanje, ki se v nekem trenutku dotakne vsake družine v Evropi. Če se želimo izogniti težavam zaradi starajočega evropskega prebivalstva, se moramo s tem vprašanjem spopasti neposredno.

Kot sta 1. julija razglasila predsednik Barroso in predsednik Sarkozy, moramo pripraviti evropski načrt za boj proti Alzheimerjevi bolezni, ki bo temeljil na treh stebrih: raziskave, nega bolnikov in kakovost življenja, etika in pravni vidiki, predvsem v povezavi s tistimi, ki sodelujejo pri zdravljenju te bolezni.

Francosko predsedstvo bo v zvezi s tem 30. in 31. oktobra v Parizu priredilo ministrsko konferenco z naslovom „Evropa proti Alzheimerjevi bolezni“. Poudarek konference bo na tej bolezni, vendar bo prav tako obravnavala druge povezane bolezni, kot je Pickova bolezen, Binswangerjeva bolezen in Lewyjeva bolezen.

Vse te bolezni bomo obravnavali, da bi ugotovili, kako prilagoditi oskrbo bolnikom s socialno podporo, kako prilagoditi poklice in veščine potrebam bolnikov, kako poglobiti naše znanje – povedano drugače, vse kar je povezano z raziskavami in strokovnim znanjem na področju medicine – ter kako zagotoviti boljše usklajevanje raziskovalnih programov v različnih evropskih državah, kot tudi, kako pridobivati informacije o najnovejših znanstvenih rezultatih, povezanih s to boleznijo, in razvoju novih zdravil.

Evropska razsežnost nedvomno lahko in mora zagotoviti znatno spodbudo različnim kampanjam, namenjenim boju proti tem boleznim. Na podlagi rezultatov ministrske konference bo mogoče pripraviti podlago za sklepe Evropskega sveta prihodnji december, čeprav se povsem zavedamo, da delo še ni končano.

To bo dolgoročen projekt in zelo pomembno je, da naslednja predsedstva, že češko in švedsko predsedstvo, nadaljujejo z delom. Ker vem, kako dovteten je Evropski parlament, se lahko zanašamo na vašo podporo, prav tako kot na zavezanost Evropske komisije, da bo ta potrebna kontinuiteta zagotovljena.

Liam Aylward (UEN). - Najprej bi rad izrekel pohvalo francoskemu predsedstvu za izvedbo konference „Evropa proti Alzheimerjevi bolezni“ in njegovo prokativno vlogo pri tem.

Opazil pa sem, da niste posebej izpostavili demence, saj kot veste, združenja bolnikov z Alzheimerjevo boleznijo glasno opozarjajo na večjo ozaveščenost in poznavanje tega bolezenskega stanja. Gospod minister, ali mi lahko poveste, ali se bo konferenca dotaknila tudi vprašanja dvigovanja ozaveščenosti o tem bolezenskem stanju, da bi se tako zmanjšala stigma, ki je z njim povezana?

Zita Pleštinská (PPE-DE). V Evropski uniji in v moji državi, na Slovaškem, se Alzheimerjevi bolezni in oskrbi bolnikov, ki trpijo za to boleznijo, še vedno posveča premalo pozornosti. Strokovnjaki ocenjujejo, da bi v naslednjih 40 letih Alzheimerjeva bolezen lahko prizadela štirikrat več ljudi kot danes, vendar pa lahko zgodnje in natančno odkrivanje upočasni razvoj bolezni.

Ali francosko predsedstvo ne bo pripravilo posebne informacijske kampanje ali spodbudilo Komisije, da bi pripravila programe za sofinanciranje dejavnosti civilnih združenj, ki pomagajo ljudem s težavami s spominom in Alzheimerjevo boleznijo?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod Aylward ima prav: konferenca mora obravnavati vse vidike preprečevanja in izobraževanja, tako kot sta izpostavila gospa Pleštinská in gospod Aylward. Kot sem že poudaril v govoru, moramo v celoti upoštevati različne vidike demence, kot tudi vidike, povezane s sindromom Lewyjevih teles.

To je naraven proces, saj je Alzheimerjeva bolezen nevrodegenerativno bolezensko stanje; povedano z drugimi besedami, stanje, pri katerem nevroni odmirajo. Izginjanje teh nevronov, ki so potrebni za načrtovanje zaporedja dejanj, slabi zdravje ljudi. Čeprav Alzheimerjevo bolezen povezujemo z izgubo spomina, vpliva tudi na druge dele možganov. To bolezen lahko spremljajo tudi različne vrste demence, v zvezi s tem pa moramo delovati preventivno. S tega vidika lahko zagotovim gospodu Aylwardu, da bo konferenca v celoti obravnavala ta vprašanja.

V zvezi z vprašanjem gospe Pleštinske verjamem, da obstaja določena mera odrinjenosti. Omenili ste porast Alzheimerjeve bolezni v vaši državi. Na žalost to ni osamljen primer v Evropi. Tudi tukaj se moramo osredotočiti na vprašanje zgodnjega odkrivanja. Zagotoviti moramo izmenjavo informacij; potrebujemo boljše usklajevanje med specialisti za ta vprašanja na evropski ravni. Pomembno vlogo pri preprečevanju odrinjenosti bolnikov in postopnem slabšanju bolezni, ne da bi to drugi opazili, predstavlja zgodnje odkrivanje.

Predsednik. – Vprašanje št. 7 predložila **Avril Doyle** (H-0631/08)

Zadeva: Kmetijska politika in francosko predsedstvo

Predsedstvo Sveta v svojem delovnem programu navaja, da bo „preučilo zakonodajne predloge o ocenjevanju skupne kmetijske politike z namenom sprejetja novih predpisov do konca leta 2008. V ta namen bo tesno sodelovalo z Evropskim parlamentom ... predsedstvo bo svojim partnerjem [prav tako] predlagalo, da zavzamejo širše stališče glede vprašanj in ciljev, s katerimi se bosta morala evropsko kmetijstvo in kmetijska politika soočiti v prihodnje“.

Ali lahko predsedstvo Sveta seznani Parlament z neformalnim srečanjem kmetijskih ministrov, ki naj bi potekalo 21.-23. septembra 2008 v Annecyju.

Ali lahko predsedstvo poroča Parlamentu o napredku v zvezi s sistematskim pregledom skupne kmetijske politike in strategijo na področju zdravja živali?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, želim se zahvaliti gospe Doyle za vprašanje in možnost, da obvestim Parlament o nedavnih dogajanjih na področju skupne kmetijske politike. Svet intenzivno in konstruktivno dela na področju sistematskega pregleda skupne kmetijske politike – kot sem že povedal –, da bi dosegel politični konsenz, kakor hitro bo Evropski parlament podal mnenje, kar naj bi se zgodilo do novembra 2008. Prizadevamo si za tesno sodelovanje s Parlamentom na podlagi poročila, ki ga mora Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja pripraviti do 7. oktobra. Svet pa bo to obravnaval do konca meseca, 27. in 28. oktobra.

Kot sem omenil, Svet še preučuje zakonodajne predloge Komisije, povezane s prilagajanjem pomoči, mehanizmi urejanja trga, urejanja mlečnih kvot in pogojenosti. O tem so včeraj in danes v Annecyju razpravljali ministri za kmetijstvo. Ministri so načeli vprašanja, povezana tako s sistematskim pregledom skupne kmetijske politike in njeno prihodnostjo, ob upoštevanju razlik med notranjimi in zunanjimi vidiki. V zvezi z notranjimi vidiki je pomembno, da se večji delež dodeljenih sredstev SKP nameni najbolj prizadetim ljudem, predvsem zaradi povišanja cen, ki smo jim bili priča. Zunanji vidiki morajo vključevati vzpostavitev nujnega programa za prehrano EU.

Glede vprašanja gospe Doyle o strategiji za dobro počutje živali je Svet na podlagi objave Uradnega sporočila Komisije o politiki Skupnosti na področju zdravja živali septembra 2007 in njeni strategiji za obdobje 2007-2013 sprejel sklepe o strategiji, s katerimi je Komisijo pozval, da pripravi akcijski načrt. Komisija je akcijski načrt, osnovan na dokumentu, na katerem bo francosko predsedstvo še naprej vztrajno delalo, sprejela 10. septembra. Predvsem si želimo poostriti postopke Skupnosti za nadzor epidemij živalskih bolezni, tako v Skupnosti kot tudi v povezavi z uvozom, hkrati pa preučiti zakonodajo o biološki varnosti in odškodninah.

Jim Higgins (PPE-DE). – (GA) Gospod predsednik, ko govorimo o kmetijstvu, govorimo o hrani. Zavedam se, da je Komisija priporočila, naj Evropska unija pripravi politiko označevanja živil, v skladu s katero bi bila živila evropskega izvora jasno označena na policah trgovin – moja pripomba se nanaša še posebej na meso. Slišali smo, da Svet ne bo sprejel te politike. Predsednika bi rad vprašal, zakaj je tako?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Tudi jaz si zastavljam podobna vprašanja kot gospod Higgins, zato bom preveril, kaj je Svet pripravljen sprejeti. Gospod Higgins, jasno je, da se kot predsedstvo strinjamo v vaših vprašanjih glede zagotavljanja varne hrane za državljane in sledljivosti živil. Zato moramo zadovoljiti povpraševanje po kakovostni in raznoliki hrani. Potrošniki bodo glede varnosti hrane postali še bolj kritični. Poskrbeli bomo, da se poveča informiranost potrošnikov o vprašanjih javnega zdravja, ki so povezana z uravnoteženo prehrano ter izvorom in kakovostjo izdelkov.

Vedeti morate, da je to ena izmed prednostnih nalog predsedstva in da bomo na številnih vrhunskih srečanjih poskušali zagotoviti, da se temu cilju, ki je pomemben za vse nas, nameni ustrezna pozornost.

Predsednik. – Vprašanja št. 8 in 9 sta bili označeni kot nesprejemljivi.

Vprašanje št. 10 predložil **Jim Higgins** (H-0635/08)

Zadeva: Irska zavrnitev Lizbonske pogodbe

Ali zavrnitev Lizbonske pogodbe irskih volivcev vpliva na širitev EU in ali bo Svet natančno navedel, kakšni so ti vplivi?

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, gospod Higgins, kot veste, se je Evropski svet seznanil z rezultati irskega referendumu o Lizbonski pogodbi. Prav tako se je seznanil z dejstvom, da se postopek ratifikacije nadaljuje in da je namen Lizbonske pogodbe zagotoviti učinkovitejšo in bolj demokratično širitev Unije. Voditelji države ali vlad bodo to obravnavali na oktobrskem Svetu. Prav tako moramo razmisliti o posledicah trenutnega institucionalnega stanja za vse politike, vključno s širitvijo, in za institucije same. Pogodba iz Nice je bila s političnega vidika namenjena Evropi 27 članic.

Vendar pa želim jasno povedati, da je bila Francija v času predsedstva nepristranska pri nadaljevanju pogajanj s Hrvaško in Turčijo, glede na napredek, ki sta ga naredili državi članici pri izpolnjevanju svojih obveznosti.

Hrvaška ima od 35 odprtih še 21 poglavij, medtem ko so bila tri vprašanja začasno zaprta. V času francoskega predsedstva sta predvideni dve medvladni konferenci. Poglavje o prostem pretoku blaga smo že odprli.

V zvezi s Turčijo je prejšnji teden na zasedanju zunanjih ministrov EU potekala trojka. Trenutno je odprtih 8 od 35 poglavij, 1 poglavje je bilo začasno zaprto in če bodo izpolnjeni pogoji, upamo, da bomo do konca leta lahko odprli 2 ali 3 nova poglavja.

Jim Higgins (PPE-DE). Minister, ali ni jasno, da bo do 31. decembra potrdilo Lizbonsko pogodbo vseh 26 držav članic razen Irske in da za ponovna pogajanja ni nobene možnosti več? Na besedilo se ne morete več vračati.

Vendar poleg Irske in Lizbone kot primer vzemite Francijo in Nizozemsko v povezavi z ustavo: glavna težava je v tem, da obstaja velik razkorak med navadnim državljanom in evropskim projektom.

Ali bi minister razmislil o ideji, da bi imeli dan Evrope – ne le Schumanov dan, ki ga praznujeta Bruselj in Belgija –, dan Evrope, praznik, na katerega bi vsi državljani Evrope, v vseh 27 državah članicah, praznovali skupno evropsko državljanstvo in identiteto?

Gay Mitchell (PPE-DE). – Razumem, da je Svet prejel rezultate raziskave, ki jo je opravila irska vlada. Menim, da so nas prav takšne farse spravile v trenutni položaj. V raziskavo ni bilo vključenih 47 % ljudi, ki so glasovali za. Prav neuspehu vlade je treba pripisati neuspeh irskega referendumu, drugi razlog pa je v tem, da – če pustimo ob strani prvotno glasovanje o Rimski pogodbi – smo se z referendumi šestkrat obrnili na ljudi: Enotni evropski akt, Amsterdamska pogodba, Maastrichtska pogodba, dvakrat pogodba iz Nice in potem še Lizbonska pogodba. Nato izročimo celotno pogodbo ljudem in vprašamo: kaj mislite o tem? Ali ni ravno to pomanjkanje vodstva razlog za neuspeh? Vprašanje je: ali bo vodstvo zagotovljeno sedaj?

Predsednika želim vprašati, kakšne bodo posledice, če Irska pogodbe ne ratificira sedaj ali če glasuje proti tudi v prihodnje. Povejte nam, kam gre Evropa.

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Vprašanji gospoda Higginsa in gospoda Mitchella sta pomembni. Gospod Mitchell sam odgovarja za svoje komentarje. Jaz sam ne morem komentirati njegovih pripomb, in to bo glede na moje odgovornosti pred to skupščino tudi razumel.

Obstajajo številni razlogi. Menim, da poročilo, pripravljeno po Irskem „ne“ na referendumu, izpostavlja številna vprašanja: izpostavlja vprašanja vodenja, tematska vprašanja, prav tako pa kaže na neustrezno poznavanje, kaj Lizbonska pogodba sploh je. Francosko predsedstvo se bo po svojih najboljših močeh potrudilo, da bi našlo rešitev za ta velik institucionalni problem. Lizbonsko pogodbo potrebujemo in v dogovoru z našimi irskimi prijatelji bomo obravnavali vse možnosti vse do konca francoskega predsedstva.

Če odgovorim gospodu Higgins, mislim, da ima prav. Nobenega dvoma ni, da so referendumi pokazali na razkorak med evropskim projektom in javnim mnenjem. Zaradi tega moramo razrešiti temeljna vprašanja, hkrati pa preučiti vprašanja, povezana s komunikacijo. Danes zjutraj smo Komisija, predstavnik vaše Skupščine – podpredsednik Vidal-Quadras in predsednik odbora, gospod Leinen – in jaz sam poskušali določiti medinstitucionalno strukturo, politično izjavo, ki je namenjena izboljšanju komunikacije med tremi institucijami. Za Svet je to – govorim povsem nepristransko – pomenilo veliko naporov in ni bilo enostavno.

V zvezi z vašim predlogom lahko govorim le v svojem imenu, vendar moram povedati, da ideja o „dnevu Evrope“, ki bi ga praznovali po vsej Evropi, predstavlja simbol bolj povezanega državljanstva, boljšega razumevanja Evrope. Vendar gre za idejo, ki jo morava midva sama in večina gorečih zagovornikov Evrope širiti. Osebnostno menim, da gre za dobro idejo.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Hvala, da ste razjasnili te zadeve. Želim si, da bi razjasnili bolj specifično točko. Na dolgo in široko smo govorili o Irski, vendar kot veste, pogodbe še niso ratificirale štiri druge države članice: Poljska, Češka republika, Švedska – sploh ne vemo, v kateri fazi ratifikacijskega procesa je Švedska – in Nemčija. V zvezi z zadnjo državo bi vas rad spomnil, da je vse odvisno od odločitve ustavnega sodišča v Karlsruheju. Predsednica sodišča je zatrnila, da ni nobene potrebe po hitenju in da pred koncem naslednjega leta ne bodo sprejeli odločitve.

Zelo bi vam bil hvaležen, če bi nam lahko pojasnili naslednje korake. Mislim sem, da mora ta pogodba, ki smo jo podpisali decembra prejšnje leto, stopiti v veljavo že čez nekaj mesecev. Kako je s to stvarjo?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Vedno sem se strinjal z doslednimi ocenami gospoda Coûteauxa. Imava nekaj različnih intelektualnih pogledov, kar ni nič presenetljivega, vendar menim, da so njegove ocene temeljite.

Pojasniti želim, da moramo obravnavati Nemčijo kot poseben primer. Videli bomo, kaj se bo zgodilo, vendar nisem preveč zaskrbljen ob vsem dolžnem spoštovanju ustavnega sodišča v Karlsruheju. O tem nimam nobenih drugih informacij. V zvezi s Poljsko smo v nenehnih stikih s poljskimi organi. Na Poljskem obstaja tudi nasprotno mnenje, vendar menim, da je poljska vlada zavezana ratifikaciji Lizbonske pogodbe. V zvezi s Švedsko ni ničesar, kar bi nakazovalo na blokado procesa. Verjamem, da bo do ratifikacije prišlo v novembru. V zvezi s Češko republiko, kot veste, moramo počakati na odločitev sodišča. Trenutno potekajo volitve v senat, v začetku decembra pa bo potekala pomembna konferenca večinske stranke. To se mi zdi najbolj verjeten scenarij.

Ne podpiram sklepanja, do katerega je prišel gospod Coûteaux; ne delim njegovega pesimizma. Nobenega dvoma ni, da bomo potrebovali veliko časa in da moramo dopustiti dovolj časa, pri tem pa moramo dopustiti izražanje politične volje, in francosko predsedstvo je v zvezi s tem pokazalo pripravljenost.

Predsednik. – Vprašanje št. 11 predložil **Gay Mitchell** (H-0638/08)

Zadeva: Iran in razvoj jedrskih zmogljivosti

Ali bo Svet podal komentar glede svojega stališča v zvezi z Iranom in morebitno jedrsko grožnjo, ki jo predstavlja, saj se je odločil, da bo prenehal s izvajanjem nadzornih in zadrževalnih ukrepov, določenih v dodatnem protokolu Mednarodne agencije za jedrsko energijo, ki omejuje neustrezna pooblastila inšpektorjev in odpravlja nenapovedane inšpekcije?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, kot odgovor na vprašanje gospoda Mitchella o tem resnem vprašanju bi rad povedal, da je EU še vedno zaskrbljena zaradi iranskega jedrskega programa in nezanimanja iranske vlade, da bi v celoti odgovorila na vprašanja, ki so se pojavila o morebitni vojaški razsežnosti tega programa. Decembra 2007 je Evropski svet izjavil, da bi bilo nesprejemljivo, če bi Iran imel jedrske vojaške zmogljivosti.

V zvezi s tem je Svet ob številnih priložnostih obsodil dejstvo, da Iran ni izpolnil svojih mednarodnih obveznosti, ki so določene v Resolucijah 1696, 1737, 1747 in 1803 Varnostnega sveta Združenih narodov, predvsem obveznost, da prekine vse dejavnosti, povezane z bogatenjem urana, ki je ključnega pomena za vzpostavitev okvira, znotraj katerega je mogoče začeti s pogajanjem in priti bliže dolgoročni rešitvi.

EU je vedno podpirala pravico Irana do miroljubne uporabe jedrske energije in če si hoče Iran ponovno pridobiti zaupanje mednarodne skupnosti glede miroljubne narave jedrskega programa, mora prenehati z izvajanjem vseh občutljivih dejavnosti, ki vključujejo cikel jedrskega goriva. Predlog, ki ga je gospod Solana dal junija 2006 in ponovil junija 2008 na zahtevo šestih najbolj vpletenih držav, še vedno velja in ga je treba uporabiti pri prekinitvi trenutnega zastoja.

EU močno obžaluje, da je Iran februarja 2006 odstopil od začasnega izvajanja dodatnega protokola. Zaradi tega – kot je izpostavil generalni direktor Mednarodne agencije za atomsko energijo (IAEA) – ima IAEA manj informacij o nekaterih vidikih iranskega jedrskega programa.

Poleg tega nas je generalni direktor IAEA v svojem poročilu 15. septembra ponovno opozoril, da Iran še vedno noče odgovoriti na specifična vprašanja, ki mu jih je zastavila IAEA o dejavnostih, povezanih z načrtovanjem in izdelavo jedrskega orožja. Kot je zatrdil generalni direktor IAEA – in tudi sam nisem prišel do drugega zaključka –, to dejstvo vzbuja veliko zaskrbljenost v EU in mednarodni skupnosti.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Ministru bi se zahvalil za odgovor. Ministru bi rad – saj gre očitno za resno vprašanje mednarodne skupnosti in Evropske unije – zastavil naslednje vprašanje. Sankcije do sedaj niso prinesle uspeha. Ne želimo priti v situacijo, kjer bi bilo potrebno vojaško posredovanje, ali lahko minister torej pojasni Parlamentu, kakšne druge sankcije ali druge načrte ima Svet, da bi proaktivno poskušal spametovati iransko administracijo? Ali obstajajo alternativne sankcije? Ali imate seznam alternativnih sankcij in kakšni ukrepi bodo sledili v prihodnje? Včasih je v tej igri mačke z mišjo zelo težko videti, kdo je mačka in kdo je miš.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Nismo prišli do točke, kjer bi bilo potrebno vojaško posredovanje. To tukaj še enkrat zelo jasno ponavljam. Šest držav je potrdilo podporo dvojnemu pristopu, ki mora združevati dialog in sankcije, da bi tako bilo mogoče doseči sporazumno rešitev, ki bo skladna z zahtevami mednarodne skupnosti. Sankcije so različne narave. Morajo biti usmerjene in morajo vsebovati ekonomski in finančni sektor.

Predsednica. – Vprašanje št. 12 predložila **Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0640/08)**

Zadeva: Evropski sporazum o priseljevanju in azilu

Namen formulacije evropskega sporazuma o priseljevanju in azilu, ki jo je predlagalo francosko predsedstvo, je vzpostaviti aktivno politično zavezanost s strani EU in držav članic glede skupnih načel pri oblikovanju politik o priseljevanju v duhu solidarnosti in odgovornosti.

Kakšne zavezujoče dogovore z državami, ki so na mejah EU, predvsem pa z državami prosilkami (Turčija, Hrvaška, Republika Makedonija), namerava glede priseljencev iz tretjih držav predlagati Svet z namenom, da bi bila Evropa prostor, kjer vladajo varnost, pravica in svoboda?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. Želim povedati, da naše najmočnejše orožje, ki ga imamo v boju proti nezakonitem priseljencem, predstavljajo sporazumi o vračanju oseb s tretjimi državami, ki delijo mejo z EU.

Skupnost je podpisala sporazume z 11 tretjimi državami. Tako je tudi v primeru nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, kjer je sporazum začel veljati 1. januarja 2008. Vsi ti sporazumi vsebujejo določbe, ki se nanašajo na državljane tretjih držav v prehodu čez ozemlje. S Turčijo so se začela uradna pogajanja leta 2005. V primeru Hrvaške ni pogajalskega mandata za sporazum o vračanju oseb, Svet pa je zahteval hiter napredek pri pogajanjih s to državo.

Sporazum, ki ga bo 15. oktobra obravnaval in upamo tudi ratificiral Evropski svet, bo poudaril politični pomen sporazumov o vračanju oseb v boju proti nezakonitemu priseljevanju.

Margie Sudre (PPE-DE). - (FR) Predsedniku bi se rada zahvalila za odgovor. Gospa Panayotopoulos se opravičuje, ker je morala zaradi drugih obveznosti oditi. Prosila me je, da se vam v njenem imenu zahvalim.

Predsednik. – Vprašanje št. 13 predložil **Alain Hutchinson (H-0642/08)**

Zadeva: Reforma francoske javne televizije

Francoski predsednik Nicolas Sarkozy se je zavezal, da bo izvedel obsežno reformo javne televizije v Franciji. Reformi, s katero naj bi se ukinilo vse komercialno oglaševanje, močno nasprotujejo delavci v sektorju in v širšem smislu celotna javnost, saj obstaja bojazen, da bi javna televizija kmalu prenehala obstajati, ker ne bi mogla konkurirati zasebnim kanalom, če ne bi več prejemale prihodkov od oglasov. Od tu je le majhen korak do prepričanja, ki ga deli veliko ljudi, namreč da se je Francija odločila uničiti javno televizijo v korist zasebnega sektorja, ki naj bi s tem veliko pridobil.

Ali gre za osamljen primer ali pa obstaja možnost, da se bo ta pobuda razširila v vse države članice? Prav tako bi rad vedel, kakšno je stališče Sveta glede tega vprašanja in ali je takšna vrsta reforme v skladu z evropsko zakonodajo?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, v veselje mi je. Hvala za to zadnje vprašanje, ki ga z veseljem sprejemam. Seveda bom nanj odgovoril kot predstavnik predsedstva Sveta, vsekakor pa ne bo nobeno presenečenje za gospoda Hutchinsona – dobro se pozna –, če rečem, da financiranje državne

televizije spada v pristojnost držav članic, da je protokol, priložen Pogodbi o Evropski uniji o državni radioteleviziji v državah članicah, nedvoumen in da se vsaka država članica sama odloča, kako bo financirala državna televizijska podjetja. To je vse, kar sem hotel povedati gospodu Hutchinsonu.

Alain Hutchinson (PSE). – (FR) Minister, hvala za vaš odgovor. Prav to sem pričakoval, da boste povedali. Povedal bi rad, da sem eden izmed tistih nefrancoskih francoskih govornikov – in kar nekaj nas je takšnih –, ki smo zvesti gledalci in poslušalci francoske državne televizije in radijskih postaj, in da smo zaskrbljeni za prihodnost državnih televizijskih in radijskih postaj, potem ko je francoska vlada sprejela odločitev, predsednik, ki je trenutno tudi predsednik Evropskega sveta, pa jo je objavil.

Prav tako bi rad povedal, da je gospa Reding, komisarka za informacijsko družbo in medije, na katero sem prav tako naslovil isto vprašanje, priznala, da je niso prepričale reforme, ki jih je januarja predlagal francoski predsednik. Prav tako je obžalovala odločitev predsednika o obdavčitvi ponudnikov internetnih storitev za financiranje državne televizije. Rad bi vedel, kakšno je vaše stališče o tem.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Kolikor mi je znano, so v moji državi različne politične stranke, ne glede na njihovo pripadnost, zahtevale, da se preneha s tiranijo gledanosti in načinom, kako to ogroža kakovost in večkulturnost programov. To vem. Drugič, izpostavili ste reformo obstoječih virov oglaševanja in javnega financiranja. Financiranje mora še naprej ustrezati potrebam javne službe in zagotoviti moramo ustrezna sredstva za pokrivanje teh potreb. To je dejstvo, ki mu nihče ne oporeka. Tretjič, kot običajno, Francija ne namerava uveljaviti nobenega posebnega modela in, kot sem že povedal, to ostaja v pristojnosti vsake posamezne države članice. Vsi prisotni pričakujejo, da bo delovanje visoko kakovostne javne avdiovizualne storitve še naprej zagotovljeno.

Predsednik. – S tem se je čas za vprašanja iztekel.

Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

(Seja, ki je bila prekinjena ob 19.05, se je nadaljevala ob 21.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

Podpredsednik

14. Migracija na drugo generacijo schengenskega informacijskega sistema (SIS II) - Migracija na drugo generacijo schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o:

– poročilu (A6-0351/2008) gospoda Carlosa Coelha v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o migraciji na drugo generacijo schengenskega informacijskega sistema (Sklep) (12059/1/2008 – C6-0188/2008 – 2008/0077(INI)) in

– poročilu (A6-0352/2008) gospoda Carlosa Coelha v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o migraciji na drugo generacijo schengenskega informacijskega sistema (Uredba) (11925/2/2008 – C6-0189/2008 – 2008/0078(CNS)).

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, predsednik Sveta, podpredsednik Evropske komisije, gospe in gospodje, obravnavamo dva instrumenta: uredbo in sklep o migraciji s SISone4ALL na SIS II, vključno s celovitim preskusom, s katerim bo mogoče oceniti, ali je učinkovitost delovanja sistema SIS II enaka učinkovitosti trenutnega sistema. Ti predlogi so posledica spremembe migracijske strategije.

Štiri točke: prvič, prvotni načrt je predvideval migracijo 15 držav članic v procesu, ki bi trajal približno 8 ur. V tem času se je število držav članic povečalo na 25, zaradi česar je proces veliko bolj zapleten in zahteven. Drugič, vzpostaviti bo treba prehodno tehnično arhitekturo, ki bo v določenem prehodnem obdobju omogočila vzporedno delovanje SIS I+ in SIS II. Gre za razumno rešitev, s katero bi se morali vsi strinjati, in nam bo v primeru kakršnih koli težav omogočila prehod na prvoten sistem. Tretjič, v tem prehodnem obdobju bo na voljo tehnično orodje – pretvornik –, ki bo povezal centralni sistem SIS I s centralnim sistemom SIS II, tako bosta lahko oba sistema obdelovala iste podatke, države članice pa bodo ostale na enaki ravni. In zadnjič, pooblastilo, ki je bilo Komisiji podeljeno leta 2001, poteče konec tega leta.

Zastavili smo štiri vprašanja. Prvič, Evropski komisiji mora biti zagotovljeno pooblastilo za razvoj SIS II vse dokler ne bo ta sistem začel delovati. Nasprotujemo ideji, o kateri se je govorilo, da bi Komisiji pooblastilo prenehalo, ko bi bilo delo na centralnem sistemu C-SIS končano. Drugič, jasno morajo biti opredeljene pristojnosti Evropske komisije in pristojnosti držav članic. Tretjič, pred izvedbo migracije podatkov morajo biti izpolnjeni vsi pogoji, določeni v št. 2, ki vzpostavljajo pravno podlago za SIS. In nazadnje, ta migracija se mora izvesti v enem samem koraku, ki ga opravijo vse države članice.

Predlogi, ki smo jih prejeli 3. septembra, isti dan, kot so bili potrjeni v odboru Coreper, korenito spreminjajo prvotne predloge. Kadar predstavljena besedila vsebujejo znatne spremembe, se je običajno treba ponovno posvetovati s Parlamentom. Vendar naj še enkrat poudarim, da nimamo več veliko časa; pooblastilo Komisije poteče konec leta 2008, zato je zelo pomembno, da Svet do konca oktobra potrdi te predloge. Parlament je ponovno dokazal, da prevzema svoje dolžnosti in da za zamudo pri procesu nismo krivi mi. Opravljene spremembe prinašajo odgovore na večino mojih vprašanj, navedenih v osnutku poročil, predvsem z vidika razjasnitve odgovornosti Komisije in odgovornosti držav članic in da bo Komisija še naprej imela pooblastilo za razvoj SIS II, vse dokler ne bo vzpostavljen.

Rad bi čestital francoskemu predsedstvu za odlično delo, ki ga je opravilo pri doseganju dobrega sporazuma med Komisijo in državami članicami, za katerega se je zdelo, da ga bo težko doseči. Evropski parlament bi rad pripomogel k temu, da bi se bilo mogoče izogniti dodatnim zamudam in da bi SIS II začel delovati do novega določenega datuma: 30. septembra 2009. Vendar pa nas skrbi, tako kot so neuradno povedali številni strokovnjaki, da tega datuma zelo verjetno tudi tokrat ne bomo upoštevali.

Obstajata dve ključni točki, za kateri Evropski parlament meni, da sta izredno pomembni, s čimer se strinjajo tudi vse politične skupine. Prvič, Evropski parlament bi moral biti seznanjen s potekom projekta na vsakih šest mesecev in drugič, pooblastilo, podeljeno Komisiji, ne bi smelo biti odprto pooblastilo, prav tako pa mora biti vključeno pravilo, v skladu s katerim bi bilo v primeru zamude, daljše od enega leta, potrebno ponovno posvetovanje z Evropskim parlamentom. Iskreno upamo, da bo tokrat projekt pravočasno zaključen in da bo lahko SIS II začel delovati na predviden datum.

Predsednik. – Besedo dajem Svetu. Gospod Jouyet, v imenu Evropskega parlamenta bi se vam rad zahvalil, da ste bili prisotni ves dan. Menim, da pozornost, ki jo izkazuje tej skupščini, odraža vašo predanost Evropi.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, hvala za prijazne besede. Kompliment v zvezi s predanostjo Evropi vam vračam, prav tako pa gre ta kompliment tudi podpredsedniku Komisije, Jacquesu Barrotu.

Gospod Coelho, gospe in gospodje, preoblikovanje schengenskega sistema je nujno za razvoj novih funkcionalnosti, ki bodo v prihodnje potrebne za preprečevanje kriminala in nadzor mej. Minister, sistem „SISone4ALL“, razvit na pobudo portugalskega predsedstva, je dober kompromis, ki je državam članicam, ki so vstopile leta 2004, omogočil vključitev, in še pomembnejše, pripeljal do odprave nadzora na notranjih kopenskih mejah v decembru, ter zračnih mejah v marcu.

Vsi smo z navdušenjem spremljali, ko je padla še zadnja železna zavesa, ko sta slovaški in avstrijski minister simbolično prerezala leseno oviro na mejnem prehodu Berg-Petržalka vzhodno od Dunaja. Mislim, da je to izjemen dogodek za vse zveste zagovornike Evrope, saj se območje prostega gibanja razprostira na 3,6 milijona km². To je največje območje na svetu, čeprav je – kot veste – ta svoboda nujno povezana z elektronskim sistemom, ki nam omogoča identifikacijo oseb, osumljenih kaznivih dejanj, sledenje ponarejenih dokumentov ter ukradenih potnih listov, hkrati pa izvajanje strogih predpisov o varstvu podatkov za zagotavljanje posameznih svoboščin. To točko bi rad izpostavil.

Kot ste povedali, trenutni sistem ne dopušča uporabe sodobne tehnologije, tudi če je v skladu s temeljnimi načeli varstva podatkov in načelom sorazmernosti. Kako naj policija učinkovito dela s centralno bazo podatkov, ki jim trenutno ne omogoča, da bi si ogledali digitalne fotografije iskanih kriminalcev, da bi jih lahko z gotovostjo identificirali? Zaradi tega moramo ohraniti namen informacijskega sistema Schengen II ali SIS II; kot ste pojasnili, to predstavlja pravo vprašanje pri naši razpravi. Gospod predsednik, v imenu Sveta bi se rad zahvalil podpredsedniku, gospodu Barrotu, ki se je v skladu z novim mandatom strinjal, da bo poleg napredka na področju nacionalnih baz podatkov še naprej nadziral napredek pri novi centralni bazi podatkov SIS. Rad bi se mu zahvalil za njegovo osebno sodelovanje pri tem projektu.

Osnutek besedil, o katerih boste jutri glasovali, določa jasnejšo delitev odgovornosti med državami članicami in Komisijo v vsaki posamezni fazi, pa naj bo to v zvezi z razvojem projekta, končnimi preskusi, vmesnimi

fazami, pretvornikom ali v zvezi z migracijo z enega na drug sistem z namenom vzpostavljanja celovite uravnoveženosti med obveznostmi držav članic in odgovornostmi Evropske komisije.

Predvsem bi se rad zahvalil gospodu Coelho, ki je skupaj s kolegi iz Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve delo pri tem pomembnem projektu opravil hitro, učinkovito in na domiseln način. Prav tako bi ga prosil, da moje zahvale posreduje predsedniku odbora, gospodu Deprezu. Gospod Coelho je spodbujal podporo besedilom, potrebnim za današnje plenarno zasedanje, ta besedila pa vsebujejo predloge, ki ste jih dali vi, gospod Coelho. Današnja podpora Parlamenta nam bo omogočila izvajanje nove faze pri prehodu na SIS II, predvidoma ob poteku trenutnega mandata Komisije – pri tem moramo poudariti, da gre za začasen mandat –, ki poteče 31. decembra. Glede tega bi rad opozoril podpredsednika.

Seveda vzpostavitev novega sistema predstavlja izjemen tehnološki izziv, izziv, ki mu na začetku nedvomno nismo posvečali dovolj pozornosti. Prenos 22 milijonov zapisov, v katerem sodeluje več kot 24 strank, katerih nacionalne baze podatkov so v različnih formatih, ni lahko opravilo. Vendar pa bomo s trdom, ki je bil vložen v ta projekt, dorasli tej nalogi. Glede na te finančne in tehnične napore si Evropski parlament zasluži, da je popolnoma seznanjen z napredkom in težavami, ki so povezane s preходом na nov sistem. Določiti moramo časovni rok – kot ste že rekli, gospod Coelho – za testiranje novega sistema in preverjanje, da bo brezhibno deloval – kot vsi upamo – septembra naslednje leto, kot je bilo dogovorjeno 6. junija na zasedanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve.

Zavedamo se, da smo si postavili kratek rok. Tehnični strokovnjaki se tega zavedajo. Ta rok lahko ujamemo le, če bomo vsi popolnoma predani projektu SIS II in bomo prevzeli svoj del odgovornosti. S tem poročilom Evropski parlament pošilja pozitivno sporočilo, saj postavlja popolnoma legitimna vprašanja. Zaradi tega Svet predlaga brezpogojno potrditev predlaganih sprememb, za katere lahko rečem, da so jih podprle vse politične skupine v Evropskem parlamentu. Hvala vsem za vse opravljeno delo.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, tudi jaz bi se rad zahvalil predsedstvu in gospodu Jouyetu, da se strinjata s poročilom gospoda Coelha, saj menim, da moramo na tem pomembnem področju nemudoma premakniti stvari naprej. Prav tako bi se rad zahvali gospodu Coelho za njegovo poročilo in osebno zavzemanje za uspeh SIS II. Če bo SIS II kdaj ugledal luč sveta, potem gre zasluga v veliki meri vam, gospod Coelho.

Vaše poročilo ponovno osvetljuje zanimanje in trajno podporo znotraj Evropskega parlamenta načrtom za razvoj druge generacije Schengenskega informacijskega sistema. SIS II bo ključno orodje v skupnem prostoru svobode, varnosti in pravice, zato je bistvenega pomena, da začne sistem delovati čim prej.

Vesel sem, da je bil dosežen sporazum o pravnih instrumentih, ki se nanašajo na migracijo s SIS I na SIS II. Ta sporazum je sprejemljiv, ker upošteva naslednja tri ključna načela:

- jasno razdelitev nalog in odgovornosti udeležencev (države članice, Komisija, Svet);
- učinkovite in nedvoumne postopke sprejemanja odločitev;
- določitev obveznih vmesnih kontrolnih točk.

S potrditvijo tega pravnega okvira do oktobra bo mogoče zagotoviti, da se potrebno delo na SIS II nadaljuje v 2009. Res je, kot je navedel gospod Jouyet – to ste izpostavili vi, gospod predsednik –, da je datum 30. september 2009, ki je sedaj določen v predlaganih pravnih instrumentih o migraciji, ambiciozno zastavljen. To poletje smo morali zaustaviti nekatere preskuse v državah, ki so upoštevale neuradne nasvete strokovnjakov.

Izvajalec ima sedaj na voljo 20 dni časa, da odpravi obstoječe težave. Nobenega dvoma ni, da moramo skrbno paziti na vse morebitne težave, do katerih lahko pride in ki lahko preprečijo naše uresničevanje časovnega načrta za SIS II. Trenutno se z državami članicami dogovarjamo o najboljši poti za zaključitev del na SIS II. Prav tako moramo poiskati pravo ravnovesje med političnim prednostnim ciljem, ki je povezan s tem sistemom, in jamstvom odličnosti storitve, namenjene nacionalnim organom.

Predlagani prilagoditveni mehanizmi nam omogočajo nekaj prožnosti in nas zavezujejo, da zagotovimo potrebno preglednost v zvezi z razvojnim načrtom. Zaradi tega, gospod Coelho, v celoti podpiramo vaše spremembe; o tem ni vredno zgubljati besed.

Določitev datuma poteka veljavnosti zakonodajnih aktov o migraciji ob koncu junija 2010 nam daje dovolj maneverskega prostora v primeru težav z dokončanjem razvoja SIS II ali z migracijo. Ta datum tudi zagotavlja, da bo SIS II v celoti vzpostavljen v sredini leta 2010.

Po drugi strani pa bo mogoče s tem, ko bo Komisija dvakrat letno predstavila poročila o razvoju in migraciji s SIS I na SIS II, zagotoviti, da bo delo na SIS II pregledno za Evropski parlament.

Gospod predsednik, rad bi poudaril – kot je poudaril gospod Jouyet v imenu predsedstva –, da za popoln uspeh Schengna – kar trenutno že je – potrebujemo SIS II. Gre za tehnološki dosežek, ki ponazarja, kaj lahko doseže Evropa, ki se odloči za uporabo nove tehnologije. To je nujno.

Zato sem izjemno hvaležen Parlamentu, ki je skoraj soglasno sprejel vse te vidike in potrdil poročilo gospoda Coelhoa.

Marian-Jean Marinescu, v imenu skupine PPE-DE. – (RO) Podpiram poročevalcev predlog glede določitve roka za ta nov zakonodajni paket, in sicer 30. junij 2010; to je pomembno, če želimo preprečiti morebitne zamude pri izvajanju schengenskega informacijskega sistema druge generacije SIS II.

Odstranitev mejnih kontrol na kopnem in na zemlji, ki se je začela 21. decembra 2007, pa tudi v zraku (marca 2008) je pomemben korak za devet od desetih držav članic. Svet se je odločil za ukinitve mejne kontrole v treh mejnih državah, Cipru, Romuniji in Bolgariji, ko bo na podlagi vrednotenja ugotovljeno ustrezno delovanje schengenskega sistema. Delovanje schengenskega sistema v teh treh državah pa je odvisno od delovanja SIS II v trenutnih schengenskih državah. Kot je znano, je bilo delovanje SIS II sprva predvideno za maj 2007, nato je bilo odloženo do decembra 2008, sedaj pa ponovno preloženo na september 2009. To prestavljanje lahko pomeni zamude v treh državah članicah. Ne smemo pozabiti, da so vse te tri države članice mejne države Evropske unije, ki imajo tako kopenske kot tudi morske meje.

Prva dva ukrepa schengenskega pravnega reda sta umik mejne kontrole, njena predstavitev na zunanje meje, skupni postopki kontrole oseb, ki prestopajo mejo. Te ukrepe pravnega reda spodkopava dejstvo, da so države, kot so Romunija, Bolgarija in Ciper, odvisne od prestavljenega delovanja sistema SIS II v državah, ki so znotraj schengenskega območja. Zato pozivam Komisijo in francosko predsedstvo, naj rešita problem upravljanja SIS II in se dogovorita z izvajalcem ter preprečita uveljavitev novih časovnih okvirjev uvedbe SIS II.

Roselyne Lefrançois, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, hotela sem povedati, da je pri tem poročilu poročevalka v senci gospa Roure. Danes ne more biti tukaj, zato govorim v njenem imenu in v imenu Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu.

Strinjam se s komentarji poročevalca, ki se mu zahvaljujem za njegovo delo. Situacija je popolnoma nesprejemljiva. Zagon SIS II bistveno zamuja. Že pred časom smo morali podaljšati pooblastilo Komisije za izvedbo migracije do konca decembra 2008. Komisija spet bistveno zaostaja za določenimi roki in sedaj prosi za neomejeno podaljšanje pooblastila za izvedbo migracije. Po mojem mnenju je to nesprejemljivo, saj to preprečuje vsa nadaljnja posvetovanja Evropskega parlamenta na to temo.

Vseeno pa ne želimo priganjati migracije s SIS na SIS II, saj bi to vplivalo na kakovost in varnost podatkov in celotnega sistema. Zato je treba sprejeti vse potrebne varnostne ukrepe, da bi zagotovili varstvo podatkov in varnost sistema. Zato smo se tudi strinjali, da rok ponovno prestavimo in podaljšamo Komisiji pooblastilo, da bo lahko migracijo izvedla tako, kot je treba.

Proces pa se nikakor ne sme nadaljevati brez demokratičnega nadzora Evropskega parlamenta. Zato skupina PSE podpira poročevalca, da bi zavarovali pooblastila Evropskega parlamenta.

Henrik Lax, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, tudi jaz bi rad izrazil priznanje poročevalcu za dobro opravljeno delo.

Schengenski informacijski sistem je največja evropska skupna podatkovna baza, ki deluje kot skupni informacijski sistem za države članice. Te informacije lahko uporabljata policija in sodni sistem pri sodelovanju v kriminalnih zadevah in za preverjanje posameznikov na zunanjih mejah ali nacionalnih mejah ter za izdajanje vizumov in dovoljenj za bivanje.

Odločitev o razvoju druge generacije SIS – SIS II – upošteva potrebo po uvedbi biometričnih podatkov in novih vrst opozorilnih sistemov, na primer zaradi evropskega naloga za prijetje. SIS II potrebujemo tudi zato, da bomo lahko sprejeli nove države članice, kot smo slišali.

Po prvotnih načrtih naj bi nov sistem začel delovati marca 2007. Vemo, da je prišlo do več preložitvev in je bil objavljen nov časovni raspored, v skladu s katerim naj bi sistem začel delovati konec tega leta. In zaradi prehodne rešitve, ki jo je predstavila portugalska vlada in jo je tukaj omenil tudi gospod Jouyet, tako

imenovanega „SIS One 4 All“, sistem sedaj deluje brezhibno in je omogočil vključitev devetih novih držav članic v sistem SIS. Kljub vsemu, kot je poudaril tudi komisar Barrot, je postala v tem razširjenem schengenskem krepitev varnosti še bolj pomembna in jo bo mogoče doseči v celoti le s popolnim preходом na sistem druge generacije.

Prehod pa bo možen le, če bo SIS II skladen z vsemi pravno določenimi tehničnimi in funkcionalnimi zahtevami, kot tudi drugimi zahtevami, kot so robustnost, odzivnost in delovanje. Od Parlamenta zdaj zahtevamo, da poda svoje mnenje glede dveh trenutnih predlogov o vzpostavitvi pravnega okvira za urejanje prehoda. Kot poročevalec v senci za ALDE v celoti podpiram usmeritev poročevalca, namreč da bo Komisija do konca junija 2009 in nato na vsakih šest mesecev Svetu in Parlamentu predložila poročilo o napredku razvoja SIS II in migraciji schengenskega informacijskega sistema SIS I+ na drugo generacijo SIS II.

Zelo smo razočarani, da SIS II še ne deluje. Upam, da bo na podlagi tega novega pooblastila in strogega testiranja SIS II dokončno pripravljen za uspešen zagon do septembra 2009.

Tatjana Ždanoka, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila gospodu Coelho za običajno zelo produktivno delo v zvezi s poročili o prehodu na SIS II. Poročilo pokriva predvsem tehnične vidike, sam pa bi rad na SIS II pogledal s širše perspektive.

Najprej naj izrazim strinjanje z dejstvom, da je portugalsko predsedstvo dalo priložnost pridružitve v star sistem SIS vsem desetim novim državam članicam. Sicer bi morale nove države članice, vključno z mojo, čakati vsaj do septembra 2009 – torej skoraj dve leti.

Po drugi strani pa „pozno“ ne pomeni vedno „slabo“. SIS II bo deloval v dveh stebrih. Kljub vsemu pa še vedno nimamo pravno zavezujoče okvirne odločitve o varstvu podatkov v okviru tretjega stebra. Ker SIS II uvaja obdelavo biometričnih podatkov, je problem varstva podatkov v glavnem nerešen.

Rad bi tudi poudaril, da je moja politična skupina izjemno previdna glede biometrike. Mogoče moramo res počakati na solidno pravno podlago za varstvo podatkov, preden začnemo uporabljati SIS II.

Delovanje SIS pa je uporabno tudi na drugih področjih, kot je na primer prepoved vstopa, ki so jo države članice uvedle za državljane tretjih držav. V skladu s Schengensko konvencijo se uporablja nacionalna zakonodaja v primerih, ko oseba zahteva izbris opozorila o sebi. V tem pogledu ureditev SIS II zagotavlja boljše postopkovne garancije na evropski ravni.

Če povzamem, nam SIS II na nekaterih področjih obljublja boljšo Evropo. Kljub vsemu pa moramo še naprej odpravljati nekatere pomembne pomanjkljivosti. Če zagotovitev teh garancij pomeni, da moramo še malo počakati, bomo pač morali še malo počakati.

Pedro Guerreiro, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Kot so poudarile že številne organizacije, ki spremljajo postopek komunitarizacije sodstva in notranjih zadev, področij, ki predstavljajo samo jedro suverenosti držav, bodo z migracijo schengenskega informacijskega sistema na drugo različico značilnosti tega sistema in podatkovne baze razširjene z vključitvijo novih vrst opozoril, kot je na primer evropski priporni nalog, dodatkom novih kategorij podatkov, kot so na primer biometrični podatki, in omogočanje dostopa novim subjektom. Razvite so bile nove značilnosti in funkcionalnosti, ki povezujejo opozorila in povezujejo sistem z informacijskim sistemom za vizume. Treba je omeniti tudi zaskrbljujočo možnost dolgotrajnega vodenja evidenc, kadar je to potrebno, pri čemer me zanima, kdo odloča, kdaj je to potrebno. Prav tako so potrebna pojasnila o vse preveč neopredeljenem področju možne izmenjave podatkov s tretjimi državami.

Verjamemo, da ta razširitev prinaša določena tveganja v primerjavi s predhodnim sistemom glede varovanja pravic, svoboščin in jamstev državljanov s tem, ko so v podatkovno bazo dodani novi elementi, ki bodo bolj dostopni in bodo pomenili večjo izmenjavo informacij. Zdi se, da je pomembnejši od odziva na širitev na nove države poskus prilagajanja SIS nevarnemu poudarku na varnosti, ki je del vedno večje komunitarizacije notranjih zadev Evropske unije, kar zavračamo.

Hélène Goudin, v imenu skupine IND/DEM. – (SV) Gospod predsednik, tema, o kateri trenutno razpravljamo, je veliko pomembnejša kot druge, o katerih tukaj redno razpravljamo. Razpravljamo o pomembni temi mobilnosti ljudi znotraj tako imenovanega schengenskega območja. Ta sistem nedvomno olajša potovanje številnim posameznikom, treba pa je povedati, da njegov negativni vidik na več mestih zasenči njegove pozitivne vidike.

Pri tem imam v mislih dejstvo, da Schengen vpliva tudi na mobilnost velikega števila ljudi, ki se zaradi družbenih sistemov srečujejo z omejitvami. Schengen je nadaljnji korak k ustvarjanju superdržave, utrdbe Evrope. Ustvarjanje družbe z neomejenimi močmi nadzora. Nočem biti del tega.

Ni dvoma, da je čezmejni kriminal eden največjih problemov današnjega časa. Zato potrebujemo čezmejne rešitve. Vendar pa ne verjamem, da je pravi forum za ta namen Schengen ali EU. Imamo že Interpol, odlično in učinkovito mednarodno policijo, v kateri sodelujejo suverene države po vsem svetu. Namesto da vzpostavljamo vzporedne sisteme, bi morali krepiti Interpol. Zavedamo se, da naše zaveze ne omejujejo kriminalne dejavnosti, ki sestoji iz svetovnih mrež. To je le nekaj splošnih pomislekov; zdaj pa k bolj konkretnim.

Eden od vidikov schengenskega informacijskega sistema, kateremu se po mojem mnenju ne posvečamo dovolj, je vprašanje zaupnosti. Obdelani in shranjeni osebni podatki so zelo občutljive narave. Ena najpomembnejših nalog države je zagotoviti ustrezna varovala za svoje državljane in jih zaščititi pred nepooblaščenim dostopom do osebnih podatkov. Po mojem mnenju je to nacionalna zadeva in trdno sem prepričana, da EU ni sposobna zagotoviti potrebnih varoval. Poleg tega tudi menim, da je vzpostavljanje novih struktur drago in nepotrebno. Saj se sistem navsezadnje financira iz davkoplačevalskega denarja.

Že zelo dolgo sem mnenja, da bi lahko razvoj EU, ali evropske integracije, kot to nekateri imenujejo, primerjali s postopno tiranizacijo. Kar pa je zaskrbljujoče, je to, da ti koraki že dolgo niso več majhni. Namesto tega se srečujemo z velikimi, odločnimi in hitrimi koraki k ustanovitvi države EU. S tem se ne more strinjati noben evropfil.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Gospe in gospodje, ponovno razpravljamo o schengenskem informacijskem sistemu (SIS), ki je glavno orodje za uporabo schengenskih načel. Nedvomno je to hrbtenica Evrope brez meja in območje svobode, varnosti in pravičnosti, zaradi česar je nujno, da začne SIS II čim prej delovati.

Trenutno sistem SISone4ALL deluje v celoti kot prehodna tehnična rešitev, ki devetim novim članicam omogoča povezavo v sistem SIS in seveda polnopravno članstvo v Uniji z vstopom v schengensko območje. 21. december 2007 je bil zgodovinski dan za mojo državo, Slovaško, in za celotno EU. Zaznamoval je dejanski padec železne zaves.

Zato bi se rada zahvalila Carlosu Coelho za to poročilo in velike napore, ki jih je vložil vanj. Prepričana sem, da brez njega schengensko območje danes ne bi imelo devetih novih članic. Verjamem, da bo tudi SIS nove generacije deloval enako hitro in brez problemov.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Vsem govornikom se zahvaljujem za odlično razpravo in široko podporo načelu novega pooblastila ter stališču poročevalca, kakor so izrazili mnogi govorniki.

Gospod Marinescu, pohvalil sem delo portugalskega predsedstva, ki je novim članicam omogočilo, da so se vključile v sistem. Zabeležil sem si, da si Romunija želi vključitve v sistem takoj, ko bo to mogoče, pod nadzorom Komisije, seveda ob izvedbi vseh morebitnih potrebnih tehničnih prilagoditev.

Glede opažanj gospe Lefrançois in gospoda Laxa se lahko Svet le opraviči za zamudo, zavedamo pa se prizadevanj Komisije in osebne prošnje podpredsednika Barrota, naj poskrbimo, da se bodo stvari vrnile na prave tire in da bomo ostro ukrepali v zvezi z izvajalcem. Poleg Komisije in vseh držav članic mora Svet ostati buden in skupaj moramo zagotoviti, da bo projekt potekal po načrtu, ter zagotoviti, da bo tehnično izvedljiv in učinkovit, hkrati pa državljanom zagotoviti svobodo.

V odgovor gospe Ždanoki in gospodu Guerreiroju lahko povem, kakor je poudarila gospa Lefrançois, da razumem, da nekateri med vami želite nadaljnjo razpravo o vključitvi novih funkcij v sistem, vendar pa moramo nujno pred tem dokončati projekt SIS II. Zato sem prepričan, da bi bila na tem mestu najbolj primerna politična razprava o teh novih funkcijah. Kot ste poudarili tudi nekateri med vami, pa to nikakor ne sme ovirati uvedbe novega sistema. Pravzaprav bi bilo povsem nesprejemljivo, če bi te funkcije opustili samo iz razloga, da jih zastareli sistem - v tem primeru SIS I - ne more podpirati. Preden začnemo s to razpravo mora biti sistem vzpostavljen in tehnološki razvoj dokončan.

Glede drugih govorov, v katerih je bila izražena predvsem zaskrbljenost glede varstva podatkov, bi želel poudariti – kot je to storil že predsednik, pa tudi dopoldne smo razpravljali o varstvu podatkov, v razpravi je sodeloval tudi komisar Barrot –, da želimo učinkovito nadaljevati z začetim delom na evropski ravni in da smo prepričani, da je treba zagotoviti varstvo podatkov in izmenjave informacij s tretjimi državami, kakor zahtevate. Ne bi se rad vračal na splošno razpravo, ki smo jo imeli dopoldne, rad pa bi povedal, da je bilo z

vidika varstva podatkov dogovorjeno, da bomo ustrezno upoštevali priporočila evropskega nadzornika za varstvo podatkov.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, vsem govornikom in poročevalcu bi se rad še enkrat zahvalil. Če nadaljujem, kjer je končal gospod Jouyet, bi vas vse rad tudi sam opomnil, da se popolnoma zavedamo pravil o varstvu podatkov. Kot ste, predsednik, že sami povedali, so službe v rednem stiku s tistimi v okviru evropskega nadzornika za varstvo podatkov, da bi tako zagotovile, da se pri razvoju in upravljanju sistema SIS II ustrezno upoštevajo vsa pravila. V prvi polovici 2009 evropski nadzornik za varstvo podatkov načrtuje obisk v Strasbourg, in sicer še pred migracijo, da bi tako zagotovil varstvo podatkov.

Pretvornik, ki ga pravkar razvijajo, bo zagotovil varen prehod s SIS I na SIS II. Gospa Lefrançois je povsem upravičeno dejala, da z migracijo ne smemo hiteti, s čimer se popolnoma strinjam. Biti moramo zelo previdni.

V vsakem primeru pravni inštrumenti vsebujejo posebne določbe, katerih namen je zagotoviti skladnost z načeli varstva podatkov. To je vse, kar lahko povem o varstvu podatkov, zavedajoč se, da moramo vso pozornost nameniti zagotavljanju, da bo sistem skladen s tem, kar želimo na področju varstva podatkov doseči drugje po Evropi.

Če se sedaj vrnem na zamudo: popolnoma razumem gospoda Marinescuja, gospoda Laxa in gospo Lefrançois, ki so jasno izrazili svoje pomisleke glede številnih zamud, s katerimi se soočamo. Glede priprav na SIS II na centralnem nivoju lahko povem, da skrbno nadzorujemo napredek in da smo uvedli ukrepe, ki nam bodo pomagali skrbno spremljati napredek, službe Komisije pa bodo poskrbele, da bo zagotovljenih dovolj virov, ki bodo nadaljevali z delom izvajalcev.

Očitno se lahko v skrajni sili zatečemo h pogodbenim kaznim, kakor je storil moj predhodnik, ko je enemu od izvajalcev naložil pogodbeno kazen v višini več kot 1 milijon EUR. Vendar pa bi, gospod predsednik, gospe in gospodje, raje, kot da se zatekam h kaznim, videl, da bi izvajalci delali učinkovito in se držali časovnega načrta.

Izvedba SIS II pa ni povezana le s centralnim SIS II. Za to si morajo močno prizadevati vse države članice. Veseli me, da je danes z nami tukaj francosko predsedstvo, saj vem, kako si prizadeva za to.

Da bi državam članicam pomagalo pri njihovih pripravah na nacionalni ravni, je slovensko predsedstvo ustanovilo, francosko predsedstvo pa prav tako priznava, izjemno koristno skupino „Prijatelji SIS II“. To je skupina na visoki ravni, v kateri Komisija aktivno sodeluje, njena naloga pa je spremljati izvajanje SIS II v državah članicah. Problem bomo uspešno rešili le s tesnim sodelovanjem.

Rad bi poudaril, da z uvedbo SIS II ne želimo Evrope spremeniti v utrdbo; poskušamo le zagotoviti, da umik notranjih mej ne bo predstavljal večjega tveganja negotovosti, nasilja in terorizma za Evropsko unijo in evropske državljane. Zato ne morem dopustiti izjav, da z uvedbo SIS II zapiramo vrata v Evropo. Tukaj ne gre za to. Edini namen je zagotoviti, da bomo lahko z umikom notranjih mej evropskim državljanom zagotovili prostor – da, tako bom rekel –, prostor varnosti in svobode.

To je vse, gospod predsednik. V vsakem primeru pa bi se želel zahvaliti Evropskemu parlamentu in osebno gospodu Coelho za tako podrobno raziskavo o zgradbi SIS II, ki je ključ do uspeha Schengna.

Carlos Coelho, *poročevalec*. – (FR) Gospod predsednik, tvegati bom in svoje končne komentarje povedal v francoščini, v odgovor na vljudne pripombe gospoda Jouyeta in podpredsednika Barrota. Zato se vam bom zahvalil v vašem jeziku. Ni bilo lahko doseči soglasja v okviru Sveta, ampak uspelo vam je. Za nas sta najpomembnejši dve stvari: jasna delitev pristojnosti med Komisijo in državami članicami ter vprašanje pooblastila Komisije.

Pooblastilo Komisije se ne more končati, dokler SIS II ne bo deloval tako, kot je treba. Nadalje bi se rad zahvalil Svetu, Komisiji in vsem političnim skupinam v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve za njihovo prizadevnost pri oblikovanju sprememb, o katerih bomo jutri glasovali. Za nas je določba o preglednosti bistvena: državljani imajo pravico, da so obveščeni o Schengnu in SIS II. Glede vprašanja pooblastila Komisije pa naj rečem le to, da je neomejeno pooblastilo nesprejemljivo. Vendar pa smo se uspešno spopadli tudi s tem problemom.

Gospod predsednik, za konec naj tistim, ki so o sistemu SIS II govorili negativno, samo še pojasnim, zakaj nam je ta sistem všeč. SIS II nam je všeč, saj imamo radi svobodo gibanja v Evropi. Če pa želimo zagotoviti svobodo gibanja v Evropi, pa moramo poskrbeti, da bodo naše zunanje meje varne. Varnost naših zunanjih mej je predpogoj za svobodo evropskih državljanov in zato nujno potrebujemo SIS II.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri.

15. Mednarodni sporazum o tropskem lesu iz leta 2006 - Mednarodni sporazum o tropskem lesu iz leta 2006 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o:

– poročilu (A6-0313/2008) gospe Caroline Lucas v imenu Odbora za mednarodno trgovino o Mednarodnem sporazumu o tropskem lesu iz leta 2006 (11964/2007 – C6-0326/2007 – 2006/0263(CNS)) in

– ustnem vprašanju (O-0074/2008 – B6-0458/2008) Komisiji o Mednarodnem sporazumu o tropskem lesu iz leta 2006 gospoda Helmutha Markova v imenu Odbora za mednarodno trgovino.

Caroline Lucas, poročevalka. – Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila vsem svojim kolegom v Odboru za mednarodno trgovino in Odboru za pravne zadeve za njihovo odlično sodelovanje pri mojem poročilu o mednarodnem sporazumu o tropskem lesu (ITTA) iz leta 2006. Veseli me širok politični konsenz, ki smo ga dosegli, glede na izjemno pomembnost vprašanja za gozdove, les in trgovino.

Mogoče ste opazili, da je od naznanitve tega sporazuma Parlamentu do te razprave preteklo skoraj eno leto. To ne pomeni, da Odbor za mednarodno trgovino kakorkoli podcenjuje pomembnost tega vprašanja; razlog je predvsem v tem, da za sporazum po našem mnenju rabimo parlamentarno soglasje in ne le enostavno posvetovanje, tudi zaradi tega, ker imamo nekaj specifičnih in posebnih mnenj o sporazumu, ki jih je po našem mnenju treba upoštevati.

Predsednik trgovinskega odbora, gospod Markov, bo podrobneje pojasnil postopkovne napore, s katerimi smo pridobili večjo vlogo Parlamenta pri tem dokumentu, prav tako pa bo izpostavil odziv Sveta v zvezi z zamudo in zavrnitvijo, ki nas je zelo razočaral.

Povedala sem, da ima Parlament nekaj specifičnih in posebnih mnenj glede sporazuma. Nedvomno prinaša izboljšave glede na prejšnji sporazum ITTA izpred 20 let, ki v resnici, čeprav je bil sprejet kot sporazum, ki spodbuja tako trgovino, kot tudi trajnost, vso pozornost namenja trgovini in zelo malo trajnosti. Mogoče ravno to pojasnjuje, zakaj je ena izmed ključnih podpisnic sporazuma, Indonezija, za vedno izgubila okrog tri četrtine gozda in zakaj polovica sečnje v regijah, kot so Amazonka, Kongo, jugovzhodna Azija, še vedno poteka nezakonito.

Čeprav nov sporazum predstavlja napredek glede na prejšnjega in zato Skupnost tudi podpiramo pri njegovi ratifikaciji, je treba to razumeti kot potrditev nezadovoljivega sporazuma z močnimi zadržki. ITTA 2006 vsebuje le malo tistega, kar je potrebno za reševanje problema izginjanja tropskega gozda. Na primer, še vedno kot svoj cilj navaja spodbujanje širjenja mednarodne trgovine, trajnost pa omenja le v nekaj besedah. Če si ogledate strukturo glasovanja organizacije, ki stoji za sporazumom, lahko opazite, da daje več glasov državam proizvajalkam, ki izvozijo več lesa, hkrati pa podeljuje več glasov državam potrošnicam, ki so velike uvoznice. Povedano z drugimi besedami, kljub besedičenju o trajnosti je sistem še vedno oblikovan tako, da imajo največji vpliv tisti, ki z lesom najbolj trgujejo.

S poročilom pozivamo Komisijo, da začne s pripravami na naslednji krog pogajanj ITTA, na katerem bi bilo mogoče zagotoviti močno izboljšan naslednji sporazum. Soglasje Parlamenta za kakršen koli naslednji sporazum bo odvisno od korenite spremembe temeljnih ciljev sporazuma za zaščito in trajnostno upravljanje tropskega gozda, pri čemer je obseg trgovanja s tropskim lesom v skladu s temi cilji. To pomeni, da bi Komisija morala predlagati ustrezne mehanizme financiranja za države, ki so pripravljene omejiti izvoz lesa, prav tako pa tudi temeljito preoblikovanje glasovalnega sistema ITTA.

Prav tako pa na Komisijo naslavljam zahtevo, ki se nanaša na dolgo pričakovan predlog zakonodaje o nadaljnjih ukrepih za boj proti nezakoniti sečnji. Do tega mora priti nemudoma. Na začetku leta je bil v pripravi, v začetku meseca maja naj bi o njem glasovala Komisija, vendar je nenehno prihajalo do zamud zaradi pritiskov s strani industrije. To se je zgodilo kljub številnim zagotovilom s strani Parlamenta glede široke politične podpore predlogu. Po zadnjih informacijah, ki so nam na voljo, naj bi o predlogu glasoval kolegij komisarjev 15. oktobra – zelo bi bila vesela, če bi kdo to lahko dejansko potrdil –, in pozvala bi komisarje, da svoje odgovornosti jemljejo zelo resno, kajti to vprašanje krčenja gozdov je izjemno pomembno; gre za vprašanje, ki zadeva cel Parlament. Danes pričakujem zelo močan in optimističen odziv Komisije.

Helmuth Markov, avtor. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, vesel sem, da imamo danes možnost razpravljati o Mednarodnem sporazumu o tropskem lesu.

Zaščita in trajnostno upravljanje tropskih gozdov postajata vse bolj pomembna z vidika boja proti podnebnim spremembam, ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva pravic avtohtonega prebivalstva. V skladu s tem obstaja v Odboru za mednarodno trgovino široka podpora konceptu mednarodnega sporazuma. Vendar pa obstaja, kot je povedala že gospa Lucas – in ob tej priložnosti bi se jih rad zahvalil za čudovito poročilo –, dvom, ali bo sporazum zadostoval za rešitev problema krčenja gozdov. Vsako leto zaradi sečnje izgine trinajst milijonov hektarjev tropskega gozda, temu pa je mogoče pripisati približno 20 % emisij toplogrednih plinov.

Razloga, da je minilo skoraj celo leto od predložitve besedila Parlamentu in današnjo razpravo o sporazumu na plenarnem zasedanju, vsekakor ni mogoče iskati v tem, da bi hotel Odbor za mednarodno trgovino zavlačevati s to razpravo ali da temu problemu ne bi namenil dovolj pozornosti. Po našem mnenju oziroma mnenju Odbora za pravne zadeve je razlog v tem, da je za sporazum potrebno soglasje Parlamenta in ne le postopek posvetovanja. Ob tem bi se rad predvsem zahvalil poročevalki, gospe Panayotopoulos-Cassiotou, in predsedniku Odbora za pravne zadeve, gospodu Garganiju, za jasen in hiter pravni nasvet v zvezi s pravno podlago.

Glede mnenja Odbora za pravne zadeve je predsednik Pöttering januarja pisal generalnemu sekretarju Sveta in pojasnil, da po našem mnenju sporazum vzpostavlja poseben institucionalni okvir, ki v skladu s členom 300(3)(2) Pogodbe ES zahteva soglasje Parlamenta. Na žalost se je Svet na to pismo odzval šele 23. maja 2008. Odgovor – štirje celi odstavki – ni vseboval nobene pravne utemeljitve ali kakršnega koli drugega razloga za zavrnitev zahteve Parlamenta. Na podlagi tega je Odbor za mednarodno trgovino sprejel poročilo gospe Lucas, zastavljeno ustno vprašanje in ustrezno resolucijo, o kateri razpravljamo.

Zaradi tega ne želim izpostaviti le pomembnosti sporazuma samega in boja proti podnebnim spremembam, ampak tudi vprašanje pravic in posebnih pravic Parlamenta. Trenutne pogodbe Parlamentu podeljujejo le malo pomembnih pristojnosti na področju mednarodnih trgovinskih sporazumov, razen sporazumov, na katere se nanaša člen 300(3)(2). Vzpostavitev posebnega institucionalnega okvira, kot je ta, je najpogostejša podlaga za uporabo določb pogodbe, prav tako pa utemeljuje uporabo postopka soglasja pri sklepanju sporazumov o gospodarskem partnerstvu med EU in državami AKP in morebitne sporazume s Korejo ali Indijo in jugovzhodno Azijo – kar je še posebej pomembno v boju proti krčenju gozdov.

Zakaj je uporaba postopka soglasja tako pomembna za nas? Prizadevamo si za parlamentarno razpravo in izvajanje nadzora v imenu državljanov Evrope in s tem za dodelitev večje legitimnosti in javno priznanje sporazumov. Zato je tudi v interesu Sveta in Komisije, da Parlament vključita v to kot sozakonodajalca.

Glede na javni interes pri ohranjanju biotske raznovrstnosti in boju proti podnebnim spremembam upam, da bo Komisija sedaj upoštevala našo zahtevo o predstavitvi letnih poročil o izvajanju mednarodnega sporazuma o tropskem lesu in o njegovih medsebojnih vplivih z dvostranskimi sporazumi.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dovolite mi, da se najprej zahvalim gospe Lucas za njeno poročilo, ki izpostavlja izjemno potrebo po soočenju s težavo uničevanja tropskih gozdov.

Kljub njegovim pomanjkljivostim je sporazum, podpisan v letu 2006, pomemben korak v tej smeri, njegova uveljavitev pa lahko le še pripomore k zadevi, ki jo upravičeno zagovarjate v poročilu. Ta sporazum veliko več pozornosti namenja okoljskim in socialnim vidikom, kot njegov predhodnik iz leta 1994. Jasno je, da Mednarodna organizacija za tropski les (ITTO) sama ne more preprečiti prekomernega izkoriščanja in nezakonite sečnje, saj pogostokrat glavni razlogi ne izhajajo iz gozdarskega področja. Ti razlogi so lahko začasna ali trajna zamenjava gozdov s kmetijskimi zemljišči, relativno nizka donosnost vzdrževanja gozdov v primerjavi z drugimi načini rabe zemljišč in revščina. V zvezi s tem je organizacija postala ena izmed glavnih akterjev pri izvajanju praktičnih ukrepov, ki so namenjeni izboljšanju trajnostnega upravljanja tropskih gozdov. Zaradi tega si zasluži vso pozornost in podporo Skupnosti.

V zvezi s pravno osnovo tega sporazuma je Komisija izvedla analizo glede vprašanja in prišla do sklepa, ki ga podpirajo Svet in države članice, da mora ohraniti prvotni predlog. Prednostna naloga danes je zaključiti postopek za uveljavitev novega mednarodnega sporazuma o tropskem lesu v letu 2009.

Namesto ponavljanja pravnih utemeljitev, ki podpirajo to odločitev, menim, da bi bilo koristneje, če bi se osredotočili na druga vprašanja, ki izhajajo iz poročila, in odgovorili na povezano ustno vprašanje gospoda Markova.

Poudaril bi rad, da ni nobene uradne povezave med mednarodnim sporazumom o tropskem lesu in drugimi sporazumi, kot je Okvirna konvencija Združenih narodov o spremembi podnebja, Konvencija o biotski raznovrstnosti ter dvostranski sporazumi o izvajanju zakonodaje o gozdovih, upravljanju in trgovanju z njimi (FLEGT). Ti sporazumi so z vidika podpisnic, vsebine, obsega in organizacije precej različni. Odnos med temi različnimi sporazumi temelji na napredku, ki je rezultat tega procesa, ter podžiga razprave in pobude, ki prihajajo od druge, kot tudi na možnosti, da bodo različni procesi pripomogli k sinergiji. Evropska unija znotraj okvira vseh teh sporazumov sledi svojemu cilju unovčevanja ogromnega prispevka, ki ga lahko ima trgovina na trajnostni razvoj: z zagotavljanjem podpore multilateralnim sporazumom in nacionalni zakonodaji o okolju.

Komisija je seveda pripravljena poročati Svetu in Parlamentu o dejavnostih ITTO, vendar pa bi vas rad opozoril tudi na dejstvo, da ta organizacija sama objavlja letna poročila. Zaradi tega lahko najprej obravnavamo ta poročila, Komisija pa je pripravljena, da po potrebi posreduje dodatne informacije. V zvezi z izvajanjem zakonodaje o gozdovih, upravljanjem in trgovanjem z njimi (FLEGT), uredba Sveta že določa, da mora Komisija pripraviti letno poročilo o delovanju sistema izdajanja dovoljenj.

To so vse informacije, ki jih imam. Ker komisar Michel danes ni prisoten in čeprav so člani njegovega osebja tukaj, me je osebno pooblastil, da mu posredujem vse pripombe in opažanja, ki se nanašajo na to zanimivo razpravo v času ko, razmišljamo o razvoju številnih, predvsem afriških držav.

Zaradi tega bi se rad zahvalil Parlamentu, gospe Lucas in gospodu Markovu za njihovo trdo delo. Prisluhnili bom vsem pripombam govornikov.

Georgios Papastamkos, pripravljavec mnenja Odbora za pravne zadeve. – Gospod predsednik, predsednik Odbora za mednarodno trgovino, gospod Markov, je omenil pravne vidike zadeve, o kateri razpravljamo, ko je nadomeščal gospo Panayotopoulos-Cassiotou, prav tako pa je govoril v imenu Odbora za pravne zadeve. Kot veste, je odbor na zasedanju 19. decembra 2007 podal svoje mnenje o pravni podlagi predloga resolucije Sveta. Ta resolucija je bila sprejeta na zahtevo Evropske skupnosti v zvezi s sklenitvijo mednarodnega sporazuma o tropskem lesu 2006, ki ga je predlagala Komisija.

Predlagana pravna podlaga vključuje člene 133 in 175 skupaj s prvim pododstavkom člena 300(2) in prvim pododstavkom člena 300(3) Pogodbe ES.

Odbor za pravne zadeve Evropskega parlamenta se je odločil, da bo predlagal spremembo pravne podlage, tako da bi vsebovala sklic na drugi pododstavek člena 300(3). Za to pa je potrebno soglasje Evropskega parlamenta in ne le enostavno posvetovanje.

Komisija se je odzvala drugače in nadaljuje s pravno podlago, ki jo je predlagala. Odbor za pravne zadeve utemeljuje odločitev glede spremembe pravne podlage. To je primer mednarodnega sporazuma, ki z ureditvijo postopkov sodelovanja vzpostavlja poseben institucionalen okvir.

Zbigniew Zaleski, v imenu skupine PPE-DE. – (PL) Gospod predsednik, komisar, les je dragocen gradbeni material; je zdravju neškodljiv, praktičen, nekoliko manj odporen na ogenj, vendar vse bolj iskan. Povedano na kratko, gre za iskano in privlačno surovino, ki pogostokrat predstavlja glavni izvozni izdelek države. Tropski les – les, ki raste le v omejenem geografskem pasu – je še bolj privlačen, pogostokrat pa se z njim nezakonito trguje, kar uničuje gozdove in celoten ekosistem.

Soočeni smo z dilemo: na eni strani rabimo les, potrebujemo gradbene materiale, medtem ko moramo po drugi strani zaščititi tropske gozdove. Če izkoriščanje ne bo pod dobrim in razumnim nadzorom, to ne bo pripeljalo le do okoljske katastrofe, ampak tudi do demografske katastrofe. Brez gozdov bo izginilo tudi drugo rastlinje, živali in ljudje. Mednarodni sporazumi so potrebni, vendar pa je v tem primeru verjetno bolj pomembna ozaveščenost glede razumnega upravljanja lesa. Če takšna razumnost ne bo prevladala, bomo uničili pomemben del naravnega sveta, ki ga ni mogoče nadomestiti. Namesto razumni upravitelji bomo postali uničevalci.

Če povzamem, podpiram razširitev sporazuma (pri tem pa je treba upoštevati možnost za nadaljnje izboljšave), ki le deloma pošteno in pravično – ali „zadovoljivo“ – ureja trgovanje s tem lesom, istočasno pa je lahko model za izkoriščanje lesa v drugih regijah – Sibiriji, o kateri le malokdaj slišimo, komisar, Amazonki, o kateri slišimo nekoliko več, in drugih ranljivih regijah sveta.

David Martin, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, naj na začetku te razprave povem, da skupina socialdemokratov čestita gospe Caroline Lucas za poročilo, ga podpira in bo glasovala za vse spremembe, ki jih predlaga v poročilu.

Pozdravljam dejstvo, da popravljen Mednarodni sporazum o tropskem lesu več pozornosti namenja trajnostnemu upravljanju – na primer s preprečevanjem nezakonite sečnje – ter obnavljanju in ohranjanju načetih gozdov. Kot so povedali že drugi, je ohranjanje tropskih gozdov ključnega pomena za ohranjanje biotske raznovrstnosti in za naš boj proti podnebnim spremembam, saj kot vsi dobro vemo, imajo tropski gozdovi ključno vlogo pri odstranjevanju ogljikovega dioksida iz ozračja. Trenutno je sečnji teh gozdov mogoče pripisati 20 % globalnih emisij ogljika.

Tako kot gospa Caroline Lucas, tudi sam menim, da moramo zagotoviti, da bi popravljen sporazum dejansko namenil pozornost socialnim in okoljskim vprašanjem in ne le povečevanju trgovanja s tropskim lesom.

Seveda morajo države v razvoju imeti vire za zaščito, ohranjanje in trajnostno upravljanje gozdov. Sporazum poleg financiranja projekta predvideva tudi financiranje s pomočjo tematskih programov. Upam, da se bo s tematskimi programi mogoče osredotočiti na vprašanja, kot so vodenje in zmanjševanje revščine, in da bodo države članice velikodušno prispevale za te programe.

Tako kot Caroline in Helmuth Markov, sem tudi sam razočaran glede dejstva, da Parlamentu ni bil odobren postopek soglasja v zvezi s tem sporazumom, in ta postopek bi nam moral biti omogočen.

Upam, da lahko računamo na to, da bo Komisija predložila Parlamentu letno poročilo, ki analizira – pri tem je ključna beseda „analizira“ – izvajanje sporazuma. Razumem, kar nam je Komisija danes povedala, da Mednarodna organizacija za tropski les objavlja svoja letna poročila, vendar želimo slišati odziv Komisije na ta dokument.

Glede bilateralnih sporazumov je EU v začetku tega meseca podpisala sporazum z Gano o preprečevanju uvoza nezakonitega lesa na trge EU. Ta sporazum bo v teoriji zagotovil, da se spoštujejo osnovna pravila ohranjanja gozdov, kot je redno spremljanje sečnje gozda s strani vlade – prav tako pa moramo dodati, da trenutno gozdovi v Gani izginjajo s stopnjo skoraj 2 % letno. Če bo ta bilateralni sporazum zaživel, lahko to prinese koristi za obe strani. V Gani, kjer se je deževni gozd zaradi nezakonite sečnje skrčil za 25 % glede na prvotno velikost v manj kot 50 letih, bo s tem sporazumom mogoče zagotoviti prihodnost lesne industrije – četrte najbolj donosne industrije v državi.

V Evropski uniji, kjer so potrošniki vse bolj okoljsko ozaveščeni, lahko zagotovimo, da bo les, uvožen iz Gane, imel potrdilo, da je bil posekan zakonito. Čeprav lahko traja še nekaj let, da bo ta sporazum v celoti zaživel, menim, da gre za obetajoč začetek, in podpiram načrte Komisije glede sklenitve podobnih sporazumov z drugimi afriškimi državami, kot so Gabon, Kamerun in Liberija.

Končno želim ponovno opozoriti na opombo, ki jo je izrekla Caroline: ta sporazum je skromen začetek; bolje kot nič, vendar pa ne zadostuje, zato potrebujemo nove predloge s strani Komisije in mednarodne skupnosti.

Magor Imre Csibi, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, sprva želim poročevalcu čestitati za zaključke poročila, s katerimi se v celoti strinjam. Po več kot 20 letih sporazumov o tropskem lesu se zdi njihov vpliv na trajnostno upravljanje tropskih gozdov omejen. Organizacija ZN za prehrano in kmetijstvo ocenjuje, da je stopnja izginjanja tropskega gozda samo v obdobju med leti 2000 in 2005 zrasla za 8,5 % v primerjavi z devetdesetimi leti prejšnjega stoletja.

Škoda je, da poslanci v parlamentu in civilna družba nimajo večje vloge pri sestavi takšnih sporazumov, da bi lahko uravnotežili trgovinske interese in spodbujali bolj trajnostno upravljanje tropskih gozdov. Ne glede na to, kako učinkovit je, pa mora biti sporazum del bolj splošnega pristopa, pri katerem bo vsaka regija prevzela svoj del odgovornosti in ostro ukrepala proti krčenju gozda.

V Evropi bi morda mislili, da imamo učinkovite mehanizme za zaščito biotske raznovrstnosti, vendar pa nam je realnost pokazala, da se motimo. Velike količine nezakonitega lesa in lesenih izdelkov vsak dan prispejo v evropska pristanišča. Ko je enkrat nelegalni les v eni od držav članic, ga res ni težko prodajati v kateri koli od ostalih 26 držav članic brez vsake nadaljnje kontrole zakonitosti. Tako evropski potrošniki v dobri veri kupujejo pohištvo in gradbeni material iz domnevno legalnih virov in pri tem nevede in nehote postajajo sotorilci pri gozdnem kriminalu.

Kot glavni uvoznik in porabnik lesa in na podlagi svoje zaveze, da bo pripomogla k zmanjšanju krčenja gozdov vsaj za polovico v okviru svojih načrtov za boj proti podnebnim spremembam, je EU odgovorna za boj proti nezakoniti sečnji in trgovini z nezakonito pridobljenimi izdelki iz lesa. Če se želimo resno spopasti s krčenjem gozda in nezakonito sečnjo, moramo najprej začeti ostro ukrepati doma in sprejeti evropsko zakonodajo, ki bo uspešno preprečevala trženje nezakonitega lesa in lesenih izdelkov v EU. Žal se zakonodajni

predlog na to temo ves čas prelaga kljub resoluciji EU, sprejeti julija 2006, in objavi delovnega programa Komisije v oktobru 2007.

Naj izkoristim to razpravo in povabim Komisijo, da pojasni razloge, zaradi katerih se venomer prestavlja objava gozdnega paketa. Nadalje pozivam Komisijo, naj nemudoma predstavi zakonodajo, v skladu s katero se bo lahko na trgu EU prodajal le zakonito pridobljen les in leseni izdelki.

Bojim se, da smo že predolgo zapravljali čas. Na tem mestu pozivam Komisijo, naj pospeši postopek predložitve te pomembne zakonodaje in tako omogoči prvo branje še pred koncem tega parlamentarnega mandata. Zagotoviti moramo, da bomo poslali pravo sporočilo in da ga bomo poslali pravočasno.

Wiesław Stefan Kuc, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, komisar, sklenitev Mednarodnega sporazuma o tropskem lesu je vsekakor zelo pomemben korak pri zaščiti tropskih gozdov in bolj civilizirani trgovini z nekaterimi vrstami. Postopkovne zadeve pa ne smejo zasenčiti naših osnovnih ciljev. Najbrž je pomembno, da vzpostavimo pravno osnovo, da začnemo s postopki posvetovanj ali soglasij; toda, ali bomo lahko na tak način obvarovali tropske gozdove in šli naprej?

Vsak dan za vedno izgine več tisoč hektarov gozdov, pa ne samo tropskih. Opustošena zemlja, ki ostane, se spremeni v močvirje ali puščavo. Krčenja gozdov ni mogoče preprečiti s pogozdovanjem, vsaj ne kratkoročno. Revne afriške, ameriške in azijske države nimajo ustreznih sredstev za nadzor izkoriščanja gozdov, za njegovo preprečevanje ali razumno upravljanje. To velja tudi za sibirskie gozdove. Dreves ne ščitimo, lesa ne spoštujemo. Bolj revna ko je država, bolj to drži. V času kulturne revolucije na Kitajskem je bilo posekanih mnogo kvadratnih kilometrov gozdov. Les se uporablja predvsem kot vir energije.

Zato pomembno vlogo igra Mednarodna organizacija za tropski les. Spomnimo se, da proces pospešuje tehnični napredek in moderni stroji za sekanje in spravlanje dreves ter dejstvo, da je nezakonito posekan les cenejši in zato seveda privlačnejši za trgovce. Vsaka zaprta zanka v trgovanju, vsaka ovira, potrdilo o izvoru in nadzoru bo nov uspeh. Upam, da bo ta sporazum kmalu izpolnil svojo vlogo.

Margrete Auken, v imenu skupine Verts/ALE. – (DA) Gospod predsednik, gospe Lucas bi se želela zahvaliti za odlično poročilo. Ugotovili smo, da se vsi strinjamo, da je trgovanje s tropskim lesom v EU sramota. Kot smo nocoj že večkrat povedali, smo naveličani poslušati svečane obljube brez ustreznega ukrepanja. Upam, da bo Komisija slišala, koliko ljudi pritiska nanjo, naj ukrepa in spremeni stvari ter tako zagotovi svetlejšo prihodnost.

Nezakonito pridobljen les prihaja v EU in to je samo po sebi povsem absurdno. Če bi bil to kakšen drug izdelek, bi temu rekli prodaja ukradenega blaga. Prostovoljni sistemi za označevanje so nenavaden korak. Nezakonita dejanja bi morala biti prepovedana, tudi v EU; ni dovolj, da jih omejujemo z označevanjem, ampak jih je treba prepovedati. Verjamem, da večina ljudi ne ve, da je v EU povsem zakonito kupovati nezakonit les. Seveda pa je bolje označevanje kot nič.

Grotesken je tudi obseg kontrole velikih podjetij za sečnjo – med najslabšimi so na žalost tudi tista, ki prihajajo iz moje države, Danske – v okviru zakonodaje EU oziroma neobstoja takšne zakonodaje. Zato podpiram poziv poročevalca komisarju, da je treba posodobiti mednarodni sporazum in začeti delovati na ravni EU. Nujno potrebujemo učinkovitost. Tudi če se zavedamo, da slabo upravljanje in korupcija v državah proizvajalkah lesa igrata pomembno vlogo, ne moremo spregledati potrebe, ki je, kot smo že večkrat poudarili, najpomembnejši dejavnik.

EU je ena največjih uvoznic lesa na svetu, zato mora prevzeti odgovornost. Potrebujemo učinkovito zakonodajo, ki bo zagotavljala, da bodo vsi leseni izdelki, ki se prodajajo na območju Skupnosti – vključno s predelanimi izdelki – zakoniti in trajnostni. Začnemo lahko takoj, z javno oskrbo. Vsi ostali ukrepi so nesprejemljivi.

Jens Holm, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospod predsednik, uničevanje tropskih gozdov se nezadržno nadaljuje. Trinajst milijonov hektarov na leto oziroma eno nogometno igrišče na sekundo – toliko gozdov stalno izginja. To se dogaja kljub dejstvu, da je bil sporazum o lesu sprejet že pred več kot 20 leti. Leta 2006 je bil podpisan Sporazum o tropskem lesu. Čeprav je sporazum splošne narave in pomanjkljiv, je za nas vseeno orodje, s pomočjo katerega se lahko spopademo s problemom.

Na to nas je opozorila gospa Lucas in prepotrebne spremembe, ki jih je predstavila, zagotavljajo boljši način za zaščito tropskih gozdov. Imam vprašanje, ki bi ga rad naslovil neposredno na Komisijo. Gospa Lucas je v svojem uvodu dejala, da celoten Evropski parlament čaka na zakonodajo Komisije za boj proti nezakoniti sečnji. Kdaj bomo dobili to zakonodajo o nezakoniti sečnji? Je res, da je Komisija o tem glasovala že maja

letos? Zakaj nič ne vemo o tem? Tega v svojem govoru niste omenili, mi tukaj v Parlamentu pa želimo biti seznanjeni s to zadevo. Kaj se je zgodilo z zakonodajnim predlogom? Prosim za pojasnilo.

Sicer pa se zahvaljujem gospe Lucas za osvetlitev celotnega problema trgovanja z lesom. Ali je res smiselno posekati toliko lesa in ga izvoziti? Moja država, Švedska, ima največ gozdov od vseh evropskih držav. Hkrati pa uvozimo eno šestino lesa, ki ga porabimo. Zakaj? Očitno je ceneje, če kupujemo les na svetovnem trgu. Gospa Lucas želi narediti nekaj na tem področju in prosi EU, naj podpre države, ki so sprejele strategijo za zaščito tropskih gozdov. Res, zelo dober predlog.

Še en ukrep, ki se ga je dotaknila gospa Lucas, je določitev pogojev v mednarodnih trgovinskih sporazumih, ki jih bodo morala spoštovati tako evropska podjetja kot tudi proizvajalci na jugu in pri svojem delu upoštevati mednarodne konvencije in sporazume. Ideja je, da je treba mednarodno trgovino uporabiti kot orodje za spodbujanje trajnostnega razvoja po vsem svetu.

Naslednja dimenzija krčenja gozdov, o kateri se prav tako ne govori dovolj, je mesna industrija. Velik del mesa in krme za živali prihaja z območij, ki so bila včasih pokrita z gozdovi. Proizvodnja mesa je eden od glavnih vzrokov za uničevanje gozdov v območju Amazonke. Predsednik Odbora Združenih narodov za klimatske spremembe Rajendra Pachauri je pred kratkim pozval k zmanjšanju porabe mesa. Popolnoma prav ima. In tukaj se poraja še eno vprašanje za Komisijo: kdaj bomo imeli strategijo za zmanjševanje porabe mesa? Kot sem že omenil, se strinjam praktično z vsem, kar je v poročilu navedla gospa Lucas. Skupina Evropske združene levice zato podpira to odlično delo.

Maciej Marian Giertych (NI). – (PL) Gospod predsednik, obstoječi mednarodni sporazumi o dendroflori so očitno povsem neustrezni. Genetski viri tropskih gozdov se zaradi njihovega prekomernega izkoriščanja krčijo z zaskrbljujočo hitrostjo.

Za to sta dva razloga. Najbolj zanimive vrste tropskega lesa so še vedno zelo zanimive na trgih bogatih držav. Njihovo iskanje in sekanje je vedno bolj učinkovito. Možnost, da bi jih gojili pod nadzorovanimi pogoji, pa je omejena s pomanjkanjem ustreznih metod za tovrstno gojenje. Semena so običajno nespeča. Povedano drugače, niso primerna za shranjevanje in prevoz. Vzklijejo takoj, ko padejo z drevesa. Zato potrebujemo posebne študije o proizvodnji semen teh umirajočih vrst, o gojenju rastlin in o vodenju drevesnic. Denar za tovrstne študije bi bilo treba zbrati z obdavčevanjem ljudi, ki trgujejo s takšnim lesom.

Drugi razlog je prekomerno izkoriščanje drevesnih krošenj, vključno z grmovjem, ki ga lokalno prebivalstvo uporablja za kurjavo in pripravo hrane. Tega pustošenja ne moremo ustaviti, ne da bi organizirali drug vir goriva za te ljudi.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, sklenitev Mednarodnega sporazuma o tropskem lesu je vsekakor zelo pozitivna stvar. Predstavlja dogovor med vladami 180 držav proizvajalk in porabnic ter mednarodnimi organizacijami.

Ni dvoma, da so cilji, začrtani v tem sporazumu, izjemno pomembni. Pomislimo samo na škodljive učinke nezakonite sečnje in krčenja gozdov in zlasti na njun prispevek k učinku tople grede. Zato je bistvenega pomena, da podpremo nacionalne politike držav proizvajalk glede trajnostne rabe in izkoriščanja tropskih gozdov in okrepimo njihovo zmožnost izvajanja gozdne zakonodaje ter učinkovitega boja proti ilegalni sečnji.

Pri tem je ključno vprašanje primerne financiranja za doseg ciljev novega sporazuma. Mi v EU moramo zagotoviti, da bomo na evropski trg uvažali in distribuirali le zakonito posekan tropski les. Spodbujati moramo dejavnosti obveščanja in dvigovanja ozaveščenosti med potrošniki.

Premisliti moramo, če so prostovoljni sistemi dovolj ali če je treba uvesti pravno zavezujoča pravila in specifikacije v zvezi z zakonito trgovino s tropskim lesom. Ta cilj moramo zasledovati ne le na mednarodni ravni, ampak tudi na ravni bilateralnih sporazumov, ki jih pokriva program FLEGT in trgovinski sporazumi, o katerih se pogajamo; z drugimi besedami, sporazumi o prosti trgovini. Sporazum med EU in Gano je primer ustreznega bilateralnega sodelovanja.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Gospod predsednik, v tem konkretnem primeru bi bilo treba liberalizacijo mednarodne trgovine podrediti pomembnejšim ciljem, namreč okolju in družbeni naravi. Ohranitev tropskih gozdov je nujna, če hočemo obdržati ekološko ravnovesje planeta in brez pretiravanja lahko trdimo, da so s tega vidika tropski gozdovi dediščina človeštva in smo zato vsi ljudje odgovorni za ohranitev tropskih gozdov. Odgovornosti se predvsem ne smejo izogibati razvitejše in bogatejše države. Ti gozdovi so predvsem

v revnih državah, ki se soočajo s hudimi težavami, zato lahko v nedogled govorimo, pa ne bomo dosegli ničesar, če ne bomo sprejeli neposrednih razvojnih ukrepov za te države.

Bistveno je, da tem državam pomagamo, in največji svetovni potrošniki in najbolj razvite države, na čelu z Evropsko unijo, si morajo nujno prizadevati za zagotovitev, da na eni strani vzpostavijo stroge kontrolne mehanizme glede uporabe teh gozdov, po drugi strani pa zagotovijo podporo državam proizvajalkam.

Te države so odvisne od tropskih gozdov in njihova gospodarstva so v veliki meri povezana z gozdovi. Hitro krčenje gozdov bo imelo z vseh vidikov grozljive posledice – za nas, na bolj globalni ravni, z okoljskega vidika, za njih pa na bolj oprijemljivi ravni, z družbenega in gospodarskega vidika, saj bo postalo vprašljivo njihovo preživetje – zato je treba vse, kar je možno storiti, začeti prav tukaj. Ponuditi moramo podporo in sprejeti ukrepe, ki bodo spodbujali razvoj in preoblikovanje proizvodne strukture v tistih državah tako, da bodo lahko vzpostavile primeren odnos s svojimi gozdovi in viri, ki bo bolj prilagojen njihovim interesom in bolj usklajen z globalnimi interesi človeštva. Za to je odgovorna Evropska unija. Ta sporazum teče v pravi smeri: Ni še zadosten, vendar pa poročilo jasno kaže na te pomanjkljivosti in hkrati daje upanje za prihodnost.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gospod predsednik, nocoj tropski les, ta teden finančna kriza, obsežne pandemije, preseljevanje, kriza s hrano... vse nas vodi do enakega zaključka: današnji največji politični izzivi so globalni in zahtevajo globalni politični odziv.

Seveda nihče ne spodbija trajne suverenosti Indonezije nad njenimi tropskimi gozdovi in njene pravice, da sadi palme in proizvaja palmovo olje, prav tako kot ima tudi Brazilija, ali pa Gabon, pravico, da svoje gozdove zamenja za živino. Vendar pa se zdi, da ima ta teritorialna suverenost negativne posledice tudi zunaj teritorija suverenosti. Krčenje gozdov, revščina, neizogibno izumrtje favne in flore in poceni les povzročajo škodo na globalni ravni. Zato tukaj ni problematičen le rek „ljudje, ki škodujejo drugim, morajo plačati za probleme, ki jih povzročajo“. Teh problemov se je treba lotiti na pravni podlagi. Kako pa jih bomo reševali? Kje bomo začeli? V Evropi z označevanjem lesa, potrjevanjem, da je les iz „poštene trgovine“, enako kot počnemo s kavo, z bilateralnimi sporazumi? Ni dvoma, da je to prvi in osnovni korak, vendar pa mora biti rešitev globalna. Potrebujemo veliko več kot le multilateralne sporazume o lesu, saj morajo biti vsi, ljudje v Skupnostih, Afričani, Latinoameričani in Azijci nagrajeni za različne funkcije, ki jih opravljajo. In zato, gospod predsednik, se moramo teh problemov lotiti na politični ravni in na globalni ravni poiskati koncepte in modele, s katerimi bomo zagotovili nadaljevanje življenja na našem planetu.

Predsednik. – Hvala vam, gospod Martinez, za vašo transnacionalno prošnjo.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, gospe Lucas in gospodu Zaleskemu bi se želela iskreno zahvaliti za njuna prizadevanja v zvezi s to resolucijo. Nenazadnje je obžalovanja vredno, da je v Evropi še vedno v velikem obsegu prisotna trgovina z nezakonito ali neustrezno pridobljenim lesom.

Akcijski načrt Evropske komisije FLEGT 2003 je namenjen predvsem preprečevanju trgovanja z nezakonito pridobljenim lesom v Evropi, vendar ima zelo omejen učinek. Zato mora Evropska komisija predstaviti nove predloge. Navsezadnje se neprimerno vedenje na strani uvoznikov očitno še vedno izplača, saj se le redko zgodi, da so sprejeti ukrepi ali sankcije proti nezakoniti trgovini. Odgovorni uvozniki lesa zato plačujejo visoko ceno, tako dobesedno kot v prenesenem pomenu, ker upoštevajo okoljske in varnostne standarde, saj se morajo še vedno spopadati z veliko cenejšo trgovino z nezakonito pridobljenim lesom.

Lesna industrija je tudi sama dala nekaj konkretnih pobud, kot je na primer certificiranje. Te moramo podpreti z zavezujočo zakonodajo, ki bo skladna z okvirom STO. Zato zagovarjam priznavanje obstoječih sistemov certificiranja, ki jih je delno vzpostavil sam sektor, delno pa nevladne organizacije. To, kar želi doseči gospa Lucas, namreč vzpostavitev novega evropskega telesa, bi prav tako pomenilo veliko birokracije in je zato po našem mnenju nepotrebno.

Seveda je treba ukrepe sprejeti na lokalni ravni, v regijah, kjer se borijo proti nezakoniti sečnji, hkrati pa od Evropske komisije pričakujemo, da bo predstavila predlog za uvedbo sankcij, ki bodo imele tudi preventiven učinek na uvoznike lesa. Saj nam navsezadnje, če ne bomo uvedli ustreznih sankcij za podjetja, ki se ukvarjajo z nezakonito trgovino, grozi, da se bo to nezakonito delovanje še naprej izplačalo, zaradi česar ga moramo izkoreniniti.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) Poročevalki Lucas in njenim kolegom želim čestitati za opravljeno delo pri tem poročilu. Verjamem, da bo Mednarodni sporazum o tropskem lesu prispeval k trajnostnemu upravljanju svetovnih gozdov, čeprav jih je bilo uničenih ali poškodovanih že 80 %. Vsi vemo, da gozdovi omogočajo ohranjanje biotske raznovrstnosti in da igrajo ključno vlogo v boju proti podnebnim spremembam. Uvoz

poceni lesa in pohištva, ki temelji na prostovoljnih sporazumih, povzroča neuravnoteženost na svetovnem trgu, prav tako pa tudi izgubo delovnih mest v državah izvoznih in uvoznih. Zaradi tega želim še enkrat poudariti potrebo po zakonodajnih ukrepih za zaščito tropskih gozdov, kot tudi drugih gozdov, in preprečevanje trgovanja z nezakonito pridobljenim lesom. Pozdravljam popravljen sporazum, prav tako pa se zanašam na Komisijo, da nam bo posredovala letno poročilo o razvoju tega sporazuma.

Béla Glattfelder (PPE-DE). - (HU) Podnebne spremembe lahko zaustavimo le, če bomo zaustavili tudi krčenje gozdov. Evropska prizadevanja za zaščito okolja bodo še naprej neučinkovita, če bomo dopuščali uničevanje okolja v drugih delih sveta.

Liberalizacija mednarodne trgovine in globalizacija spodbujata uničevanje okolja, ki se razprostira čez različne celine. Pravila STO je treba dopolniti s strožimi predpisi glede varstva okolja, sicer bo dodatna liberalizacija vodila v še hujše uničenje okolja. Prepoved nezakonite trgovine z lesom ni dovolj; prav tako je treba prepovedati uvoz izdelkov in pohištva, ki je bilo izdelano iz nezakonito posekanega lesa.

Ali ljudje res verjamejo, da uvoz poceni kitajskega pohištva ni povezan s krčenjem gozdov? To poročilo je korak v pravi smeri, vendar pa stanje našega planeta od nas zahteva še bolj radikalne ukrepe. Dokler ne začnejo veljati strožja pravila, moramo pozivati velike mednarodne trgovce s pohištvom, kot je IKEA, da uporabljajo pregledne omejitve in da ne trgujejo s pohištvom, izdelanim iz nezakonitega lesa.

Krčenje gozdov ne spodbuja samo trgovine z lesom in pohištvom, ampak dviguje tudi cene kmetijskih proizvodov in povpraševanje po biogorivih. Če bomo dopustili trgovanje z biogorivi, katerih pridelava je imela za posledico krčenje gozdov, se moramo zavedati, da vsakič, ko napolnimo rezervoar s takšnim gorivom, prispevamo k sečnji nekaj kvadratnih metrov deževnega gozda.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Gospod predsednik, stanje, v katerem so tropski deževni gozdovi, je že nekaj let alarmantno in nikakor si ne moremo več zatiskati oči pred brezvestnim ropanjem te ključne sestavine biosfere našega planeta. Zelo žalostno je, da je zakonodaja v Evropi, namenjena boju proti nezakoniti sečnji tropskega gozda, naletela na resne ovire, medtem ko slišimo, da vsako leto izgubimo 13 milijonov hektarjev pragozda, kar seveda v veliki meri prispeva k povečanju emisij CO₂. V celoti podpiram poziv, da se zahteve glede varstva okolja vključijo v skupno trgovinsko politiko Evropske unije. Vesela sem, da poročilo gospe Lucas posveča pozornost tudi širjenju informacij o katastrofalnih posledicah krčenja gozdov. Te vrste sporazum mora ratificirati Parlament, prav tako pa je pomembno, da v Evropskem parlamentu vsako leto obravnavamo poročilo Komisije o izvajanju mednarodnega sporazuma in stanju krčenja gozdov. Na žalost smo prepozni, da bi preprečili ali zaustavili podnebne spremembe, vseeno pa je naša odgovornost, da te spremembe vsaj upočasnimo. Čeprav ta sporazum ne zadostuje, predstavlja korak v pravi smeri.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Kljub navezanosti na slogane o varstvu okolja se zdi, da si združena Evropa zatiska oči pred vse večjo težavo izginjanja pragozdov, za kar je v največji meri krivo pohlepno upravljanje gozdov, katerega cilj je zadovoljiti potrebe trgovine s tropskim lesom. Zaradi krčenja je izginilo že skoraj 80 % celotne površine teh gozdov.

EU mora za preprečevanje nezakonite sečnje in spodbujanje trajnostnega upravljanja gozdov povečati finančno pomoč državam proizvajalkam. Druga dobra ideja je uvedba spričeval za les, namenjen evropskemu trgu. Glede na uradne statistike predstavlja uvoz lesa v EU le majhen odstotek celotne proizvodnje, vendar ne smemo pozabiti, da so velike količine lesa, uvoženega v EU, v že predelani obliki. Boj za ohranjanje tistega, kar je še ostalo od naših pragozdov, je dejansko bitka za prihodnost naslednjih generacij.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. - (FR) Gospod predsednik, vsem govornikom se zahvaljujem. Najprej bi vas rad spomnil, da je namen sporazuma 2006 spodbujati širitev mednarodne trgovine s tropskim lesom, pridobljenim iz gozdov, ki se izkoriščajo zakonito in so trajnostno upravljani, ter spodbujati trajnostno upravljanje tropskih gozdov, namenjenih pridobivanju lesa.

Prav tako bi rad povedal, da gre za edini večstranski mednarodni instrument, ki umešča gozdove, predvsem tropske gozdove, v pravno sprejet okvir. Ta sporazum posredno vpliva tudi na druge gozdove, čeprav je to manj očitno in bolj postransko.

Zanimivo je, da sporazum vzpostavlja okvir sodelovanja, ki združuje vse gozdarske pobude. Seveda namerava Komisija v tem sporazumu aktivno sodelovati, pri čemer Skupnost prispeva v administrativni proračun, prav tako pa bi radi financirali obsežne ukrepe s tematskimi programi.

Vendar pa to ne sme nadomestiti bilateralnih sporazumov v skladu programa FLEGT – ampak ravno nasprotno. Prav je, da ste to izpostavili. V teh bilateralnih sporazumih, ki bodo vse pogostejše vključevali bolj globalni pristop, uvajamo koncept spoštovanja tropskega lesa.

Res je, da sporazum, ki ga nočoj obravnavamo, predstavlja skromen začetek – če citiram nekatere izmed vas –, vendar bi moral biti izhodiščna točka za učinkovitejšo strategijo. Besedila o nezakoniti sečnji in izvajanju predpisov za FLEGT so predvidena v oktobru. Verjamem, da bo s temi besedili Komisija lahko zadovoljila pričakovanja, ki ste jih izrazili.

Zato bi se rad še enkrat zahvalil gospe Lucas, prav tako pa bi se rad zahvalil avtorju vprašanja, gospodu Markovu. Vsekakor bom posredoval vse pripombe in opažanja Parlamenta v zvezi s tem problemom, ki predstavlja eno pomembnejših vprašanj, kot ste izpostavili. Gre za ključno človekovo zapuščino prihodnosti. Všeč mi je bil izraz „zibelka biotske raznovrstnosti“. Jasno je, da so naši gozdovi zibelke raznovrstnosti.

Varstvo gozdov je res ena glavnih pobud, ki se nanašajo na prihodnost celotnega planeta. Zato bi se rad zahvalil Evropskemu parlamentu, ki je predan temu vprašanju, in upam, da bomo lahko skupaj s Komisijo postopoma izpolnili vsa pričakovanja, saj smo lahko danes videli, kako akutna in pomembna so. Še enkrat bi se rad zahvalil vsem poslancem, predvsem pa vaši poročevalki.

Caroline Lucas, poročevalka. – Gospod predsednik, rada bi se zahvalila kolegom za njihove pripombe in podporo, rada pa bi spregovorila nekaj besed s komisarjem Barrotom. Upam, da ste nočoj opazili nestrpnost in razočaranje v tej hiši zaradi nenehnih zamud pri dolgo pričakovanem predlogu zakonodaje o ukrepih za boj proti nezakoniti sečnji. Svojim kolegom sporočite, da so za Parlament te nenehne zamude pri predlogu zakonodaje popolnoma nesprejemljive.

Zelo mi je žal, da niste mogli odgovoriti na vprašanje, ki vam je bilo nočoj zastavljeno vsaj trikrat, vprašanje, kdaj lahko pričakujemo ta predlog. Prav tako menim, da se to slabo odraža tudi v javnosti. Zdi se mi, da je zelo slabo, da EU ne more vzpostaviti reda v svoji lastni hiši. Veliko govorimo o političnem vodstvu, za katerega radi verjamemo, da ga imamo v svetu. Če ima to politično vodstvo kakršen koli pomen, potem moramo z njim zaustaviti prodajo in uvoz nezakonitega lesa v EU, hkrati pa si za doseganje tega želimo več nujnih ukrepov.

Sedaj ko imam besedo, bi rada izpostavila še eno vprašanje. Številni kolegi so omenili povezavo med krčenjem gozdov in podnebnimi spremembami, sama pa bi rada dodala še končno točko glede paketa o podnebj, o katerem bodo kolegi glasovali v naslednjih tednih. Veste, da predstavlja krčenje gozdov ključno vprašanje pri sistemu za trgovanje z emisijami, zato pozivam kolege, naj jih ne prepričajo argumenti, ki zagovarjajo vključitev tako imenovanih „kreditov za ponore“ v sistem za trgovanje z emisijami. O tem smo danes razpravljali ob kosilu, pri čemer smo poudarili, da vključitev krčenja gozdov v sistem za trgovanje z emisijami ne bi bila dobra iz številnih razlogov, nenazadnje bi to preobremenilo celoten sistem za trgovanje z emisijami. V zvezi s preverjanjem, spremljanjem, poročanjem in ureditvijo odgovornosti obstajajo velike težave. Vsekakor se moramo spopasti s krčenjem gozdov v sklopu paketa o podnebj, vendar pa menimo, da moramo to storiti z uporabo prihodkov iz naslova dražb ter tako pravilno investirati v države, ki se soočajo s tem vprašanjem.

Komisar, naj bo ta jesen čas, ko bo EU zares postala verodostojna na področju gozdarstva. Zagotovite nam prosim, da boste predlog čim prej predstavili.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Mogoče me gospa Lucas ni slišala, mislim, da sem jasno odgovoril. Besedilo bo na voljo oktobra. Ali gre za razlago? Mar nisem bil dovolj jase? To bi rad razjasnil. Navajen sem prisluhniti Parlamentu. Da se ne bi preveč ponavljal in si nakopal jeze Parlamenta, sem oktober omenil pred nekaj minutami.

Predsednik. – Dobro. Oktober, to je naslednji teden, torej na zasedanju naslednji teden. Hvala.

Da zaključimo z razpravo, v imenu Odbora za mednarodno trgovino sem na podlagi člena 108(5) Poslovnika ⁽¹⁾ prejel predlog za resolucijo.

Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri.

(1) Glej zapisnik

Pisne izjave (člen 142)

Péter Olajos (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Nihče več ne more zanikati, da sečnja in uničevanje gozdov vplivata na podnebne spremembe in biotsko raznovrstnost. Če smo natančni, krčenje gozdov sedaj zajema 13 milijonov hektarov po vsem svetu in je tretji največji vir emisij toplogrednih plinov. Nezakonito pridobivanje lesa povzroča erozijo, ogroža samooskrbo lokalnih skupnosti in v državah, ki pridobivajo les, povzroča izgubo v višini 10-15 milijard EUR letno.

Seveda pozdravljam sklenitev Mednarodnega sporazuma o tropskem lesu, kljub temu pa smo še zelo daleč od cilja. Ta cilj bomo dosegli, če bomo uspeli vzpostaviti celovitejši pristop h gozdom v zmernem pasu, vsaj znotraj Evropske unije, pristop, s katerim bo mogoče zagotoviti, da bo proizvodnja lesenih izdelkov potekala na pošten način, prav tako pa bo zagotovljena sledljivost celotne prodajne verige. Samo takšen sporazum bi zares lahko prispeval k zaščiti gozdov in k trajnostni uporabi lesa.

Seveda si ne delam nobenih utvar, predvsem po tem, ko je letos spomladi in poleti izjavo, ki sem jo pripravil skupaj z nekaterimi kolegi, podpisala četrtina vseh poslancev v Evropskem parlamentu.

Verjamem, da bo vprašanje tropskih gozdov prej ali slej postalo pomembno za nas, za Evropo. Mogoče bo Komisija zaradi sporazuma o tropskih gozdovih pripravila zakonodajo, ki bo določala, da je mogoče v Evropsko unijo uvažati le les in izdelke iz lesa, ki je bil pridobljen na zakonit način.

16. Postopki pred Sodiščem Evropskih skupnosti (sprememba člena 121 Poslovnika Parlamenta) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0324/2008) Costasa Botopoulou v imenu Odbora za pravne zadeve glede spremembe člena 121 Poslovnika Parlamenta (2007/2266(REG)).

Costas Botopoulos, poročevalec. – (EL) Gospod predsednik, osnutek poročila, o katerem razpravljamo danes, se nanaša na spremembo člena 121 Poslovnika Evropskega parlamenta o postopkih pred Sodiščem Evropskih skupnosti. Kot določa Poslovnik, člen ureja takšne postopke samo v primerih, ko Evropski parlament vloži tožbo na sodišču.

Vendar pa besedilo ne navaja, kaj se zgodi, če se Parlament odloči, da bo svoja stališča izrazil prek svojega predstavnika, predsednika, s tem, ko predloži pripombe ali poseže v škodljive postopke. Ti postopki so namenjeni spodbijanju veljavnosti zakonodajnega akta, ki ga je potrdil Evropski parlament sam v okviru postopka soodločanja.

Zaradi tega je predsednik Odbora za mednarodno trgovino, gospod Gargani, ki bi se mu rad ob tej priložnosti zahvalil za pripravo poročila, zastavil vprašanje. Sprašuje, ali člen 121 pokriva ta postopek posredovanja in predložitve pripomb in če ne, kaj naj naredimo.

Prvi odgovor, ki sem ga podal v poročilu, se glasi, da en postopek ne more biti vključen v drugega; da besede „ukrep“ v členu 121 ne moremo obravnavati, kot da vsebuje količinsko drugačen primer predložitve pripomb ali posredovanja na sodišču. Na podlagi tega se prvi odgovor glasi, da ne moremo nadaljevati izključno na podlagi razlage.

Ali lahko uporabljamo parlamentarno prakso, pri čemer odločitev v takšnih primerih sprejme predsednik Parlamenta, kot vodja in predstavnik v sodnih primerih? Mislim, da je odgovor negativen. Boljši način ukrepanja je podrobna priprava novega postopka.

Zakaj je tako? V praksi je prišlo do primerov, ko se je predsednik Parlamenta odločil, da ne bo upošteval pripomb Odbora za pravne zadeve. To se zgodi v primeru zagovarjanja veljavnosti predhodnih sklepov Parlamenta pred sodiščem.

V nedavni zgodovini Parlamenta se je to zgodilo dvakrat. Zaradi tega povsem upravičeno trdimo, da moramo pripraviti nov postopek.

Kakšna rešitev se predlaga? Ko Odbor za pravne zadeve pripravi priporočila, predsednik, če se z njimi strinja, predloži svoje pripombe. Če se z njimi ne strinja, zadevo uredi po razpravi na konferenci predsednikov. Zakaj konferenca predsednikov? Ker gre za skupen organ, ki lahko sprejme odločitve in pri tem v vsakem posameznem primeru upošteva prednosti in slabosti.

Zadeva se obravnava na plenarnem zasedanju le, če se konferenca predsednikov odloči, da zaradi izrednih razlogov (na primer sprememba Pogodb), Parlament ne sme zaščititi predhodnih stališč, saj je le na plenarnem zasedanju mogoče spremeniti odločitev, ki je bila predhodno sprejeta.

Georgios Papastamkos, v imenu skupine PPE-DE. – (EL) Gospod predsednik, kot poročevalec – v imenu skupine Evropske ljudske stranke (krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov – bi rad poudaril, da nocoj obravnavamo temo, ki zadeva organizacijsko avtonomijo in suverenost Evropskega parlamenta.

Poslovnik Evropskega parlamenta je jedro regulative, ki temelji na dolgoročni veljavnosti posameznih predpisov. S tem pa ne mislim predpisov, ki veljajo med sprejemanjem sprememb, ampak tiste z regulatorno trajnostjo in robustnostjo.

Ne bom omenjal bolj specifičnih vidikov postopka reševanja sporov, ki so opisani v besedilu spremembe – gospod Botopoulos je to temo že pokril dovolj podrobno in natančno. Besedilo spremembe, ki jo predlaga poročevalec, je rezultat sprave med skupino PPE-DE in skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu.

Odstavek, ki je bil dodan k obstoječemu besedilu člena 121 Poslovnika Evropskega parlamenta, pokriva morebitno razliko v mnenjih med predsednikom Parlamenta in Odborom za pravne zadeve glede odločitve o predložitvi komentarjev in posredovanju Parlamenta v sodnih postopkih pred Sodiščem.

Do zdaj v Poslovniku ni bilo popolnoma jasne in izrecne določbe o takšnih primerih, sprememba, o kateri razpravljamo, pa bo zaprla to pravno luknjo in ta regulatorni razkorak v internem delu Parlamenta.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, Evropski parlament pred Sodiščem zastopa predsednik, ki se v spornih primerih pred tem posvetuje s poslanci na plenarnem zasedanju. To se zgodi s postopki. Novo poročilo ta sistem razširja na druge postopkovne akte, v katerih Evropski parlament zastopa predsednik, ki se v spornih primerih pred tem posvetuje s poslanci na plenarnem zasedanju. Vendar pa poročilo prinaša nekaj novega, in sicer način uvedbe Konference predsednikov kot vmesnega organa za odločanje med predsednikom in plenarnim zasedanjem. Rešitev sama po sebi ni problematična, dobro pa bi bilo izkoristiti to priložnost in poudariti, da Evropski parlament nikoli ne sme pozabiti na tradicionalno parlamentarno načelo koncentracije vseh pooblastil za sprejemanje dokončnih odločitev na plenarnem zasedanju. Plenarno zasedanje je v vseh pogledih suvereno, saj uteleša legitimnost, ki jo prinaša etika zastopanja.

Res je, da se ustanove, kakršna je Evropski parlament, ki pokrivajo zapletena in obsežna področja, včasih ne morejo izogniti mamljivi priložnosti, da svojo demokratično moč zavijejo v birokracijo. Tej skušnjavi se včasih enostavno ni moč upreti, ostaja pa dejstvo, da se moramo izogibati pretiranemu zavijanju demokracije v birokracijo, saj učinkovitost dobrega upravljanja ne sme pomeniti izgube prostora za politiko, in še manj odrekanje prostora za politiko v korist kvazi administrativnih oblik, kot so odbori in včasih tudi konference. To pa zato, če si sposodim izjavo Mirabeauja, ker to ni pravi „presek populacije“.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Sprememba Poslovnika se morda zdi zgolj tehnične narave, v resnici pa vključuje krepitev ali slabitev demokratične legitimnosti. Dva precedensa, v katerih predsednika nista bila zavezana upoštevati priporočil parlamentarnega Odbora za pravne zadeve, sta pokazala na luknje v Poslovniku. Podprl bom spremenjeno različico člena 121, ki bo zagotavljala, da bo v takih primerih predsednik zadevo predal konferenci predsednikov in nato plenarnemu zasedanju. Vendar pa verjamem, da mora predsednik predstaviti in braniti svoje stališče pred Odborom za pravne zadeve in ne pred predsedniki drugih odborov. Škoda, da v spremembi ni omembe možnosti, da skupina poslancev predlaga tretjo alternativo plenarnemu zasedanju, oziroma možnosti, da lahko plenarno zasedanje le potrdi ali zavrne alternativni predlog predsednika ali konference predsednikov. Tukaj gre za nov precedens, ki bo šele preskušen v prihodnosti. Mislim, da tukaj ne gre za birokracijo, ampak demokracijo.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Običajno bi moral biti poročevalec, ki mu na pomoč priskoči nasprotna parlamentarna skupina, zaskrbljen. To je večer skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov. Štirje člani skupine PPE-DE sodelujejo v razpravi o Botopoulosovem poročilu! Najbolj presenetljivo pri vsem tem pa je, gospod predsednik, da na ves glas pozdravljamo predlog gospoda Botopoulosa, saj menimo, da je dober predlog, soglasen predlog, predlog, za katerega lahko rečem, da bo dobil vso politično podporo moje skupine.

Parlamentarno življenje je izraz življenja na splošno, je življenje, ki se spreminja, življenje, na katerega se moramo odzivati. Zato je v odgovor na tolmačenje Poslovnika, namreč, ali nek člen vključuje možnost, da

Parlament predstavi svoja opažanja v nekem postopku, gospod Botopoulos pojasnil vprašanje in predstavil pozitiven predlog, ki ga tako življenje potrebuje.

Zato, gospod predsednik, čestitam temu mlademu poslancu, ki mu napovedujem velik uspeh in podporo svoje skupine pri tej reformi.

Costas Botopoulos, poročevalec. – (EL) Gospod predsednik, najprej naj se zahvalim vsem govornikom in svojim kolegom poslancem, ki so mi ogromno pomagali pri mojem prvem poročilu, za katerega upam, kot je rekel gospod Mr Méndez de Vigo, da ne bo zadnje.

Na prej povedano imam le nekaj kratkih komentarjev. Gospod Papastamkos ima prav, ko pravi, da je poročilo rezultat usklajevanja, saj se je prav to dejansko zgodilo. Najboljši izraz bi bil, da je to rezultat usklajevanja med političnimi skupinami. Povedano drugače, ni najmanjši skupni imenovalec, ampak skupno stališče, o katerem smo se lahko dogovorili in po mojem mnenju našli razumno in demokratično rešitev. Rešitev je demokratična ravno zato, ker omogoča, da postopki tečejo na najustreznejši način.

Gospa Esteves je upravičeno dejala, da ne smemo pretiravati s plenarnimi zasedanji. Kako res je to! Logično je, da se za plenarno zasedanje odločimo le, kadar je to res nujno; ali z drugimi besedami, kadar je treba spremeniti odločitev, ki jo je Parlament že sprejel.

Gospa Roithová je poudarila, da je vloga Odbora za pravne zadeve pomembna; izvaja se v skladu z načinom formulacije predpisa. Z drugimi besedami, z Odborom za pravne zadeve se je treba posvetovati na začetku, vmes in na koncu.

Naj povem, pa ne prvič, da lahko v posebnih primerih, ko Odbor za pravne zadeve nima časa za izdajo mnenja, odločitev sprejme predsednik. Vendar pa je tudi v teh primerih navedeno in obrazloženo, da mora biti Odboru za pravne zadeve omogočeno, da svojo odločitev predstavi na tak način, kot se zdi njemu ustrezno. Najlepša hvala vsem.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri.

17. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

18. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

19. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 22.45)